

تەفسیری رەوان

بۆ تیگەیشتنی قورئان

بەرگی [۹]

نووسینی

مەلا مەحموودی گەلاڵەیی

جزمی [۱۸]

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

تەفسىرى رەۋان

بۇ تىگە يىشتى قورئان

بەرگى نۆھەم

نووسىنى

مەلا مەحمودى گەلا ئەيى

جزمى (۱۸)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تەفسىرى رەۋان بۇ تىگە يىشتىنى قورئان.

نوسىنى : مەلا مەحمۇدى گەلەلەيى.

چاپى يەكەم.

چاپخانەى ئۆفسىتى تىشك.

تىراژ: (۵۰۰) دانە.

ژمارەى سپاردن : (۲۲۹) ى سالى (۲۰۰۰)

مافى چاپکردن پارىزراۋەو تەنھا ھى نووسەرە.

نایه تی سهره تای ئهم سورته ده دا ئهو رهوشته باشانه ی: که ده بنه هوکاری فلاح و رزگار بوون دیاری سی کراون.

۲- له سه ره تای سورته تی (الحج) دا ده فره مو ی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّنَ الْبَعْثِ، فَإِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِّنْ تُرَابٍ، ثُمَّ مِّنْ نَّفْثَةٍ﴾ نایه ته که بو چه سپاندنی زیندو بوونه وه و رابوونی قیامته، لی رهش دا رونکردنه وه یه کی تیرو ته سه ل ده خاته سهر مانای نایه ته که ی نه وی و ده فره مو ی: ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سَلَالَةٍ مِّنْ طِينٍ، ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نَفْثَةً فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ﴾ نه وه ی له وی به کورتی هیندراوه لی ره شی کراوه ته وه.

۳- هه ردوو سو په ته که به لگهی هه بوونی به دیه ی نه رو تا ک و ته نه های خودایان له خو گرتوون.

۴- هه ردوو سو په ته که چیروک و به سه ره های گه ل و نه ته وه ی رابردویان له خو گرتوه.

سوره ته که ئهم با سه سه ره کی یانه ی له خو گرتو وه:

باسی بنه ماکانی ئاین: که بریتین: له هه بوونی خوداو تا ک و ته نه های زاتی پاکی و راستی پیغه مبه رایه تی و رابوونی قیامت و زیندو بوونه وه ی ناده می زاد.

سه ره تا ئیشه به ره وشته کانی موسو لمانی راستال ده کا و واده ی رزگار بوونیان له دۆزه خو به مر از گه یشتیان به به هه شتی رازا وه راده گیه نی. نه مجار به لگهی جو را و جو ر له سه ره هه بوونی خوداو به توانایی و ده سه لاتی فراوانی و تا ک و ته نه های له به دیه ی تنانی ناده می زاد و په ره ورده کردنی له هه مو و قوناغه کانی رسکانی و گه شه کردنی دا ده هی نیت وه. هه روا به دیه ی تنانی ناسمانه کان و نازل بوونی باران له به رزایی یه وه بو رسکان و رواندنی رو ه و دارو دره خت به به ردارو بی به ریانه وه: که هه ره یه که یان شو دیکی تاییه تی هیه بو

ژياني ئادەمىزادو رازاندنەوې سروشت، بەتايىبەتى دار خورماو مېوؤ زەيتونو
 ھەنار كەمبۇفە خواردەمەنى جۇراو جۇريان لى دەستەبەر دەبى. بەرەھمەتو
 تواناي خۇي ئاژەلى بۇ بەيدەست كردون زۆر سووديان لى وەردەگرن، كەشتى
 بۇ موسەخەر كردوون كالاي خۇتاني لىرەو لەوئ پى دەگويزنەو. نەجراز
 چىرۆك و بەسەرھاتى ھەندى لەپىغەمبەرانى وەكوو حەزرەتى نووح و موسا
 ھاروون و عيسا دايكى رادەنوئىنى بۇ ئەوې بيانكاتە غوونەو پەند لى
 وەرگرتن و دلدانەو بۇ پىغەمبەرى نىسلام لەناكامى نەو نارەحەتىيەى تووشى
 دەبوو لەموشرىكەكانەو. . . لەھەمان كات دا ھەرپەشەو سەرزەنشتكردى
 كافرەكان لەسەر سەررەقى و بى گۆيى و ئيمان نەھىنانيان و پشت ھەلكرديان
 لەپەيامى قورئان!! وەصفدار كردنى پىغەمبەر ﷺ بەرپەوشتى شىئى و گەلى
 رەوشتى ناسرپنى تر: كەپال پىغەمبەرو پەيامەكەيان دەدا. نەك ھەر ئەوئەندە
 بەلكوو ھاوەليان بۇ خودا دادەناو كورو كچيان وەپال دەدا.

نه مجار سوره ته که له کوتایي دا دیمه نیکی سامناکی حیساب و
لیکولینه وهی رۆژی قیامت و پتوره کانی نهو حیساب و دادگایی یه
راده نوینی و ناده میزادان تیځرا ده کاته دوو تا قم و پیر؛ تا قمی کامه رانان و پیږی
به دبه خته کان و پا داش و سزایان دیاریی ده کا.

ده وشتی موسو له مانان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١﴾ الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ ﴿٢﴾
وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ ﴿٣﴾ وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ
فَاعِلُونَ ﴿٤﴾ وَالَّذِينَ هُمْ لِأُزْوَاجِهِمْ حَافِظُونَ ﴿٥﴾ إِلَّا عَلَى
أُزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ﴿٦﴾
فَمَنْ ابْتَغَى وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ ﴿٧﴾ وَالَّذِينَ هُمْ
لِأَمْنَتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ ﴿٨﴾ وَالَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ
يُحَافِظُونَ ﴿٩﴾ أُولَٰئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ ﴿١٠﴾ الَّذِينَ يَرِثُونَ
الْأَرْضَ دُونَ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١١﴾

ده یاره ی هۆی. نازل بوونی نایه تی ژماره (۲) ریوایت کراوه: پیغه مبه ر
که نویژی ده کرد چاوه کانی بۆلای ئاسمان بهرز ده کردنه وه، جا که ته م نایه ته
نازل بوو، نیت له نویژدا چاوی ده برییه جیگای سوژده که ی.
حاکم له به بو هوریه پره وه، ریوایت ده کا ده لی: پیغه مبه ر که کابرایه کی
بینی له نویژدا یاری به ریشی ده کرد، چاوی بۆلای ئاسمان بهرز ده کرد وه، نیت

نايه تى ﴿الذين هم في صلاتهم خاشعون﴾ نازل بوو، جا له وه دوا سهرى نرم ده كرده وه.

تيبنو نه بى حاتم له تيبنو سيري نه وه به (مورسه لى) ريوايه تى كرده ده فهرموى: هاوه لاني پيغه مبه ر ﷺ له نوژدا چاويان ده بريه ئاسمان نيتر نه نايه ته نازل بوو..

له م كۆمه له نايه ته دا پهروه ردگار موژده ي رزگار بوون له دۆزه خو به مرز گه ييشتن به به هه شت ده دا به مو سولمانانه ي حهوت رهوشتيان تيدا هه ن:

۱- ﴿قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ﴾ بيگومان مو سولمانان رزگاريان بووه و به مرز گه ييشتون نه وانه ي پروايان به تاك و ته نهايى خودا هه يه پروايان به په يامي پيغه مبه رو هاتنى رۆژى قيامه ت هه يه.

۲- ﴿الذين هم في صلاتهم خاشعون﴾ نهو مو سولمانانه ي له نوژده كانيان دا جهسته نارامو دل به ترسو له رزن له حوزورى زاتى حهق دا به دلى ترساوو جهسته ي نارامه وه ده وه ستن، دليان ترسى خودا ي تيدا يه و ترسو له رزه كه سيرا يه ت ده كا بو نه ندامانى جهسته و سهروسيما، شكۆمه ندى و جه لالى زاتى (الله) دل و گيانيان داده پوشى و له ذيه نو بيو هوشيان دا شه و اغيل ناميئن، به دلى و رياو هه سته و هوشه وه سه رگه رمى وت و ويژو چيه و سرتن له گه ل پهروه ردگاريان دا، جگه له خودا ناگايان له هيج ناميئن، جگه له خودا هيج نايئن، ته نها هه سته به بوونى نهو ده كه نو به س. خو شى و له ززه ت له را وه ستان له حوزورى زاتى پاكي و رو كوع و سوژده بو بردن دا و ه رده گرن، ويژدانيان پاك و خاوين له هه موو خو شيك و دليان خالى له هه موو شتيك جگه له زاتى (الله)، فينكايى چاويان به نوژد دى و دليان به و په رسته شه تو قژنى دى. وه كوو پيغه مبه ر ﷺ ده فهرموى: ((حبيب الي الطيب والنساء، وجعلت قرّة عينى فى الصلاة)) (رواه احمد عن انس) هه ر تيمام نه حمه د له پياو يكي نه سله ميه وه

ريوايت دەکا دەفرموى: پيغەمبەر ﷺ فرموى: ((يا بلال، أرحنا بالصلاة))
ئەي بىلال! گياغان ئاسوودە يکە بەنوئىز.

جا ھەرکاتى ئەم ھالەتەنە بۆ نوئۆکەر ھاتنە دى، ئيتەر ئەوکات پەيۋەندى
بەئافەرىدەى خۇيەۋە توندو تۆل دەبى، گىيانى سەر سوورماۋى، رىبازى خۇي
دەگرىتەبەرۈ، دلى سرکى شوئىنى خۇي دەدۆزىتەۋە، ھىچ شىتەك لەلای قىمەتى
نامىئنى جگە لەو شتانەى پەيۋەندى ئەو بەخوداۋە توندو تۆل دەکەن!

۳- ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ اللَّغْوِ معرضون﴾ ئەو موسولمانانەى روو لەھەموو
شىتەكى ھەرامو مەكروھو خىر تىدا نەبوو ۋەردەگىپن، ۋاز لەھەموو گالتەۋ
گەپپەكى ناپىۋىستو بى سوود دەھىنن، ھەر گوڧتارو كردارىك سوودى تىدا
نەبى توخنى ناكەونو خۇيانى لى دەپارىزن.

ھەلبەتە زۆر شت ئادەمىزاد ھەلەۋگىر دەكەن ۋە بى ئاگاي دەكەن لەئەركى
سەرشانى خۇي، بى ئاگاي دەكەن لەيادى خودا، لەبىر كەرنەۋە لە
دروستىكرانى، بى ئاگاي دەكەن لەئەركى باۋەر، لەخەرىك بوون بەپالڧتە
كەرنى دل ۋ دەروون، بى ئاگاي دەكەن لەجىھادو بانگەۋازى، لەشەۋ
بەخەبەرى ۋ ھەول ۋ تەقەللادان بۆ خزمەتى تايىن..

ئادەمىزاد ئەو تەمەنە كورتهى ھەيەتى دەتوانى لەگالتەۋ گەپ ۋ شتى
بىيھودەدا خەرجى بكا، يان لەشتى بەسوودو خىرئاۋەردا خەرجى بكا. ئەركى
سەرشانى موسولمانە كەتەمەنى خۇي لەئاۋەدان كەرنەۋەى ۋلات ۋ چاكسازى
لەگەل خەلەك بەنداپەتى كەرن بۆ خودادا صەرف بكا، بەلكو پىۋىستە ھەر
كارىكى دەيكا مەبەستى خودا بى ۋ بۆ رەزامەندىي خودا بىكا.

بەداخ ۋ كەسەرىكى زۆرەۋە نەمپۆ لەھو لەعب لەگوڧتارو كرداری زۆرىكى
زۆر لەئادەمىزاددا رەنگى داۋەتەۋە رەگى داكوتاۋە. سەير كەرنى فلىمى
تەلەفزيۇن ۋ خوتىندەۋەى گوڧارو رۇژنامە: كەجگە لەھەلەۋگىر كەرنى
موسولمانان چ سودىكى تريان تىدا نىە، ھەروا دامەۋ سى رسكىن ۋ نۆ

رسکین و شهترینج و یاری دۆمیننه و یاری کاغهزو پۆکه و مۆکه و خهرج کردنی کات لهشتی بی سوود دا. ههلبهته نه مه مانای نه وه نیه، که موسولمانان غه به با نه ده و ههردهم پیش بخۆنه وه. سهیرو صه فا نه که ن، نه خیر و نیه نایین و انالّی: فه رمانی نایین نه وه یه: ناده میزاد خۆ به شتی به سوود و خیر ناوهره وه خه ریک بکا و هه رشتیک ده کا لایه نی خودای تیدا به رچاو بگیری.

۴- ﴿وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ فَاعِلُونَ﴾ نه وانه ی زه کاتی مال و سامانی خۆیان ده رده که ن، دوا ی رو کردنه خوداو په یوه ست کردنی دل و ده رو و به خوداو و پشت هه لکردنیان له له غو و گالته و گه پ و شتی بی سوود، زه کاتی مالی خۆیان ده ده ن.

نیبنو که شیر ده فه رموی: زوربه ی زۆری زانایان له سه ر نه وه کۆکن: که مه به ست به زه کات لیږده ا زه کاتی مال و سامانه، هه رچه نده نایه ته که مه ککی یه و زه کات له مه دینه واجب کراوه.

رای په سند نه وه یه: که نه وه ی له مه دینه واجب کراوه بریتی بووه له دیاری کردنی به شه کانی زه کات، نه گینا نه صلی زه کات له مه ککه واجب کراوه، نه وه تا سوره تی (الانعام) مه ککی یه و له وی دا فه رمانی به زه کات دانی تیدا یه ده فه رموی: ﴿وَأَتُوا حَقَّ يَوْمِ حَصَادِهِ﴾ (نایه تی/ ۱۴۱) ده شگونجی مه به ست به زه کات لیږده ا زه کاتی دل و ده رو و بی، مه به ست پا ککردنه وه ی نه فس بی له چلک و پیسی، وه کوو له شویتنیکێ تر دا ده فه رموی: ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَاها، وَ قَدْ خَابَ مَنْ دَسَّها﴾ (الشمس/ ۶-۷) ده شگونجی مه به ست به زه کات پا ککردنه وه ی مال و سامان و دل و ده رو و بی و هه ردوکیان بگریته وه. دل و ده رو و پاک بکاته وه له رژی و به خیلی، له فیزو خۆیه زلزانین و خۆ ویستی و باقی نه خۆشی یه ده روونی یه کانی تر.

نیمامی رازی ده‌فرموی رای زوری‌ی موفه‌سیرین شه‌ویه، که‌مه‌به‌ست به‌زه‌کات لی‌ره‌دا زه‌کاتی تایبه‌تی مال و سامان بی، چونکه ئەم وشه له‌ش‌هرع دا تایبه‌ته به‌و مانایه‌وه.

۵- ﴿وَالذِّیْهِمْ أَفْرُوجُهُمْ حَافِظُونَ﴾ واته: ئەوانه‌ی عه‌وره‌تی خۆیان له‌حه‌رام ده‌پاریژن، گیان و خێزان به‌پاکی راده‌گرن، خۆیان و خێزان و کۆمه‌لگا ده‌پاریژن له‌بێ ره‌وشتی؛ شه‌رمگای خۆیان له‌غه‌یری هه‌لāl دا به‌کار ناهێتن! شتی‌ک خودا لی‌ی مه‌نع کردون توخنی ناکه‌ون، خۆیان له‌زینا و هه‌تی‌وبازی ده‌پاریژن، ته‌نها له‌گه‌ل خێزانه‌کانی خۆیان: که‌خودا به‌هۆی ماره‌کردنه‌وه به‌وی هه‌لāl کردون جووت ده‌بن و نیشی شه‌رعی خۆیان نه‌نجام ده‌ده‌ن، یان له‌گه‌ل ئەو نافرته‌ کۆیلانه‌ی که‌به‌ملکایه‌تی ده‌ستیان به‌سه‌ردا روژگارێک بووه ئەم جوړه نافرته‌تانه‌ش هه‌بوون و نیستا نه‌ماون یان که‌من - جگه‌ له‌م دوو جوړه تیر توخنی نافرته‌تی تر ناکه‌ون. شه‌هوه‌ت و ئاره‌زووی خۆیان به‌ره‌لā ناکه‌ن ﴿إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ﴾ مه‌گه‌ر له‌گه‌ل هاوسه‌ره ماره‌کراوه‌کانی خۆیان دا، یان ئەو نافرته‌تانه‌ی که‌ کۆیله‌ن و به‌ملکایه‌تی هی خۆیانن، ته‌نها له‌گه‌ل ئەم دوو جوړه نافرته‌تانه‌دا کاری شه‌رعی نه‌نجام ده‌ده‌ن ﴿فَأَنَّهُمْ غَيْرَ مُلْمَومِينَ﴾ ئەوانه له‌سه‌ر شه‌کاره هه‌لāl‌ی نه‌نجامی ده‌ده‌ن لۆمه‌کراونین!

﴿فَمَنْ ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ﴾ که‌سی‌ک جگه له‌خێزانی خۆی و نافرته‌تی کۆیله‌ی خۆی بیه‌وی‌کاری جنسی نه‌نجام بدا شه‌وه شه‌په‌ری ته‌جاوه‌زکاریان نه‌نجام داوه و سنووری خودایان به‌زانده‌وه.

نایه‌ته‌که‌ حوکمی شه‌وه‌ی لی‌ شه‌رده‌گیرین که‌:

نیکاحی موعه‌وه ده‌سته‌په‌ری کردن هه‌رامن. چونکه نافرته‌تی موعه‌ له‌گه‌ل کراو به‌خێزان نا‌ژمی‌دری به‌به‌لگه‌ی شه‌وه که به‌کۆرای زانایان میرات له‌یه‌کتر ناگرن، ده‌ی نه‌گه‌ر به‌ژن حیساب بکرایه ده‌بوایه میرات له‌یه‌کتری بگرن.

دهستپه‌ری ((الاستمنا)) یش حه‌رامه‌و خاربیجی نه‌و دوو جوّره حه‌لّاله‌یه:
که‌باس کرا.

فه‌رموده‌یه‌کی پیغه‌مبه‌ر ﷺ هه‌یه ئیمام حه‌سه‌نی کورپی عه‌ره‌فه
له‌ئه‌نه‌سی کورپی مالیکه‌وه ﷺ رپوایه‌تی کردوه ده‌لّی: پیغه‌مبه‌ر ﷺ
فه‌رموویه‌تی ((سبعة لا ینظر الله الیه‌م یوم القیامة، ولا یزکیه‌م، ولا یجمعه‌م مع
العاملین ویدخله‌م النار اول الداخلین، الا ان یتوبوا، ومن تاب الله علیه، الناکح
یده، والفاعل والمفعول به، ومدمن الخمر، والضارب والذی یتغیثاه،
والمؤذی حیرانه حتی یلعنه‌و والناکح حليلة جاره)).

جه‌ماوه‌ری زانایان ده‌ستپه‌رییان به‌لاوه حه‌رامه‌ چونکه نایه‌ته‌که له‌ززه‌ت
بینینی له ئافه‌رت له دوو جوّردا کوک‌کردۆته‌وه‌و به‌س!

به‌لای ئیمام ئه‌حه‌مه‌ده‌وه له‌به‌ر ناعیلاجی و زه‌روره‌ت بۆ یه‌ك جار دروسته‌،
واته ئه‌گه‌ر کابرا نه‌وه‌نده ته‌نگه‌تاو بوو، شه‌هوه‌ت تینی بۆ هیناو خه‌یزانی
حه‌لّالی خۆی نه‌بوو، نه‌یده‌توانی ژن بینیی و ترسی زینای هه‌بوو به‌ده‌ستی خۆی
بیکا، نه‌ك به‌ده‌ستی ژنیکی بینگانه، یان ده‌ستی کابرایه‌کی تر..

هه‌لبه‌ته یاسای ژن و مه‌ردایه‌تی یاسایه‌کی ئاسایی یه ته‌م و مژی ناخه‌یته
سه‌ر. وه‌لی باسی کو‌یله‌و نه‌مه‌ته جیگای سه‌رنج و له‌سه‌رگوتنه، زۆر جار
دوژمنانی ئیسلام به‌ره‌وا زانینی یاسای کو‌یلایه‌تیان له‌ئیسلام کردۆته جیگای
ره‌خنه‌ گرتن و نایینیان پئی تاوانبار کردوه. به‌لام له‌راستی دا ئیسلام
کو‌یلایه‌تی دانه‌هیناوه، کاتیك ئیسلام هاتوه یاسای کو‌یلایه‌تی یاسایه‌کی
جیهانی بوو، به‌کو‌یله کردنی دیله‌کانی جه‌نگ یاسایه‌کی نیو ده‌وله‌تی بوو،
ده‌ی نه‌ده‌گونجا له‌وکاته‌دا ئیسلام له‌گه‌ل دوژمنه‌کانی دا له‌شه‌رو جه‌نگ دا
بوو، ئه‌و یاسایه هه‌له‌وه‌شینیته‌وه یه‌کلایه‌نه ئه‌و یاسایه رابگری، دیله
موسولمانه‌کان لای دوژمن بکریتن به‌کو‌یله به‌لام ئه‌و دیلی کافه‌ره‌کان
مه‌ره‌خه‌س بکا. هه‌لبه‌ته له‌ئاکامی جه‌نگ و هه‌رای نیوان موسولمانان و

دوژمنانی دا ئافره‌تی دیلېش له همدولا په‌یدا ده‌بوون، ئه‌وانېش به‌گوږه‌ی ئه‌و
ياسا جيهانی يه‌ی ئه‌و روژگار ه‌مؤرکی کؤیلايه‌تییان پتو ه‌ دانراو ده‌کرانه
ئه‌مه‌ته، ه‌م به‌گوږه‌ی ئه‌و ياسايه نه‌ده‌کرا ئه‌و ئافره‌ته کؤیلانه بېنه ریزی
ئافره‌ته سه‌ربه‌سته‌کانو پله‌ی هاوسه‌ریتییان بدریتئ، بؤیه ئیسلام به‌شیوه‌ی
مولکيه‌ت بؤ خاوه‌نه‌کانیانی به‌رپه‌وا زانیوه له‌زه‌تیان لی وه‌ربگرن. به‌لام
له‌هه‌مان کات دا ئیسلام هه‌ولئ داوه له‌ژماره‌ی کؤیله که‌م بکاته‌وه‌و ئازاد
بکړئ وه‌وای ئازادی هه‌لمژن، هه‌ولئ دا سه‌رچاوه‌ی به‌کؤیله کردن ته‌سک و
که‌م بکاته‌وه، به‌لام بواره‌کانی ئازادکردنی زؤرو هه‌مه جؤرو فراوان کردنو روژ
به‌روژ له‌کؤمه‌لگای ئیسلامی دا کؤیله له‌که‌م بوون دا بوون، ئازادکردنی کؤیله
له‌ئیسلام دا ببوه قه‌ره‌بوکردنه‌وه‌ی زؤر که‌م و کورپی له‌عباده‌ت داو
سرینه‌وه‌ی تاوان!!!

بەلئى ﴿فَمَنْ ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ﴾ ھەر كەسنىڭ بىيەۋى جگە لەخىزانى ھەللاڭى مەرەكراۋى خۇي و مولكولىيە مەن ئارەۋى دابىن بكا كارىكى ناپەرۋا دەكاو دەچىتە جىزى ھەرامەۋە. دەستىرىڭى دەكاتە سەر نامووسى كەسنىڭ بەمارە كىرەن ھەللاڭى نە كىرەن، دلو دەروونى توۋشى فەساد دەبى، چۈنكە ھەست دەكا لەپاۋانى ناپەرۋا دەلەۋەر، فەسادى خىزان پەيدا دەبى، ھەمان و ئارامى نامىنى، كۆمەلگا توۋشى فەساد دەبى، چۈنكە گورگە كانى ئەو كۆمەلگايە لىرە لەۋى پەلامارى نىچىرى خۇيان دەدەن و تەعدا لەم و لەو دەكەن! ئايىنى ئىسلامىش ھەموو ھەل و تەقەللایەكى بۆ ئەۋەپە ئەم جۆرە فەسادانە قەلچۆ بكا.

٦- ﴿وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمَانَاتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ﴾ نه‌وانه‌ی پابه‌ندی واده‌و به‌ئینه‌کانی خو‌یانن، عه‌ده‌و په‌یمان‌ی خو‌یان به‌لاوه‌ پیرۆزه‌و پارێزگاری لیّ ده‌کهن. ئه‌گهر نه‌ماهه‌تیکیان له‌لا دانراخیا نه‌تی تیدا نا که‌ن و سپارده‌ی خو‌یان ده‌ده‌نه‌وه‌ به‌خاوه‌نه‌کانیان، ئه‌گهر واده‌و به‌ئینیان دا پابه‌ندی ده‌بن،

گه پاندنه وهی سپارده و پابه ند بوون به واده و به لینه وه ره وشتی سه ره کی و بنه ره تی موسولمانانه. خیانه تکردن و غه در کردن و بی واده یی و به لینه شکینه و هه لوه شانده وهی عه قدو سه ودا، پاشگه ز بوونه وه له شه ریکایه تی و به کریگیران و کرین و فروشتن. ره وشتی مونا فیک و کافرو سته مکارانه.

پیغه مبه ر ﷺ له م باره وه فره مویه تی ((آية المنافق ثلاث: اذا حدث كذب واذا وعد اخلف، واذا ائتمن خان)) قورئانیش له شویتیکه ترده ده فره موی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ وَتَحُونُوا أَمَانَاتِكُمْ﴾ (الانفال/۲۷) سپارده و واده و به لینه: هه مو ئه و شتانه ده گریته وه که ناده میزاد له لایه ن خودا وه یان له لایه ن که سانی دیکه وه ده خریته نه ستوی و به رپرسیار ده بی لیان، وه کوو ته کالیفی شه رعی و گه پاندنه وهی سپارده و پابه ند بوون به سه ودا و مامه له وه.

۷- ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَوَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ﴾ نه وانه ی به رده وامن له سه ر نه بجامدانی نویره کانیا ن، له کاتی خویان دا نه بجامیان ده دن! مه رج و روکنه کانیا ن به ته وای ده هیئنه جی و که م و کورپیان تیدا ناکه ن.

له سه حیجی موسلیم و بخاری دا فره مووده یه ک هاتوره له ئیبنو مه سه وده وه ریوایه ت کراوه، ده فره موی: پرسیارم له پیغه مبه ر ﷺ کرد وتم: نه ی پیغه مبه ری خودا! چ کرده ویه ک لای خودا زور خوشه ویسته؟؟ پیغه مبه ر ﷺ فره موی: ((الصلاة على وقتها)) نویره کردن له کاتی خوی دا، وتم: دوی نویره چی؟ فره موی: ((بر الوالدین)) چاکه کردن له گه ل دایک و باوک دا، وتم دوا یی، چی؟ فره موی: ((الجهاد في سبيل الله)) تیکوشان و جهنگان له پیتنا و نایینی خودا دا.

تیبینه نه وه ده کری: په رده ردار سه ره تای ئه م ره وشته به رزانه ی به نویره ده ست پی کرد، کوتاییشی به نویره هیئان، نه مه ش ناماره یه به وه که نویره کردن له هه موو عیباده تیک گه وره تره. وه کوو له فره مووده یه کی تسردا هاتوره،

پیغه مبهەر ﷺ ده فهرموئ: ((استقیموا ولن تحصوا، واعلموا ان خیر اعمالکم الصلاة، ولا یحافظ علی الصلاة الا مؤمن)) ئیستیقامه تان هه بی، بهردهوام بن له سهر خودا په رستی، پاداشی ئیستیقامه هینده زۆره ناتوانن بیژمیرن، بزائن باشتیرن کرده و تان نویژه، ههر موسولمان ده توانی پاریزگاری نویژ بکاو بهردهوام بی له سهر کردنی، جگه له موسولمان کهس ناتوانی بهردهوام بی له سهری، نویژ په یوهندی نیوان بهنده و په روهردگاره، که سیڅ پابهندی نویژ کردن نه بی، پاریزگاری په یوهندی نیوان خوی کهسانی دیکهش ناکا!

ئهو رهوشانه ی باس کران که سایه تی موسولمانان دیاری ده کا، ده بنه هوکاری رزگار بوون و کاریگه ریان له تاییه تهندی کو مەلای موسولمانان دا دیارو بهرچاوه. ژيانی شیاو بو ئاده میزاد دهره خستین و ئاده میزاد له باقی زینده وهران جیا ده کاته و هو ناهیلن ئاژهل ئاسا ژیان به سهر بهرن.

ئهمجار په روه دگار پاداشی باشی ئهو رهوشانه دیاری ده کاو ده فهرموئ: ﴿أُولَئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ الَّذِينَ يَرِثُونَ الْفَرْدُوسَ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ ئاهو خاوهن رهوشته بهرزو په سندانه، نه وانه ی پله ی که مالات و پیاوه تی یان تیدا هیه، شیاوی نه و نه له بهه هشتی فیردهوس دا نیشته جی بکرین، نه وانه بهه هشتی رازاوه یان ده دریتی و بو هه تا هتایه تی یدا ده میتنه وه. له صه حیحه یان دا هاتوه، پیغه مبهەر ﷺ فهرمویه تی: ((اذا سألتم الله الجنة، فاسألوه الفردوس، فانه أعلى الجنة واوسط الجنة، ومنه تفجر أنهار الجنة، وفوقه عرش الرحمن)).

هه ندی له به لگه کانی وجودی خوداو تواناو ده سه لاتی

دروستکردنی ئاده میزاد

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ

سُلَالَةٍ مِنْ طِينٍ ﴿١٢﴾ ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَكِينٍ ﴿١٣﴾ ثُمَّ

خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا

الْمُضْغَةَ عِظًا مَّا فَكَّسْنَا الْعِظَامَ لَحْمًا ثُمَّ أَنْشَأْنَاهُ خَلْقًا

ءَاخِرَ فَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ ﴿١٤﴾ ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ

لَمِيتُونَ ﴿١٥﴾ ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ تُبْعَثُونَ ﴿١٦﴾

دوای نه وهی رهو شته په سنده کانی موسولمانانی باس کردن، ده گوژیته وه
بو رانواندنی به لگه کانی نیمان له ژبانی خودی ئاده میزاد دا، له دروستکردنی
ناسمانه کان دا، له نازلکردنی باران له ناسمانه وه، دروستکردنی گیانه بهرمان بو
سوودی ئاده میزاد.

یه که مجار ده ست ده کا بهر رانواندنی قوناغه کانی دروستبوونی ئاده میزادو
ده فهرموئ: ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ طِينٍ﴾ یتگو مان یتمه
ئاده میزادمان به دبه یتناوه له قوناغه کانی دروستکردن دا هه له وگپرو تاوو
تویمان کردوه. واته: بابه گه وری ئاده میزادمان له قورپکی پالفته کراو
دروست کردوه.

هه ندى له موفه سسیره کان پييان وايه: مه بهست به ئينسان نه وه كانى ناده مه. ده ئين: نوظفه له خوئين وه دى دى، خوئينيش له خوراك، خوراكيش يا حهيوانييه يان روه كييه، حهيوانىش ده چيته وه سهر نه باتى، خوراكى نه باتيش له گلى پالفته كراو و ناو پهيدا ده بى، كه وابى ناده ميزاد له بنه رته و حه قيقه ت دا له قورپى پالفته كراو دروست بسوه. پاشان نه و قورپه به چهنه قوناغيت دا تيپه رپوه تا بوته قوناغى نوظفسي،

۲- قوناغى دوو مه نه وه به: كه ده فهرموى: ﴿ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نَظْفَةً فِي قرار مَكِينٍ﴾ پاشان گه راي ناده ميزاد مان گيپراوه به نوظوفيه كه له پشتى پياوانى باوك دايه و له ويوه ده رږيته ناو مندا لدانى دايكانه وه له ويدا شويى خوى ده گري و له يه كه م روژى جيگير بوونى نوظفه له پر هه دايك دا ده مي نتيته وه و له و جيگايه دا پاريزراو ده بى. تا روژى له دايك بوون. وه كو له نايه تيكي تر دا ده فهرموى ﴿وَبَدَأْ خَلْقَ الْإِنسَانِ مِنْ طِينٍ، ثُمَّ جَعَلَ نَسْلَهُ مِنْ سَلَالَةٍ مِنْ مَاءٍ مَهِينٍ﴾ (السجدة / ۷-۸).

يان ده فهرموى: ﴿الْمَ نَخْلَقُكُمْ مِنْ مَاءٍ مَهِينٍ، فَجَعَلْنَاهُ فِي قرار مَكِينٍ، إِلَى قَدَرٍ مَعْلُومٍ، فَقَدَرْنَا فَنِعْمَ الْقَادِرُونَ﴾ (المرسلون / ۲۰-۲۴)

ده قه قورئانييه كه ناماژه ده كا بو قوناغه كانى دروست بوونى ناده ميزاد. قورپه كه م سهرچاوه يان يه كه م قوناغى دروست بوونى ناده ميزاده، دوا قوناغيش نه و ئينسانه ريك و پيكيه. نه مه حه قيقه تيكه و له قورئان دا چه سپاوه، ئيتر پيويست ناكا ئيمه راستى نه م حه قيقه ته عيلمى به له و تيوره زانستيانه وه ريگرين كه ده رباره ي سهره تاي پهيدا بوونى ناده ميزاد يان پهيدا بوونى له سهر زهوى دواون.

بيگومان قورئان نه م حه قيقه ته ده چه سپيئي، بو نه وه ي ناده ميزاده كان بيكه نه مهيدانى ورد بوونه وه تي تفكرين له و گوران به سهر له به ره و گواستن وه سهر سورهيته ره له نيوان قورو پي كه اته ي ناده ميزاد له شكلى كوتايى دا:

كەئەو جەستە گيان تېدا رسكاو ھە، كەبەچەند قۇناغىكى جيا جىادا تېپەرپو ھ!! ئىتر بەشوتىن ئەم قۇناغانەدا ناچى و چۆنىەتى و درىژى چۆنىەتى گۆرانە كە رانانوتى، چونكە ئەو ھەم بەستە سەرەككە كانى قورئان نى، بەپىچە وانەو تىۆرە زانستىە كان ھەول دەدەن پلىكانە كانى نىوان قورۇ قۇناغى (نشوء وارتقا) بدۆزنەو، زنجىرە قۇناغە كانى نىوان و قورۇ ئادەمىزاد بەيە كەو ھەستەنەو. ھەلبەتە ئەم جۆرە تىۆرانە وادەبى حەقىقەت دەپكىن و وادەبى ھەلە دەكەن. تىۆرە كەى ئەمپۇ بەراستى دەزانن، سبەينى ھەلىدەو ھىننەو. كەوابى نابى بەھىچ جۆرىك رىگا بەخۇمان بدەين حەقىقەتە عىلمىە كانى قورئان ملكەچى ئەم تىۆرانە بكەين و بەتىۆرە زانستىە كان شىيان بكەينەو، نابى قۇناغە كانى نىوان قورۇ ژيانەو ھەشە كەردن (نشوء وارتقا): كەقورئان لى بىدەنگ بوو ھەم جۆرە تىۆرانە ھەرىگىن و تەفسىرى ئەم جۆرە ئايەتانەى پى بكەين. چونكە قورئان حەقىقەتەو ھەقەو ھاتو ھەق دەچەسپىنى و حەقىقەت بلاو دەكاتەو. بەھىچ ھەلئەو ھىتەو. ھەلى تىۆرە زانستىە كان ئەمپۇ چەسپان و سبەينى ھەلئەو ھەشەو ھە.

بەھەر حال لىك جيا بوونەو ھە رىگا لەنىوان تىپروانىنى قورئان بو ئادەمىزاد و تىپروانىنى ئەو تىۆرە زانستىانە ئەو ھە: قورئان رىز دەدا بەئادەمىزاد ئەو دەچەسپىنى: كەشوعلەيەك لەروھى خودا ئەو قورپەى كەردو ھە بەئادەمىزاد ئەو رەوشت و تايەتمەندىيانەى پى بەخشیو ھە بەو شتە تايەتمەندىيانە ئەو جەستەيە بوو بەئادەمىزاد لەئازەل جيا بۆتەو، بەمەش تىپروانىنى ئىسلام و تىپروانىنى مادىيە كان و تىۆرە كانىيان بەتەواوى لىك جيا دەبنەو. پەرورەدگار ش: كە بۆخۇى بەدەيەنەرى ئادەمىزاد ھەموو شتىكە لەھەموو كەس باشت دەزانى، بۆيە ئىمە پروامان بە قورئان ھەيە بەس!

۳- قۇناغى سىيەم: ئەو ھە: كەدەفەرموى: ﴿ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً﴾ پاشان نوطفەمان لەصىفاتە كانى خۇى گۆپى بۆ شىو ھە (عەلەقە)، واتە ئەو نوطفەيەى كەبرىتى بوو: لە ئاوتىكى فىچقە ئاسا كەلەپشتى پىاو دەردەچى و

لەمندا لدانى نافرەت دا لەگەل ناوى نافرەتە كە كەلەسنگى يەو ە دىتە خواریەك
دەگرنو پاش ماو ەيەك دەبن بەخوینىكى سوورى توند بوو خو بەدیواری
مندا لدانەو ە ەلدەواسى و شىو ەى (زەرە) دەنوینى و خوړاك لەخوینى داىك
و ەردەگرى.

۴- قۇناغى چوارەم ئەو ەيە: كە دەفەرموى: ﴿فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مَضْغَةً﴾
ئەجار خوینى سوورو توندبوومان كەرد بەگۆشتپارە بەئەندازى پارچە گۆشتىك:
كە بجوورى. ەىچ شىو ە روخسارىكى تىدا نابىندرى. ئەم گۆرانكارىيە ناو نراو
خەلقو بەدیھىتان، چونكە پەروەردگار ەندى صىقاتى دەفەوتىنى و ەندى
صىقاتى تری بۆ بەدى دىنى.

ئەم دروستكراو ە بو رىبازەى خویدا تىدەپەرى و بى لادان و ئەم لاو لا
قۇناغەكانى خویدا ەبرى. دەستى قودرەت و چاودىرى پەروەردگار چركە
بەچركە پەروەردەى دەكەن ئەجار قۇناغىكى تر دىتە كایەو ە. ئەویش قۇناغى
پىنچەمە.

۵- قۇناغى پىنچەم ئەو ەيە: كە دەفەرموى: ﴿فَخَلَقْنَا الْمَضْغَةَ عِظَامًا﴾
ئەجار ئەو گۆشتپارەيە دەكەين بەئىسقان و شكلى دەست و قاچ و شان و مىلى
تىدا دەپەخسىن، لىرەدا پىوېستە ئادەمىزاد بەسەر سورمانەو ە لەبەردەم ئەم
حەقىقەتە رابو ەستى و كرنووشى تەعظیم بۆ خودا بەرى ئەویش حەقىقەتى
پىكەتەى (جىن)ە كە تانەم ئاخرو ئۆخرانە بەتەواوى ئەدەزاندرا چۆن دروست
دەبى، چونكە ئاشكرايە خانەكانى ئىسقان لەخانەكانى گۆشت جوداوازن،
ئەو ەش چەسپاو ە: كەخانەى ئىسقان لەجەنەن دا پىش خانەى گۆشت پەيدا
دەبن، ەبتا خانەكانى ئىسق پەيدا نەبن تاقە خانەيەكى گۆشت دروست نابى،
جارى پەيكەرى جەستەى كۆرپەلەكە بەتەواوى رىك دەخرى ئەجار خانەكانى
گۆشت دىنە كایەو ە. ئەمەش حەقىقەتەىكى عىلمى يەو قورئان پىش ەزارو
چوار سەدو ئەو ەندە سالىە تۆمارى كەدو ە. پاك و بىگەردى بۆ زاتى پاكى...!

۶- قۆناغی شەشەم ئەو هیەك دەفەرموی: ﴿فَكْسُونَا الْعِظَامَ﴾ دواىى ئەو پەيكەرە ئیسقانه مان بەگۆشت داپۆشیو وەكوو پۆشاك بەبەرمان دا كرده.

۷- قۆناغی حەوتەم ئەو هیە: كە دەفەرموی: ﴿ثُمَّ أَنْشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ﴾ پاشان كردمان بەشتیكى تر؛ گیانمان بەبەردا كردو بوو بە گیانلەبەر لە حالەتی جەمادییه وە بوو بنەزیندە وەر، دەستی كرد بەجم و جولۆ گوێچكە و چاوو هەست و هۆشی پێ درا.

﴿فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ﴾ پەر وەردگار پاك و مۆنەز زەهە، بەرزو پیروژه لەكارو كرده وەكانى دا، بەدیھێنەریكى موطلقە هیچی لى عاسى نابى، هەموو شتیكى حیکمەت و دانایی تەواوی تێدا یە، تاكو تەنها و بەرزو پیروژه ئەو خودایەى: كە ئەو هی خستۆتە سروشتی ئەو نوظفییە وە ئاوا بەوشیو هیە ئەم قۆناغانە دەبێ، بەگوێرەى ئەو یاسایەى خودا بۆى داناو، رۆژانە هەزاران هەزار نطفە دەرژێتە ئاو رەحمى ئافرەتە وە لەگەڵ ئاوى ئەو تێكەڵ دەبێ و بە ئەم قۆناغانە دا تێدەپەرن و ئەو یاساو رێسایەى خودای بەدیھێنەر بۆى داناون پابەندى دەبن و بەمو لى ی لانا دەن!

هەر لە حالەتی نطفە یی یەو قۆناغە كان دەبێ تادەگەنە حالەتی ئینسانیت و پلەى كەمال بە دەست دێن.

۸- قۆناغی هەشتەم ئەو هیە: دەفەرموی: ﴿ثُمَّ أَنْكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ لَمَيْتُونَ﴾ واتە: پاشان ئێو دواى ئەو بەدیھێنان و قۆناغ برینانە و گەشە كردن و پێگە یشتن: كە لە نەبوو وە دروست دەكرێن، دەتاخەینە عەلەمى بەرزەخە وە، ژيانى بەرزەخیش قۆناغێكە لە قۆناغەكانى ژيانى ئادەمیزاد و دوا قۆناغ نیه.

۹- ﴿ثُمَّ أَنْكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ تَبْعُثُونَ﴾ پاشان ئێو لەروژی قیامت دا زیندو دەكرێنە وە بۆ ئەو هی ژيانێكى نوێ دەست پێ بكەن، حیساب و لێكۆلینە وە تان لەگەڵ دا بكرى، بگەنە ژيانێكى پر كامەرانى، یان ئەو پەرى بەدبەختی و چارە رەشى. كە سێك لە جیهان دا رێبازى راست بگرى و رەوشتی

په سندی موسولمانانی تیدا بن، نهو که سه له قیامت دا ده گاته که مائی ژیان و نهوپه ری خوشی و کامه رانی ده ست ناکه وی. که سیکی ش له ژیا نی دویا دا دابه زی بۆ پهستی و هه لئس و که وتی نازهل ی بی، نهو له ژیا نی قیامت دا نهوپه ری پله ی پهستی پی ده در ی و ئاده میزادیه تی پیشیل ده کری و ده بیته سووته مه نی دۆزه خو له گه ل به ردو داردا یه کسانه !

دروستکردنی ئاسمانه کان و باران بارین و

موسه خه رکردنی نازهل بۆتان

وَلَقَدْ

خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعَ طَرَائِقَ وَمَا كُنَّا عَنِ الْخَلْقِ غَافِلِينَ ﴿١٧﴾
وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً يُقَدِّرُ فَأَسْكَنَّاهُ فِي الْأَرْضِ وَإِنَّا عَلَى ذَهَابٍ
بِهِ لَقَادِرُونَ ﴿١٨﴾ فَأَنْشَأْنَا لَكُمْ بِهِ جَنَّاتٍ مِّنْ نَّخِيلٍ وَأَعْنَابٍ
لَّكُمْ فِيهَا فَوَاكِهِ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿١٩﴾ وَشَجَرَةً تَخْرُجُ مِنْ
طُورٍ سَيْنَاءَ تَنْبُتُ بِالذَّهْنِ وَصَبِغٍ لِّلْأَكْلِينَ ﴿٢٠﴾ وَإِنَّ لَكُمْ فِي
الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً نُّسْقِيكُم مِّمَّا فِي بُطُونِهَا وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ كَثِيرَةٌ
وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٢١﴾ وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ ﴿٢٢﴾

ئادەمیزاد خۆی دەگوێزێتەو بۆ سێ جور ئەو بەلگانه: کەبەدیھێنانی ئاسمانەکان و باران باراندنە لەبەرزیایی یەو و کاریگەریی ئەو بارانە لەرسکان و رواندنێ پووێک و دارو درەخت داو سوود بینین لەئازەل لەشیر و لەخوری و لەگۆشت ... ھتد.

ده فہرموی: ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعَ طَرَائِقَ﴾ سویند بہ خودا ئیمہ
لہ ژورر ئیوہوہ ئی بادہ میزاد! حہوت تاسمانی چین لہ سہر چینمان دروست
کردون. حہوت تہ بہ قہو توئژن بک لہ سہر بک.

وئ دەجئ مەبەست بە (سبع طرائق) ھەوت مەدارى فەلەكى بن، يان ھەوت كۆمەلەو شارە ئەستىرە بن، وەكوو كۆمەلەى خۆرىى! يان ھەوت كىتلەى سەدىى بن. سەدىم يان (ھەيولائى صورەت) ئەو مادە خامەىيە كەكۆمەلە ئەستىرەى لئ پەيدا بوو. ھەرچۆنئەك بئ قورئان ئاماژە دەكا بەو: كەھەوت عالەمى ئەستىرە يان ھەوت جىھانى فەلەكى ئەژوور ئادەمىزادەو ھەىيە، واتە: موستەواى ئەوانە لەبۆشايى بەرفراوان دا لەموستەواى زەوى (ژىنگەى ئادەمىزاد) بەرزترە.

قورئانی پیروژ زور جار باسی دروستکردنی ئاسمانه‌کان و زهوی و ئاده‌میزاد ده‌خاته په‌نایه‌کته‌وه، وه‌کوو ده‌فرموی ﴿لَخَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَكْبَرَ مِنْ خَلْقِ النَّاسِ﴾ (غافر/۵۷) هه‌روه‌ها قورئان چه‌ند جارێک ئاماژه‌ به‌حه‌وت ته‌به‌قه‌ی ئاسمان ده‌کا ده‌فرموی: ﴿اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ، يَتَنَزَّلُ الْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ، لَتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ (الطلاق/۱۲).

﴿وما كنا عن الخلق غافلين﴾ نېمه له دروستکراوانی څومان بې ټاگانين و پاش گوټيان ناخهين، هه رچی بوونه وهر هه يه به ټاسمانه کانیشه وه له ژړر چاودړی نېمه دایه و نېمه پاريزگاريان ده که يه و ده زانين چيان تېدا روو ده دا،

تەننەت پەلکە گەلایە کیش: که لەدرەختێک هەلڤدەوێ و شتی لەوەش پچوکتەر بەناگاداریی نێمەیه و لای نێمە تۆمار کراوە. وەکوو دەفەر موی: ﴿وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا، وَلَا حَبَّةٌ فِي ظِلْمَاتِ الْأَرْضِ، وَلَا رَطْبٌ وَلَا يَابِسٌ إِلَّا فِي كِتَابٍ مبین﴾ (الانعام/۵۹).

یه کیکی تر له نیشانه کانی به توانایی خود باران و باراندن و روهك رواندنه:
ده فرموی ﴿وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَسْكَنَاهُ فِي الْأَرْضِ﴾ تيمه
ناردومانه ته خوارى له بهر زايى يه وه باران به نه ندازه و به گويره ي پيويست بو
خواردنه وه و ئاودان، نه وه ونده كه م ده بارينن: كه به شى كشت و كال نه كا،
نه وه ونده ش زياد ده بارينن: كه زيان به كشت و كال تان بگا.

تهنانهت ئهو خاك وولاتانهی: كه پئويستيان به ئاوی زۆر ههیه بۆ
كشت و كال و بارانی كه م لى دهبارى، لهولاتى ترهوه ئاوی بۆ ده نێردى؛ وه كو
خاكى ميسر لهولاتى ترهوه ئاوی بۆ دى، ئاوه كه له گهڵ خۆى دا قورپه سووريك
دههينى لبو چهوه كهى داده پۆشى و ده مینیتتهوه تى یداو ده بیتته هوى
باشوونى كشت و كال لهو خاكه دا.

جا که تاوه که مان له ئاسمانه وه باراند، له زهوی دا جیگیر ده بی، زهویان
والی کردوه تاوه که له خو بگری و خوارک بدا به توّم ره گ و ریشال و زهوی
ده رازنینه وه. هه ره له زهوی کارنیزو کانیاو هه لده قولیتن.

تيوري تهوه: كه ټاوى ژيړ زهوى (ميا ه جوفيه) ټاوى بارانهو به ناڅي زهوى دا ږوده چې و له قولايي زهوى دا جيگير ده بى تيوريكي تازه بابه ته، تا پيش ماوهيه كيش واگومان ده برا كه هيج په يوه ندييه ك له نيوان ټاوى باران وسره زهوى له گمل ټاوى ناوهوى زهوى دا نيه، به لام تهوه قورټان پيش هه زارو چوارسه دو تهوه نده ساله يه هم حقيقي تهى چه سپاندوه رايگه ياندوه.

﴿وانا على ذهاب به لقادرون﴾ ئەگەر بمانەۋى ئەو ئاۋەي كەسەرچاۋەي
ژيانى خۇتان و ئاژەل و كشت و كالتانە لىتانی بستىننەۋە ژىر خاكى بىكەين،
ويستى خۇمان دەھىننەدى و ئاۋتان لى دەشىرنەۋە، چۆن تواناي باراندغان
ھەيە ئاۋاش دەتوانين لىتانی ھون بىكەين، بەلكو دەتوانين بىكەين
بەخوتواۋكى تال و ھىچ سوۋدى لى ۋەرنەگرن، نەبۇ خواردنەۋە، نەبۇ ئاۋدېرى،
خۇ ئەگەر بمانەۋى ھەر نايارىتېن و بى ئاۋتان دەكەين، خۇتان و ئاژەل و
كشتوكالتان بەھۋى بى ئاۋى لەناۋى دەبەين. ئەگەر بىشمانەۋى ئاۋەكە لەسەر
پروى زەۋى رايدەگرين ناهىلېن بېچتە ناو زەۋىيەۋە، ۋەلى بەلۇطف و رەھمەتى
خۇمان ئاۋى بارانەكە لەزەۋى دا پەزمەندە دەكەين و لەعەمباراۋى سىروشتى دا
ھەلىدەگرين بۇ ئەۋەي لەكاتى پىۋىست دا سوۋدى لى ۋەربىگرن، كشت و كال و
ئاژەلەكانتانی پى ئاۋ بەدەن و پىۋىستياتى خۇتانى لى داين بىكەن.

﴿فانشأنا لكم به جنات من نخيل وأعناب﴾ ئىمە بەو ئاۋەي لەناسمانەۋە
دەينىرنە خوار چەند باغ و دارۋرەكى جيا جيا، چەند بەرو بووم و مېۋەھات
ۋەدى دەھىنن. نزارو سەۋزايى جوان و رازاۋە پەيدا دەكەين: كەھەندى لەو دارو
درەختانە بۇ نمونە دارى خورماۋ دارى مېۋە: كە دوۋدارى بەردارى گىرنگن.
﴿لكم فيها فواكه كثيرة ومنها تأكلون﴾ بۇ ئىۋە ھەيە لەو باغ و دارو
درەختانەدا مېۋەي زۆرو زەبەندە لەھەموو جۆرىك؛ ۋىراي خورماۋ تىرى، ئىۋە
لەو درەختانە، دەرۋانن و سەيرى مېۋەجاتيان دەكەن لى ى دەخۇن!

﴿وشجرة تخرج من طور سيناء تنبت بالدهن وصبغ للاكلين﴾
ھەرۋەھا بۇ ئىۋەمان رەخساندەۋە دارى زەيتوون: كەلە كىۋى (طوور) رواۋە
لەئاۋى ژىر زەۋى ئاۋ دەخواتەۋە. لەئەو درەختانەيە كەزۆرتىن سوۋدى ھەيە،
بەرەكەي رۆنى لى دەگىرى يان بەشىۋەي جيا جيا دەكرىتە خۇراكى نادەمىزادو
پىخۇر، ھەروا سوۋد لە خودى دارەكە دەبىندىرې بەزۆرى لەۋلاتى ەرەب دا

ده‌پروئ به‌تایبته‌تی له‌لای ((وادی موقه‌ده‌س)) که‌له‌ قورئان دا ناوی هاتوه. بۆیه‌ لێره‌دا به‌تایبته‌تی ناوی هتئاوه.

تیمام تہ حمد دلہ تہ بوئوسہ ید: مالیکی کوری رہیعی (الساعدی الانصاری) یہ وہ ریوایت دہ کا دہ فرموی پیغہ مبر ﷺ فرموی: ((کلوا الزيت وادھنوا به، فانہ من شجرة مبارکة)) ہر وہا تیرمیزی لہ تیمامی عومر وہ تہم فرمودہ یہی ریوایت کردہ.

نیشانه‌یه‌کی تر لهره‌مه‌ت و به‌زه‌یی خودا رام بوونی ئاژه‌له بۆ ئیئوه ده‌فرموی: ﴿وَأَن لَّكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةٌ﴾ بیگوومان بۆ ئیئوه‌ی ئاده‌میزاد له‌دروستکردن و رامکردنی حوشترو ره‌شه و لاخ و مه‌رو بز و سوود به‌خشینیان بۆ ئیئوه پەندو نامۆزگاریی هه‌یه، سودبینیتان له‌و ئاژه‌لانه نیعمه‌تی‌که له‌سه‌ر ئیئوه شیای شوکزو سوپاسه، ده‌شی بی‌که‌نه به‌لگه له‌سه‌ر ده‌سه‌لات و به‌توانایی خودا به‌وه: که‌خوێنی په‌یدا بووله‌خۆراکیان ده‌بیته شیریکی صافی بۆ غه‌ش و گوارا و ته‌غذیه‌ی جه‌سته‌تان ده‌کا، پەندو ئاکۆزگاری تێدایه بۆ که‌سی‌ک به‌دلێکی کراوه هه‌ستی‌کی به‌ئاگاوه تێیان بفکری، به‌فام و ژیرییه‌وه لییان برونێ و له‌حیکمه‌ت و دانایی په‌روه‌دگار ورد بیته‌وه.

هه لێ به ته سوود و قانزنجی نهو ئازهلانه زوړو زه به ندهن به لام ليرهدا
چواريانی پاس کردن.

۱- «نسقیکم مما فی بطونہا» واتہ: لەو شیرەیی ئەوان دەخۆنەوہ کە لەنیوان خۆراکی ناو کەرشو خۆین دا دیتە دەرەوہ ماست و پەنیرو کەرەو شتی تری لی دروست دەکەن.

۲- ﴿وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ كَثِيرَةٌ﴾ واته: سوود له خوری و موو مهره زو کولک و بهر گنیان ده بیندری، پو شاک و راخهرو بیخه فیان لی دروست ده کهن.

چیرۆکی هه زه تی نوح عليه السلام

وَلَقَدْ

أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَنْقُورِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهِ غَيْرِهِ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٢٣﴾ فَقَالَ الْمَلَأُوا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُرِيدُ أَنْ يَفْضَلَ عَلَيْكُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ ﴿٢٤﴾ إِنْ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ بِهِ جَنَّةٌ مَثَرَتِصُّو بِهِ حَقِّي حِينَ ﴿٢٥﴾ قَالَ رَبِّ أَنْصُرْنِي بِمَا كَذَبُونَ ﴿٢٦﴾ فَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ أَنْ اصْنَعْ الْفُلَكَ بِأَعْيُنِنَا وَوْحَيْنَا فَإِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُورُ فَاسْلُكْ فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ مِنْهُمْ وَلَا تُخَاطِبْنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُغْرَقُونَ ﴿٢٧﴾ فَإِذَا اسْتَوَيْتَ أَنْتَ وَمَنْ مَعَكَ عَلَى الْفُلِكِ فَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي بَجَّحَنَا مِنَ الْقَوَمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢٨﴾ وَقُلْ رَبِّ أَنْزِلْنِي مُنزَلًا مُبَارَكًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ ﴿٢٩﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ وَإِنْ كُنَّا لَمُبْتَلِينَ ﴿٣٠﴾

به لام پياو ماقولانى گه له كهى له ناوه پرۆكى ئەم پهيامه ناكۆلنهوه، بىر له راستى و دروستى ئەم وشه حهقه ناكه نهوه، ناروان بۆ بهلگه و نيشانه كانى له بوونه و ههردا، لهو بىره تهسكهى خۆيان ده رناچن و نايانه وى ده رچن، له جياتى نه وهى بىر له به ده يه تهنه رى بوونه وهر بكه نه وه و پروانه بهلگه و نيشانه كانى، نه وه حه قيقه ته ره هايه پاشگوى ده خه ن و واز له ليكۆلينه وه و لى ورد بوونه وهى به ده يه تهنه ر دىتن، كه سايه تى هه زه رتى نوح عليه السلام ده خه نه بهر باسو ليكۆلينه وه، قسه له خودى خۆى ده كه ن!!! نه وه تا: ﴿فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ﴾ ريش سپى و پياو ماقوله كانى گه له كهى؛ نه وانهى كافرو مو شريك بوون، وتيان: ﴿ما هذا الا بشر مثلكم﴾ نوح ناده ميزاد يكه وه كوو ئيه وه له وه زياتر هيجى تر نيه! كابرايه كه خۆسه پيئنه رو ﴿يريد ان يتفضل عليكم﴾ ده يه وى: خۆى بكاته گه و ره و كار به ده ستى ئيه وه تا غايه تى تان به سه ره وه بكا.

بۆ ئەم خۆسه پانندن و تا غايه تى تى كرده لافى پيئغه مبه ريتى لى ده داو ده يه وى له م رى گايه وه نه ومه به سه ته تا يبه تيه يى خۆى وه ده ست بيتى! نه گينا خۆ نه و چ زنده زانيارى و ره و شتى تا يبه تى و ميزه يه كى به سه ر ئيه وه نيه، ده ي كه و ابى چۆن زنده له ئيه وه نه وه ده بيته پيئغه مبه رو په يامى بۆ دى؟؟!

سه يره نه وان له م گوشه نى گا ته نگه به ره وه ده يان پروانيه نه وه په يامه گه و ره و نه وه حه قيقه ته مو طلقه . ناماده باشى نه وه يان تيدا نه بوو سروه شتى په يامى هه زه رتى نوح عليه السلام بناسن و حه قيقه ته كهى بزائن. نه وان به هه مو و عه قل و هۆشى خۆيان بانگه وازى نه وه پيئغه مبه ريه يان له وه دا كورت هه لينا بوو: كه ده يه وى خۆيان به سه ردا به سه پيئنى! به مه ش ريشى ناده ميزاد يبه تى خۆيان و هه مو ناده ميزادانى تريان شكاند، ريش لى تاننى خوداى بوونه وهر بۆ ئەم جينسه ره ت ده كه نه وه، پيئان سه يره پيئغه مبه رى ناده ميزاد ناده ميزاد بى.

وتيان: ﴿ولو شاء الله لانزل ملائكة﴾ خۆ نه گه ر خودا بيوستايه پيئغه مبه ر بنى رى فريشته يى ده ناردنه خوارى و ئەم ته ركه يى ده خسته سه ر

چاودیری ئیمه‌دا کهشتی دروست بکا، به‌گویره‌ی نیگا و سروشی ئیمه هه‌لس و کهوت بکا.

﴿فَإِذَا جَاءَ أَمْرُنَا، وَفَارَ التَّنُّورُ فَاسْلُكْ فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَينِ اثْنَيْنِ، وَاهْلِكِ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ مِنْهُمْ﴾ جا که کاتی بریاری ئیمه به‌له‌نا و بردن هات و ناو له‌زه‌وی هه‌لقولا، یان ناو له‌ته‌ندوری نانکردن - که‌شینی ناگرو بلیسه‌یه - هه‌لقولا؛ ئه‌وه تۆ ده‌س به‌کار به؛ له‌هه‌موو نیرو مییه‌ک دوانه‌یه‌ک بخه‌ره ناو که‌شتیه‌که‌وه، له‌هه‌موو ره‌گه‌زو جوړیکسی گیانه‌یه‌ران نیرو مییه‌ک هه‌لبگره، هه‌روه‌ها منداڵ و که‌سو کاری خوشت بخه‌ره ناوی، یان هه‌موو ئه‌وانه‌ی ئیمانیان پیت هیناوه بیاخه‌ره ناو که‌شتی به‌که‌وه، جگه له‌وانه‌ی ئیمانیان پی نه‌هیناوی و بریاری ئیمه به‌له‌نا و چوونیان ده‌رچووه. وه‌کوو که‌نعانی کورپی و دایکی که‌نعان، ئه‌وانه له‌پیری له‌نا و براوه‌کانن.

په‌روه‌ردگار فهرمانی به‌حه‌زه‌تی نووح کرد؛ که‌که‌شتی دروست بکا به‌ده‌ستی خۆی، چونکه پتۆسته ئاده‌میزان شوکاری ماددی ده‌سته‌به‌ر بکا و هه‌موو توانای خۆی بخته‌گه‌ر بۆ ئه‌وه‌ی شیناوی یارمه‌تیدانی خودا بی، داب و نه‌ریتی خودا و اهاتووه یارمه‌تی ئه‌وانه ئادا خوێان پالتی لی بده‌نه‌وه و خوێان بلیسنه‌وه و چاوه‌روانی یارمه‌تی خودابن، بۆ خوێان هیچیان له‌ده‌ست نه‌یه‌و هیچ نه‌که‌ن!

په‌روه‌ردگار وای بریارداوه: که‌حه‌زه‌تی نووح ^{عليه السلام} بپیت به‌باوکی دووه‌می ئاده‌میزاد، هه‌لینا که‌هوکاره مادیه‌کان ده‌سته‌به‌ر بکا و توانای خۆی به‌کار بینی و یارمه‌تی خوداش به‌رچا و بگری و داوای کۆمه‌کی و یارمه‌تی لی بکا. نیشانه‌ی ده‌ستپیکردنی هاتنی تۆفان و پاکسازی کردنی ئه‌وانه‌ی دل‌ره‌ق و سه‌ره‌پچی کارو بی پروان به‌وه بۆ دانا: که‌هه‌رکاتی ته‌ندووری نانکردن: که‌به‌رواله‌ت شوینی ناگره ناوی لی هه‌لقولا، خیرا له‌خۆ بکه‌وی و تۆوی ژیان

بخاته ناو کهشتی رزگار بوونه‌وه، له‌هه‌موو جوړیک له‌حه‌یوانو خشوک و بالنده‌وه
روه‌ک، نپرو مییه‌ک بخاته ناو کهشتیه‌که‌وه، چه‌ندیکه‌ی بو ده‌کری و له‌به‌رده‌ست
دان له‌وانه رزگاریان بکا، هه‌روه‌ها هه‌موو نه‌وانه‌ی نیمانیان پی هیناوه له‌ته‌ک
خۆی دا هه‌لیان بگری. جگه له‌وانه‌ی بریاری خۆدایان بو ده‌رچووه به‌له‌ناویردن و
فهوتان فه‌رمانی پی کرد.

که‌به هپچ جوړیک هه‌ولی رزگار کردنی سته‌مکاران نه‌دا ته‌نانه‌ت
بازنیکترین که‌سیش بن‌بو. ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَا تَجَادِلْ فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا اِنَّهُمْ
مَغْرُقُونَ﴾ نه‌که‌ی ده‌ریاره‌ی نه‌وانه‌ی کافرو سته‌مکارن موجداه‌له‌م له‌گه‌ل
بکه‌ی؛ داوام لی بکه‌ی: که‌تۆفان نه‌یانگریته‌وه‌و رزگاریان بسې. نه‌که‌ی نه‌و
هه‌ول و ته‌قه‌لایه‌ بده‌ی! چونکه‌ بیتگومان نه‌وانه له‌پېری خنکاوانن، بریاره‌و
دراوه، نه‌وانه ده‌خنکیتین!

نه‌جار په‌روه‌ردگار فه‌رمان به‌ هه‌زرتی نوح عليه السلام ده‌کا: که‌کاتی سواری
که‌میکه‌ بوون، خۆی و نه‌وانه‌ی له‌گه‌لیدا سوار بوون هه‌مدو ئه‌نای خودا بکه‌ن،
ده‌فه‌رموی: ﴿فَاِذَا اسْتَوَيْتَ اَنْتَ وَمَنْ مَعَكَ عَلَى الْفُلِّ فَقُلْ: الْحَمْدُ لِلّٰهِ
الَّذِيْ نَجَّانا مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِيْنَ﴾ نه‌وکاته‌ی خۆت و نه‌وانه‌ی له‌گه‌لت دان له‌سه‌ر
که‌شتیه‌که‌ جیگیر بوون و دامه‌زران بلین: سوپاس و ستایش بو نه‌و خودایه‌ی
نیمه‌ی له‌ده‌ست که‌لی سته‌مکار رزگار کرد، نه‌وانی فه‌وتاندو نیمه‌ی به‌لوطف و
که‌ره‌می خۆی رزگار کرد.

نیبنوعه‌بباس عليه السلام ده‌فه‌رموی: نه‌و نه‌اده‌میزادانه‌ی له‌که‌شتیه‌که‌دا له‌گه‌ل
نوح عليه السلام بوون هه‌شتا که‌س بوون: هه‌زرتی نوح عليه السلام خۆی و خیزانه‌که‌ی
تری؛ جگه له‌وه‌ی له‌گه‌ل کوره‌که‌یدا به‌ر خنکان که‌وتن. سی کورپیشی: سام و
حام و یافث و سی هه‌وسه‌ره‌کانیان و هه‌فتا و دوو که‌سی تر، هه‌موو نه‌اده‌میزاد
دوانی له‌مانه‌ که‌وتونه‌وه..

نه‌جار فه‌رمانی پی کرد: که‌کاتی له‌که‌شتیه‌که‌ داده‌به‌زن له‌خودا
بپارته‌وه زیلو نیشتمانیکه‌ی به‌نسب بکا پر به‌ره‌که‌ت و پی‌وژ بی: ده‌فه‌رموی:

﴿وقل: ربی أنزلنی منزلاً مبارکاً وأنت خیر المنزلین﴾ لهو کاته دا: که له کهشتیه که داده به زی، بلی: به پیروزی دامبه زینه و له شوینیکی پر پیت و بهر کهت نیشته جیم بکه خیر و خوشی تیدا بینم، تی یدا به سیمه وه، بیگومان تو باشترین دامه زینه رو چاودیر و پارێزگاری.

﴿ان فی ذلک لآیات، وان کنا لمبتلین﴾ بیگومان له هه موو کارێکمان به گشتی و له م جوړه نیشانمان دا به تایبه تی ((رزگار کردنی خاوه ن باوه پان و له ناو بردنی سته مکاران)) به لگهی به هیرو راست هه ن له سه ر راستی په یامی پیغه مبه ران. نیمه به رانواندنی ته م به لگانه و به ناردنی پیغه مبه ران خه لکی به تاقی ده کهینه وه، واته: مامه له ی کهسانیک ده کهین له گه لتان که بیان هوی به تاقیتان بکه نه وه. چونکه تاقیکردنه وه بو که سیک ده بی که مه جهولی بو ناشکرا بی، ده ی خو هیچ شتیک نه له خودا نادیار بی. هه موو شتیک لای خودا ناشکرا و غایانه.

یان ده گوتری: مانای به تاقیکردنه وه نه وه یه: خودا نه وه ی له زانیاری خویدا چه سپاوه ده ری بخا و نیشانی ناده میزادی بدا.

جیروکی هه زده تی (هود) ه

﴿مُرْ أَشَانَا

مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنَا آخِرِينَ ﴿٣١﴾ فَأَرْسَلْنَا فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ ۖ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٣٢﴾ وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِإِِقَاءِ الْآخِرَةِ وَأَتْرَفْنَاهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا

مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يَأْكُلُ مِمَّا تَأْكُلُونَ مِنْهُ وَيَشْرَبُ مِمَّا
 تَشْرَبُونَ ﴿٣٣﴾ وَلَئِنْ أَطَعْتُمْ بَشَرًا مِثْلَكُمْ إِنَّكُمْ إِذَا لَخَسِرُونَ
 ﴿٣٤﴾ أَعِدُّكُمْ أَنْكُمْ إِذَا مِتُّمْ وَكُنْتُمْ تُرَابًا وَعِظَامًا أَنْكُمْ تُخْرَجُونَ
 ﴿٣٥﴾ هَيَّاهُتْ هَيَّاهُتْ لِمَا تُوْعَدُونَ ﴿٣٦﴾ إِنَّ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا
 الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ ﴿٣٧﴾ إِنَّ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ
 افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا وَمَا نَحْنُ لَهُ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٣٨﴾ قَالَ رَبِّ
 انصُرْنِي بِمَا كَذَّبُونَ ﴿٣٩﴾ قَالَ عَمَّا قَلِيلٍ لَيُصْبِحُنَّ نَادِمِينَ ﴿٤٠﴾
 فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ بِالْحَقِّ فَجَعَلْنَاهُمْ غُصَاءً فَبَعْدًا لِلْقَوْمِ
 الظَّالِمِينَ ﴿٤١﴾

نه‌جار قورئان چیرۆکیکی ترمان بۆ ده‌گیریتنه‌وه، نه‌ویش چیرۆکی حه‌زهره‌تی
 هوده عليه السلام، جا هه‌رچه‌نده لێره‌دا قورئان ناوی حه‌زهره‌تی هودی نه‌هیتناوه، به‌لام
 به‌قسه‌ی ئیبنوعه‌بباس و زووری‌ی موفه‌سسیران مه‌به‌ست حه‌زهره‌تی هوده،
 چونکه له‌سوره‌تی (الأعراف) دا: چیرۆکی هود دوا‌ی چیرۆکی نوح عليه السلام
 ده‌هیتنی و ده‌فه‌رموی: ﴿واذکروا اذ جعلکم خلفاء من بعد قوم نوح﴾
 هه‌روه‌ها له‌سوره‌تی هود و (الشعراء) یش دا چیرۆکی هود دوا‌به‌دوا‌ی چیرۆکی
 نوح عليه السلام ده‌هیتنی!

هه‌ندی له‌موفه‌نسیڕین پێیان وایه ئهم چیرۆکه چیرۆکی هه‌زه‌رتی (صالح و شه‌مود)ه چونکه قه‌ومی صالح عليه السلام پێغه‌مبه‌ری خۆیان به‌درۆخسته‌وه‌و به‌گرمه‌و صدیحه له‌ناو بران.

﴿ثُمَّ أَنشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَوْمًا آخَرِينَ﴾ دواى له ناو بردنى گهلى نوح عليه السلام به توفان، گهل و نه ته وهيه كى ترمان دروست كزنده وه كردمانن به جينشين و تاوه دانكروهه زهوى، ﴿فَأَرْسَلْنَا فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ﴾ نه مجار پيغه مبه ريگمان له خويان بؤسر ناردن ﴿أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ آلِهَ غَيْرِهِ﴾ بانگه وازى كردن بؤ نه وهى عيباده تى خودا بكن و به كتاپه رستى نه عجام بدهن، فرمانى پيكردن: كه ته نها به نندايه تى بؤ خودا بكن و كه سى ترنيه شياوى په رستش بى، نه و انيش بانگه وازييه كه يان ره تكرده وه، به درويان خسته وه، و تيان شوينت ناكه وين. نه مجار حذر هه تى هود عليه السلام پيى گوتن ﴿أَفَلَا تَتَّقُونَ﴾ نه رى نه وه بؤچى له عه زابى خودا ناترسن؟ بؤچى بروام پيى ناكهن؟ بؤ واز له بته رستى ناهينن؟ خو عيباده تكردن هه ر بؤ خودا ده كرى و هه ر زاتى خودا شياوى په رستش و عيباده ت بؤ كرده و كه سى تر شياوى خودايه تى نه.

﴿وقال الملأ من قومه الذين كفروا وكذبوا بلقاء الآخرة﴾ پیاو
ماقولان و ریش سپیانی گهله که می: که نه می سی رهوشتانه یان تیدا بوون:

۱- کافر بوون به خود او ٲینکاری کردنی تاكو ته نهایی زاتی پاکی.

۲- کافر بوون بهرۆژی قیامت و به درۆزانی نی حساب و لیکۆلینهوه.

۳- ﴿وَأَتَرْنَاهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ ژیاغۆشی و دهسته بهر بوونی پیدایستی ژیانیان، نازو نیعمه تمان به سهردا رشتببون ههتا له خۆیان بایی بویرون و ئینکاری نیعمه ته کانی خودایان ده کرد.

بهائی: تہو پیاو ماقول و ریش سپیانہی گہلہ کھی کہتہو سئی رہوشتہ
ناشرینانہیان ہہ بوون، وتیان: ﴿ما هذا الا بشر مثلكم﴾ تہم پیاوہی ناوی
ہودہو لافی پیغہ مہریتی لی دہدا ہمر نادہ میزادی کھو وہ کوو ئیوہو بہس،

هیچی له ئیوه زیاتر نیه، ﴿يَا كُلُّ مَا تَأْكُلُونَ مِنْهُ﴾ له ئه و خوارده مه نییه ده خوا: که ئیوه لی ی ده خۆن، نهویش وه کوو ئیوه پتویستی به خۆراک ههیه، ﴿ویشرب ما تشربون﴾ له ئه و ئاوه ده خواته وه: که ئیوه لی ی ده خۆنه وه، نهویش وه کوو ئیوه بی ئا و ناژی! ده ی ئیتر چ زیده ریزیکی به سهر ئیوه وه ههیه، به چ رویه ک ئیدعای پیغه مبه ریتی ده کا؟!

﴿وَلَنْ أَطْعَمَ بَشَرًا مِثْلَكُمْ انکم اذا خاسرون﴾ سویتندمان وابی ته گهر ئیوه فرمانبه رداری ئاده میزادیکی وه کوو خۆتان بن و شوین که سیکی وابکه ون که هیچی له ئیوه زیاتر نیه، بیگومان نه و کاته ئیوه عه قل و هۆستان له کیس چووه، به هه له چون و سهرتان لی شیواوه، نه و شکۆمه ندی و ریزی هه تانه به هۆی بته کانتانه وه، به شوینکه ورتنی به م کابرایه: که ناوی هوده له کیستان ده چی و ده سخه رۆ ده بن!

نه جار خۆ لیسه ره وه له خۆ بابی بووه کان، گومانیتی تر ده خه نه سهر په یامی هه زه تی هودو سهریان سوو ده میتنی له وه ی: که پییان ده فهرموی: زیندوو بوونه وه ههیه دوا ی مردن و رزین و پولکان جاریکی تر زیندو ده کرینه وه. به خه لکه که ده ئین: ﴿ایعدکم انکم اذا متم وکتم تراباً وعظاماً انکم مخرجون﴾؟ ئایا هود واده ی نه وه تان ده داتی: که ئیوه مردن و پولکان و بوونه وه گل و ئیسقانه کانتان رزین، جاریکی تر سهر له نو ی له گۆره کانتان ده رده هیندرینه وه زیندو ده کرینه وه، ﴿هیها ت هیها ت لما توعدون﴾ زۆر دووره و عه قل و هری ناگری، نه ی خه لکینه! نه مه ی: که هود پیتان راده گه یه نی له باره ی زیندو بوونه وه ی رۆژی قیامه ت و حساب و لی کۆلینه وه له گه ل دا کردن و پاداش و سزا و هه رگرته وه له سهر کرده وه کانتان شتیکی زۆر دوورو نه گونجاوه!

﴿ان هی الا حیاتنا الدنیا غموت ونحیا﴾ نه وه کوو ژیان ههیه ئیللا: که ههیه ته نها ژیا نی دونیایه و به س، هه ندیکمان ده مرین و هه ندیکمان ترمان

دریژه بهژیان دهدهین، نهجار نهو ههندهمان دهمرینو ههندیکی ترمان دینه
جینگهیان ﴿وما نحن بمبعوثین﴾ نیهه نیهتر دوی مردن ههرگیزاو ههرگیز زیندو
نابینهوه. نهزیندوو بو نهوه ههیه، نهحهشر ههیهو نهنهشر، نهبهههشت راستهو
نه دۆزهخ!

ههلبهته کهسانیک: که بهم جوهر بیر بکه نهوه، بهو پیوهره مادییه زیان
ههلبسه نگینن، ناتوانن حیکمهته گهورهکانی زیان ههست پی بکهن، لهکوی
ورد بینن نهوهیان ههیه بتوانن ناکامهکانی زیان بزانشن، ههرگیز ناگه نه نهو
ناسته پیاان وابی ناکامی زیان لهسه زهوی دهسته بهر نابی، خپرو چاکه
ههرگیز ناتواندری لهژیانی دونیادا پاداشتی تهواوی بدزیتتهوه. شهرو خراپهش
ههروا، بهلکوو پاداشی چاکه و سزای خراب لهو دونیادا بهتهواوی دهدریتتهوه:
که موسولمانانی خودا پیداو دهگه نه تۆبه لاکی ژیاغخوشتی و بهبهههشتی بهرین
شاد دهبن و ترسی لهناو چون و پرانهوهی نازو نیعمهتهکانیان نامیتنی و کافرو
تاوانبارهکانیش دهخرینه بنکی دۆزهخهوهو دهبنه سووته مهنی دۆزهخ. نالهو
دونیاداو لهناو نهو بهههشته خوشت و دلگیرو رازاوهدا ژیانی کامهرانی
دهسته بهر دهبی و لهناو دۆزهخ دا سزای تاوانباران بهتهواوی وهرده گیریتتهوه..
نهگینا نهگهر بۆ نمونه ستهمکارو ملهوپرکی بی بهزهیی له دونیادا ههزاران
گوندو شارو شاروچکهی خاپور کردن، بهههزاران ناده میزادی به ناحق کوشت و
بر کردن، ژیانی ناژهل و پهلهوه ریش تال بکا، نهگهر بانهوی لهژیانی دونیادا
تۆله له نههم ستهمکاره بستینین چون تۆلهی لی دهستینریتتهوه؟ نهوپهری نهوهیه
تهعزیمی بکهین، نیعدامی بکهین. دهی نیعدام کردنی قهره بووی تاوانی
کوشتنی ناده میزادیکه لهو دهیان ههزارهی لهناوی بردون، نهی تۆلهی نهوانه
تری چون لی بکهینهوه، ههردهبی لهناو ناگری دۆزهخ دا تۆلهی نهو ههزاران
ههزار خه لکه داماهو لهو ستهمکاره ملهوپره بستینریتتهوه.. کهسانیک: که وهک
گه لی هود بیر بکه نهوهو نهوه بیرو باوهریان بی، کهی مانای زیان دهزانش؟ کهی

ده توانن له قوناغه کانی سهره تای ژیانن شاده میزاده وه به لگه بدۆزنه وه بۆ ناکامی ژیان، کوا عه قلیان به وه ده شکێ بزائن نه وه هیزه ی شاده میزادی به وه قوناغانه دا تیپه پاندوه ناهیلێ نه وه ژیانه به مردن کۆتایی بی!! به لکوو ده بی نه وه ژیانه بگاته چله پۆیه، گه ییشتنیش به وه ژیانه ته نهاو ته نها له قیامهت دا دهسته بهر ده بی.

نه وان بهم تانه وه ره خنه گرته شه نه وه ستان، به لکوو تانه دیان له پیغه مبه ریتیشی داو هودیان به درۆ هه لبه ست و بوختانکه ر دایه قه له م و پله و پایه ی پیغه مبه ریتییان پی ره وانه یینی. وتیان: ﴿ان هو الا رجل افتری علی الله کذباً وما نحن له بمؤمنین﴾ نه وه کوو نه وه پیاوه ی ناوی هوده و داوای پیغه مبه ریتی ده کا باسی زیندو بوونه وه ده کا، نیلا که هیه پیاوێکه به ده م خودا شتی هه لبه ستوه وه به ناوی خودا وه درۆ بلاوده کاته وه، چی ده لێ: له باره ی پیغه مبه ریتی و زیندو بوونه وه هیچی راست نیه و نیمه پروای پی ناکه ی!

نیتر پیغه مبه ری خودا لێیان ناو می د بوو، زانی که به هیچ جوړی به پیر بانگه وازی یه که وه نایه، هیچی تر به ده ستوه نه ماوه له وه به ولا وه: که په نا به ری بۆلای خودای بالاده ست و داوای کۆمه کی لێ بکا، وه کوو چۆن له وه پیتش هه زه ته ی نوح عليه السلام هانای بۆ خودا بردو نه ویش به هانایه وه هات و رزگاری کرد. به هه مان شی وه نوسلووبی نوح عليه السلام هاواری له پهره ردگار کردو ﴿قال: رب انصرنی بما کذبون﴾ وتی: خودایه! یارمه تیم بده، به سه ر گه له کم دا سه رم بجه، به هۆی نه وه وه نه وان به درۆیان خسته مه وه، بانگه وازییه که ی منیان ره تکرده وه، نه وه ی نه رکی سه رشانه بوو نه غمام دا، نیتر هیچم به ده ستوه نه ماوه جگه له وه ی که هانا بۆ تۆ بیتم رزگارم بکه ی!

نیتر ناله و کاته دا: که ماوه ی پر یاردراو بۆ ژیا نی نه وه گه له ته واو بوو، که سینکیان تیدا نه ما هیوا ی خیری لێ بکری، په ره ردگار پارانه وه که ی لێ وه رگرت و به هانایه وه هات، ﴿قال: عما قليل لیصبحن نادمین﴾ په ره ردگار

چیرۆکی حه زه ته تی صالح و لوط و شوعه یب و ییغه مبه رانی تریش

ثُمَّ أَنشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قُرُونًا آخَرِينَ ﴿٤٢﴾
 مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجْلَهَا وَمَا يَسْتَخِرُونَ ﴿٤٣﴾ ثُمَّ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا تَتْرًا
 كُلًّا مَّا جَاءَ أُمَّةً رَسُولُهَا كَذَّبُوهُ فَاتَّبَعْنَا بَعْضَهُمْ بَعْضًا وَجَعَلْنَاهُمْ
 أَحَادِيثَ فَبَعَدًا لِقَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٤٤﴾

ئه مه چیرۆکی سییه مه له م سوره ته دا، له راستی دا کۆمه له چیرۆکیکن و
 ینک مبه سستیان تیدایه. په روه ردگار جاری وادهیه له قورنان دا چیرۆکه کان
 به درێژی ده گیریتوه؛ وه کوو نه و دوو چیرۆکه ی پیشه وه جاری وایش هیه
 به کورتی دهیانگیریتوه وه کوو ئیره، مبه سستیش به م چیرۆکانه ی ئیره چیرۆکی
 حه زه ته تی (لوط و صالح و شوعه یب و ئه ییوب و یوسف) ه دروودی خودایان لی بی.
 ده فهرموی: ﴿ثُمَّ أَنشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قُرُونًا آخَرِينَ﴾ واته: دوی
 به هیلا کبردنی گه لی عاد، چهند گهل و نه ته وهیه کمان هینانه کایه وه وه له سه ر
 زه ی قووتمان کرد نه وه، له وانه: گه لی لوط و گه لی صالح و گه لی یوسف و گه لی
 ئه ییوب و گه لی شوعه یب و هی تریش بۆ نه وه ی له شوینی گه له له نا و برا وه کانی
 پیش خۆیان جی نشین بن و زه ی نا وه دان بکه نه وه!

نازو نعه مه تمان به سه ردا رشتن، ییغه مبه رمان بۆ سه ر ره وانه کردن،
 سه ری پهیچیان کرد و فروستاده کانی ئیمه یان به درۆ خسته وه، بریاری تۆله لی
 ستان دغان دان و هه ریبه که یانمان له کاتی دیاری کراوی خۆی له نا و برد، ﴿مَا تَسْبِقُ
 مِنْ أُمَّةٍ أَجْلَهَا، وَمَا يَسْتَخِرُونَ﴾ هیچ کام له و گهل و نه ته وه له نا و برا وانه
 ته فسیری ره وانه (٤٠)

له کاتی دیاریکراو بۆ فەوتانیان پیش نه کهوتن و دوايش نه کهوتن، هەر گەل و نه تهوهیه که کاتی خۆی دا له ناو چوو. نهو کاتهی دانرا بوو بۆ به هیلاکچونیان به مهرجی ئیمان نه هیئانیان پاش و پیشی تیدا نه کرا!! کهوابی ئیوهیش تهی گەل و نه تهوهی پیغه مه مبهری ئیسلام! په له له هاتنی عهزاب مه کهن، چونکه هه موو شتی که لای خودا به نه ندازه و ریژهیه، هه موو شتی که کاتی خۆی هه یه، له گەل کاتی هات پاش و پیش ناکا. وه کوو له شوینیکی تردا ده فهرموی: ﴿فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَقْدَمُونَ السَّاعَةَ وَلَا يَسْتَأْخِرُونَ﴾ (النمل/۶۱).

﴿ثم أرسلنا رسلنا تترى﴾ پاشان پیغه مبهرانی خۆمانا یه که به شوین یه که دا بۆ سه ر ناردن، هەر پیغه مبهری که لهو پیغه مبهرانه که ده هاته سه ر گەله که ی بانگه وازی ده کردن بۆ خودا په رستی و وازهینان له به رستی. جا هه به و نه یمانی هیئاوه هه به و به گومپایی ماوه ته وه وه کوو له نایه تیکی تردا ده فهرموی: ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ، فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللَّهُ، وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ﴾ (النحل/۶۱).

سهیره به درێژایی میژوو نهو گەل و نه ته وانه ده لێ ی لێکیان گێپراوه ته وه ﴿كلما جاء أمة رسولها كذبوه﴾ هه ر کاتی که پیغه مبهری که له پیغه مبهران هاتی ته سه ر گەله که ی بانگه وازی کرد بن بۆ خودا په رستی و شه ریعت و یاسای خودای پێ راگه یان دبن، داوای لێ کرد بن شوینی بکه ون، زور به ی زۆری نهو گەل و نه ته وانه پیغه مبه ره کانیان به درۆ خست ته وه، چاویان له نه ته وه کانی پیش خۆیان کرد وه و رێبازی نه وانیان ره چا و کرد وه؛ نیتر په ره و رد گاریش داب و نه ریتی نه گۆری تیدا نه نجام دا ون، هەر که به درۆ خه ره وه کانیان به درۆ خسته وه خودا به پیتی داب و سو ون نه تی خۆی گرت و نی و له ناوی برد ون.

ده فهرموی: ﴿فَاتَّبَعْنَا بَعْضَهُمْ بَعْضًا﴾ هه ندیکمان به شوین هه ندیک تریان دا له ناو بردن، یه که به دوا ی یه که دا قه لا چۆمان کردن، شوینه وارو پاشما وه یان

بوو ته عیبه‌ت بۆ دوا خۆیان ﴿وَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ﴾ کردمان به‌چیرۆک و به‌سەر برده بۆ ئاده‌میزادانی دوا خۆیان. خه‌لکی ده‌یانکه‌نه‌ چیرۆکی به‌رئاگردان و بۆ کات به‌سەر بردن و عیبه‌ت وه‌رگرتن و سه‌رسوپمان له‌و به‌سه‌رهاتانه!

﴿فَبَعْدَ لِقَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ به‌هیلاکچون و مالتویرانی و دوور له‌ره‌حه‌تی خودا بۆ گهل و نه‌ته‌وه‌یه‌ک برۆا به‌پێغه‌مبه‌ره‌که‌یان نه‌که‌ن و به‌درۆی بجه‌نده‌وه. هه‌لبه‌ته‌ ئه‌مه‌ هه‌ره‌شه‌یه‌کی توندو تیزه‌ بۆ هه‌موو کافرێک و به‌لگه‌یه له‌سەر شه‌وه: نه‌وانه‌ وه‌کوو به‌زویی له‌ناو چوون عه‌زایی قیامه‌تیشیان له‌وه‌دوا مسۆگه‌ره‌و تووشیان دی.

چیرۆکی هه‌زره‌تی موسا و هارونه‌ (علیهما السلام)

ثُمَّ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ وَأَخَاهُ

هَارُونَ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ﴿٤٥﴾ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ

فَأَسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا عَالِينَ ﴿٤٦﴾ فَقَالُوا أَتُؤْمِنُ لِبَشَرَيْنِ مِثْلِنَا

وَقَوْمُهُمَا لَنَا عِدُونَ ﴿٤٧﴾ فَكَذَّبُوهُمَا فَكَانُوا مِنَ الْمُهْلَكِينَ

﴿٤٨﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿٤٩﴾

ئه‌مه‌ چیرۆکی چواره‌مه‌ له‌ چیرۆکه‌کانی ئه‌م سوره‌ته‌، به‌ناشکرا ئه‌م چیرۆکه‌ش ده‌ق ده‌شوبه‌یتته‌ چیرۆکه‌کانی پێشوو چ له‌باره‌ی مه‌وزوع و مه‌به‌سته‌وه‌، یان له‌باره‌ی شوبه‌هی نینکاری کردنی پێغه‌مبه‌رایه‌تی یه‌وه‌.

شوئینیان بکه‌ون، ﴿فاستکبروا وکانوا قوماً عالین﴾ خو‌یان به‌زل زانی و پشتیان هه‌ل‌کردو په‌یامه‌کانیان ره‌تکرده‌وه ﴿فقالوا أنؤمن لبشرین مثلنا و قومهما لنا عابدون﴾؟ وتیان به‌چ عه‌قل و بیرو هۆشیک ئیمه ئیمان به‌یئین به‌دوو که‌س وه‌کوو ئیمه ناده‌میزادن، گه‌له‌که‌شیان گه‌ردنکه‌چی ئیمه‌! نه‌و دوو که‌سه‌ی هاتوون لافی پی‌غه‌مبه‌ریتی لی‌ده‌ده‌ن، خو‌یان له‌په‌گه‌زی نه‌ته‌وه‌یه‌کن که‌خزمه‌تکارو مسکی‌نی ئیمه‌ن. ده‌ی چۆن ده‌بی ئیمه شوئین که‌سانیک‌ی ناوه‌ها بکه‌وین؟؟

مه‌به‌ست به (آیات) له (آیاتنا) دا به‌پیتی فهرموده‌ی ئیبنسو عه‌بباس نو‌ نیشانه‌کانن. (عه‌صا، یه‌دی به‌یضا، کولله، نه‌سپی، بۆق، خو‌ین، دوو له‌ت بوونی ده‌ریا، قات و قری و سالانی گرانی).

شایانی باسه‌ نه‌و ره‌خنه‌یه‌ی فیرعه‌ون و دازو ده‌سته‌که‌ی له ((موساو هارون)) یان گرت و وتیان: ﴿أنؤمن لبشرین مثلنا و قومهما لنا عابدون؟﴾ ده‌ق ده‌شو‌یه‌ته‌ نه‌و ره‌خنه‌یه‌ی قور‌ه‌یشیه‌کان: له‌پی‌غه‌مبه‌ریان گرت و وتیان: ﴿لولا نزل هذا القرآن علی رجل من القریتین عظیم﴾ (الزخرف/٣١).

نه‌فیرعه‌ون و دارو ده‌سته‌که‌ی، نه‌ قور‌ه‌یشیه‌کان نه‌یانزانی و بی‌ری نه‌وه‌یان نه‌بوو: که‌پێوه‌ری هه‌لب‌ژاردن بۆ پی‌غه‌مبه‌رایه‌تی به‌رزیه‌ی نه‌خلاق و ره‌وشته، نه‌و نه‌خلاق و ره‌وشتانه‌ی په‌روه‌ردگار ده‌یه‌خشی به‌هه‌ندی‌ک له‌به‌نده‌کانی و ناماده‌باشیان ده‌کا، بۆ وه‌رگرتنی نیگا و سروش و گه‌یان‌دن به‌خه‌لک!!

﴿فکذبوه‌ما فکانوا من الم‌ه‌لکین﴾ فیرعه‌ون و قوم‌ه‌که‌ی، هه‌زه‌ته‌ی موساو هارونیان به‌در‌خسته‌وه، ئیتر خودا به‌خنکاندن له‌ناو ده‌ریادا له‌ناوی بردن، هه‌موویانی به‌یه‌ک روژ له‌ناو ده‌ریای سووردا خنکاندن و بوونه‌په‌ندو عیبه‌ت بۆ ناده‌میزادانی دوا خو‌یان.

﴿ولقد آتینا موسی‌ الکتاب لعلهم یه‌تدو‌ن﴾ بی‌گومان ته‌موراتمان بۆ سه‌ر موسا نازل‌کرد، پاش نه‌وه‌ی فیرعه‌ون و دارده‌سته‌که‌یمان له‌ناو بردن و نه‌ته‌وه‌ی

نیسرائیلیمان رزگار کرد. تهورات: که شه‌حکام و فه‌رمان و جله‌وگیری و دیارکردنی هه‌لال و هه‌رامی تیدا بوو ناردمان یئو موسا، به‌لکوو نه‌ته‌وه‌ی نیسرائیل هیدایه‌ت نامیژ بن و یتگای حق بگرته‌به‌رو پایه‌ندی فه‌رمان و جله‌وگریه‌کانی بن. زانیارییه‌کانی فیژ بن و حوکه‌کانی وه‌ریگرن! وه‌کوو له‌شوینییکی ترده ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِ مَا أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ الْأُولَىٰ بِصَافِرٍ لِلنَّاسِ، وَهَدَىٰ وَرَحْمَةً، لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾ (القصص/٤٣).

له‌مانای نهم نایه‌ته‌وه نیبنو که شیر ده‌فه‌رموی: پاش ته‌وه‌ی په‌روه‌ردگار ته‌وراتی نازل کرد، تیت هر هه‌چ گهل و نه‌ته‌وه‌یه‌کی بنه‌پر نه‌کردوه، به‌لکوو فه‌رمانی به‌خواهن باوه‌پان کردوه: که شه‌پر له‌گهل کافران دا بکه‌ن!.

چیرۆکی هه‌ززه‌تی عیساو خاتوو هه‌ریه‌می دایکی

وَجَعَلْنَا

ابْنَ مَرْيَمَ وَآلَهُ آيَةً ۚ وَءَاوَيْنَهُمَا إِلَىٰ رِبْوٍ قَرَارٍ وَمَعِينٍ

چیرۆکی هه‌ززه‌تی عیساو دایکی له‌وه‌پیش له‌سوره‌تی (ال عمران) و سوره‌تی مه‌ریه‌م دا به‌دورو درژیژی تیت‌ه‌ری لیژده‌دا به‌کورتی و سه‌ری‌یی به‌گوێزه‌ی شوین و جیگا ناماژه‌ی بو ده‌کا، چونکه له‌راستی دا روداوی په‌یدا بوونی هه‌ززه‌تی عیسا عليه السلام له‌خاتوو مه‌ریه‌م به‌بی ته‌وه‌ی پیاو توخنی که‌وتبیت، به‌لگه‌یه‌کی به‌هیزه له‌سه‌ر به‌ده‌سه‌لاتی خوداو نیشانه‌ی ته‌وه‌یه: په‌روه‌ردگار چی بوی ده‌یکاو هه‌چی لی عاسی نابێ.

پهروه دگار حهزرتی ئاده می بهی باوک و دایک هیئایه دی. دایه حهوی له باوه ئاده م دوستکرد بهی ئهوی عونصوری میینه رۆلکی تیئا هه بی، باقی ئاده میزادانی تری له نپرو می و ده بهتوان!

تھو ھہ موو موعجیزانہی دران به عیسا علیہ السلام کاری له بی باوهره کان
نه کرد، وه کوو چۆن موعجیزه کانی حه زره تی موسا علیہ السلام کاری گهرییان
له فیرعه ونو دارو دهسته که ی دا نه کرد.. ده فهرموی: ﴿وَجَعَلْنَا ابْنَ مَرْيَمَ
آيَةً﴾ عیسای کوپی مهربه مو دایکیمان کرد به به لگه یه کی به هیژو ناشکرا
له سهر به توانایی خۆمان. وه کوو له تایه تیکی تر دا ده فهرموی: ﴿وَجَعَلْنَاهَا
وَابْنَهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ﴾ (الانساء/ ۹۱).

هه‌ریه که له‌عیساو دایکی به‌لگهن له‌سهر به‌توانایی و دانایی خودا؛ عیسا به‌لگه‌یه له‌م باره‌یه‌وه که به‌بێ باوک په‌یدا بوو، له‌بیش‌که‌دا قسه‌ی کرد. دایکی‌شی به‌لگه‌یه له‌م باره‌یه‌وه: که به‌بێ نه‌وه‌ی پیاو توخنی بکه‌وی نه‌و کو‌ره بیرۆزه‌ی لی بوو .....

«وَأَوْبِنَاهُمَا إِلَى رُبُوعَ ذَاتِ قَرَارٍ وَمَعِينٍ» شویتنی حهوانهوهو ژيانمان له شویتنیکی بهرزیایی بۆ دیاریکردن، شویتنیک بوو حهوانهوهی تیدا دهکراو به کهلکی مانهوه دههات، بهرو بومو میوهی لی دهست دهکمو، کانیایو جوانو ناوی گوارای لی هه بوو!

ئەجار موفەسسیرین کەوتوونە راجیایی یەوێ دەربارەى دەست نیشان کردنى ئەو بەرزایی یەى کەخودا کردى بەشوئنى حەوانەوێ عیساو دایکى: قەتادە دەفەرموێ: بەیتولەقدیسە، هەندیک دەلێن رەملەى فەلەستینە. موقاتیل و ضەحاک دەفەرموون: غۆطەى دیمشقە، چونکە ئەو ولاتە شوئینیکی ئاودارو خاوەن بەرو بومو میوەهاتە.. هەندیکیش پێیان وایە: ئەو

شوینه له ولاتی میصر بووه. چونکه خاتوو مەریەم عیساى كورى ﷺ به زارۆكى بۆ ئەو شوینانه بردوه.

پەروەردگار ویستووێتی هەزرەتی عیسا ﷺ ئاماده بکا بۆ پیغه مبهرايه تی، پەروەردە کردن بۆ پیغه مبهري تی داخوازی ئەو بوو: کە پارێزگاری بکا نازو نيعمه تی خویی به سەردا. بریژی، وای رام بکا بتوانی نەركی پیغه مبهرايه تی هەلبگرێ، به شیکیش لهو نيعمه تانه هەواندەوهی بوو له شوینیکی سازگارو خوشو پرپیت و بهرە کەت و خاوەن میوه هات و کانیاوی هەلقولاو. بۆ ئەوێ ژیا نیکی سەبرەرزانه به سەر بهری. هۆی ئەم هەواندەوهیە ئەو بوو: خاتوو مەریەم کورە بچکۆله کە ی خۆی (عیسا) هەلگرت و روی کردە ئەو شوینه بەرزە، دوانزە سال لەوێ مایه وه، وه کوو ده لێن: ((یوسف النجار)) کە کورێ مامی خاتوو مەریەم بوو، ئەو له گەلیان چوو، پاش ئەو ماوه یه و مردنی پاشای ولات گەرانەوه بۆ شوینی خویان.

ئەجار کە زنجیرە ی پیغه مبهرايه ده گاته ئەم ناسته، پەروەردگار خیطابی خۆی ئاراسته ی هەموو گەل و نەتەوه کان ده کا، به جورێك: کەوا بزانی گەل و نەتەوه کان تیکرا به کۆن و نوێه له سارایه کی کاکی به کاکی دا کۆ بوونه وه له یه کات و شوین دا خیطابیان ئاراسته ده کا، چونکه جوداوازیی شوین و کات له بەردهم ئەو حەقیقه ته دا که هەموویان تی یدا هاوبه شن و پیکیانەوه ده به ستیته وه. نابنه کۆسپ و ته گهره له بەردهم ئاراسته کردنی خیطابی گشتی، وه کوو له ئایه ته کانی دوا یی دا ده فرموی.

بنه ما ته شریعییه کانی ژیان

يٰۤاَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُّوْا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاَعْمَلُوْا صٰلِحًا اِنِّىْ بِمَا
تَعْمَلُوْنَ عَلِيْمٌ ﴿٥١﴾ وَاِنَّ هٰذِهِۦ اُمَّتُكُمْ اُمَّةً وَاحِدَةً وَاَنَا رَبُّكُمْ
فَاتَّقُوْنَ ﴿٥٢﴾ فَتَقَطَّعُوْا اَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ زُبُرًا كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ
فَرِحُوْنَ ﴿٥٣﴾ فَذَرَهُمْ فِيْ غَمَرَتِهِمْ حَتّٰى حِيْنٍ ﴿٥٤﴾ اَيَحْسَبُوْنَ اَنْنَا
نُعْذِرُهُمْ بِهٖ مِنْ مَّالٍ وَبَنِيْنَ ﴿٥٥﴾ نُّسَارِعُ لَهُمْ فِي الْخَيْرَاتِ بَلْ لَا يَشْعُرُوْنَ

پاش راناندنی چیرۆکی بری له پیغه مبه رانی پیشوو، پهروه ردگار
نامۆزگاری گهل و نه تموه کان ده کا: به کۆمه لێک یاساو بنه مای ژیان: وه کوو
خواردنی حه لال و کرده وه ی باش و هه ست کردن به یه کیه تی ئاده میزادو یه کیه تی
ئایین و پروایان.

به لام گهل و نه تموه کان ئایینی خۆیان بر بر کردو، بوونه گرو گرو
سه راسیمه و سه رگه ردان، پێیان وایه: رژاندنی نازو نیعمه ت به سه ریان دا له بهر
ته وه یه خودا لێیان رازییه، وه لی له راستی دا ته مه ئیستیدراج به ییان و
په لکیش کردنیانه بۆ گومرا بوونی زیاتر، ده فهرموی: ﴿يٰۤاَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُّوْا مِنَ
الطَّيِّبَاتِ﴾ ته ی پیغه مبه ران! ته ی ته وانه ی نه رک ی پیغه مبه رایه تیتان خراوه ته
سه رشان! سهروشتی ئاده میزادییه تی خۆتان کپ مه کهن، خواردن و خواردنه وه:
که دیارده یه کی ئاده میزادییه ته و نه فامانه کردویانه به ره خنه لیتان و ده لێن:
پیغه مبه ر نابێ خواردن و خواردنه وه ی هه بی به هه ندی مه گرن، له شتی حه لال

بۆن و بۆنه وه مو ماره سه ی سروشتی ئاده میزادییه تی خۆتان بکه ن. خواردن و خواردنه وه به گشتی داخواییه کی سروشتی گیانه بهرانه، بزانه که خواردن و خواردنه وه له حه لال ئاده میزاد پاک ده کاته وه په یوه ستی ده کا به عاله می بالآ وه یارمه تی ده دا له سه ر خودا په رستی و به ندایه تی کردن به ته واوی.

﴿واعملوا صالحاً﴾ کرده ی باش نه نجام بده ن، له پاساوی ره خساندن و حه لالکردنی نه وه موو نازو نیعمه ته جۆراو جۆرانده دا، شوکری په روه دگار بکه ن، به کرده ی چاک سوپاسگوزاری خودا بن! ﴿انی بما تعملون علیم﴾ دلیا بن من ئاگاداری هه موو کارو کرده وه یه کتانه، هه چم لی هون نابیی و پاداشتان به گویره ی کرده وه کانتان ده ده مه وه.

هه لبه ته کارکردنیش پێویستییه کی سروشتی ئاده میزاده، ئاده میزاد به بی کارکردن ژیا نی بۆ به سه ر نابری، به لام کرده ی باش ئاده میزادی راستال له ی تر جیا ده کاته وه، یاسا و مه به ستیک دینیته ئاراهه بۆیان په یوه ستیان ده کا به عاله می بالآ وه.

بێگومان هه رگیز په روه دگار داوا ی نه کرده پێغه مبه ران واز له سروشتی ئاده میزادی خۆیان بێنن، به لکو و فره مان ی پێکردن که سروشتی ئاده میزادی خۆیان به ره ئاسۆیه کی روناک به رز بکه نه وه. داوا ی لی کردن بینه پێشه نگ بۆ به رزکردنه وه ی سروشتی ئاده میزاد.

حه لال خواردن و هه ول دان بۆ که سه بی حه لال یه کیکه له ره وشته تاییه تییه کانی موسولمانان، ئاده میزاد هه تا له خودا وه نزیک بی، ده بی حه لال خۆر تری. پێغه مبه ران له م باره وه پێشه وان و ده بی چاویان لی بکری، هه زره تی عیسا عليه السلام له به رووبوومی ته شی رێسی دایکی ده خوارد، هه زره تی داود عليه السلام زرئی دروست ده کردو بژیوی خۆی له زرئی کاری په یدا ده کرد!

له سه حیحی موسلیم دا فره مووده یه که هیه ده فره موئ: ((وما من نبی الا رعی الغنم)) هه چ پێغه مبه ریک نه بووه شوانی نه کردبی، هاوه لان وتیان:

ئه‌تۆیش ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خودا؟ پێغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ولامدا فەرمووی: ((وَأَنَا كُنْتُ أُرْعَاهَا عَلَى قَرَارٍ لَّأَهْلِ مَكَّةَ)) منیش شوانیم کردوه، حوشرتم ده‌له‌وه‌پراند به‌چه‌ند پارهیەك بۆ مه‌ككه‌یه‌كان.

موسلیم و نه‌حمه‌دو تیرمیزی له‌ئەبو هورەیسره‌وه‌ ریوایه‌ت ده‌که‌ن، ده‌لێ: پێغه‌مبه‌ر ﷺ فەرمووی: ((يَا أَيُّهَا النَّاسُ! إِنَّ اللَّهَ طَيِّبٌ لَا يَقْبَلُ إِلَّا طَيِّبًا، وَإِنَّ اللَّهَ أَمْرُ الْمُؤْمِنِينَ بِمَا أَمَرَ الْمُرْسَلِينَ)) ئه‌ی خه‌لکینه! خودا خاوتنه‌و شتی خاوتن نه‌بی و ه‌ری ناگری، بزائن خودا فەرمانی به‌موسولمانان کردوه و ه‌کوو چۆن فەرمانی به‌پێغه‌مبه‌ران کردوه‌و فەرموویه‌تی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ﴾ (البقرة/۱۷۲).

ئه‌جارج پێغه‌مبه‌ر ﷺ درێژه‌ی به‌فەرموده‌که‌ی داو فەرمووی: پیاو هه‌یه‌ خۆراکی هه‌رامه‌، ناوی خواردنه‌وی هه‌رامه‌، پۆشاک‌ی هه‌رامه‌، به‌حه‌رام په‌روه‌رده‌ بووه‌، ده‌ست بۆ ئاسمان به‌رز ده‌کاته‌وه‌، هاوار ده‌کاته‌ خودا، ده‌لێ: خودایه‌! لێم خۆش به‌! کوا دوعای لێ وهرده‌گیری؟!!

﴿وَإِنَّ هَذِهِ أُمَّةٌ وَاحِدَةٌ وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاتَّقُون﴾ ئه‌ی کۆمه‌لێ پێغه‌مبه‌ران! ئایینی ئێوه‌ یه‌ك ئایینه‌، یه‌ك شه‌ریعه‌ت و یاسایه‌، هه‌مووتان بانگه‌وازیی ده‌که‌ن بۆ یه‌ك‌تایه‌ری، ئه‌من خودای هه‌مووتانم خۆتان له‌سزاو تۆلێ سه‌رپێچی کردنی فەرمانه‌کانم بپاریزن.

ئه‌مه‌ به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر ئه‌و حه‌قیقه‌ته‌: که‌هه‌موو ئایینه‌ ئاسمانیه‌کان له‌بنه‌ماکانیان دا ده‌چنه‌وه‌ سه‌ریه‌ک و یه‌ك بنه‌مان! هه‌موویان ده‌رباره‌ی ته‌وحیدو پێغه‌مبه‌رایه‌تی و هاتنی رۆژی قیامه‌ت چون یه‌کن! جوداوازییان له‌فروعییات و حوکمه‌ شه‌رعی و عه‌مه‌لییه‌کان دا به‌گویره‌ی گۆرانی رۆژگارو بارودۆخی ژیان چ نه‌نگی و خراپه‌یه‌کی تیدا نیه‌و به‌جوداوازیی له‌نایان دا حسێب ناکری، به‌لکوو ئه‌وه‌ نیشانه‌ی زیندویی و به‌رژه‌وه‌ندپاریزیی ئه‌و

نایینه یه به لگهی گونجانیانه له گهل به رهو پیشچوونی ژباری ئاده میزادو دهسته بهر بوونی ژباری به خته وهی بو ئاده میزاد له دونیاو قیامت دا.

هه لبه ته پیری پیغه مبه ران پابه ندی ئهم فەرمان و جله و گیزیانه بوون و به موو لایان نه داو به ته وای نه رکی سهرشانی خویان نه بجام دا ﴿فَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ زُبْرًا كُلَّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ﴾ به لام شوینکه وتوانی نهو پیغه مبه رانه بهرنامه ی نایینه که ی خویان تیک دا، خیلاف و کیشه یان تیدا پهیدا کرد، بهر بوچونی دژبه یه کیان تیدا هینانه کایه وه. بوونه گرو گرو و تاقم تاقم. هه کۆمه لهو پارچه یه کیان لی پچری، نه بچار هه تاقمه بهو پارچه نایینه ی بو خوی پچریوه دلخۆشه و پی ی وایه: هه نهو له سه رهقه وه هه ریره وانی نهو نایینه ی نهو پهیره وای ده کا هیدایه تدراون و نه وانی دی گومران!!

تهعبیره قورئانییه که دیمه نی کیشه و نیزاعی نیوان خاوه ن نایینه کانی له شیوه یه کی حیسینی سامناک دا رانواندوه، نایینی حهق و راستی به پارچه قوماشیکی جوان و بی عهیب شوبه اندوه، نیت حیزب و تاقم و گرو هه کان له ناکامی کی بهرکی نیزاعیان وه به گزیه کدا چوون، هه ریه که یان په لاماری سوچیکی قوماشه که ی داوه و بۆلای خوی تی ی نووساوه قوماش پارچه پارچه بووه و هه تاقمه و تیتۆلێکی به دهسته وه هاتوه و پی ی دلخۆشه، واده زانی هه ر ئی نهو باشه و نه وای به دهسته تاقمه کانی تره ویه به که لکی هیچ نایه.

ئه مه ره خنه و ده مکردنی لیک دابران و پارچه پارچه بوونی کۆمه له، سه ره نهشت و لۆمه کردنیانه بۆیه دوا به دوا ی نه وه: په ره و ده ردا گار هه ره شه یان لی ده کاو ده فهرموی: ﴿فَذَرَهُمْ فِي غَمَرْتُمْ حَتَّىٰ حِينٍ﴾ نهی موحه ممه! وازیان لی بیننه با له ناو گومرایی خویان دابن تاسردن یه خه یان پی ده گری، ده مرن یا ده کوژرین، یان نیشانه و پی شه تای عه زاییان بو دی. وه کوو نه نایه تیکی تر دا ده فهرموی: ﴿فَمَهْلُ الْكَافِرِينَ أَهْلُهُمْ رَوْدًا﴾ (الطارق/۱۷) یان ده فهرموی: ﴿ذَرَهُمْ يَأْكُلُوا وَيَتَمَتَّعُوا، وَيُلْهِمُ الْأَمَلُ، فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ﴾ (الحجر/۳).

نه جار درتزه به گالته كردن پتيان ده داو ده فرموى: ﴿أَيْحَسْبُونَ أَنْ مَا
نُعْدهم به من مال وبنين نَسارع لهم في الخيرات بل لا يشعرون﴾ نأيا پتيان
وايه: مؤلته تدانيان بؤ ماويهك و زور كردنى مال و سامان بؤيان و مندال
پيدانيان له مالوهى به تاقى كردنه ويان دا، هوى تهويه رتزيان هيه لامان و
به خيراى خيرو فريان بؤ ده سته بمر ده كه مين؟! تانا باوانه زانن، نهو مال و
مندال پيدانه سمره نجامى بؤ نهوان شهرو نه گبه تيبه خيرو فهر نيه، دواى
ژيوان ده بنهوه، به لام كاتيك: كه ژيوان بوونهوه بى سووده.

يىگومان به ههله چوون و به شيوهى بمر ناواژو حالى بوون! نازانن تهوهى:
كه تيمه مؤلته تيان ده دين و مندال و مال و سامانيان بؤ زور ده كه مين
نيستيدراج و به لكيش كردنيان بؤ ناو عذاب! نه گهر تزه نه كهن و پيش وهخت
نه گهر پنهوه. وه كو له نايه تيكي تر دا ده فرموى: ﴿فلا تعجبك أموالهم ولا
أولادهم، إنما يريد الله ليُعْذِبَهُمْ بها في الحياة الدنيا﴾ (التوبة/ ۵۵) يان
ده فرموى: ﴿فذرني ومن يكذب بهذا الحديث سنستدرجهم من حيث
لا يعلمون، وأملى لهم، ان كيدى متين﴾ (القلم/ ۴۴-۴۵)

نيمامى نه حمد له عه بدوللاى كورى مه سعو ده وه فرموده يهك ريوايهت
ده كا: ده فرموى: پيغه مبهر ﷺ فرمويه تى: ((ان الله قسم بينكم اخلاقكم،
كما قسم بينكم ارزاقكم، وان الله يعطى الدنيا من يحب ومن لا يحب، ولا يعطى
الدين الا من أحب فمن اعطاه الله الدين فقد أحبه، والذي نفس محمد بيده
لا يسلم عبد حتى يسلم قلبه ولسانه، ولا يؤمن حتى يأمن جاره بوائقه، قالوا:
وما بوائقه يارسول الله؟! قال: غشه وظلمه، ولا يكسب عبد مالا من حرام،
فينفق منه فيبارك له فيه، ولا يتصدق به فيقبل منه، ولا يتركه خلف ظهره
الا كان زاده الى النار ان الله لا يمحو السيء، ولكن يمحو بالسيئ بالحسنة، ان
الخبيث لا يمحو بالخبيث)).

برا، کنه ی لی کرا، حالیان بهم حاله گه یشت: که نه مرۆ جیگای به زه یی پیدای
هاتنه وه ی نو حه سوو دیان پی نابری!

شایانی باسه فیرقه و گروپ و تاقمه کانی جوله که و نه صارا جگه له و تاکه
کۆمه له یان: که له سهر عه قیده نه صلییه که ی خۆیان مابو نه وه، فیرقه کانی دی
هه موویان کافرن و فریان به سهر ئایینه وه نه ماوه، چونکه فیرقه و تاقمه کانی
نه ته وه ی ئیسرا ئیل که به و واله ت شو ئینکه و تووی حه زره تی موسا عليه السلام بوون
بروایان نه بو به پیغه مبه رایه تی عیسا و حه زره تی موحه مه د دروودی خودایان
لی بی.

تاقم و گروپه کانی سهر به ئایینی عیسا بروایان به پیغه مبه رایه تی
حه زره تی موحه مه د نه بو. هه رکه سیکیش بر وای به راستی په یامی
پیغه مبه ریک نه بی به کافر حیسابه. به لام فیرقه و حیزبه کانی ئومه تی ئیسلام
به مو عته زیله و ماتوریدی و نه شعهری و وه هابی و سه له فی و خه له فییه وه
به سووننی و شیعی یه وه هه موویان بروایان به (خودا و به فریشته و نامه
ناسمانیه کان و پیغه مبه ران و رۆژی قیامه ت و قه زا و قه ده ر) هه یه و نه هلی
قیبله ن، تاوانبارن له سهر نه و بیرو بو چون و بیدعه تانه ی دایان نه ی ناوه.

فیرقه و تاقمه جیا جیا کانی ئومه تی ئیسلام قورئان پارێزگاری لی کرد و
به هۆی نه و نامه پیروژه وه به ته وای له رێبازی ئایینی خودا لایان نه دا وه
له دین ده ر نه چون، هه ر بیرو بو چون ئیکیان دا هینا بی به ته تویل پینه و په رۆیان
کرده، له گه ل قورئانه که دا ریکیان خستوه، به لکوو زوریه ی حیزب و گروپه کان
له ئاکامی لی کۆلینه وه تو ئینه وه له قورئان بیرو بو چون ئیکیان له لا گه لاله
بو وه به خه یالی خۆیان نه وه راسته و شو ئینی که و توون.

پێویسته ئاماژه به وهش بکهین ئهو حیزبو گرۆپه ئاتایینیانهی له رۆژگاری ئه مێژدا له جیهانی ئیسلامی دا سهریان هه لداوه به چکه موسوڵمانان خۆیان تێفرێدان وه کوو حیزنه مارکسی و ماسۆنی و سوشیاله کان..... هتد ئه وانه په یوه ندییان به ئیسلامه وه نیه وه ره که سی به بیرو باوه ره وه چوبیته ناویان به ئیسلام داناندی، حیسابی موسوڵمانی بۆ نا کړی. چونکه ئیسلام بریتییه له بپروا بون و په یه روی کردنی ئه وه به رنامه یه ی هه زه ته ی موحه محمد ﷺ هیناویه تی و ملکه چکردن بۆی له هه موو بواره کانی ژیان دا به سیاسی و کۆمه لایه تی و ئابووری و ناشتی و جهنگییه وه، هه ره که سیك ئه وه بپروایه ی لایه دابوو به کرده وهش سه لماندی ئه وه موسوڵمانه وه له فیرقه ی ناجیه یه!

دهوشتی په له که ران بۆ چاکه کاری

إِنَّ الَّذِينَ هُمْ مِنْ خَشْيَةِ رَبِّهِمْ مُّشْفِقُونَ ﴿٥٧﴾ وَالَّذِينَ هُمْ
يُثَابِتِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٨﴾ وَالَّذِينَ هُمْ بِرَبِّهِمْ لَا يُشْرِكُونَ ﴿٥٩﴾
وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا آتَوْا وَقُلُوبُهُمْ وَجِلَةٌ أَنَّهُمْ إِلَىٰ رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ ﴿٦٠﴾
أُولَٰئِكَ يُسْرِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَهُمْ لَهَا سَابِقُونَ ﴿٦١﴾ وَلَا نُكَلِّفُ
نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا وَلَدَيْنَا كِتَابٌ يَنْطِقُ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٦٢﴾

دواى ئه وه ی په روه ردا گار سه رزه نشتی ئه وانه ی کرد: که ئایینی خۆیان پچر پچر کرده، به شیوه ی هه ره شه کردن لێیان فه رمووی: ﴿ایحسبون انما غدهم به من مال وبنین نساوع لهم في الخیرات؟ بل لا یشرعون﴾ به شوێن ئه وه دا باسی

رهوشتی په له کاران ده کا بو دهسته بهر کردنی خپرو فەر، چوار رهوشتی
سهره کی ریز ده کا بویان و ده فهرموئ:

۱- ﴿ان الذين هم من خشية ربهم مشفقون﴾ بېگومان نه وانه ی
هه میسه له ترسی عه زابی خودا له سر طاعت و عبادت بهر ده وامن..
نالیته دا نه شری نیمان دهرده که وئ، نه و ههسته نیمانیه نه دهمیزاد
هه لده نه ی بهر ده وام بئ له سر خودا په رستی و ترسی پاشه روژی شی هه بی،
چه نديک نه رکي سهرشانی نه نجام بدا ترسی عه زابی خودا زیاتر له دلئ دا
جیگیر ده بی.

نه و موسولمانانه له ترسی عه زابی خودا حه چینیان لی هه لده گیرئ.
۲- ﴿والذين هم بآيات ربهم يؤمنون﴾ نه وانه ی پروایان به نیشانه
که ونیه کان و ئایه ته قورئانییه کان هه یه، پروایه ک شک و گومان روی تی نه کا.
ئایه ته که ونیه کان بریتین له و به لگه و نیشانانه ی له ناو بوونه وهردا ده بیندرین،
به تی فکرین و ورد بوونه وه له ئاسانه کان و زهوی دیارده کانیان به دی ده کرین و
نیشانه ی تاك و تنهای خودان.

۳- ﴿والذين هم برهم لا یشركون﴾ نه وانه ی هه رگیز هاو له بو خودا
دانانین و له ته ک خودا دا که سی تر ناپه رستن پروایان هه یه: که جگه له خودا هه یچ
خودای تر نین، بئ هاو له و بئ خیزان و بئ منداله، پیویستی به که س نیه
هه موو که س پیویستیان به نه وه.

۴- ﴿والذين يؤتون ما آتوا وقلوبهم وجة اهلهم الى ربهم راجعون﴾
نه وانه ی نه رکي سهرشانی خو یان نه نجام ده دن: به گویره ی توانای خو یان خودا
په رستی ده کن، له مال و سامانی خو یان ده به خشن به لام و تپرای نه وه ترسیان
هه یه لییان وهر نه گیرئ، ترسی نه وه یان هه یه که مته رخه مییان کرد بی و
نه رکه کانی سهرشانیان وه کوو پیویست نه نجام نه دا بن.

تیمام نه حمدو تیر میزدی و نیبنونه بی حاتم له عائیشه وه ریوایت ده کهن، که پرسیاری له پیڅه مېهر ﷺ کردو وتی: نهی ره وانه کراوی خودا! نایه تی ﴿الَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا آتَوْا، وَقُلُوبُهُمْ وَجَلَةٌ﴾ مېههستی ته وهیه: کابرا دزی بکا زینا بکا عه ره ق بخواته وه له خوداش بترسی؟؟ پیڅه مېهر ﷺ فهرمووی: ((لا یابنت أبی بکر، یابنت الصدیق، ولكنه الذی یصلی ویصدق وهو یخاف الله عزوجل))^(۱) نه خهیر وانیه نهی کچه که ی ته بو به کر، به لکوو مېههست که سیکه نویژ ده کا روژی ده گری له مال و سامانی خو ی دبه خش ی و له هه مان کات دا ترسی خودای هیه. ﴿انهم الی رهم راجعون﴾ له بهر ته وه ی بو لای خودای خو یان ده گهر نه وه.

بینگومان دلی موسوئمان ههست دهکا: که دهسه لاتی خودا بهسه ریدا زاله، له گهل هه موو هه ناسه یه کی و لیدانیکی دلی دا، ههست به نیعمه ته کانی خودا دهکا، بۆیه هه ر طاعت و به ندایه تییه کی بیکا به که می ده زانی، هه موو ته قواو خودا په رستی خوئی له بهرام بهر نیعمه ته کانی خودا دا به هیچ دینه بهر چاو، هه ر چه ند ده کا بۆی بهرام بهر نا کرین، نیعمه ته کانی خودا زۆرو هه مه جوړ، کرده وه کانی ئه ویش پر که م و کورتی، له هه مان کات دا ههست دهکا: که دهسه لاتی خودا له هه موو گه رد یله یه کی بۆونه وهر دا رهنگ ده داته وه، له بهر ئه وه سامو هه بییه ته ده یگری و ترسو خو ف دل و دهروونی دا گیر ده کاو ترسی ئه وه ی لی پهیدا ده بی به ره وپروی په ره و دگار بیته وه و که مته ر خه می کرد بی مافی خودایه تی نه دابیته، طاعت و کرده وه کانی له ئاست نیعمه ته کانی خودا دا نوو دیان نه بی.

ئەوانە ترسیکی زۆریان ھەبە، بەھۆی ئەو ترسەو خۆدەپارێزێن لەکردنی ئەوشتانە پێویست نەبکرێن. ئێمانیان بەھێزەو تێیدا قوولبۆنەو، ھەول

(۱) أخرجه الترمذی فی التفسیر (۳۱۷۵) باب (۳۴) سنده دهکشی زعیفه حاکم له ته فسر دا (۳۴۸۶) دا ده ری هتاوه به لایم وه راسته.

ده ده ن ریبابازی له طاعت دا نه که ن و ترسی که مته رخه می و پوچه لبو نه وه ی کرده وه کانیشیان هه یه .

﴿أولئك يسارعون في الخيرات وهم لها سابقون﴾ ته وانه ته و که سانه ن په له ده که ن له ته نجامدانی کاری خێرو چاکه دا، پیشبرکی ی تیدا ده که ن، هه ولی ته وه ده ده ن کاری باش و په سه ند ته نجام بده ن، پیشه نگ و رابه ربن له بواری کردنی کاری چاک دا .

ته وان بۆ به لی پرا نه وه سه رگه رمی کرده وه ی چاکن و پیشبرکی ده که ن بۆ وه ده سته ینانی پاداشی باش و به مرز گه یشتن له دونیادا پیش به مرز گه یشتنی قیامت!

به کورتی خوشبه ختی و کامه رانی بریتی یه له کامه رانی قیامت: که به کرده وه ی چاک و مالبه خشین و له خودا ترسان ده سته به ر ده بی .

دوای به یانکردنی کرده وه ی موسو لمانانی دلسۆزو راستال، دوو حوکم و بریار ده رباره ی کرده وه ی به نده کانی ده ره ده کاو ده فره مو ی:

۱- ﴿ولا تكلف نفساً الا وسعها﴾ مینه اج و شه ریه تی ئیمه وه هایه زیاد له تواناو وزه تهرک ناخه ینه سه ر که س، بیگومان خودا تهرک و واجیباتی خستۆته سه ر به نده کانی به گوێره ی ناماده باشییان و هیزو توانایان به سه ری دا، حیساب و لیکنۆلینه وه شیان له گه ل ده کا به گوێره ی ته و کرده وانه ی له چوار چیوه ی توانایان دا ته نجامی ده ده ن، سته میان لی ناکا به م جوړه تهرکیک بخاته سه ریان له توانایان دا نه بی، یان له کارو کرده وه کانیان به ناروا که م بکاته وه . عه داله تکاره له شه رع و یاسای دا، به ره حم و به زه یی یه بۆ به نده کانی .

۲- ﴿ولدينا كتاب ينطق بالحق﴾ له لای ئیمه هه یه نامه ی ته عمالی ته وانه ، یان له وحو له حقو ظمان لایه ، زۆر به وردی و راستی کرده وه ی ناده میزادی تیدا چه سپاو وه تۆمار کراوه ، هیچی له بیر نه چوه ، وه کوو له نایه تیکی تر دا ده فره مو ی: ﴿هذا کتابنا ينطق عليكم بالحق، انا كنا نستنسخ ما كنتم

تعملون ﴿ الجاثية/ ٢٩ ﴾ يان ده فرموى: ﴿ لا يغادر صغيرة ولا كبيرة الا أحصاها ﴾ (الكهف/ ٤٩).

﴿وَهُمْ لَا يَظْلَمُونَ﴾ ئەوانە بەهیچ جوۆری ستمیان لی ناکړی
له کرده وەکانیان کم ناکړیتەوه، بەلکوو پاداشی کم و زوۆری کرده وەکانیان
وەرده گرنهوه، لههه مان کات دا سزایان لهسر زیاد ناکړی.

کرده‌وهو هه‌لۆیستی ناشیرینی کافرو موشریکه‌کانی قورده‌یش و

هۆكاري گومر اييان

بَلْ قُلُوبُهُمْ فِي غَمْرَةٍ مِّنْ هَٰذَا وَلَهُمْ أَعْمَلٌ مِّنْ دُونِ ذَٰلِكَ هُمْ لَهَا
عَمِلُونَ ﴿٦٣﴾ حَتَّىٰ إِذَا أَخَذْنَا مُتْرَفِيهِم بِالْعَذَابِ إِذَا هُمْ يَجْتَرُونَ
﴿٦٤﴾ لَا تَجْعَلُوا الْيَوْمَ إِنَّكُمْ مِنَّا لَا تُنْصِرُونَ ﴿٦٥﴾ قَدْ كَانَتْ آيَاتِي
تُنْتَلَىٰ عَلَيْكُمْ فَكُنتُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ تُنْكِرُونَ ﴿٦٦﴾ مُسْتَكْبِرِينَ
بِهِ سَمِرَاتٍ تَهْجُرُونَ ﴿٦٧﴾ أَفَلَمْ يَذَّبَرُوا الْقَوْلَ أَمْ جَاءَهُمْ مَا لَمْ يَأْتِ
آبَاءَهُمْ الْأَوَّلِينَ ﴿٦٨﴾ أَمْ لَمْ يَعْرِفُوا رَسُولَهُمْ فَهُمْ لَمْ يُنْكِرُوا
﴿٦٩﴾ أَمْ يَقُولُونَ بِهِ جِنَّةٌ بَلْ جَاءَهُم بِالْحَقِّ وَكَثُرُوا لِلْحَقِّ
كَرْهُونَ ﴿٧٠﴾ وَلَوْ أَتَبَعَ الْحَقُّ أَهْوَاءَهُمْ لَفَسَدَتِ السَّمَوَاتُ

وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَا ۚ بَلْ أَتَيْنَهُمْ بِذِكْرِهِمْ فَهُمْ عَنْ
 ذِكْرِهِمْ مُعْرِضُونَ ﴿٧١﴾ أَمْ تَسْأَلُهُمْ خَرْجًا فَخَرَاجُ رَبِّكَ خَيْرٌ
 وَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿٧٢﴾ وَإِنَّكَ لَتَدْعُوهُمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٧٣﴾
 وَإِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ عَنِ الصِّرَاطِ لَنُكَيِّبُونَ ﴿٧٤﴾
 وَلَوْ رَحِمْنَاهُمْ وَكَشَفْنَا مَا بِهِمْ مِنْ ضُرٍّ لَلْجَوَاءُ فِي طَغْيِنَاهُمْ
 يَغْمَهُونَ ﴿٧٥﴾ وَلَقَدْ أَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ فَمَا اسْتَكَانُوا لِرَبِّهِمْ
 وَمَا يَنْضَرَعُونَ ﴿٧٦﴾ حَتَّىٰ إِذَا فَتَحْنَا عَلَيْهِم بَابًا ذَا عَذَابٍ شَدِيدٍ
 إِذَا هُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ ﴿٧٧﴾

ده باره ی سه به نرولی نایه تی ژماره (۶۷) ﴿مستکبرین به.....﴾
 نینونه بی حاتم له سه عیدی کوری جویه ره ده ریوایه ده کا، ده فرموی:
 قوره بی شییه کان له ده وری که عبه خه ریکی رابواردن و پیکه نین و له هو له عب
 ده بوون، ته وافیان نه ده کردو شانازی شیان پی ده کرد، نیت پر وه ردگار نایه تی
 ﴿مستکبرین به سامرا ته جرون﴾ ی نازل کرد.

ده باره ی هۆکاری نازل بوونی نایه تی ژماره (۷۶) نه سائی و حاکم له نینو
 عه بیاسه وه ریوایه ده که نه ده فرموی: نه بو سوفیان هات بۆلای پیغه مبه ر ﴿
 وتی: نهی موحه مده! بۆ خاتری خوداو بۆ خاتری خزمایه تیمان ((کولک و خوین
 خواردن)) به هیلاکی بردین، برسیایه تی تینی بۆ هینا وین، نیت پر وه ردگار

خودا دادەنن، تانەو تەشەر لەقورئان دەدەن! ئەزىزەتى پىغەمبەر و موسولمانان دەدەن! ئەوان لەداھاتوش دا بەردەوام دەبن و ئەو کردەو ھەلوئىستان دەبى و لىي پاشگەز نابنەو.

ئەوانە تا بىنەققا قايان لەشېرك و تاوان دا نقوم بوون، قورئانيان کردەو بەھۆکاری گالتەو گەپى خۆيان، پىكەنن و سەمەرى خۆيان لەدەورى كابە ئەنجام دەدەن، دەلن: قورئان سىحرو جادو بازيەو ھەلبەستراو، چىرۆكە كۆنى پىشېننە، قسەى شايەرە، ئەو كەسەى ئەم نامەيەى بۆ ھاتووە شىت و خەرەقاو، يان جولەكەو نەصرانى فېرى دەكەن. ئەوانە سەرگەرمى بىتەرستى بوون، ھەركاتى پىغەمبەر ﷺ بانگەوازيان بكاو داواى وازھېنانيان لەبىتەرستى لى بكا دەلن: ئىمە لەسەر ئايىنى باوك و باپرايمان دەرۆين و وازى لى ناھىنن!!

﴿حقى اذا اخذنا مترفهم بالعذاب اذا هم يجأرون﴾ ھەتا ئەو رۆژەى بەسزاي سەختى خۆمان دەيانگرين، خراپترين عەزاب دەورىان دەدا، بەللى بەھۆش خۆ نايەنەو ھەتا خۆلئىسەرەو بەناز پەرورەدە بووەكانيان بەعەزابى بەتېشى خۆمان دەگرين و لەھەموو لايەكەو تەگري دۆزەخ دەورىان دەدا، ئەو كاتە ھاوريان لى ھەلەستى و دەكەونە پارانەو، بەلام بى سودە. ھاوارو دادو فيغان داديان نادا! وەكوو لەنايەتتىكى تردا دەفەرموى: ﴿وكم أهلكنا من قبلكم من قرن ولات حين مناص﴾ (ص/۳).

لەناكامى ھاوارو فيغانيان دا ولايمان دەدرتتەو، پىيان دەگوتى: ﴿لا تجأروا اليوم، انكم منا لاتصرون﴾ ھاوارو زىقە زىق مەكەن، ھاوارو پارانەو تەن بى سودەو ئەو عەزابى بۆتان بىرپار دراو لەسەرتان ھەلناگىرى، عەزاب بەردەوامەو كەس نىە كۆمەكيتان پى بكا، كەس نىە بتوانى بىتتە لەمپەر لەنئوان ئىو ھەزابى بەتېش دا!!

هۆی به هانا نه هانتان و نازل کردنی نهم عه زابه سه خته بۆ سهرتان و گهژده بووتان پی ی بۆ ههتا ههتایه سی شته:

۱- ﴿قَدْ كَانَتْ آيَاتِي تَتْلَىٰ عَلَيْكُمْ، فَاَعْلَمْتُ عَلَىٰ اَعْقَابِكُمْ تَنكَبُونَ﴾
 بیگومان نایاتی من ده خویندرایه وه به سهرتان دا، لی ی هه لده سه له مینه وه،
 روتان لی وه رده گهژا، پشتتان ده کرده قورئان و خوینره که شی، چ جایی نه وه ی
 بروای پی بکه من و شوینی بکه من، لی ی ده که شانه وه له بهری هه لده هاتن.
 پاشه پاش ده گهژانه وه!

۲- ﴿مُسْتَكْبِرِينَ بِهِ﴾ حال و وه زعتان وابو لو تبه رزیتان ده نوانده خۆتان
 به لاه بهرز بوو له وه ی: که شوینی حق بکه من، حق هه لگرائی حه قتان به لاه
 بی نرخ بوو!

رانای (به) ده گهژته وه بۆ که عبه یان بۆ ههره م، چونکه نه وان خۆیان
 به که عبه هه لده نایه وه و پیمان وابو نه وان خاوه ن و سه ره رشتیارینی.
 یان ده گهژته وه بۆ قورئان یان بۆ پیغه مبه ر ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ نه وه بوو: ده یان گووت:
 پیغه مبه ر ساحیره، شاعیره، کو له وه نانی یه.

۳- ﴿سَامِرًا فَجُرُون﴾ حالتان وه هایه، راده بوین له ده وه ری که عبه و
 قورئان واز لی دیتن، به هۆی چه قه چه قی خۆتان و تانه دان له قورئان که یف
 خوش و ته رده ماخ ده بن.

زیانتان به قسه ی پرو پوچ و ناشرین ده گهژا، به ده وه ری به ته کانتاندا
 هه لده سوپان و حه لقه تان ده به ست، خۆتان له شوینکه موتنی نایه ته کانی قورئان
 ده پاراست، ملتان بۆ حق نه ده دا، و پیرای نه وه ش زویانی خۆتان له قسه ی
 ناشرین و بی جی نه ده گهژایه وه! نه مجار دوا ی به یان کردنی وه صف و حالیان، نه وه
 روون ده کاته وه: که پر کیشی کردنیان بۆ نهم کاره ناشرینه ده بی
 هۆیه کی هه بی!

۱- ﴿اٰفَلَمْ يَدَّبَّرُوا الْقَوْلَ﴾ نایا ئەو موشریکانه لەم قورئانه پیرۆزو بەرزو بەفەرە حالی نابن؟ تابزانن چەند فەصیح و بەلیغە؟ خۆ فەصاحت و رەوانبێژی قورئان لای ئەوان ئاشکرا و نومايانە، ئەوانە ئەهلی رەوانبێژی و زمانپەرەوانین. دەبوا یە لەپێش هەموو کەس دا ئەوان لەم کەلامە حالی بوونایە و ئیمانیا ن پێ بهێنایە و بەگوێرە ی ناوەرۆکی قورئان هەلس و کەوتیان بکرا یە..!

۲- ﴿اَمْ جَاءَهُمْ مَّالٌ يَّاتُ اَبَاءَهُمُ الْاَوَّلِينَ﴾ یان پێیان وایە شتیکیان بۆ هاتوو و پێچهوانە ی دابو و نەڕێتەو ئەو پێش روی نەداو؟ هەرچەندە ئەوان بەتەواتر پێیان گەییشتوو: کە پێغەمبەر ان یەک بەدوای یەک دا رەوانە کرا و بۆ سەر گەلەکانیان و موەجیزەیان نواندون.

دە ی دەبوا یە ئەو دەبوا یە بەهاندەر بۆ ئیمان ئەهێنانیان، برۆیان بەو پێغەمبەرە بکرا یە: کەنەم پەیا مە ی بۆ هێنا و!

۳- ﴿اَمْ لَمْ يَعْرِفُوا رَسُولَهُمْ فَهُمْ لَمْ يَنْكُرُوهُ﴾ یان لەوانە یە ئەو پێش پێغەمبەرە کە ی خۆیان نەناسی و پێش پێغەمبەر ایه تی بەرە و شتە بەرزە کانی ئاشنا نەبو وین؟ هەرچەندە لەناویان دا بەراستگۆ و دەستپاک ناوی دەرکرد بو، دەیانزانای لەدرو و رەوشتی ناشرین بەدوو رە! دە ی چۆن بۆخۆیان نازناوی (صادق الامین) راستگۆ و دەستپاکیان بەسەردا بریو. کەچی بەدرو ی دەخەنەو؟؟

ئەوان بەباشی پێغەمبەر ان دەناسی و شارەزای رەوشتە بەرزە کانی بو و! هەر بۆ یە جەغفەری کور ی ئەبو طالیب ﷺ بەنە جاشی ((پاشای حەبە شە ی)) گوت: ئە ی پاشا! بێگومان پەر وەرد گار پێغەمبەر یکی بۆ نارد وین لەرە گەزی خۆمانە، نەسەب و راستگۆ یی و دەستپاک ی شارەزاین چونکە لەخۆمانە و تی ی شارەزاین، هەروا (المغیرة) ی کور ی شوەبە بەهەمان شێوە قسە ی لەگەل پیاوی کیسرا کرد. هەر وەها ئەو صەفیان صەخر ی کور ی حەرب کاتیک پرسیاری لی کرا دەر بارە ی پێغەمبەر و هاو ئەلانی هەمان قسە ی لەگەل هیرە قل (پاشای رۆم) کرد.

۴- ﴿أَمْ يَقُولُونَ بِهِ جِنَّةٌ﴾ بەلکوو ئەوان دەڵێن: پێغه مبهەر جوړه شیتیه کی پتویه نازانی دهلی چی. ئەمه لیه کاتیك دا ئەوان دهزانن عه قلمه ندرتین ئاده میزاده.

بینگومان هیچ کامی لهم شو بهانه بنه مایه کی راستی نیه له واقع دووره. بوخویان ئەمه دهزانو ددانی پێدا دهئین.

﴿بَلْ جَاءَهُم بِالْحَقِّ، وَأَكْثَرُهُم لِلْحَقِّ كَارِهُونَ﴾ بەلکوو ئەو پێغه مبههره: كه بو خویان نازناوی (الصادق الامین) یان پێداوه - به حق هاتوه بو سدریان، په یامی حهقی بو هیناون، داوایان لی دهکا واز له بته رستی بهیئنو یه کتاپه رستی بکهن، شوین په یامه که ی بکهون: که خوشبهختی دونیاو قیامه تیان بو دهسته بهر دهکا، بهلام ئەوانه زور به یان رقیان له حهقهو مل به حهق ئادهن، چونکه شیرک و بی دینی له ناخیان دا رواوه و پابه ندی لاسایی کردنه وی باوک و باپیرانیان و ده ترسن به شوین کهو تنی په یامی ئیسلام پلهو پایه و بهر ژه و هندییه ماد دیه کانی دونیا یان له دهست بچن ... بۆیه فه رمووی: ﴿أَكْثَرُهُمْ﴾ زۆرینه یان چونکه هه ندیک لهو قور به ییشیا نه بو نمونه نه بو طالب له ترسی لۆمه و سه رزه نشت ئیمانیا ن نه هینا، نه که له بهر ته وه ی رقیان له حهق بی.

﴿وَلَوْ اتَّبَعَ الْحَقُّ أَهْوَاءَهُمْ لَفَسَدَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ﴾ حهق پێچه وانه ی به تاله، حهق شتی چه سپاوو راست و بهرده وامه، جا نه گهر حهق شوین هه واهه وه وه سی ئاده میزاد بکهوی ده بیته به تال و حه قیقه تی خو ی له دهست ده دا، بوونه وهر تی کده چی، شتیك نامی نی راگری بوونه وهر بی، هه ندیک پیا ن وایه: حهق به مانا ئیسلامه، جانه گهر ئیسلام شوین هه واهه وه وه سی ئەوانه بکهوی دو نیا ده بیته شیرک و بی دینی، قیامه ت راده بی، بوونه وهر له ناو ده چی.

قەتادە دەفەرموی: مەبەست بەحق پەرەردگارە، واتە: ئەگەر خودا خودایەکی وەها بێ شوێن هەواو هەوسە ئادەمیزاد بکەوێ و فەرمان بەشیرک و تاوان بکا، ئەو بەخودا حیساب ناکرێ و خودا نیە.

بوختەمانا ئەوێ: حق شوێن هەواو هەوسە ئەوان ناکەوێ، بەلکوو پێویستە ئادەمیزادەکان واز لەهەواو ئارەزووی خۆیان بهێنن و شوێن حق بکەون! چونکە شوێنکەوتنی هەواو ئارەزوو سەرەکیشی بۆ فەسادی کۆمەڵە لە گریزە نەچونی کۆمەڵگا.

ئەگەر بێت و قورئان بەتایە پشتگیری لەشیرک و تاوان بکەدایە، فەوضاو لادان لەحق بۆلای بکەدایە، تالانکردن و داگیر کردنی مالی خەلکی بەرپەوا بزانایە، داوێن پیسی و کوشتن و برینی برەو پێ بدایە، رەوشتی بەرزو بەها بەنرخەکانی پاشگوێ بخستایە، یاسای بوونەور تێک دەچو، ناشتی و خوشی نەدەما، تەندروستی و پیت و بەرەکت هەڵدەگیرا. ئەگەر پێگەی دەست درێژی بدرا، ناسایشی ناو کۆمەڵگا نەدەما، ئەگەر سەتم و سەتمکاری رەوا بوا، شارەستانەت دەشیوا، ئەگەر زینا و داوێن پیسی پێ بدرا یا خێزان قەلاچۆ دەبوو، نەسەب و گەرا تێکەڵا و دەبوون و کەس کەسی نەدەناسی هەرەج و مەرەج باو دەبوو ئازا و پشیوی بەرپا دەبوو، ئەمە حەقیقەت و راستیە کە بەلگە نەویستە. حال و دەزعی ئەو گەل و نەتەوانە ئەو رەوشتە نێمانەیان تێدا بۆلای بۆتەو بەلگە، میژوو گەواھیدەرە: کە ئەو داب و نەڕێتیکە گۆڕانی تێدا نیە، هەر گەل و ولاتی هەواو ئارەزوو رابەریان بێ، سەرەنجامیان فەوتان و تێدا چوونە، ناکامیان بێ هیژی و ریسوا بوونە!!

ئەجار پەرەردگار سەرزەنشتی کافرەکان دەکا چونکە رو وەرەگیرن لەشتیک: کە خێری ئەوانی تێدایە، پشت هەڵدەکەن لەپەیا میك: کە شکۆمەندی و پیاوێتی بە ئەوان دەبخشی، ناو و شۆرتیان پێ دەدا، دەفەرموی: ﴿بَلْ أَتَيْنَاهُم بِذِكْرِهِمْ فَهُمْ عَنْ ذِكْرِهُمْ مُعْرِضُونَ﴾ بەلکوو نێمە قورئانی کەمان

بۆ هینان جیگای شانازی نهوانه، ناوو ناوبانگیان ده داتی، شکۆمهندی و
بالادهستی و به خهوه رییان بۆ دهسته بهر ده کا نه گهر شوینی بکهون!

کهچی نهوان له جیاتی نهوه شوینی بکهون و پابهندی فەرمان و
جله و گیریه کانی بن روی لی وهرده گیرن، گالتهی پی ده کهن، ههرده مه ناوو
نا تۆریه کی نه گونجاری بۆ ده دۆزنهوه، وینهی نهه نایه ته نایه تیکی تره:
که ده فهرموی: ﴿وَأَنه لَذکر لک ولقومک.....﴾ (الزخرف/۴۴).

بیگومان گهلی عهره ب پێش نهوهی نیسلام بی و موسولمان بن گه لیکی
بی ناوو عینوان بوون، کهس به هیچی نه ده زانین، میژوویه کیان نه بوو، زیار و
شارستانییه تیان نه بوو، به لام کاتیك باوهشیان به نیسلام دا کردو قورئانیان کرده
به رنامه ی خۆیان، شکۆمهندیان به دهست هینا، بالادهست و سه رکه وتوو بوون،
عه داله تکاری و زانیاری و رهوشتی جوانیان بلاو کردهوه، میژو به شانازییه وه
له سه ر روپه ره کانی خۆی تۆمار کردن، بوونه غونه یی فرمان په وایی و رابه ری بۆ
گهل و نه ته وه کانی جیهان، دهنگ و باسیان گوێچکه ی جیهانی پر کردبوو، هه تا
نهوان پابهندی نیسلام بوون، دونیا بۆیان گهردنکه چ بوو، ریزو پیاوه تییان
له دونیادا مه شهوور بوو، به لام کاتیك دهستیان له نیسلام بهرداو رویان کرده
نه ملاو نهولا شکۆمهندیان له دهست داو چوونه پهراویزه وه، بۆون به ژیر
دهسته و کۆیله، پارچه پارچه بوون، ولات و خاک و ناویان داگیر کرا، خه رج و
پیتاکیان لی سه ندرا، نیستیعمار به سه دریان دا زال بوو، تا له ناکام دا
دهوله تۆکه ی نیسرائیل یان له ناو جهرگه ی ولاتیان دا بۆ قووت کردنه وه، هه ر
رۆژه په لاماری ولاتیکیان ده داو هه ر ساته گالتهو قه شمه ری به لایه کیان ده کا.
عوروبه وه عه فله قیسه ت و شنیوعیسه ت و ناصریه ت دادی نه دان و نایدا،
به هه لگه پرانه وه له نیسلام چ سوودیکیان ده ستگیر نه بوو، جگه له ریسوا
بوون و ژیر دهستی! هه تا نه شگه رپێنه وه بۆ نیسلام شکۆمهندی رابردوویان
دهست ناکه ویتنه وه.

ئه عجار دلسۆزی پیغه مبهه ﷺ رۆن ده کاتهوه، ئه وه راده گهنی: که پیغه مبهه ﷺ له بانگه وازییه که ی دا دلسۆزه، ته معای دونیایی و بهرژه وهندیی تاییه تی خۆی تییان دا نیه، ههولۆ تیکۆشانی له گه ئیان دا ئه رکیکه خراوه ته سهershانی و بهرژه وهندیی ئه وانی تیدایه. ده فهرموئ: ﴿أَمْ تَسْأَلُهُمْ خَرْجًا، فخر ارج ربك خير وهو خير الرازقين﴾ یان داوای کرێی بانگه وازییه که تیان لی ده که ی له پاسای باگه وازی کردنت بۆیان موجه یان لی ده ستیئ؟ بۆیه رقیان لیته! واته ئه م تۆمه ته له تۆ دووره، ده ی بۆچی ئه و موشریکه قورهبیشییه سه ره قانه نیمانت پی ناهیتن؟ وه کوو له نایه تیکی تر دا ده فهرموئ: ﴿قل: ما سألتکم من اجر فهو لکم، ان أجرى الا على الله﴾ (سبا/ ۴۷) یان ده فهرموئ: ﴿قل: ما أسألكم علیه من أجر وما أنا من المتکلفین﴾ (ص/ ۸۶) یان ده فهرموئ: ﴿قل: لا أسألكم علیه أجرًا، الا المودة فی القربی﴾ (الشوری/ ۲۳) به کورتی و پوختی ئه و موشریکانه هیچ عوزرو به هانه یه کیان بۆ نه ماوه ته وه که نیمانت پی ناهیتن..!

بیگومان خودای مه زن به موعجیزه ی قوزشان پشتگیری پیغه مبهه ی کردوه، یاسایه کی به رزو پیروزی ژیا نی بۆ ناردوه، بۆ ئه وه ی ئاده میزاد شوینی بکه ون، که وابو هیچ نیازو مه به ستیکی ماددی و فرمانه وایی به نێوه نیه.

ئه عجار پهروه ردگار جهخت له سه ره راستی په یامی پیغه مبهه ﷺ ده کاته وه ده فهرموئ: ﴿وانک لتدعوهم الی صراط مستقیم﴾ بیگومان تۆ ئه ی موجه ممد! بانگه وازی ئاده میزاد به گشتی و قورهبیشییه کان به تاییه تی ده که ی بۆ رینگای راست و نایینی پیروژ، بانگیان ده که ی بۆ ریبازی شکۆمه ندیی و که رامهت، بۆ رینگای خوشی و به خته وه ری، ئه ویش نایینی ئیسلامی پیروژه: که ده رمانی هه موو ده ردیکه، یه کالاکه ره وه ی هه موو موشکیله و ته نگ و چه له مه یه که، هه رکه سی پابه ندی ئه م نایینه پیروژه بی، به سه ره هه موو کۆسپ و ته گه ره یه ک دا زال ده بی، هه موو ئان و ساتیک وره به رزو چاو قایم و دل

گوشادو گه شبینه، نه مه راستیه که عاقله نندان و روشن بیران و لیکۆلهر وه بی لایه نه کان چه سپاندویانه و له نووسینه کان بیان دا شایه تیان له سهردا وه.

﴿وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ عَنِ الصَّغَاةِ﴾ لَنَا كَبُونَ ﴿يَكُونُ﴾ بِيَكُومَانِ
 ئەوانەى لە پێگەى راست و نايىنى خودا لايان داوه، رێبازى هەڵدێرو هەڵەت و
 غەلەتيان گرتووه، گوێرا بوون و سەر سيمه و سەر گەردان!

نه گهر هيدايه تدرآو بوونايه شوين بپرو باوه پړي سروشتي خوځيان ده كه ووتنو
 ده يانزانې: كه ژيان ته نها بريتي نيه له ژيانې كه مخايه نې جيهان، به لكوو ژيانې
 كامل و خوځي و ناخوځي ته او له ژيانې قيامت دا ده سته بهر ده بې. نه وانه
 نيمانيان به روژي دوايي نيه، نه وانه له پريازي حق لايان داوه، چه نديك
 به نازو نيعمه ته به تاقبيان بكه ينه وه بې سووده، نه گهر نازو نيعمه تيان به سهر دا
 برژين پيان وايه نه و نازو نيعمه ته پيان ده به خشين، نه و مال و سامانه ي
 ده يانده ني خيرو فېره بويان و شان و شهو كه تي خوځيان شياوي نه وه يه، نيت
 هينده تر له خوځيان بابي ده بنو بوغرابي ده يانگري.

نه گهر تووشی به لاو ناخوشیشیان بکهین دلیان نهرم نابی و له ناخه وه
ناهه ژین. ده فرموی: ﴿وَلَوْ رَحَّمَنَا هُمْ وَكَشَفْنَا مَا بِهِمْ مِنْ ضُرٍّ لَلْجَوَاءُ فِي
طَغْيَاهُمْ يَعْمَهُونَ﴾

نه‌وانه له‌سه‌رپیچی و یاخی بوون دا گه‌بیشتوننه ئاستیک هیوای ئیمانیان لی نه‌کری، ته‌نانه‌ت نه‌گه‌ر نیعمه‌ت و ره‌حه‌تی خۆمانیان به‌سه‌ردا برێژین، ده‌ردو به‌لاو ته‌نگو چه‌له‌مه‌یان له‌سه‌ر هه‌لگرین، قورثانیان به‌سه‌ردا بخویندریته‌وه، به‌لگه‌ی جوړاو جوړو به‌هیزیان بۆ به‌یندریته‌وه، ئیمان ناهیتنو و گه‌ردنکه‌چ نابو و شوین په‌یامی قورشان ناکه‌ون، به‌لکوو درێژه به‌گومرایی خۆیان ده‌ده‌ن و به‌رده‌وام ده‌بن له‌سه‌ر کوفرو بی‌دینی و به‌سه‌رگه‌ردانی و پارایی ده‌میننه‌وه تا کو‌تایی ژیان. ته‌نانه‌ت نه‌گه‌ر له‌قیامه‌تیش را بیانگی‌پرنه‌وه بۆ ژیا‌نی دنیا، دووباره ده‌گه‌رپنه‌وه سه‌ر کوفرو بی‌دینی خۆیان و ته‌می خواردو

نابن، ئەوانە تاییه قاقایان نغروۆ گومپایی و سەرگەردانین، هیچ خێرو
بێژیکیان لی چاوه‌روان ناکرێ تەنانهت گەیشتوونەتە ناستێک لەشونینێکی
تردا قورئان دەربارەیان بفرموی: ﴿ولو علم الله فيهم خيراً لأسمعهم ولو
سمعهم لتولوا وهم معرضون﴾ (الانفال/۲۳) ئەمە راستییەکی چەسپاوه
میتوو گەواهیده‌ریەتی: ﴿ولقد أخذناهم بالعذاب فما استكانوا لربهم وما
يتضرعون﴾ بێگومان بەبەلاو ناخۆشی بەتاقیمان کردنەوه، رۆژی بەدر زۆری
سەرانیان بەدەستی موسولمانەکان کوژرانو بەدیل گیران، تووشی زۆر دەر دوو
بەلاو تەنگانەو ناخۆشی ترمان کردن، بەلام لەهەلۆیستی خۆیان پەشیمان
نەبوونەوه، ئێمانیان نەهێناو بۆلای خودا نەگەرانەوه. گەردنکەچی و
فرمانبەرداری خۆیان رانەگیاندا! بەلکوو بەردەوام بوون لەسەر کوفرو
گومپایی خۆیان. وەکوو لەتایەتیکی تردا دەر فرموی: ﴿فلولا اذ جاءهم بأسنا
تضرعوا ولكن قست قلوبهم﴾ (الانعام/۴۳) بێگومان ئەو جۆرە رەوشتە
رەوشتی ئەو تاقم و پێرە دل رەقانه‌یه کە لەخودا غافلن و قیامت بەدرۆ دەزانن،
موشریکەکانی هاوچەرخێ پێغه‌مبەریش بەشێکن لەوانە.

ئەجار سەرەنجامی هەلۆیست و کردەوه‌کانیان دیاری دەکا و دەر فرموی:
﴿حتى اذا فتحنا عليهم باباً اذا عذاب شديد اذا هم فيه مبلسون﴾ هەتا
بەناگەهان قیامت رادەبێ و حیساب و لێکۆڵینەوه دەست پێ دەکری و عەزابی
دۆزەخیان بۆ دەستنیشان دەکری، عەزاب و ناخۆشییەکیان توش دی کە لەوه
پیش بەخەیاڵیان دا نەدەهات، نێر ئەو کاتە بەناگا دێنەوه و
بەمالۆێرانی خۆیان دەزانن و لەهەموو خێرو خۆشییەکی ناتومێد دەبن، هێوا
براوو دۆراوو ریسوا بوو؛ هیچ شتێک فریایان ناکەوی و هیچ شتێک دادیان نادا!

نیعمه‌ته جو‌راو جو‌ره‌کانی په‌روه‌ردگار

به‌سهر به‌نده‌کانی دا

وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ
وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿٧٨﴾ وَهُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ
وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٧٩﴾ وَهُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ وَلَهُ اخْتِلَافُ
الَّيْلِ وَالنَّهَارِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٨٠﴾

دوای نه‌وه‌ی په‌روه‌ردگار پشت هه‌لکردن و رووه‌رگسپړانی کافره‌کانی
له‌تیگه‌یشتنی قورنانون به‌لگه جو‌راو جو‌ره‌کان له‌سهر هه‌بوونی خودای تاک و
ته‌نیا روون کرده‌وه، نه‌بجار ده‌ست ده‌کا به‌جه‌وله‌یه‌کی تری رانواندننی نیعمه‌ته
جو‌راو جو‌ره‌کانی به‌سهر به‌نده‌کانی دا، بۆ‌نه‌وه‌ی ویژدانیان بوروژیننن و دل‌یان
به‌ناگا بیتنن بۆ بیر کردنه‌وه له‌نیشانه‌کانی تاک و ته‌نهایی و به‌ده‌سه‌لاتی خودا
له‌خودی خو‌یان داو له‌دیاردنه‌کانی ده‌ورو به‌ریان دا. ده‌فرموی: ﴿وَهُوَ الَّذِي
أَنْشَأَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ﴾ په‌روه‌ردگار خودایه‌کی وه‌هایه بۆ
نیوه‌ی دروست کرده: نامی‌ری بیستن بۆ بیستن ده‌نگ و صدا، نامی‌ری
دیتنن بۆ دروست کردن بۆ دیتنن شت، عه‌قل و هو‌شی بۆ دروست کردن
بۆ نه‌وه‌ی هه‌ست به‌و حه‌قیقه‌تانه بکه‌ن: که‌سهر ده‌کیشی بۆ ده‌سته‌به‌ر بوونی
نه‌و شتانه‌ی سودی دونیاو قیامه‌تی تیدایه بۆتان، به‌تایبه‌تی باسی نه‌م سی
نامی‌ره‌ی کرد چونکه به‌لگه هینانه‌وه له‌سهر هه‌بوونی خودا و به‌توانایی و
دانایی زاتی پاک، پیوستی به‌هه‌بوونی نه‌و نامی‌رانه هه‌یه.

﴿قلیلاً ما تشکرون﴾ سوپاسگوزاری نیتوه زۆر کهمن! چهند سپلهو
 پیتنهزانن له بهرامبهر نيعمهتهکانی خودا. واته: نهوان ههر هيچ شوکری خودا
 ناکهن، له کاتیک دا دهبايه ههموو کاتی خهريکی شوکرو سوپاس بوونايه، خو
 نهگهر تادهميزاد له خودی خوێ ورد بپیتهوه، له شکل و شيوه و رووخساری،
 له نامپیرهکانی ههستی، له شيوه ی گونجاوی ههستهکانی له گهڵ دهووبهريدا، لهو
 تواناو دهسهلاته ی خودا پیتی داوه، بپنگومان زوو خودای خوێ دهوؤزیهوهو
 دهيزانی: که به دیهپیتنه ی نهو نامپرو ههستانه خودایهکی داناو زاناو بهتوانايه.
 بۆی دهردهکهوت: که جگه له خودای تاک و تهنیاو بالا دهست، کهسی تر توانای
 نهو ی نیه. ﴿وهو الذی ذرأکم فی الارض والیه تحشرون﴾ پهروهر دگار
 خودایهکی وههیا به نیتوه ی به دیهپیتناوهو له پیتگی زاوو زیوه زۆری کردون و
 بهسهر زهوی دا بلاوی کردونهوه، بۆ نهو ی زهوی ئاوه دان بکه نهوه، نیتوه ی
 کردوه به چهند رهگهزو گهلو نهتموه یهک، رهنگو رهگهزو زوبانو رهوشتان لیک
 جودایه، پاشان هه مووتان له سارای مهحشر کۆ دهکاتهوه بۆ حیساب و
 لیکوؤلینهوه، بۆ سزا دانسهوهو پاداش وهرگرتهوه. هه مووانتان تیکرا زیندو
 دهکاتهوه، لهروؤتیک دا کهس حاکم و فرمانروا نیه خوێ نهبی.

﴿وهو الذی یحی ویمیت﴾ خودایهکی وههیا به دهژینتی و دهمریتنی،
 نيعمهتی ژيانی پێ بهخشیون، بهلام نهو نيعمهته بۆ ههتا ههتایه نیه، بهلکو
 مه بهست لهو ژيانه گواستنهوه یه بۆ ژيانی تهواوو ههتا ههتایی، بهم رهنگه
 دوا ی دروستکردنتان و گیان پێ بهخشینتان دهتاغرتنی و پاشان جارێکی تر
 لهروؤی قیامهت دا زیندوتان دهکاتهوه. بۆ پاداش و سزا وهرگرتهوه ی
 کردوهو کانی ژيانی دونیاتان.

﴿وله اختلاف الليل والنهار﴾ خودایهکی وههیا به شموو روؤی بۆ نیتوه
 موسه خهر کردوه، وای لی کردون به شوین یه کتردا دین و ههر که یان به شوین
 نهو ی تریانوه یه، هه میسه نهو دهپواو نهو دپته شوینی، لیک وهرز نابن و لیک

جودا نابنەوه، بەشیوەو یاسایەکی وردو تۆکمە لەکات و زەمانی دیاری کراودا
ئالۆ گۆڕی خۆیان نەنجام دەدەن، وەکوو لەنایەتییکی تردا دەفەرموی: ﴿لَا
الشمس ينغي لها أن تدرک القمر ولا الليل سابق النهار وكل في فلك
يسبحون﴾ (یس/٤٠).

نەجار هەرەشە لەوانە دەکا: کەلەم دیاردەو نیشانانە وردنابنەوه، تێیان
نافکرن، دەفەرموی: ﴿أفلا تعقلون؟﴾ نەری ئەوه بۆچی بیرناکەنەوه و عەقل و
هۆشی خۆتان ناخەنە گەڕۆ لەم دیاردانە وورد نابنەوه؟ بۆنەوهی بەنیشانەکانی
هەبوونی خودا و تاک و تەنهایی زاتی پاکی ناشنا بن! نەجار واز
لەناڕاستەکردنی خیطاب بۆ کافرەکان دەهێنێ و پەردە بەسەر دیمەنی جیدال
لەگەڵ کردنیان دا دادەداتەوه، بیرو بۆچون و قسەکانیان دەربارە ی زیندو
بوونەوه و پاداشدانەوه سزا وەرگرتنەوه مان بۆ دەگێڕێتەوه وەکوو لەم کۆمەڵە
نایەتی دوابی دا دەرەدەکەوی.

مۆشریکەکان ئینکاری زیندو بوونەوه دەکەن و پەرورەدگاریش
بەبەلگە دەیچەسپێنێ

بَلْ قَالُوا مِثْلَ مَا قَالَ
الْأَوَّلُونَ ﴿٨١﴾ قَالُوا أَإِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظْمًا إِئِنَّا
لَمَبْعُوثُونَ ﴿٨٢﴾ لَقَدْ وَعِدْنَا نَحْنُ وَءَابَاؤُنَا هَذَا مِنْ قَبْلُ إِنْ هَذَا
إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٨٣﴾ قُلْ لِمَنِ الْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَا إِنْ
كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨٤﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ

﴿۸۵﴾ قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ
 ﴿۸۶﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا نُنْقِطُ ﴿۸۷﴾ قُلْ مَنْ يَدِيرُ
 مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ إِنْ
 كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۸۸﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ فَأَنَّى تُسْحَرُونَ ﴿۸۹﴾
 بَلْ آتَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿۹۰﴾

وێرایی هه بوونی ئه هه موو به لگانه له سه ر به توانایی خودا، که چی ئه
 موشریکانه په ند نامیز نابو و تیمان ناهینن، نینکاری زیندوو بوونه وه
 حساب و لیکۆلینه وه ی قیامت ده که ن! هیچ به لگه یه کیشیان به ده سته وه نیه
 جگه له لاسایی کردنه وه ی باوک و باپیرانیان و هه مان قسه و قسه لۆکی ئه وان
 دووباره ده که نه وه! ده فهرموی: ﴿بَلْ قَالُوا: مِثْلَ مَا قَالَ الْأَوَّلُونَ﴾ به لکوو
 وێرایی هه بوونی ئه هه موو به لگه و نیشانه ی ناماژه یان پیکرا که چی ئه هه
 موشریکانه زیندوو بوونه وه ده که ن قسه پڕو پوچه کانی پیشینانی خۆیان
 کرده وه، کوێرانه لاسایی باوک و باپیرانیان کرده وه، هه ر به وه ند ه نه وه ستان
 که هه ستیان حیکمه تی خودا ده رک نه کا، به وه ند ه وازیان نه هینا: که ده یانگوت
 زیندوو بوونه وه نیه. به لکوو گالته شیان پێ ده هات ﴿قَالُوا:﴾ و تیان: ﴿أَنذَا
 مَتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا أَنَا لِمَبْعُوثُونَ؟﴾ تیا نه گه ر ئیمه مر دین و بووینه وه
 به گل و ئیسقانه کاغان رزین، جاریکی دی ئیمه زیندوو ده کری ینه وه و دینینه وه
 کوپی ژیا نه وه؛ ئه م قسه به باوک و باپیری ئیمه گوترا وه تانیستا نه هاتۆته دی!!
 ئه وان هاتنی قیامت و زیندوو بوونه وه یان به لاهه ژۆر دوور بوو، پێیان وابوو
 شتی وا هه رگیز روونادا، بۆیه له ژۆر شوین دا قورئان ئه م هه لۆیسته یان له سه ر
 تۆمار ده کاو ده فهرموی: ﴿أَنَّا لَمُرْدُودُونَ فِي الْحَافِرَةِ، أَنذَا كُنَّا عِظَامًا نَخْرَةً،

قالوا تلك اذا كره خاسرة، فانما هي زجرة واحدة، فاذا هم بالساهرة ﴿
(النازعات/ ۱۰-۱۴) یان ده فرموی: ﴿أولم ير الانسان انا خلقناه من نطفة
فاذا هو خصيم مبين، وضرب لنا مثلاً ونسي خلقه، قال: من يحى هذا
العظام وهي رميم، قل يحييها الذي أنشأها أول مرة وهو بكل خلق عليم﴾
(یس/ ۷۷-۷۸)

نه بچار همر بوخویان ولامی خویان ده دایه وه ده یانگوت: ﴿لقد وعدنا
نحن وآباؤنا هذا من قبل ان هذا إلا أساطير الأولين﴾ بیگومان نهم وادهو
هه ره شه یه لیتمان ده کری و موحه ممد پیمان راده گه یه نی، له وه پی شیش له سهر
زمانی پیغه مبه رانی دیکه، هه مان وادهو هه ره شه له باوک و باپیرانمان کرا وه
و پرای تیپه پر بوونی نه وه هه موو چهرخ و رۆژگاره دوورو درێژه هیچ کامی له وه
وادهو هه ره شانه نه هاتوونه دی.. بهر استی جگه له ته فسانه ی کۆننن هیچی
ترنیه، نه وه نده نه فام و که و ده ن بوون، پییان وابوو زیندو بوونه وه له دنیادا
دیته جی.

بیگومان موشریکه قورپه ییشیه کان عه قیدهو پروایان شیواو بوو، پروایان
به هه بوونی خودا هه بوو، دانیان به وه دا دهن: که خاوه نی ئاسمانه کان و زهوی
(الله) یه، ده یان ترانی نه وه هه ل سو پرته ری بوونه وه ره، پروایان به وه هه بوو:
که خودا به سهر ئاسمانه کان و زهوی دا بالاده سته؛ که چی له گه ل نه وه ش دا
به دهستی خویان دارو بهردیان ده تاشین و ده یان کردنه هاوه لئ خودا، ده یانگوت:
ئیتمه نهم بتانه بویه ده په رستین له خودا مان نزیک بکه نه وه، هه ندیکیشیان
ده یانگوت: فریشته کان کچی خودان. جا بویه لیتردا له و شتانه وه بۆیان دی:
که خویان ددانی پیدا ده نین و به لایانه وه چه سپاوه، بۆ نه وه ی عه قیده ی
شیواویان بۆ راست بکاته وه و بیان گێریتته وه بۆ یه کتاپه رستی و نایینی سروشتی
خویان! سی به لگه یان بۆ ده هیئتته وه له سهر به توانایی خوئی و تاک و ته نهایی
له خودایه تی دا.

۱- ده فرموی: ﴿قُلْ: لِمَن الْأَرْضُ وَمَن فِيهَا إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ نهی پیغه مبر ﷺ بهو موشریکانه بلی: کئی خاوه نی نهم زهویه به کئی دروستی کردوه، کئی نمو حه منکه ناژه لو دره ختو رو هک و بهرو بومه تی دا ره خساندوه؟ نه گهر ئیوه نه هلی عیلمو زانستن، ده پیتم بلین: کئی خاوه نیانه؟ به ته نکید به ناچاری ﴿سَيَقُولُونَ: اللَّهُ﴾ ده لین: خودایه، خودا به دیه پنه ریانه، خودا خاوه نیانه، دهی: که ناوا نیعترافیان کردو دانیان به واقع دانا، ﴿قُلْ: أَفَلَا تَذَكَّرُونَ؟﴾ پییان بلی: بۆچی به خۆتان دا ناچنه وه بۆچی بیر له وه ناکه نه وه: که سیک بتوانی سهره تا شتیک بی نیته دی دروست کردنه وهی سهر له نوئی به لاوه ناسانتره؟! که وابوو نابیی و ناگوخی عیبادت بکه ن بۆ هیچ کهس جگه له خودای رزق و روژی ده ر!

نهم به لگه به هیزه ده کری بکریته ره تدانه وهی نهوانه ی ئینکاری زیندو بوونه وه ده که ن، هه روا بته پرسته کانیش: نهوانه ی له ته ک پهروه ردگاردا شتی تر ده پرستن، دان به ربوویییه تی خودا داده نی: که چی جگه له خودا پرستش بۆ شتی تر ده که ن، هه رچه نده دان به وه دا ده نی: که پرستراوه کانیان هیچ شتیکان بۆ دروست ناکری و دارای هیچ شتیک نین، به لام پییان وایه نمو بتانه له خودایان نزیک ده که نه وه، وه کو له شوینیکی تر دا ده فرموی: ﴿مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى﴾ (الزمر/۳).

۲- ﴿قُلْ: مَنْ رَبُّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ؟﴾ نه مجار نهی موحه مه د! پییان بلی: کئی خودای ناسمانه کان و عهرشی گه وره و به رینه؟ نمو عهرشه ی له هه موو بوونه وه ر گه وره تره و وه کوو سه قفی بوونه وه ر وایه .. وه کوو له شوینیکی تر دا ده فرموی: ﴿وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ (البقرة/ ۲۵۵).

ئەبو داود فەرمودە یەکی پیغەمبەری ریاوەت کردووە: دەفەرموی: ((شان الله أعظم من ذلك، ان عرشه على سمواته هكذا)) بە دەست ناماژە ی بۆ شتیك کرد وە کوو قوبە وابوو!

لە فەرمودە یەکی تردا دەفەرموی: ((ما السموات السبع والأرضون السبع وما بينهما وما فيهن في الكرسي الا كحلقة ملقاة بأرض فلاة، وان الكرسي بما فيه بالنسبة الى العرش كتلك الحلقة في تلك الفلاة)) حەوت ئاسمانە کان و حەوت طەبەقە ی زەوی ئەو ی لە ئیوانیان دایەو ئەو ی تییان دایە، بە نیسبەت کورسییەو وە کوو ئەنگوستیلە یەك وایە لە ساریەك دا، کورسی بە نیسبەت عەرشەو وە کوو ئەو ئەنگوستیلە یە وایە لەو ساریە دا.

کە دە فەرموی: ﴿رب العرش العظيم﴾ ناماژە یە بۆ بەرز ی و بەرفراوانی ئەو مەخلوقە خودا کردە. لە کۆتایی سورەتە کەش دا، دە فەرموی: ﴿رب العرش الكريم﴾ بە مەش ناماژە بۆ شکۆمەندی و جوانی عەرش دەکا.

عەرش رەمزی بالا دەستی و کۆنترۆڵکردنی بوونەوەرە، نیشانە ی ئەو یە: خودا بە سەر هەموو شتیك دا بە توانایەو هیچی لی عاسی نابێ!

جا ئەگەر تۆ ئە ی موحەممەد! لییان پرسیار بکە ی خاوەن و بە دیهێنەری ئاسمانە کان و عەرشی بەرین کێ یە؟ ﴿سيقولون الله﴾ دەستبەجێ دان بە راستی دا دەنێن و دەلێن: تەنھا بۆ خودایەو بەس! هەر ئەو خاوەنیانەو ئەو بە دیهێنان، وەلامی تریان نیە، دە ی کەوا یە ﴿قل: أفلا تتقون؟﴾ پییان بلی: ئەگەر ئێو ئیعتراف بەو دەکەن، ئەدی بۆ لەسزای خودا ناترسن؟ بۆ هاوەلی بۆ دادەنێن؟

جا کە هەردوو عالەم؛ عالەمی پایین و عالەمی بالا ملک ی خودا بن و ئەو بە دیهێنابن، دیارە بەرپۆه بردن و هەلسۆرانیشیان بە دەست خودایە.

۳- ﴿قل: من بيده ملكوت كل شيء﴾ بلی: سەلتەنەت و دەسەلاتداری هەموو بوونەوەر بە دەست کێ یە؟ کێ خاوەن و فرمانڕوایانە؟ کێ دەستەلاتی

ھەموو شتىكى بەدەستە؟ ﴿وھو يحير ولا يحار عليه ان كنتم تعلمون﴾ ئەو گەرە پەنادەرە، بەھانا خەلگىيەۋە دىۋ پەنايان دەدا، ھەر كەسىكى بوى لەتەنگانە رزگارى بكا، رزگارى دەكا. بەلام كەستەك خودا بىنەۋى توشى ناخوشى و بەلەى بكا كەس نىە بتوانى بىپارزى و بەھانايەۋە بى و لەدەس خودا رزگارى بكا، ھەرچى خودا بىنەۋى بى دىۋى، ھەرچى بىنەۋى نەبى نەبى. ئەگەر ئىۋە نەھلى زانست و زانىارين. ئەگەر ئەم پىسپارنەشيان لى بكى بەتەنكىد ﴿سيقولون: لله﴾ دەلەين: بۆ خودايە، يەكسەر ئىعتىراف دەكەن: كەخاۋەن و ھەلسۈرپىنەر و فرمانپەۋايى بوۋنەۋەر تەنيا خودايەۋە بەس! كەس نىە ھوكمى خودا رەت بكا تەۋە ھەلپەۋەشپىتەۋە جا كەدانىيان بەۋەدا نا ﴿قل: فأنى تسحرون﴾ پىيان بلى: ئەدى كەۋايە بۆچى ھەلخەلەتاۋن و لەيەكتاپەرىستى و بەندايەتى كەردن بۆ خودا دوۋرە پەرىزن، چۆن ھىشتان شەيتان لەخشتەتان بەرى، يان چۆن عەقل و ھۆشتان رىگەى ئەۋەتان پى دەدا كەلەتەك خودادا شتى تر پەرىستەن: ئىۋە بۆ خۆتان ددان بەخودايەتى و خاۋەنىتى خودادا دەنەن و دەلەين: ئەو بەدەپىتەنەر و فرمانپەۋايە بۆ ھەموو بوۋنەۋەر، كەچى ھاۋەلى بۆ دادەنەن: ئەمجار دۋاي ئەم جەدەل و بىنەۋە بەرىيە، ھەقىقەتەك رادەگەپەنى و ۋاقىيەكە دەسەپىنى و دەفەرمىۋى: ﴿بل أتيناهم بالحق، وأنهم لكاذبون﴾ بەلگەۋ ئىمە قەسى ھەقمان بۆ ھىناۋن، ئايىنى راست و دروستمان بۆ ناردوۋن، پەيامىكى راستمان پى راگەياندون، بەۋە: كەھىچ خوداي بەھەق نىن جگە لە (الله) بەلگەى ھەھىچ و ھاشا ھەلنەگرمان بۆ ھىناۋنەۋە لەسەر تاك و تەنھايى و بى ھاۋەلى و بالادەستى خودا؛ ۋاز لەكىشەۋ جەدەل لەگەلەيان دا بىنە، ئەۋان ئىنكارى ھەق دەكەن و لەئىنكارى كەردنەكەشيان دا راست نىن درۆ دەكەن و بەخۆپايى سۋارى گاي ھار بوۋن، ئىنكارى كەردنەكەيان بى بەلگەۋ دەلەلە، تەنھا لاسايى كەردنەۋەى باۋك و باپىرانيانە.

پهروه ردگار نه مندالی ههیه و نه هاوه

مَا آتَخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلَدٍ
وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ إِلَهٍ إِذَا أَذَّهَبَ كُلَّ إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَّ
بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ سُبْحَنَ اللَّهُ عَمَّا يُصِفُونَ ﴿٩١﴾
الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَتَعَلَّى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٩٢﴾

لهوه پيش به به لگه ی به هیژو پتهو، زیندوو بوونه وهو هاتنی قیامه تی
چه سپاند، به توندیی ره دی نه وانهی دایه وه: که تینکاری زیندو بوونه وه ده کهن،
به دروژنی له قه لیم دان. نه مجار نه وه روون ده کاته وه له چی دا در ۲۰۰ ۱۰۰
﴿ما تخذ الله من ولد﴾ به هیچ جوژی خودا مندالی بو خوی داننا.
لهو موشریکانه که ده لئین: فریشته کچی خودان، درو ده کهن و قسه یه کی بی
بناغه و بی سهرو به ره.

﴿وما كان معه من اله﴾ هه رگیز خودایه کی تری له گه ل دا نیه و نه بو وه
نابی، هاوه لئیکی نیه له خودایه تی دا هاوشانی بکا و هاویه شی بکا وه کوو
بتپه رسته کان بانگه شه ی بو ده کهن، بته کانیا ن به هاوشانی خودا ده زانن. نه و
بیرو بوژونه ی موشریکه کان بانگه شه ی بو ده کهن بیرو باوه رپئیکی پرو پووچه،
چوونکه نه گه ر جگه له خودای تاک و ته نها و بالا ده ست چه ند خودایه کی تر
هه بوونایه ﴿اذا لذهب كل اله بما خلق﴾ هه ر خودایه بو خوی
دروستکراوه کانی خبوی به رپتوه ده برد، هه ریه که یان به شیکی بوونه وه ری بر
ده دا، چوونکه پتکه وه بوونیا ن و هاویه ش کردنیا ن بو به رپتوه بردنی بوونه وه ر

بهشهراکهتی محالمو بهردهوام نهدهبوو. کهوابوو هدریه کهیان بهشیکی بوونهوهری
بۆ خۆی پوان دهکرد، بۆ ههر کۆمهله مهخلوقاتیک یاسایه کی تایبهتی دهبوو
نهدهچوه چوار چیهی یاسا گشتی یهکهی بوونهوهروه.

نهجار خوداکان لهناو خۆیان دا کیشهیان تی دهکهوت، هدریه کهیان
دهیهویست ملکی نهویتیاریان داگیر بکا. ﴿وَلَعَلَّا بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ﴾
ههندیکیان بهسهر ههندیکیان دا زال دهبوونو دهیهویست خوداکانی دیکه ژیر
دهسته بکا، وهکوو پاشاکانی جیهان. ههموو نه تهسهووراتانه ووجودیان
نیهوبی بناغن، چونکه نهگهر نه کیشهو نیزاعه لهنیوان خوداکان دا روی
بدایه، یاسای بوونهوهر تیک دهچو ناسمانهکانو زهوی تیک دهروخان وهرچی
لهناویان دایه دههوتا.

بهلام نهوeta ئیمه بهچاوی خۆمان دهبینن ناسمانهکانو زهوی، نهوهری
تییان دایه لهمانگو خۆرو نهستیرو ئاوو ههواو دارو درهخت بهشیوهیهکی
بهردهوامو پیکو پیک لهگهردانو هدریه کهیان لهجهسهری خۆی دا کار دهکاو
لهچوار چیهی یاسا گشتی یهکهی بوونهوهردا نهکی خۆی نهنجام دهدا.

نهوeta بهچاوی خۆمان دهبینن جیهانی پاینو جیهانی بالا پیکهوه
گونجاونو درایهتیو پشیوویان لهنیوان دا نیه، وهکوو لهنایهتیکي تردا
دههفرموی: ﴿مَا تَرَىٰ فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِن تَفَوتٍ﴾ (المک/۳)

ههموو دیمه نهکانی بوونهوهر شایهتی دهدهن لهسهر تاکو تهنهاهی خودا،
یهکیهتی یاسای بوونهوهر نیشانهی تهنهاهی ههلسورپنهره کهیهتی. ههموو
بهشیکی بوونهوهر، بهتاکو کۆیهوه، بهگهروهو بچوکیهوه، بهگیانله بهرو بی
گیانیهوه ههموویان پیکهوه گونجاونو بهبی نهوهری کیشهو پشیویان تیدا بی.
کهوابوو فره خودایی محالمو عهقل نایسهلمیتی، قسهی موشریکهکانیش پوچو
بی بناغهیه ﴿سبحان الله عما یصفون﴾ پاکو بهرزو پیروزه خودا لهوهری
وهپالی دهدهنو دهلتین: خودا مندالتی همن، هاوهلتی همن، ﴿عالم الغیب

والشهادة) زانایه به‌هه‌موو په‌نامه‌کی و ناشکرایه‌ک، هه‌ر نه‌و غه‌یب ده‌زانی، زانینی نه‌و شتانه‌ی له‌ئاده‌میزادو فریشته‌و جندۆ‌که په‌نامه‌کین، تایبه‌ته به‌خوداوه‌و هه‌ر نه‌و ده‌یانزانی، هه‌روا شته ناشکراکانیش ده‌زانی، نه‌ینتی و ناشکرا لای خودا چون به‌کن و وه‌کوو به‌ک ده‌یانزانی، نه‌مه‌ش به‌لگه‌یه له‌سه‌ر تا‌ک و ته‌نهایی خودا، چونکه غه‌یری خودا نه‌گه‌ر شته ناشکراکانیش بزانه‌ن په‌نامه‌کیه‌کان نازانه‌ن، نه‌زانینی شته په‌نامه‌کی به‌کان نیشانه‌ی که‌م و کورپیه له‌زانباری دا، که‌وابوو هه‌ر که‌سی زانیاری په‌نامه‌کی نه‌زانی نا‌قیده‌و به‌که‌لکی خودایه‌تی نایه. په‌روه‌ردگار هه‌رچی صیفا‌تی که‌مال و جه‌لال هه‌یه هه‌یه‌تی، له‌هیچ شتیک دا که‌م و کورپی نه‌ه (فتعالی الله عما یش‌رکون) پاک به‌رزو پی‌روژه له‌و شته ناشیرینه‌ی وه‌پالی ده‌ده‌ن، هه‌ر شتیک له‌گه‌ل شکۆمه‌ندیی خودایی دا نه‌گو‌نجی نابی و وه‌پالی به‌دی، دو‌ورو به‌رزه له‌وه‌ی من‌دالی هه‌بن، هاوه‌لی هه‌بن، زاتیکی بی شه‌ریک و بی وه‌زیره، بی وینه‌و بی نه‌ظیره، هه‌ر خۆی خودایه‌و که‌سی تر شی‌اوای خودایه‌تی نه‌ه.

زانایانی عیلمی که‌لام نه‌م به‌لگه‌یه‌ی قورئانیان هه‌تاوه‌و ناویان ناوه (برهان التمانع) به‌لگه‌که‌شیان وا ناراسته‌ کردوه، و توویانه نه‌گه‌ر له‌فه‌رزیک دا دوو به‌دییه‌ینه‌ر، دوو خودا به‌ریار به‌ده‌ن، نه‌گه‌ر به‌کیکیان ویستی گیانه‌له‌به‌ریک به‌رینی نه‌وی تریان به‌ه‌وی نه‌مری و درێژه به‌ریان به‌دا، ئاله‌م کاته‌دا نه‌گه‌ر ویستی هه‌یچیان نه‌یه‌ته‌دی، نه‌وه هه‌ردوکیان ده‌سه وه‌سانن، خوداش ده‌بی‌ی بالا‌ده‌ست بی و ویسته‌کانی بی‌نه‌دی. ناشگو‌نجی ویستی هه‌ردوکیان بی‌ته‌دی له‌یه‌ک سات دا چونکه نه‌مه ده‌بی‌ته کو‌کردنه‌وه‌ی دوو دژ، نه‌وه‌ش محاله. خۆنه‌گه‌ر ویستی به‌کیکیان بی‌ته‌دی هه‌ی نه‌وی تریان نه‌یه‌ته‌دی، نه‌وه مانای نه‌وه‌یه، نه‌وه‌ی ویسته‌که‌ی ها‌تۆته‌دی خودای حه‌قه‌و (واجب الوجود) وه‌شی‌اوای خودایه‌تی به‌ه‌ی نه‌وی تریان خودا نه‌ه. چونکه خودا ده‌بی‌ی ده‌سه‌لات و توانای ره‌ها بی و هه‌یچ له‌مه‌به‌ریک نه‌توانی بی‌ته‌ه کو‌سپ له‌به‌رده‌م ویسته‌کانی دا.

ره هه نوماپی کردنی پیغه مبهه

قُلْ رَبِّ

إِنَّمَا تُرِيدُنِي مَا يُوعَدُونَ ﴿٩٣﴾ رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِي فِي الْقَوْمِ

الظَّالِمِينَ ﴿٩٤﴾ وَإِنَّا عَلَىٰ أَنْ نُرِيكَ مَا نَعِدُهُمْ لَقَدِيرُونَ ﴿٩٥﴾

أَدْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ السَّيِّئَةِ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَصِفُونَ ﴿٩٦﴾

وَقُلْ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ ﴿٩٧﴾ وَأَعُوذُ بِكَ

رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونَ ﴿٩٨﴾

دواى نهوهی پهروه ردگار ره دی موشریکه کانی دایمه وه بیرو بۆچوونیانی پووج کرده وه، نهجار پهروه ردگار ره هه نوماپی پیغه مبهه ده کا بۆ نهوی پشت به خودا ببهستی و لی ی بیار پیتمه وه که له عه زابی کافره کان رزگاری بکا. نهجار ره هه نوماپی ده کا که له بهرام بهر خراپه ی خراپه کاران دا چاکه بکا، چونکه جاری واده بی چاکه کردن له گه ل خراپه کاری کاریگر ده بی، نهجار فرمانی پی ده کا: که په نا بگری به خودا له وه سه وه سی شهیتان.

ده فرمانی: ﴿قُلْ رَبِّ إِنَّمَا تُرِيدُنِي مَا يُوعَدُونَ رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِي فِي الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ پهروه ردگار فرمان به پیغه مبهه ده کا: که روو بکاته نهوو په نا به ذاتی پاکی بگری: که نه یخاته پیپی سته مکارانه وه. بلی: خودایه! نه گهر بریارت داوه نهو عه زابه ی هه ره شهت پی له کافره کان کردوه نیشانم بدهی

له‌دونیا دا یان له‌قیامت دا گیرۆده‌یان بکه‌ی پی‌ی. خودایه! من له‌و پی‌ره
حیساب مه‌که‌و مه‌خهره ناویانه‌وه! له‌و عه‌زاب و سزایه من بیاریزه.

بی‌گومان پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ پارێزراوه له‌وه‌ی: که‌خودا بی‌خاته گه‌ل
سته‌مکاران و به‌عه‌زابی نازل‌بوو بۆ سه‌ریان سزای بدا، وه‌لی نهم دوعاو
پارانه‌ویه بۆ زێده ترسان و ته‌قوا کارییه، فێر کردنی موسولمانانه: که‌له‌مه‌کرو
عه‌زابی خودا دلتیا نه‌بن هه‌میشه ترسو حه‌زه‌ریان هه‌بی، بی‌ئاگا نه‌بن و
پشتی لی نه‌که‌نه‌وه، هه‌میشه پشت به‌خودای خۆیان بیه‌ستو لی‌ی
بیارینه‌وه: که‌له‌سزای سته‌مکارو بیدینان بیانپاریزی، چونکه عه‌زابی خودا
کاتی نازل‌بوو واده‌بی غه‌یری سته‌مکاره‌کانیش ده‌گرێته‌وه و ته‌رو وشک
به‌یه‌که‌وه ده‌سوتینی، وه‌کوو له‌شوینیکی تر دا ده‌فه‌رموی: ﴿وَ اتَّقُوا فِتْنَةً
لَّا تُصِيبُ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً﴾ (الانفال/ ۲۵) نیامی نه‌حه‌زو تیرمیزی
ریوایه‌تیان کردوه، ده‌لێن: پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ ده‌پارایه‌وه ده‌یفه‌رموو: په‌روه‌ردگارا!
(اذا اردت بقوم فتنة، فتوفني اليك غير مفتون)) هه‌رکاتێک ویستت گه‌لو
نه‌ته‌وه‌یه‌ک تووشی فیتنه بکه‌ی من بگه‌ره په‌نا خۆت و وام لی بکه‌ فیتنه‌که
نه‌مه‌گرێته‌وه.

حه‌سه‌ن ده‌فه‌رموی: په‌روه‌ردگار هه‌والی به‌ پی‌غه‌مبه‌ری خۆی دا
که‌نه‌گه‌تیه‌یه‌ک تووشی گه‌له‌که‌ی دی و کاته‌که‌ی بۆ دیاری نه‌کرد، فه‌رمانی پی‌ی
کرد که‌نه‌و دوعاو پارانه‌ویه بکا.

ره‌هنومایی کردنی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ بۆ نهم دوعایه، بۆ نه‌ویه نه‌جرو
پاداشی گه‌وره‌ی ده‌س بکه‌وی و به‌رده‌وام له‌ذیکرو یادی خودا دا بی‌و فێر
کردنی نێمه‌یشه بۆ په‌ی‌ره‌وی کردنی نهم فه‌رمانه‌و هه‌میشه خودامان له‌یاد
بی‌و ترسی عه‌زاب و سزای په‌روه‌ردگارمان له‌دل دا بی‌.

﴿وَ انا على أن نريك ما نعدهم لقادرون﴾ واته دلتیا به‌ نه‌ی پی‌غه‌مبه‌ر
ﷺ نێمه ده‌توانین نه‌و عه‌زابی نازلێ ده‌که‌ین بۆ سه‌ریان نیشانی تۆی بده‌ین.

تهگەر مهیلمان ههبی ئهو عهزابهی نازلێ دهکهین بۆ سهڕ کافرهکان پیشانی
تۆی بدهین دهمانکردو دهمانتوانی بیکهین، بهلام ئیمه ئهو عهزابه دوا
دهخهین بۆ کاتیکی تر: کهحیکمهتی خۆمان داخوازییهتی. چونکه هیندیک
لهو کافرانو ههندیک لهنهوهکاتیان ئیمان دههینن!

بیگومان پهروهردگار ههندیکی لهو عهزابهی ههڕهشهی پێ لهکافرهکان
کردبوو نیشان دا، ئهو بوو لهغهزای بهدردا ستهمکاران بهشیک لهو
عهزابهیان چهشت و پاشانیش لهزرگار کردنی مهککهدا بهشیکی تری لهو
عهزابه پێ چهشتن!

ئهو کاتهی ئهم سورهته نازل بوو پیغهمبهر ﷺ هیشتا لهمهککه بوو،
کۆچی نهکردبوو بۆ مهدينه، شیوهو جوۆری بانگهوازی ئهو سهردهمه ئهو
دهخواست کهبانگخوازانی ئیسلام بهصهبرو پشوو درێژ بن، لهبهرامبهر
خراپهی خراپهکاران بهچاکه پاساو بدهنهوه، چاوهروانی فەرمانی خودا بن، بۆیه
بهم شیوهیه شیوازی بانگهوازی فیر دهکاو فەرمانی پێ دهکاو پێی
دهفهرموی: ﴿ادفع بالتي هي أحسن السيئة، نحن أعلم بما يصفون﴾ پاساوی
خراپه بهچاکه بدهرهوه، لهبهرامبهر کهسێک دا خراپهت لهگهڵ دهکا نهتۆ
چاکهی لهگهڵ بکه، پشوو درێژ به لهسهڕ ئهو تهزیهت و نارعهتیهی
لهکافرهکانهوه پیت دهگا. ئیمه دهزانین چۆن وهصفمان دهکهن؛ دهلێن: خودا
هاوهاتی ههیه، منداڵی ههیه، پیغهمبهرهکهی بهدرۆ دهخهنهوه!! وینهی ئهم
نایهته نایهتیکێ تره دهفهرموی: ﴿ادفع بالتي هي أحسن، فاذا الذي بينك
وبينه عداوة كأنه لي حميم﴾ (فصلت/۳۴).

ریوایهت کراوه لهئهنهسهوه کهلهمانای ئهم نایهتهدا دهفهرموی: پیاو
وهصفی برای خۆی دهکا بهرهوشتیک کهتیییدا نیه، برای غهیبهت کراو بهم
جوۆره وهلامی غهیبهتهکه رته دهکاتهوه: دهلێ: تهگەر درۆ بکهی داوا دهکهم
خودا لیت خۆش بێ، تهگەر راستیش بکهی داوا دهکهم خودا لیم خۆش بێ.

نه مجار پیغه مبهیر ﷺ فیتری دوعاو پارانه وهیهک: ده کا که وه زعی بهرده وام بوونی بداتی بۆ پابه ند بوون له سه ر ئهو ری بازه په سه نده وه ده فهرموئ: ﴿وَقُلْ: رَبِّیْ اَعُوْذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّیْطَانِ، وَاَعُوْذُ بِكَ رَبِّ اَنْ یَّحْضُرُوْنَ﴾ بلی: خودایه من په نا ده گرم به تۆ له وه سه وه سه وه ده نه ده نه وه ختۆ که ی شه یاتینی یه کان، په نا ده گرم به تۆ که نه توانن هه لم، بجه له تینن هانم نه دن بۆ سه ره پیچی فهرمانی تۆ، خودایه په نا ده گرم به تۆ له وه ی ئهو شه یاتینانه ناماده ی کاره کانه بن.

هه ر کاتی که بنده خۆی خسته په نا خودا وه خۆی ته سلیمی ده سه لاتی بئ سنووری کردو پارایه وه لی ی: که له ختۆ که ی شه یاتینی بیپاریزی، دلی به نا گادی، هه موو کاتی خودای له یاد ده بی، حاله تی کی بۆ دروست ده بی، پابه ند ده بی به طاعت کردنی خودا و خۆ پاراستن له سه ره پیچی کردنی فهرمانه کانی.

بیگومان پیغه مبهیر ﷺ په نای به خودا گرتوه له وه ی شه یاتینی ناماده ی کاره کانی بن، به تاییه تی له کاتی نوێژ کردن و قورئان خویندن و مردن دا. هه روا فهرمانی به موسولمانان کردوه: که له سه ره تای کردنی هه ر کاریک (اعوذ بالله من الشیطان الرجیم) بکه ن. له کاتی نان خواردن و جیماع و سه ره پینی ناژله و په له وه ردا..... هتد.

نه بو داود ریوایه تی کردوه ده لئ: پیغه مبهیر ﷺ ده یفه رموو: ((اللهم انی اعوذ بك من الهرم، واعوذ بك من الهدم ومن العرق، واعوذ بك ان یتخطبنی الشیطان عند الموت)) خودایه په نا ده گرم له پیری ته که بگاته نه ندازه ی پولکان، په نا ده گرم له وه ی خانووم به سه ردا برمی یان بجنکیتم، هه روا په نا ده گرم به تۆ له وه ی شه یان له کاتی مردن دا ده ستم لی بوه شیئنی. تیمام ته حمده و نه بو داودو تیر میزی و نه بانی و به یه قی له عمه ری کوپی شوعه یی به وه له بابیری به وه ریوایه ت ده که ن ده فهرموئ: پیغه مبهیر ﷺ چه ند رسته و وشه یه کی فیتر

کردبووین، له کاتی نوستان دا بۆ ترس ده ماخوێند ((بسم الله أعوذ بكلمات الله التامة من غضبه وعقابه ومن شر عباده ومن همزات الشياطين، وان يحضرون)) عبداللای کۆری عه مر ﷺ عاده تی وابوو هه مر مندالیکسی گه وره ببوایه، ته م دو عایه ی فیر ده کرد بۆ ته وه ی له کاتی نوستان دا بیخوینی، ته وه مندالانه شی: که هیهشتا فامیان نه کردبووه وه نه یانده توانی له بهریان بکه ن بۆی ده نووسینه وه له ملی ده کردن^(۲).

کافرو تاوانبار له کاتی مردندا ئاواته خوازی ته وه یه بیگه ری نه وه
بۆ ژیا نی دنیا بۆ ته وه ی کرده وه ی چاک بکا

حَقِّ إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ
ارْجِعُونِ ﴿١٩﴾ لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ كَلَّا إِنَّهَا كَلِمَةٌ
هُوَ قَائِلُهَا وَمِنْ وَرَائِهِمْ بَرْزَخٌ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿٢٠﴾

دوای ته وه ی پهروه ردگار حا لی مو شری که کا نی به یان کرد، ته به جار با سی
حال و سه ره مه رگیان ده کا، چون که له و کاته دا ئاواته خوازی ته وه
بۆ ژیا نی دنیا، بۆ ته وه ی کرده وه ی چاک ته نه جام بده ن، به لام
نایه ته دی و دو عا کیان گیرا نابی!

ته مه حا لی ته وه که سه دیه: که له گیانه لا دا یه وه خه ری که گیانی ده رچی، جا چ
کافر بی یان مو سو لمانی تاوانبار و که مه تر خه م. ده فه رموی: ﴿حَقِّ إِذَا جَاءَهُمُ
الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ﴾ که ناده میزادی

(۲) ته م ریا یه ته به لگه یه کی به هیزه له سه ر ته وه: که نو شته کا ری گه ری هه یه..

کافر یان موسولمانی لهخودا یاخی و کهمترخهملهمردن نړیک بسووهوه، ثموشوینو وعذابهی بینی: کهچاوهپوانیهتی، داواڼ گهرانهوه دهکابؤ دونیا، دهیدوی کهمیکی تر مردنی بؤ دوا بخړی، بؤ نهوهی کردهوی چاک بکا، کاره خراپهکانی بسرېتهوه، خودا لهخوی رازی بکا طاعتو بهندایهتی بؤ خودا تهنجام بدا، مافی خه لک بداتهوه، نهرکی سهرشانی بهجی بیټی، ده لئ: خودایه بگپړهوه بؤ ژبانی دنیا، نهمن هه لک کانی خوم راست ده کهمهوه، کاری چاکه ده کهمو خوم لهسهرپیچي کردن دوور ده خه مهوه.

بیگو مان تہم ھہ ٲوٲست و ژٲوان بوونہ و ھیہ، دوعا کردن و پارانہ وہ بو
نہ و ہ ی بیانگیر نہ وہ بو ژٲانی دونیا، لہ کاتی سمرہ مہرگ و عہ زاب بینین داو
لہ کاتی زیندو بوونہ وہ و لہ وہ ختی حیساب و لی کو ٲلینہ وہ و لہ کاتی رانواندن بو
سہر ناگری دوزخ دہ بی تہم واقیع و روداوہ لہ قورٹان دا چہ ند جار دوویارہ
کراوہ تہ وہ. ھہر جارہ و بہ توسلویتک ناماژہ ی بو کراوہ. وہ کوو دہ فہرموی:
﴿وانذر الناس یوم یأتیہم العذاب، فیقول الذین ظلموا: ربنا اخرنا الی اجل قریب،
نحب دعوتک و نتبع الرسول، اولم تکنوا اقسمت من قبل ما لکم من زوال﴾
(ابراھیم/۴۲) یان دہ فہرموی: ﴿یوم یأتی تأویلہ یقول الذین نسوہ من قبل قد
جاءت رسل ربنا بالحق فهل لنا من شفعاء فیشفعوا لنا، او نرد فنعمل غیر الذی کنا
نعمل﴾ (الاعراف/۵۳) یان دہ فہرموی: ﴿ولو تری اذا مجرمون ناکسوا رؤوسہم
عند ربہم، ربنا ابصرنا و سمعنا فارجعنا نعمل صالحاً، انا موقنون﴾ (السجدة/۱۲) یان
﴿ولو تری اذ وقفوا علی النار فقالوا یالیتنا نرد ولا نکذب بآیات ربنا﴾
(الأنعام/۲۷) یان ﴿و تری الظالمین لما رأوا العذاب یقولون هل الی مرد من سبیل﴾
(الشوری/۴۴) یان ﴿وہم یصطرخون فیہا: ربنا اخرجنا نعمل صالحاً غیر الذی کنا
نعمل، اولم نعلمکم ما یتذکر فیہ من تذکر و جاءکم النذیر فذوقوا فما للظالمین من
نصیر﴾ (فاطر/۳۷).

بهائی؛ نهوه دیمه نی کاتی گیانه لاوه، کاتی روو به پروو بوونه وهی مردنه، یان دیتنی ناگری دۆزه خه، هه ولدانی بی هوده به بۆ گه پانه وه بۆ ژیا نی دونه، بۆ نه وهی به خۆیدا بچیتته وه، هه له کانی ژیا نی ده ژبا ره ی خودی خۆی و مال و مندالی راست بکاته وه!

هه له به ته شه داواکاری به بۆ گه پانه وه بۆ دونه تای به ت نه به کافرو موشریکه کانه وه، به لکوو موسولمانانی که مته ر خه میش ده گریتته وه وه کوو له نایه تیک ی تردا ناماژه به وه ده کاو فرمان به موسولمانان ده کاو ده فهرموی: ﴿وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ، فَيَقُولَ: رَبِّ لَوْلَا أَخَّرْتَنِي إِلَى أَجَلٍ قَرِيبٍ فَأَصْدُقَ وَأَكُنْ مِنَ الصَّالِحِينَ﴾ (المنافقون/۱۰) نه مجار پهروه ردگار ره دیان ده داته وه به لام ره ده ده که ناراسته ی ره جا کاره کان ناکا، به لکوو به شیوه به کی گشتی به بهر چاری مه خلوقاته که وه رایده گیه نی و ده فهرموی: ﴿كَلَّا إِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَائِلُهَا﴾ نه خهیر به ته ما نه وه نه بن: که داوا کاری به که یان بیتته دی، نه وه قسه به که وه ده بی نهو بیلی: وشه ورسته به که هه موو تاوانباریک: که ده که ویتته سه ره مه گ و گیانه لاوه وه، ناچاره ده یلی: به لام بی سووده. وشه به کی بی مانا و نامه عقووله، هه چ گرنگی پی نادری، گرنگی به بیژره که ی نادری چونکه، قسه ی کاتی ترسه، قسه ی دلسوزو تۆ به کار نه به. ته نانه ت له فهرزی محال دا نه گمر بشگه پیندرینه وه بۆ ژیا نی دونه، چاک نابن و عار نانین وه کوو له نایه تیک ی تردا ناماژه بۆ نه وه ده کاو ده فهرموی: ﴿وَلَوْ رَدُّوا لَعَادُوا لَمَلَهُمْ عَنْهُ، وَانَّهُمْ لَكَاذِبُونَ﴾ (الأنعم/۲۸) نه مجار شه جوژه ناده میزادانه له نیتوان تاریکی و ته نگانه ی کاتی گیانه لاوه گه پانه وه بۆ ژیا نی دونه یان، له به رده میان دا کۆسپ و ته گهری جوړاو جوړ هه، کار له کار ترزا وه ریگای گه پانه وه نه ماوه، په یوه ندی به ژیا نی دونه وه پچراوه، ژیا نی به رزه خ بووه ته حاجیزو له مپه، هه که سی ده چیتته ژیا نی به رزه خیه وه، تا رۆژی قیامت له ویدا ده میتته وه، ﴿وَمَنْ وَرَاءَهُمْ بَرَزَخَ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ﴾ له پیشیا نه وه ژیا نی

به‌رزخ ههیه، نهوان لهو ژیاندها، به‌نههلی دنیا له‌قه‌له‌م نادرین و نههلی قیامه‌تیش نین، لهو ناوه‌نده ده‌مینه‌وه تا رۆژی زیندوو بوونه‌وه.

ئه‌مه هه‌په‌شه‌ی به‌عه‌زایی به‌رزخ تێدایه‌ بۆیان و له‌هه‌مان کات دا ناومێد کردنیانه له‌گه‌رانه‌وه بۆ دنیا، چونکه نهوان له‌وکاته‌دا: که‌هیشتا هه‌ندیک ژیا‌نیان ماوه‌و گیانیان تێدا ماوه‌و ریگای گه‌رانه‌وه‌یان نه‌بی، دیاره‌ پاش مردن و چوونه‌ ناو ژیا‌نی به‌رزخه‌یه‌وه به‌ته‌ئکید ناگه‌رینه‌وه.

به‌لکوو به‌ره‌و ژیا‌نی قیامت هه‌نگاو هه‌لده‌نێن به‌ره‌و نه‌و رۆژه‌ سامناکه‌و عه‌زایی جو‌راو جو‌ری ده‌جن، وه‌کوو له‌شوینیکی تردا ده‌فه‌رموی: ﴿مَنْ وَرَّاهُمْ جَهَنَّمَ﴾ (الجاثیه/ ۱۰) یان ﴿وَمَنْ وَرَّاهُ عَذَابَ غِلَظٍ﴾ (ابراهیم/ ۱۷).

به‌کورتی مه‌به‌ست به‌ ﴿اَلِیْ یَوْمِ یُعْثَوْنَ﴾ ته‌ویه: که‌سزادانی نه‌وانه‌ له‌رۆژی مردنیانه‌وه له‌گۆردا تا رۆژی زیندوو بوونه‌وه‌ی قیامت به‌رده‌وامه‌، له‌فه‌رمووده‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ دا هاتوه‌ ده‌فه‌رموی: ((القبر اما روضة من ریاض الجنة، او حفرة من جحر النيران)) گۆر یان باخیکه‌ له‌باخه‌کانی به‌هه‌شت یان چالیکه‌ له‌چاله‌کانی دۆزه‌خ. له‌فه‌رمووده‌یه‌کی تردا هاتوه‌ ده‌فه‌رموی: ((فلا یزال معذباً فیها)) واته‌ک به‌رده‌وام سزا ده‌دری له‌زه‌وی دا واته‌: له‌گۆردا.

ته رازوو پیوه ری رزگار بوون له حساب و

لیکۆلینه وهی قیامهت دا

فَإِذَا نُفِخَ

فِي الصُّورِ فَلَا أَنْسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَا يَتَسَاءَلُونَ ﴿١٠١﴾

فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٠٢﴾ وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فِي جَهَنَّمَ

خَالِدُونَ ﴿١٠٣﴾ تَلْفَحُ وُجُوهُهُمُ النَّارَ وَهُمْ فِيهَا كَالِحُونَ ﴿١٠٤﴾

أَلَمْ تَكُنْ ءَايَتِي تُلَىٰ عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ ﴿١٠٥﴾ قَالُوا

رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا ضَالِّينَ ﴿١٠٦﴾ رَبَّنَا

أَخْرِجْنَا مِنْهَا فَإِنْ عُدْنَا فَإِنَّا ظَالِمُونَ ﴿١٠٧﴾ قَالَ اخْسَرُوا فِيهَا

وَلَا تُكَلِّمُونِ ﴿١٠٨﴾ إِنَّهُ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْ عِبَادِي يَقُولُونَ رَبَّنَا

ءَامَنَّا فَاعْزِزْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ ﴿١٠٩﴾ فَاتَّخَذْتُمُوهُمْ

سَخِرَاتٍ حَتَّىٰ أَنْسَوَكُم ذِكْرِي وَكُنْتُمْ مِنْهُمْ تَضْحَكُونَ ﴿١١٠﴾

إِنِّي جَزَيْتُهُمُ الْيَوْمَ بِمَا صَبَرُوا أَنَّهُمْ هُمُ الْفَآيِزُونَ ﴿١١١﴾

لهوه پیتش ناماژهی بۆ رۆژی قیامت کرد، نه بچار حال و وه زعی ئهو رۆژه باس ده کاو ئهوه دوپات ده کاتهوه: که له مو رۆژه دا بنه ماله ره گهز چ. ده ورئیکیان نیه، چاکه مو خودا په رستی ده بنه هوی به مرز گهیشتن و خراپه کاری و سستم هۆکاری چوونه ناو دۆزه خو به دبه ختین.

ده فهرموی: ﴿فَإِذَا نَفَخَ فِي الصُّورِ فَلَا أَنْسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَا يَتَسَاءَلُونَ﴾ که جاری دوهم فوو به که په نای صورتا کرا گیانه کان چوونه وه ناو جهسته کان و ناده میزادان له گۆره کانیان رابوونه وه، ئهوکاته نه سهب و ره گهزو خزمایه تی دادی کهس نادا، ئهو په یوه ندیی و قیه مانهی له دونیادا له ناویان دا باو بوو چ رۆلئیکیان نامیتنی! سه رسامی و ترسو لهرز دایان ده گری، کهس کهسی وه بیر نایه ته وه، هه رکه سه بیر له سه ره نجامی خوی ده کاته وه و به خۆیه وه مه شغوئه، باوک کوری نانا سیتته وه، برا له برا راده کا، ژن و میژد له یه کتر نه بان ده بن و هه موو خزم و کهسو کار له بهر یه کتر هه لدین. وه کوو نه نایه تیکی تردا ناماژه به وه ده کاو ده فهرموی: ﴿يَوْمَ يُفْرَأُ الرُّءُوسُ مِنْ أَخِيهِ وَأُمِّهِ وَأَبِيهِ وَصَاحِبَتِهِ وَبَنِيهِ، لِكُلِّ أُمْرٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ﴾ (عبس/ ۱۰-۱۱) کابرا خزم و کهسو کاری ده بیننی په سیاری لی ناکا، ناپه ژنی په سیاری لی بکا. وه کوو له شویتنیکی تردا ناماژه به وه ده کاو ده فهرموی: ﴿وَلَا يَسْأَلُ حِمِيمٌ حَمِيمًا بِبُصْرٍ وَأَعْيُنٍ﴾ (المعارج/ ۱۰-۱۱).

ئه مه له کاتی زیندو بوونه وه و حیساب و لیکۆلینه وه دایه. نه گینا پاش لیک جیا کردنه وهی به هه شتی و دۆزه خیه کان و جیگیر بوونیان، وه سه ر خۆ ده که ونه وه، نه هلی به هه شت هه ندیکیان په سیار ده کهن، رو ده که نه یه کتری و وه زعو حالی یه کتری ده پرسن. وه کوو له شویتنیکی تردا ناماژه به نه مه ده کاو ده فهرموی: ﴿وَأَقْبِلْ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ﴾ (الصافات/ ۲۷).

نه بچار ده ست ده کا به رونکردنه وهی حالی به خته وه ران و به د به خته کان، ده فهرموی: ﴿فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ جا که سیک

له تهرازووی شهعمال دا چاکه کانی له خراپه کانی قورستر بن، نهوانه بهمرز
گهیشتهوون و له دۆزهخ رزگاریان ده بی و به بهههشت شاد ده بن! ﴿ومن خفت
موازينه فأولئك الذين خسروا أنفسهم﴾ نهوکه سهیش خراپه کانی له کردهوه
باشه کانی قورستربن، نهوه نهوانه خهساره تمهندن و بههفتاره چوون،
له مامه له کهیان دا خهساریان کردهوه، شوینی خوین له بهههشت دا له دهست
داوه به موسولمانانی تر براره، نهوانه خودی خوین له دهست داوه، جا که سیك
خوی له کیس چووبی، مانای وایه هه موو شتیکی له دهست داوه، هیچی
نهماوه تهوه. واته:

﴿في جهنم خالدون﴾ له دۆزهخ دا بۆ ههتا ههتایی ده میهنهوه،
دهرچوونیان نیه.

﴿تلفح وجوههم النار﴾ ناگر دهو و چاویان ده سوتینی. سووتانه که هینده
گاریگه ره گوشت و پیستیان هه لده قرچینی و هیچی پیوه ناهیلی، بۆیهش
به تایبه تی باسی دهو و چاویانی کرد، چونکه دهو و چاو ریزدارترین شوینی
ناده میزاده. ﴿وهم فيها كالحون﴾ نهوانه بههوی سووتان و هه لقرچانیان دهو و
چاویان ده شیوی، لیوه کانیان هه لده قرچین دهو و دانیان دانا پۆشن، روخسارو
دیمنیان هینده ناشرین ده بی خوین له خوین ده ترسن.

نهجار نوسلویه که له غانیبهوه ده گۆری بۆ خیطاب و روبه پروو بوونهوه،
دهست ده کا به سه رزه نشتکردنیان به جوړیک عه زابه حیسییه که وێپرای
سامناکی و فهاعه تکاری لهو سه رزه نشت و لۆمه کردن و ریسوا بوونه
سوو کتره به لایانهوه، له کاتیك دا نهوان لهو عه زاب و نه ندیشه یه دان،
په روه رگار به توپیهی و سه رزه نشتکردنهوه پێیان ده فهرموی: ﴿ألم تكن آیاتي
تلي عليكم فكنتم بها تكذبون﴾ نیستفهامه که بۆ چه سپاندن و تهقریره، واته:
بیگومان، پیغه مبهرم بۆ ناردون، نامه ی ناسمانیم بۆ سه ر نازل کردون،
شه ریهت و یاسای په سندی خۆم پی راگه یاندون، شو بهه و گومانم لی

رهواندبوونهوه، بهلگمو دهلیلتان به دهستهوه نه مابوو، کهچی وێپرای نهوهش نایاتی نێمه تان ره تکرده وه و پیغه مبهرتان به درۆ خستهوه، پشتتان له پهیامی نێمه هه لکرد.. وه کوو له شوێنیکێ تردا ده فهرموی: ﴿کلما ألقى فیها فوج سألهم خزنتها ألم یأتکم نذیر، قالوا: بلی قد جآءنا نذیر فکذبنا وقلنا ما نزل الله من شیء﴾ (الملك/ ۸-۹).

به شیوهیهکی گشتی دابو نه پێتی خودا واهاتوه ههتا پیغه مبهه بۆ گهلو نه تهوه کان نه نێری و نه یانترسینی له عه زابو و موژده ی به ههشتیان پێ نه دا، به ریرس نابو و عه زابیان نادا وه کوو له شوێنیکێ تردا ده فهرموی: ﴿وما کنا معذبین حتی نبعث رسولا﴾ (الاسراء/ ۱۵)

پیغه مبهه ده نێری شه ریهت و یاسای پێدا رهوانه ده کا، موژده ی به ههشتیان پێ ده دا نه گهر پابه ندی په یامه که ی بن، له ناگری دۆزه خ ده یانترسینی نه گهر سه ره پێچی بکه ن، به مهش بیانوو یان ده بری وه کوو ده فهرموی: ﴿لئلا یكون للناس على الله حجة بعد الرسل﴾ (النساء/ ۱۶۵).

لێره دا وه لامی پر سیاره که ده ده نه وه، دان به تاوانباری خویان دا ده نین. ﴿قالوا: ربنا غلبت علينا شقوتنا، وکنا قوماً ضالین﴾ ده لێن: نه ی خودای نێمه! له زهت و ئاره زومان به سه رمان دا زال بوو، ناماده باشی وه رگرتنی په ندو نامۆزگاری پیغه مبهه رمان تێدا نه بوو، شوین هیدایه تی فروستاده کانی تو نه که وتین، تاحالمان بهم حاله گه شت! نێمه گه لو نه ته وه یه که ی گو مرابووین، رینگای هه قو راستیمان گوم کرد. ددان به تاوانی خۆمان داده نیتین، نایا رینگا چاره یه کمان ده ست ده که وی بۆ رزگار بوون؟! وه کوو له شوێنیکێ تردا ده فهرموی: ﴿فَاعترفنا بذنوبنا، فهل الی خروج من سبیل؟﴾ (غافر/ ۱۱). نیهتاف به تاوانباری خویان ده که ن نه جار ده لێن: ﴿ربنا أخرجنَا منها، فإن عدنا فانا ظالمون﴾ خودایه! له م ناگره سامناکه سو قماکه رزگارمان بکه، بمانگێر وه بۆ دنیا، نه گهر نێمه بگه رپێنسه وه بۆ هه لو یست و کرده وه ی

ده کاو ده فمرموی: ﴿فَالْيَوْمَ الَّذِينَ آمَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ، عَلَى الْأَرَائِكِ
يَنْظُرُونَ، هَلْ ثَوْبَ الْكُفَّارِ مَا كَانَ!﴾ (المطففين/ ۳۴-۳۶) نه مجار دواي نهه
ره تدانه وه توندو تیژه، پاش نهه دهه مکوت کردن و ریسوا کردنه پاش
رونکردنه وهی نهو هویانهی بوونه تووشبونیان بهه عه زابو سزا سامناکه.
جهولیه کی تر لهو توژیژ دهست پی ده کا، بهه جوژیکی تر سهه رکونهیان دهه کری؛
وه کوو لهه مودوا نامازهی پی ده کا.

تهه نهه نکورتی ژیا نی دونهیا، سزادانی موشریکه کان و

ره هم کردن بهه موسو لمانان

قل

كَمْ لَبِثْتُمْ فِي الْأَرْضِ عَدَدَ سِنِينَ ﴿١١٢﴾ قَالُوا لَبِثْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ
يَوْمٍ فَسْئَلُ الْعِبَادِينَ ﴿١١٣﴾ قُلْ إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا لَوْ أَنَّكُمْ
كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١١٤﴾ أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ
إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ ﴿١١٥﴾ فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا إِلَهَ إِلَّا
هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ ﴿١١٦﴾ وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا
آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ
الْكَافِرُونَ ﴿١١٧﴾ وَقُلْ رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّحِيمِينَ ﴿١١٨﴾

لهوه پېش ټينكاري كړدنى موشريكه كانى بؤ زيندو بوونه وه راگه يانده، نه مجار ليره دا باسى نه وه ده كا: روژى قيامت پرسيارى سهرزهنشت نامتيزيان ناراسته ده كړئ، ده رياره ي مانمونه يان له سهر زهوى!! نه مجار به لگيه كى ترله سهر زيندو بوونه وه ده هينيتته وه، پاشان فرمان ده كا به پيغه مېهر كده او اوى ليخوش بوونو ره حمو به زه يى خودا بكا، به مېه به ستي فير كړدن و شاره زه ا كړدنى نوممه ته كه ي! ده فرموى: ﴿قال: كم لبثتم في الأرض عدد سنين؟﴾ په ورو دگار يان فريسته ي راسپيراو به پرسيار ليكردنيان لييان ده پرسي، ماوه ي زيانى دونياتان چنده بووه؟

مەبەست بەم پرسیارە سەرئەنئەستکردن. دەمکوت کردن و ریسوا کردنیانە، ئاگادار کردنەویانە لەسەر ئەوێ: کەئەو دونیایە پێشان وابوو: بپارنەوی نییە، چەند تەمەن کورت و چەند بەخێرایی تێپەڕی!! ئیتر ئەو کاتە پەنجە پەشیمانی دەگەزن و بۆیان دەر دەکەوێ چەند هەلە بوون. بۆیان تاشکرا دەبێ کەچیان بە خۆیان کردووە، چۆن ژێانی بەختەوانە هەتا هەتایی و خۆشبەختییان لە کیس خۆیان داووە، دەزانن ژێانی دنیا چەند کورت و پووچ و بێ باوە بوو، ئەوان ناتوێدو تەنگە تاوو بێ دەرەتانن، ماوو چەندیەت و چۆنیەتی ژێانی دونیایان بەلاو مەبەست نیە و بەلایانەوێ گەنگ نیە بۆیە: ﴿قَالُوا: لَبِثْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضُ يَوْمٍ﴾ دەلێن: ئێمە لە دنیا دا تەنیا رۆژێک یان هەندێک لە رۆژێک ماوینەو، عەزاب و نازە چەتێ کەیان هێندە ئەستەمە ئەندازە مانەوێ ژێانی دونیایان لە بیر نامێنێ، نازانن چەند ماونەو، بەهەموو هێز و توانای خۆیانەو ئەو ئەندەیان بۆ ساغ دەبیستەو: کە رۆژێک یان بێرێک لە رۆژێک ماونەو لە دنیا دا.

﴿فسأل العادین﴾ نه گهر پروامان پی ناکمن دهپرسیار له ژمیاریان بکهن، پرسیار لهو فریشتانه بکهن: که سهر ژمیاری کردهو ته مهنی ناده میزادیان کرده!! نه مجار ولامیان ده دریتسهو بهوه: که ژیانی دونیاتان به نیسبهت نهو ژیانهی بهرهو پیری دهچن ماوهیه کی کورتو کهم بووه، ده فهرموی: ﴿قال: ان لبثتم الا قليلا لو أنکم کنتم تعلمون﴾ فریشتهی تاییهت پییان دهلی: ئیوه جگه لهروژگاریکی کهم له دونیادا نه ماونهوه، ژیانی دونیاتان له بهرامبهر نهو ژیانه نه براوهی بهرهو پیری دهچن ماوهیه کی کهم بووه نه گهر ئیوه به جوانی مه زندهی شت بکهن!! یان وه لایمی (لو) ه شهرطیه که مه حذوفه، واته: نه گهر ئیوه شتیکتان له زانیاری بزانیایه ژیانی نه براوه تان هه لنده بژارد و ژیانی کورتی براوهی دونیاتان نه دویست، ههروه ها هه ولتان ده دا بۆ نهوهی کاریک بکهن خودا له خۆتان رازیی بکهن، به صهبرو نارام ده بوون له سهر طاعت و خودا په رستی وه کوو موسولمانانی ترو ئیوهش وه کوو نهوان به مرار ده گه ییشتن.

ئیبینوئهبی حاتم له نه یفهعی کوری (عبدالکلاعی) یهوه: کهو تاری بۆ خه لک ده خویندهوه ده گیریتسهو ده لی: پیغه مبه ر ﷺ ده فهرموی: ((ان الله اذا دخل اهل الجنة الجنة واهل النار النار، قال: يا اهل الجنة، کم لبثتم فی الأرض عدد سنین؟ قالوا: لبثنا یوماً او بعض یوم قال: لنعم ما اتجرتم فی یوم او بعض یوم، رحمتی ورضوانی وجنتی، امکثوا فیها خالدين مخلدین! ثم یقول: يا اهل النار، کم لبثتم فی الأرض عدد سنین؟ قالوا: لبثنا یوماً او بعض یوم فیقول بنسما اتجرتم فی یوم او بعض یوم، ناری و سخطی، امکثوا فیها خالدين مخلدین)).

ئەجار جارىكى دى دەگەرپتەو سەر سەرزەنشكردىيان و دەفەر موئى:
﴿أفحسبتم أنما خلقناكم عبثا وأنكم إلينا لا ترجعون﴾ ئەى بەدبەختىنە! ئايا
گوماتتان وابو: كەتتەم ئتوھمان دروست كرزوھ بەبى نيازو بەبى ھودھ
دروستمان كردون؟ واتانزانى تئەم ھەروا (بەلام سەرلايى) ئتوھمان
بەدبەتتاوھ؟ نەخەير تئەم ئتوھمان ھىتاوھە گورپەپانى بوونەوھو ژيانمان پى
بەخشيون، عەقل و ھوشمان پى داون بو ئەوھى پالقتەتان بکەين، زانست و
زانبارى فترين، بەروھو ژيانىكى كامل ھەنگاو ھەلپىنن، بۆيە دروستكراون
خودا پەرستى بکەن؛ پابەندى فەرمان و جلەو گيرىيەكانى پەرورەدگارتان بن،
فەرمانى خودا لەسەر زەوى جى بەجى بکەن. ئايا پىتان وابو. ئتوھ دوای
مردنتان بۆلاى تئەم ناگەرپتەوھ؟ واتانەزانى حىساب و لىكۆلپنەوھەتان لەگەل
دا ناکرى؟ ھەروا بەخۆپاى دروست كراون؟ دەبوايە بتانزانىبايە حىكمەتى
زىندوو بوونەوھ لەحىكمەتى بەدبەتتاوھ دايە، لەكاتى دروست كردنتان دا
حىسابى مردن و زىندوو بوونەوھەشتان كراوھ، پەيدا بوونى قىامەت بەرچاو
گىراوھ، ئاكامەكەى لای تئەم دىارى كراوھ. زىندوو بوونەوھ ئەلقەيەكە
لەزنجيرەى دروست كردن و بەدبەتتاوھ، بەو زىندوو بوونەوھە دروستكردنى
يەكەجار تەواو دەبى و بەئاكام دەگا. كەسىك بى عەقل و ھوش نەبوو بى لەم
حەقىقەتەبى ناگا نەدەبوو!

﴿فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ، لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ﴾ پاك و بهرزو
 شكۆمهنده خودای خاوهن و فرمانبره‌وای ره‌ها و بی‌سنوور، نه‌و خودایه‌ی هه‌ر
 هه‌بوئه‌ هه‌ر ده‌بی، زۆر به‌رزو شكۆمهنده‌ له‌وه‌ی کاری بی‌سه‌وده‌ بکا، به‌خۆپرای
 ئیوه‌ی به‌دییه‌تیا بی، چونکه‌ بی‌گومان خودا زۆر له‌وه‌ دووره‌ به‌هه‌وانته‌ ئیوه‌ی
 دروست کردبی! هیچ خودا نین جگه‌ له‌ته‌وه‌، نه‌و خاوه‌نی عه‌رشه‌ی گه‌وره‌و پانو

به‌رینه، نهو عه‌پ‌شه‌ی یاسای بوونه‌وه‌ری تیدا نه‌خشه‌ کیش ده‌کری و به‌پ‌توه ده‌چی.

﴿ومن يدع مع الله الها آخر لا برهان له به﴾ هه‌رکه‌سیک له‌ته‌ک خودادا عیبادت بو خودایه‌کی تر بکا، هاوه‌لی بو دابنی، خودایه‌ک بپه‌رستی که‌شیای په‌رستن نیه، هیچ به‌لگه‌و ده‌لیلشی له‌سه‌ر بیرو باوه‌په‌که‌می لانه‌بی به‌ته‌نکید لاشی نیه، نهو ﴿فانما حسابه عند ربه﴾ بیگومان سزای کرده‌وه‌کانی، تو‌له‌می نهو تاوانه‌و تاوانه‌کانی تری لای به‌ده‌یه‌نه‌رو خودای خویه‌تی، نهو ده‌زانی و ده‌توانی سزای پراو پری بداته‌وه... که‌سیک تیدیعی هه‌بوونی خودایه‌کی تر بکا، به‌لگه‌می که‌ونی و سروشتی و عه‌ق‌لی له‌سه‌ر باوه‌په‌که‌می نه‌بی بیگومان تیدیعی شتیکی به‌تالی کرده‌و، ناکامه‌که‌شی دیارو ناشکرایه، سزاکه‌می مسوگه‌رو تاماده‌ کراوه، بریاری خودایه‌و گۆرانی به‌سه‌ردا نایه، دابو نه‌پ‌یتی په‌روه‌ردگاره‌و جی به‌جی ده‌بی و دیته‌دی ﴿انه لا یفلح الکافرون﴾ بیگومان شه‌تن و حال نه‌وه‌یه: کافرو موشریکه‌کان به‌مراز ناگه‌نو نازو نیعمه‌تی به‌هه‌شتیان ده‌ست ناکه‌وی، له‌سزای دۆزه‌خ رزگاریان نابی.

سه‌یری دارشتنی قورنان بکه‌ چون له‌سه‌ره‌تای سوره‌ته‌که‌دا فه‌رموی: ﴿قد افلح المؤمنون﴾ له‌کو‌تاییشی دا پتچه‌وانه‌که‌می هیتا ﴿انه لا یفلح الکافرون﴾. نه‌جار فه‌رمان به‌پی‌نغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌کاو ده‌فه‌رموی: ﴿وقل: رب اغفر وارحم وانت خير الراحمین﴾ بلی: خودایه! لیم خوشبه‌و ره‌حم پی بکه، نه‌تو باشترین خاوه‌ن ره‌حم و به‌زه‌ییت، له‌تاوانه‌کانم خوشبه‌و، که‌م و کو‌پ‌یه‌کانم دایی‌ۆشه، تو‌نه‌و په‌شیمان بوونه‌وه‌م لی وهرگه‌، له‌سزای دۆزه‌خ بمپاریزه، بیگومان زاتی پاکت خاوه‌ن ره‌حم و به‌زه‌یی یه بو به‌نده‌کانت.

نیمامی بخاری و موسلیم و تیرمیزی و ئیبینوحیبان، ریوایه تیان له شه بو به کروه کرده ده فەرموی: عەرزێ پیڤه مبهرم کرد؛ ئەه پیڤه مبهری خودا! دوعایه کم فێر بکه له نوێژدا پێی بپارێمهوه، پیڤه مبهەر ﷺ فەرموی: بلی: ((اللهم انی ظلمت نفسی ظلماً کثیراً، وانه لایغفر الذنوب الا انت، فاعفر لی مغفرة من عندک، وارحمنی، انک انت الغفور الرحیم)).

ئەم دوو ئايەتەي كۆتايى سۈرەتەكە بەئايەتى شىفا مەشھورن ئىبىنۇنەبى
حاتەم لەعەبدوللاى كورې مەسعود ھە رىوايەتى كىردو ھە فەرموي: بە لاي
كابر ايەكى نەخۆش دا تېپەرېم ئايەتى ﴿افحسبتم انما خلقناكم عبثاً.....﴾
تا كۆتايى سۈرەتەكەم بەسەردا خوئند، چاك بوو، جائيبنو مەسعود ﷺ ئەم
روداو ھى بۇ پېئغەمبەر ﷺ گېرايە ھە، فەرموي: چىت بەگوئىدا خوئندە ھە؟
ئەوئش پى ى دەلى فلان ئايەت و فلان ئايەت، ئىتر پېئغەمبەر ﷺ فەرموي:
سوئندم بەو كەسەي گىيانى منى بەدەستە، ئەگەر پىاوتىك بەپروا ھە بەسەر
كىودا بخوئنىتە ھە كىئەكە لادەبا. ئاشكراشە ئەمە كاتىك كارىگەر دەبى
كەخوئىنەر و نەخۆش ھەردو كيان ئىمانيان پتەو بى و بروايان پى بى (۱).

(۲) شایانی باشد که مذهب لایزال و معجزه‌ها هم ضروری و می‌بایست بدانوا که (سهری پراویزی تفسیری قورطی - ط/ دار الفکر ج ۶/ ۳۴۹۷ بک).

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سورتی النور

نهم سوره ته ناوی سوره تی (النور) ی لی نراوه چونکه رینگای ژییانی کۆمه لایه تی بۆ ئاده میزاد رون ده کاته وه، ههروه ها چونکه ئایه تی (المشرقة) پرشنگداری له خۆ گرتوه: که نه ویش ئایه تی ژماره (٣٥) ﴿اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ییه به نووری خودا ئاسمانه کان و زهوی روناکه، به نووری خودا سه ر لیشتیواوه گومرایان رییازی راستی ژییانی دونیاو قیامهت ده دۆزنه وه.

په یوه نده ی نهم سوره ته به سوره تی (المؤمنون) ده له دوو ره وه ییه:

١- په روه ردگار له سه ره تای سوره تی (المؤمنون) دا فه رموی: ﴿وَالَّذِينَ لَفُروْهُمُ حَافِظُونَ﴾ نه مجار له م سوره ته دا حوکم و یاسا بۆ نه وانه دیاری ده کا: که پاریزگاری عه وه تی خۆیان نا که نه و داوین پیسی نه نجام ده ده نه و هه رشتیک که په یوه ندیی به داوین پیسی یه وه هه بی وه کوو بوختان و ته ماشا کردنی نامه حه رم و ئیزن و هه رگرتن بۆ چوونه ناو مال و فرمان به ژن ماره کردن و جله وگیری له زه ختکردن له ئافه رت بۆ داوین پیسی.....هتد.

٢- له سوره تی (المؤمنون) دا نه وه ی را که یاند: که به هه وانته ئاده میزادی دروست نه کردوه، به لکوو بۆیه ی دروست کردن عیباده تی بکه نه، پابه ندیی فه رمان و جله وگیریه کانی بن. نه مجار له م سوره ته دا کۆمه لیک فه رمان و جله و گیری ئا راسته ی ئاده میزاد کرد.....

له گه وه یی نهم سوره ته دا موجهید ریوایهت ده کا: ده لئ: پیغه مبه ر ﷺ فه رمویه تی: ((علموا رجالکم سورة المائدة و علموا نساءکم سورة النور)).

حاریشی کوپی موضه رب ده لئ: عومه ری کوپی خه ططاب ﷺ فه رمانی پیکردین و بۆ نووسین: که سوره تی (النساء) و (الاحزاب) و (النور) فیر بین.

له خاترو عائیشه وه ریوایت کراوه: فہر موویہ تی: پتویستہ ثافرہ تان
فیری نهم سورہ تانہ بین.

نەم سورەتە زۆر نەحکامی جۆراو جۆری دەربارەي خێزان لەخۆ گرتوون.
بەبەیرەوي کردنی، خێزان و کۆمەل لەروخان دەپاریزی!

مه به سته سهره كيهه كانى ئهم سوره ته له چوار چيوه ي داوئىنپاكى و خو
داپوشين و حىجاب دا ده سوورپينه وه، له سهره تاوه به باسى هه ددى زينا ده ست
پى ده كا، نه مجار ديتته سه رباى هه ددى بوختان و حوكمى ليعان و سويند
خورى ژن و ميژد له يه كترى، جله و گيرى له تاوانه ره وشتيانه ده كا،
بوته وهى كو مه لگا له داوه شان و هه لوه شان و ليك ترازان بياريزى و ره گه زو
گه راكان تيكه ل نه بن. نه مجار چيرۆكى بوختان كردن به داىكى موسولمانان
(خاتوو عائيشه) ده گيرپيته وه و به پرانه تى نه و خاتوونه له بوختانه راده گه يه نى،
پاشان كو مه ليك ئاداب و ره وشتى كو مه لايه تى ده رباره ي ژيانى تايبه تى و
گشتى ئاده ميزاده كان ره نگرپژ ده كا و فرمان ده كا به موسولمانان پييه وه
پابه ند بن. وه كو و رخصه ت و هرگرتن له كاتى چوونه ناو مال و ديده نى كردنى
دوست و ناسياوان، چاو داخستن، پاراستنى شه رمگا و خودا پوشيني ئافره ت
له ئاست نامه حه ره مان و بينگانه و تيكه ل نه بوونى نپرو مى نه گه ر مه حه رم نه بن.
هه روا ژن هيتان و شوو كردن له نيوان پياو و ئافره ت دا، كه سيكيش پتويستياتى
ژن هيتانى بو دابى نه ده كرا باخوى به داوئىنپاكى رابگرى و پابه ندى شه ريعة ت و
باساى خودا بو و خزانى موسولمان له تيك و روخان بياريزن.

پاشان سەرغی ئادەمیزادان رادەکیشی بۆ بەلگەو نیشانەکانی ھەبوون و تەنھایی خودا لەعالمی بالاو عالمی پائین دا، ھەر لەگۆرانی شەو و رۆژو بارینی باران و دروستکردنی ئاسمان و زەوی و گەردنکەچی ھەموو گیانلەبەرەن بۆ خواي بالا دەست و بەتوانا.

نه بود اودو تیر میزدی و نه سانی و حاکم له حه دیشی کوری شو عه بیه وه
له باو کیه وه له با پیری وه ریوایت ده کا، ده تی: پیاو تیک هه بوو ناوی مهر شد بوو
له نه نبار وه کالای ده برده مه ککه، نافر ه تیک هه بوو له مه ککه ناوی (عه ناق)
بوو، مهر شد ویستی روخصه له پیغه مبه ر ﷺ وهریگری ماره ی بکا،
پیغه مبه ر ولامی نه دایه وه، هه تا نایه تی ﴿الزانی لا ینکح الا زانیة او
مشرکة....﴾ نازل بوو، نیت پیغه مبه ر ﷺ به مهر شدی فهرموو: ((الزانی
لا ینکح الا زانیة او مشرکة...)) له بهر نه وه (عه ناق) ماره مه ککه.

رافه که رانی قورثان ده فهرموون: نایه ته که یان ده رباره ی مهر شدی کوری
نه بو مهر شدی ناوبراو نازل بوو، یان ده رباره ی کو مه تیک له کوچکاران نازل
بوو: که داوای روخصه تیان له پیغه مبه ر ﷺ کرد: رینگه یان پی بدا نافر ه تی
جووله کهو مه سیحی داوین پیسو کو یله ماره بکه ن که له ناو مه دینه دا
هه بوون. نیت پهروه ردگار له شانی نه وان دا نهو نایه ته ی نازل کرد.

ده فهرموو: ﴿الزانیة والزانی فاجلدوا کل واحد منهما مائة جلدة﴾
حه دی زیناکه ر له سه ره تای نیسلام دا نهو حوکم و یاسایه بوو: که له سوره تی
(النساء) دا ده فهرموو: ﴿واللاتی یأتین الفاحشة من نسائکم فاستشهدوا علیهن
اربعة منکم فان شهدوا فامسکوهن فی البیوت حتی یتوفاهن الموت او یجعل الله لهن
سیلا﴾ (النساء/ ١٥) حه دی نافر ه تی زیناکار نه وه بوو له ماله وه به ند ده کرا
سه رزه نشت و لۆمه شی ده کرا .. حه دی پیای زیناکه ریش سه رزه نش کردن
بوو. پاشان پهروه ردگار نه م نایه ته ی نیت ره ی نازل کرد: که حوکم و بریاری
ده رباره ی زیناکه ران تیدایه، نهو حوکم و ریکا چاره یی که له سوره تی (النساء)
دا ناماژه ی پی کردوو فهرموو ﴿او یجعل الله لهن سیلا﴾ لیت ره دا رونی
کرده وه: فهرموو: ﴿الزانیة والزانی فاجلدوا کل واحد منهما مائة جلدة﴾
سزادانی نافر ه تی زیناکارو پیای زیناکار نه گهر نازادو بالغ و عاقل بوون،
نافر ه ته که شوی نه کرد بوو پیاه که ش ژنی نه هیتنا بوو، نه وه هه ریه که یان

له‌لایه‌کی تره‌وه به‌رده بارانکردن له‌سه‌ر زینا له‌قورئان دا نیه، نایه‌تی جه‌لده‌ش هه‌موو زیناکاریک ده‌گریته‌وه، به‌خه‌به‌ری واحد ته‌خصیص ناکری. نه‌و جه‌دیشمی جه‌ددی به‌ره‌جم تیدا هاتوو خه‌به‌ری واحیده.

جه‌ماوه‌ری زانایانی ئیسلام ره‌دی خه‌وارچه‌کانیان داوه‌ته‌وه، فه‌رموویانه نیوه کردنی سزا ده‌رباره‌ی جه‌لده‌یه‌و به‌س. بۆ ره‌جم کردنه‌که له‌سه‌ر شیوه‌ی گشتی خۆی ماوه‌ته‌وه. له‌لایه‌کی تره‌وه حوکه‌مه شه‌رعیه‌یه‌کان به‌گویره‌ی روداوو به‌ره‌وه‌ندی نازل ده‌بوون، ده‌ی ویده‌چی نه‌و به‌ره‌وه‌ندییه‌ی داخوازی ره‌جم کردن بووه پاش نازل‌بوونی نایه‌تی جه‌لده‌ پیدایا بووبی.

له‌پویه‌کی تره‌وه به‌لای ئیمه‌وه ته‌خصیصی عومومی قورئان به‌خه‌به‌ری واحد دروسته. هه‌رچه‌نده نه‌و جه‌دیشانه‌ی ده‌رباره‌ی ره‌جم ریوایه‌ت کراون له‌مانادا موته‌واته‌رن، له‌شیوه‌و شیوازو روخسارو تایبه‌تمه‌ندی دا خه‌به‌ری واحدن.

زیناکه‌ر چ ژن بی‌چ پیاو. نه‌گه‌ر موحصه‌ن نه‌بن ره‌جم ناکرین. مه‌رجی (نیحصان) چوار شته:

١- بالغ بون. ٢- عه‌قل و هوش. ٣- نازادی. ٤- ئافه‌ره‌ت شووی کردبی، پیاو ژنی هینا بی‌له‌پاش نیکاحیکی سه‌جیح دخول بوو بی. نه‌بو جه‌نیفه‌و مالیک مه‌رجی موسولمانیشیان داناوه، به‌لای نه‌وانه‌وه ذیمی ره‌جم ناکری، به‌لام قسه‌که‌یان ره‌ت کراوه‌ته‌وه، چونکه پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمانی کرد به‌به‌رد بارانکردنی دوجوله‌که: که‌زینایان کردبوو.

له‌سه‌ریکی تره‌وه جه‌ددی کوپو کچ که‌نه‌نه‌و ژنی هینا بی‌نه‌تم شوی کردبی هه‌ر ته‌نها سه‌د جه‌لده‌ نیه‌و به‌س! به‌لکوو سالتیکیش له‌ولات دوور ده‌خرینه‌وه، به‌گویره‌ی نه‌و جه‌دیشمی ده‌رباره‌ی کوپه‌ کریکاره‌که، که‌له‌وه پیش ئاماژه‌ی بۆ کرا، که‌پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمووی: ((وعلى ابنك جلد مئة وتغريب عام)).

ههروه‌ها به‌پیتی نه‌و فەرمووده‌یه‌ی خاوه‌نی شه‌ش کتێبه‌ حه‌دیشه‌کان جگه‌ له‌بوخاری و نه‌سائی رێبواره‌ تیان کردوه‌.

له عبادہی کورپی صامیتہ وه ۞ کہده فرموی: پیغهمبر ۞
فرموی: ((خذوا عني قد جعل الله لهن سبيلا البكر بالبكر جلد مئة وتغريب
عام الثيب بالثيب جلد مئة والرجم)) وه لی جهلدها ان له بیوه ژن بهعه مه لی
جیگیر نه بووه له سوننه تی پیغهمبر دا، نه وهی ته طبیق کراو جیگیر بوو ته نیا
بهرده باران کردن بوو.

دوور خستنه وه، له ولات بۆ ماوهی سالتیک شهوه رای جه ماوه ری زانیانه، ته بوجه نیفه ده فهرموی: دوور خستنه وه داخله حه د نیه، به لکو شهوه ته مبی کردنی که ده درسته بهر رای نیمام به پیوستی زانی دهیکا، به پیوستی نه زانی رای ده گری.

به لّام زانایانی ظاهیری له سمر تهوڼ: که بیو تهوڼ ده بی جه لډیشی لی
 بدری و بهره بارانیش بکری. تهوڼ حه دیشه که ی عوباده ی کوری صامیت
 ده که نه به لگه ی رتبازی خوڼان.

نەوھشان لەیاد نەچی ﴿الزانية والزاني﴾ دوو وشە ی گشتین و موسولمان و کافر دەگرێتەو، وەلی کافری حەریبی حەددی زینای لی نادری چونکە نەو پابەندی نەحکامی ئیسلام نەبوە، بەلام کافری ذیممی بەلای جەماوەری شەرع زانەو حەدی زینایان بەسەردا جی بەجی دەکری، ئیمامی مالیک لیوہی ریاوایت کراو: کہ ذیممی جەل دەلی لی نادری لەسەر زینا، ﴿ولا تأخذکم بممل رافة في دين الله﴾ بابەزەیی و شەفەقەت پال بەئێوہ نەنی حەد لەسەر زیناکەر لابەرن، جی بەجی کردنی حەد لەسەر زیناکەر حوکمی خودایە، نابێ بەهیچ جوړی حوکمی خودا رابگیری و ماتەل بکری. نەوہی لەسەر ئێوہ پیویستە پابەندی دەقی بریاری خودا بن و دەبی بەرامبەر حوکم و بریاری خودا

﴿وَلْيَشْهَدُوا غَدَابَهُمَا طَائِفَةٌ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ پیوسته حده لی
 ده کردند که یان به ناشکرا بی و به بهر چاوی خه لکییه وه بی، باکو مه لیک
 له موسولمانان ناگاداری حده لی ده کردند که یان بن بؤ شهوی زیاتر نازاری
 ده ورونیان بدری و پتر کاریگر بی له سهریان و سزاکه یان توند تربی.

زینا بہ سنّ جوّ دہچہ سپی:

- ۱- بۆخۇى ددان بەتوانە كەيدا بنىۋ بەزوبانى خۇى نىعتراف بكا،
لەسەردەمى پىغەمبەرو جى نشىنەكانى دا بەم شىۋىە چەسپاۋە.
۲- شاىەتيدان چوار پىاۋى عادلۋ موسولمان بەچاۋى خۇيان روداۋە كە
بىينن. ئەم جۆرە زۆر كەم روو دەدا.

- ۳- نافرہ تہ کہ بہ بیّ نہ وہی میّردی ہہ بیّ سکی پریّ.

حیکمه‌تی دانانی حەد لەسەر زیناکەران و بەزەیی نەهاتنەوه پێیان دا بۆ پارێزگاری کردنە لەناموسی ئادەمیزادان و پیشیل نەکردنی مافەکانیانە، بەرگری کردنە لەتیکەلبێزنی گەراو گەرچەکی ئادەمیزادان، بۆ دەستەبەر کردنی داوینپاکی و پاراستنی کۆمەڵە لەزۆر نەخۆشی ترسناک، بۆ ئەوەیە مەندائێ بێ باوک و ناشەرعی لەکۆمەڵگادا بلاونەبنەوه. نەخۆشییە ترسناک و وێرانکارییەکانی وەک کوو تایز و سفلیس بەناو کۆمەڵدا بلاو نەکەن، هەروەها بۆ رێزان لەناوێ و پاراستنی دوا رۆژی.

حوزه یفه ﷺ ده فەرموو: پیغه مبهەر ﷺ فەرموو: نهی کۆماری
 ناده میزاد! خۆتان له زینا بپاریزن، چونکه شەش زیانی تێدان سییان له دونیادا و
 سییان له قیامت دان، له دونیادا پیاو و ئافرهتەکه ریسوا دهکا. ههژاری لی
 دهکه و یتەوه. ته مهن کورت دهکا، له قیامهتیش دا ناره زامهندی خوداو
 حیساب و کیتابی توندو تیژو عهزابی دۆزهخ.

﴿الزانی لاینکح الا زانیة او مشرکة﴾ شهئنو حال وایه داب و نه پیت وایه: که پیاوی زیناکه رو فاسیق و بی دین هه. ههزی له وه یه ئافره تیکی زیناکه ری وهك خۆی ماره بکاوبیته هاوسه ری ئافره تیکی داوین پیس، کوردی گوته نی ((تهیری گول عاشق به داری ژه قنه موته)) تهو جوړه پیاوانه نایانه وئ ئافره تی داوین پاک و خودا په رست بیته هاوسه ریان به لکوو ههول ددها ئافره تیکی بی ناموسی داوین پیسی و ابکاته هاوسه ری خۆی: که ناموس و حه یای به لاوه گرنگ نه بی و گوی نه داته حیجاب و خودا پوشین. تیبینی تهوه ده کری له نایه تی پئشوودا ﴿الزانیة﴾ ئافره تی داوین پیسی پیش خستوه، لی رهش دا ﴿الزانی﴾ پیاوی داوین پیسی پیش خستوه. زانیانی ته فسیر بو حکمه تی ته م پاش و پیش خستنه فهرموویانه: چونکه ته م نایه ته ی ئیره باسی نیکاح کردن و داخوازی ده کا به پراوته تیش پیاو له م بواره دا ده ست پئشخه ره و زوربه ی کات داوا کردن و خوازیینی بو نیکاح له پیاوه وه سه ره هه لده دا. وه لی له باسی زینادا چونکه ری خوش کردن و داخوازییه کانی زینا له ئافره ته وه سه ره هه لده داو ئافره ت پیش خراوه، له باسی نیکاحیشدا پیار خراوه ته پیش!

﴿والزانیة لاینکحها الا زان او مشرک﴾ ئافره تی داوین پیس و بی دین پیاوی موسولمان و داوین پاک ههزی لی نیه وههول نادا بیکاته هاوسه ری خۆی، به لکوو پیاوی فاسیق و بی دین مه لیان لیانه. که وابوو مانای هه ردوو رسته کان ﴿الزانی لاینکح الا زانیة او مشرکة﴾ ﴿والزانی لاینکحها الا زان او مشرک﴾ یه ک نیه و لیك جو داوازن. چونکه رسته ی یه که م تهوه ده گه یه نی: که پیاوی زیناکار ههزی له هاوسه ری ئافره تی داوین پاک و خودا په رست نیه، به لکوو مه لیانی له ئافره تیکی وهك خۆی داوین پیس و بی دینه.

رسته ی دووه تهوه ده گه یه نی: که ئافره تی داوین پیس پیاوی موسولمان و داوین پاک ناخوازی و ههزی له هاوسه ری ئافره تی تهو جوړه ئافره تانه نیه. به لکوو پیاوی بی دین و داوین پیس داخوازی ده کا وههول ددها بیکاته هاوسه ری خۆی.

به‌کورتی نایه‌ته‌که نه‌وه روون ده‌کاته‌وه: که‌گو‌نجان و لی‌ک تی‌گه‌بیشتن له‌نیوان هه‌ردو‌ولادا هه‌یه، وه‌کوو ده‌لێن: ﴿الجنس الى الجنس یعیل﴾ بۆیه نه‌وه‌تا نه‌مپۆ ئافره‌تی گۆرانی بیژو ته‌مشیل که‌ر ده‌یه‌وی شوو بکا به‌پیاویکی هاومسه‌سله‌ک و هاوییری خۆی، هه‌روا پیاوی گۆرانی بیژو فه‌ننان ده‌گه‌ری له‌ئافره‌تیکی وه‌ک خۆی گۆرانی بیژو ته‌مشیلکه‌ر، چونکه نه‌وان غیره‌و ناموس و چه‌یاان به‌لاوه زۆر گرنگ نیه‌و ده‌یانه‌وی نه‌و جۆره به‌هایانه له‌ناودا نه‌میئن، بۆ نه‌وه‌ی بتوانن په‌ر به‌کاره فه‌نییه‌که‌ی خۆیان به‌ده‌ن و په‌یه‌ه‌ندی خێزانیشیان به‌رده‌وام بێ. نه‌گینا پیاوه‌که قبوڵ نا‌کا خێزانه‌که‌ی بییته نه‌کته‌رو له‌سه‌ر شاشه‌ی ته‌له‌فزیۆن و سینه‌ماکان دا له‌گه‌ل پیاویکی بیگانه‌دا ده‌وری ژن و می‌ردایه‌تی پان دل و دلخوازی بگێرن. هه‌روا ئافره‌تیش قبوڵ نا‌کا هاوسه‌ره‌که‌ی له‌سه‌ر شاشه‌ی ته‌له‌فزیۆن و سیناما. له‌گه‌ل ئافره‌تیکی بیگانه‌دا سنووری عیقه‌ته‌ و خۆپارێزی بشکێنێ.. به‌لکوو زروچار واده‌بی ئافره‌ت به‌غیره‌ت تره‌و ناتوانێ نه‌و هه‌لس و که‌وته له‌هاوسه‌ره‌که‌ی قبوڵ بکا و ته‌رازوو پیوه‌ره‌که له‌م بوارانه‌دا هه‌بوونی تاین و پابه‌ند بوون به‌ئه‌خلاقه‌ی به‌رزی ئیسلامیه‌وه‌ هه‌ستی ناسک و غیره‌ی تاینی و ره‌وشپاکی و ناموس پارێزیه‌.

هه‌تا ژن و می‌رده‌که زیاتر پابه‌ندی ئه‌خلاقه‌ی ئیسلامی پیروژ بن و به‌ها تاینیه‌کان له‌دلێان دا به‌هێژن، زیاتر نه‌و شته‌نه‌شازانه ده‌بنه هۆی نا‌کوکی نیوان ژن و می‌رد. به‌پێچه‌وانه‌ی په‌یه‌ه‌ندی نیوان ژن و می‌ردیکه که‌په‌یه‌ه‌ندییه‌که‌یان له‌سه‌ر بنه‌مای مادی و شه‌هوانی داده‌به‌ستن و گرنگی به‌به‌ها ره‌وشپیه ئیسلامیه‌کان ناده‌ن و باسی ناموس و ره‌وشتی به‌رزیان له‌قاموس دا سپیوه‌ته‌وه، گوێ به‌و به‌هایانه ناده‌ن!!

به‌کورتی نه‌وانه‌ی نه‌م تاوانه گه‌وره‌یه نه‌نجام ده‌ده‌ن، په‌نا بۆ زیناکردن ده‌بن، له‌و کاته‌دا نه‌وکاره‌یه ده‌که‌ن موسوڵمان نین، به‌لکوو له‌حاله‌تیکی ده‌روونی دوور له‌ ئیمان و خودا ناسی دا نه‌وکاره‌یه ده‌که‌ن، هه‌لبه‌ته دوا‌ی

ته‌نجامدانی ئەو کاره‌ ناشرینه‌و که‌سیک‌ تاوانی‌ ئاوا‌ی لی‌ بوه‌شیته‌وه‌ شایانی‌ ئەوه‌ نیه‌ ئاده‌میزادی‌ موسولمان‌ و خودا‌ په‌رست‌ په‌یوه‌ندی‌ هاوسه‌ریه‌تی‌ له‌گه‌ل‌ دا‌ بیه‌ستی، که‌سیک‌ به‌هۆی‌ ئەو‌ کرده‌وه‌ ناشرینه‌وه‌ له‌ئیمان‌ ده‌رچوو‌ بۆ‌ چۆن‌ ده‌بی‌ موسولمانی‌ له‌خودا‌ ترس‌ ئەو‌ گرێ‌ به‌ندییه‌ هاوسه‌ریتی‌ یه‌ی‌ له‌گه‌ل‌ دا‌ بیه‌ستی؟ ﴿وَحَرَمَ ذَلِكَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾ حه‌رامه‌ ماره‌کردنی‌ زیناکارو‌ له‌شفروش‌ بۆ‌ موسولمان، هه‌روه‌ها‌ حه‌رامه‌ شوو‌ کردنی‌ ئافه‌ره‌تی‌ داوینپاک‌ و داپۆشراو‌ له‌خودا‌ ترس‌ به‌پیاوی‌ داوین‌ پیسو‌ زیناکار.

هه‌لبه‌ته‌ مه‌به‌ست‌ به‌ته‌حریم‌ لی‌ره‌دا‌ نه‌زاهه‌ت‌ و خۆ‌ پارێزی‌ و خۆ‌ دوورخسته‌نه‌وه‌یه‌ له‌هاوسه‌ریه‌تی‌ زیناکه‌ر بۆ‌ زنده‌ ره‌وی‌ کردن‌ له‌قیز‌ لی‌بوونه‌وه‌ لی‌یان‌ و نیشان‌دانی‌ په‌ستی‌ و نا‌په‌سه‌نی‌ ئەو‌ تاوانبارانه‌یه‌، ماره‌کردنی‌ ئەو‌ جوۆره‌ ئافه‌ره‌تانه‌ خۆخسته‌نه‌. ناو‌ باسو‌ خواسی‌ ناشرینی‌ ئەم‌ و ئەوه‌، خۆ‌ تۆمه‌تبار‌ کردنه‌، رینگا‌ کردنه‌وه‌یه‌: بۆ‌ئه‌وه‌ی‌ خه‌لك‌ تانه‌ له‌ناموس‌ و نه‌سه‌بت‌ بذه‌ن، مایه‌ی‌ دله‌ راوکی‌ و ئارام‌ نه‌گرتنه‌، ئەو‌ مه‌به‌سته‌ی‌ که‌ له‌ژن‌ هینان‌ و شو‌کردنی‌ شه‌رعی‌ دابه‌رچاو‌ ده‌گیرێ: که‌بریتییه‌ له‌سوکناو‌ پێکه‌وه‌ ژیان‌ به‌ئارامی، له‌هاوسه‌ریه‌تی‌ له‌گه‌ل‌ زیناکاردا‌ نایه‌ته‌دی، به‌لکوو‌ ده‌بی‌ته‌ مایه‌ی‌ دله‌ راوکی‌ و بپروا‌ نه‌بوون‌ به‌یه‌کترو‌ گومان‌ خسته‌نه‌ سه‌ر‌ یه‌کترو‌ نه‌مانی‌ بتمانه‌ به‌یه‌کتري‌!

به‌هه‌رحال‌ ته‌حریمی‌ ئێره‌ بۆ‌ ته‌نزیه‌و‌ عیقه‌ته‌و‌ ته‌حریمی‌ قه‌طعی‌ ناگه‌یه‌نی‌. ئەمه‌ش‌ رای‌ خه‌لیفه‌ی‌ یه‌که‌م‌ و دووهم‌ هه‌زره‌تی‌ ئەبو‌یه‌کرو‌ عومه‌رو رضی‌الله‌عنهم‌ کۆمه‌لیکی‌ زۆر‌ له‌چینی‌ تابیعیین‌ و شه‌رع‌زانانی‌ خاوه‌ن‌ ناوو‌ شو‌ره‌تی‌ شاره‌ گه‌وره‌کانی‌ جیهانی‌ ئیسلامین، ئەمانه‌ هه‌موویان‌ فه‌رموویانه‌: ماره‌کردنی‌ ئافه‌ره‌تی‌ زیناکه‌ر دروسته‌و‌ تاوانی‌ زینا‌ نابێته‌ هۆی‌ ئەوه‌ی‌ ماره‌کردنی‌ ئافه‌ره‌ته‌که‌ قه‌ده‌غه‌ بکا. هه‌روه‌کوو‌ چۆن‌ زیناکردن‌ نابێته‌ هۆی‌ لی‌ك‌ جوودابوونه‌وه‌ی‌ ژنو‌ می‌رد، واته‌: نه‌گه‌ر‌ یه‌کیکیان‌ ئەو‌ تاوانه‌ی‌ لی‌ رودرا‌ گرێ‌ به‌ندی‌ نێوانیان‌ هه‌لئاوه‌شیته‌وه‌، یان‌ پێویست‌ ناکا‌ هه‌لبه‌وه‌شیته‌وه‌.

ئوهی که پشتگیری نهم رایه دهکا، نهو فرموده دهیه که طبعه رانی لهحه دیشی خاتوو عایشه ریوایه تیان کردوه، ده فرموی: پرسیار له پیغه مبهه
 ﴿کرا ده باره ی پیاویک زینای له گهل ئافره تیک کردبوو دوایی دهیه ویست
 ماره ی بکا، له وه لام دا پیغه مبهه ﴿فرموی: سه ره تاکه ی تاوانه و کوتایی
 یه که ی ماره کردنه، بزائن: حه رام حه لال حه رام ناکا!! ههروه ها فرموده یه کی
 تر ههیه، نه بو داودو نه سائی و هی تریش له نیبنوعه بباسه وه ریوایه تیان کردوه:
 که پیاویک عهرزی پیغه مبهه ﴿کرد وتی: قوربان! خیزانه که م دهستی که س
 ره ت ناکاته وه! پیغه مبهه ﴿فرموی: ((غریها)) ده ی بکه و له خوتی دووز
 بخره وه، کابرا وتی: قوربان! ده ترسم دوایی په رو شم بی و دلم بوی بیتاقت بی.
 پیغه مبهه ﴿فرموی ((هاسمع بها)) ده له گه لی رابویره و مودارا بکه. نهم
 فرمودانه به لگه ی نه ون: که دروسته پیاو ئافره تی زیناکر ماره بکا،
 ههروه ها ژن نه گهر زینای لی رودرا نیکاحی نیوانیان فسخ نابیتته وه.

حوکمی ته حریم له نایه ته که دا تایبه ته به و هوکاره ی ئایه ته که له شانی دا
 نازل بووه. ده ئین: ئایه ته که به نایه تی ژماره (٣٢) سوره تی (النور)
 ﴿وانکحوا الایامی منکم﴾ سپرداوه ته وه. چونکه ﴿الایامی﴾ ئافره تی داوین
 پیسو داوین پاک ده گریتته وه...

هه ندیکی تر له زانایانی سه له فو ((عه لی کوپی نه بو طالیبو (البراء) و
 نیبنومه سعود)) له ریوایه تیک دا، فرمویانه که سیک زینا له گهل ئافره تیک دا
 بکا بوی حه لال نیه دوایی ماره ی بکا.

نیمامی عه لی ده فرموی: نه گهر پیاویکی خاوه ن ژن تاوانی زینای لی
 رودرا، یه کسمر ژنه که ی لی جودا ده کریتته وه ههروه ها نه گهر ژنیک ی خاوه ن
 میرد نه و تاوانه ی نه بجام دا ده بی له گهل میرده که ی لیک جیا ببنه وه.

به لگه شیان نایه تی ﴿الزانی لاینکح الا زانیة..... الایة﴾ ده فرموی:
 ظاهیری نایه ته که ته حریم ده گه یه نی و بو نه هی حه قیقی یه، ههروه ها چه ند

فرموده یه كه هیه پشگیری ئهم رایه ده كا، لهم فرمودانه: ئهو
فرموده یه ئه بوداود لهعه ماری كوری یاسره وه ریوایه تی کردوه، ده لئ: پیغه مبه ر ﷺ فرموی: ﴿لایدخل الجنة دیوث﴾ یان ئهو فرموده یه ئیمام
ئه حمده لهعه بدوللای كوری عومره وه ریوایه تی کردوه، ده لئ: پیغه مبه ر ﷺ
فرموی: ((ثلاثة لايدخل الجنة ولاينظر الله اليهم يوم القيامة، العاق لوالديه،
والمرأة المترجلة المتشبهة بالرجل، والديوث، وثلاث لاينظر الله اليهم يوم القيامة:
العاق لوالديه، ومدمن الخمر، والمنان بما أعطى)) سئ كهس هه ن ناچه
بهه شته وه، خودا به چاوی ره حمت سهیریان ناكا، كه سیك ئه زیه تی باوك و
دایکی بدا، ئافره تیك خۆی به پیاو نشان بدا پۆشاکێ پیاوان له بهر بكا، ئهو
كه سهی داوین پیسی له مال و خیزانی دا ده کری و دهنگ ناكا. سئ كهس هه ن
خودا به چاوی ره حمت سهیریان ناكا: كه سیك ئه زیه تی باوك و دایکی بدا،
شه را بخۆری مودمین، كه سیك منه ت بكا به به خشنده یی خۆی شانازی بكا
به سه ر ئه وانده دا: كه شتیان پی ده به خشی. ته نانته ئیمام ئه حمده پیی وایه:
كه ناگوخی گری به ندیی نیکاح له نیوان پیاویکی داوینپاکی موسولمان و
ئافره تیکی زیناكاردا ببه ستری، مه گه ر ئافره ته كه تۆیه بكاو به ئاشكرا
په شیمان بوونه وهی خۆی رابگه یه نی^(٤).

ئافره تی زیناكار هه ركاتی تۆیهی كرد ماره كردنی دروسته. ههروه ها:
حه رامه ماره كردنی ئافره تیکی ئازادی داوینپاك له پیاویکی بیدینی زیناكه ر،
مه گه ر پیاوه كه تۆیه بكاو په شیمان بوونه وهی خۆی رابگه یه نی..

ئیمام ئه حمده ئایه ته كه ی ﴿وحرم ذلك على المؤمنين﴾ و ئایه تی ﴿محصنات
غير مسافحات، ولا متخذات أئحدا﴾ (النساء/ ٢٥) ئایه تی ﴿محصنین غیر
مسافحین، ولا متخذات أئحدا﴾ (المائدة/ ٥) کردوه به به لگه له سه ر ریبازی خۆی.

(٤) فی ظلال القرآن ج/ ٦/ ٥٩.

زینا بریتیه له چوونه لای پیاو بۆ ئافرهت له پێشوهی را به بی تهوهی نیکاحی صحیح یان شیوه نیکاحیان له نیتوان دا بی. ئافره ته کهش بۆی بهیده ست بی و خۆی بۆ شل بکا، یان بریتیه لهوه پیاو هینی خۆی بخته ناو بیلامانهی ئافره تهوه به حهزو ئاره زۆی خۆیان به جوړیک که شه ریعت به حهرامی داناهه. هه رکاتی تهوه روی دا حه د واجب ده بی.

به لام بۆ نیربازی حوکه که به م جوړیه. به لای نیمامی شافیعی له قه ولی (الأصح) ی داو به لای نیمامی مالیک و نه موه دو ته بو یوسف و موحه مده وه حوکه نیربازی وه کوو حوکه ی زینا وایه و نیرباز به زیناکه ر حیساب ده کری مانا گشتیه که ی نایه ته که ده یگریته وه، به لای شافیعی یه وه حه دی زیناکه ری لی ده ره ده کری، به لگه شی تهو فهرمووده یه یه: که به یه قی له ته بو موسای ((الأشعری)) یه وه له پیغه مبه ره وه ﷺ ریوایه تی کبروه: ده فهرموی: ((إذا أتى الرجل الرجل فهما زانیان)) که نیر سواری نیر بوو تهوه هه ردو وکیان زیناکارن، دیاره حه ده کهشیان حه دی زینایه.

به لای مالیکیه کان و حه نبه لیه کانه وه حه ده که ی ره جم کردنه، هه ندی له حه نبه لیه کان پێیان وایه حه دی نیربازی کوشتنه، جا یا به هه لداشتنی له شوینیکی به ره ز، یان به رو خاندنی دیواریک به سه ری دا، یان به به ره ده باران کردنی تاگیانی ده ره ده چی!

ئه بو حه نیفه ده فهرموی: ته نها ته مبی ده کری و حه دی لی ده رنا کری، چونکه له ته نجامدانی نیربازی دا تیکه لاو بوونی نه سه ب نابی، به ته غله ب واده بی کیشه ی وای لی نا که ویتته وه سه ری کیشه ی بۆ کوشتنی نیربازه که، به زیناش حیساب نا کری و ماره یی پی واجب نابی، که وایی حه دی نایه ته سه ر، هه روه ها چونکه پیغه مبه ر ﷺ کوشتنی موسولمانی به یه کی له سی مه رج حه لال کردوه: - بیوه بی و زینا بکا، به ناحق موسولمانیک بکوژی، له تاین پاشگه ز بیته وه، ده ی پیغه مبه ر ﷺ له م شوینه دا: که شوینی لی کۆلینه وه و

رونکردنهویه باسی نیربازی نه کرده، ههروهها پیشی ناگوتری زینا. هیچ شتیکیش له پیغه مبهروه ﷺ نه بیستراوه دهربارهی حوکم کردنی بۆ نیربازی!!
 دهربارهی پانپانۆکمۆ دهستپه پری کۆرای فوکه ها له سهر نهویه: که ده بی بکهره کانیاں سهر زه نشت بکرتن ته مبی بکرتن.

دهربارهی چونه لای ناژهلۆ گویدریژو ماین زانایانی ههر چوار مه زه ب له سهر نهون: ده بی بکهره که ته مبی بکری به شیویهک: که فرمانهوا به باشی ده زانی و به ته مبی که ری ده زانی.

له سونتهنی نهسانی دا فهرموده یهک ههیه له ئیبنوعه بباسوه ریوایه تی کرده ده فهرموی: ((ليس على الذی یأتی البهیمة حد)). نهوهی بجیتته لای حه یوان و ئیشی واله گهل بی زویاندا بکا هدی له سهر نیه.

چونه لای مردوو بهم جوړه کابرا مردوو یهک والی بکا به لای شه عزانانوه جگه له مالیکیه کان ته مبی کردنی تیدایه، چونکه مردو والیکردن، کاریکه سروشت قیزی لییه تی، پیویست به هه دی ده رکردن ناکا، مالیکیه کان ده لێن ده بی هدی لیده ریکری، چونکه وه کو چونه لای نافره تی زیندو وایمو هینه که ی خوی ده خاته ناویلا مانای مردوه که وه، به کورتی نه کارانه هه موویان هه رام و قیز لیکراو و تاوان و پیویسته موسولمانان خویانی لی بیاریژن.

نه مه کورته یهک بوو دهربارهی تاوانی زینا و رای فوکه های موسولمانان دهربارهی حوکم و یاسای هه دی لای ده رکردن. هه که سیك ده یهوی به شیویه کی فراوان لهم باسه دا قول بیته وه بابگه رپته وه بۆ کتیه شه رعیه کان، به تاییه تی کتیبی ((الفقه الاسلامی وأدلته)) دانراوی د. وهبه الزحیلی ج ۵/۷ - ۵۳۴۵. ۵۴۲۱

حوکمی سییه م حه ددی بوختانه

وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ
فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَانِينَ جَلْدَةً وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا وَأُولَئِكَ هُمُ
الْفَاسِقُونَ ﴿٤﴾ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ
رَحِيمٌ ﴿٥﴾

دواى نهوى له نایه ته کانی پیشوودا ماره کردنی ئافره تی زیناکارو شو کردن
به پیاوی داوین پیسی به شتیکی قیزهون له قه له م دا، دیتته سهر جله وگیری کردن
له بوختان کردن و تۆمه تبار کردنی ئافره ت و پیاوی داوین پاک به و تاوانه،
نه جار باسی حه ددو تۆله ی بوختان ده کا؛ له دونیادا هه شتا جه لده یه و
له قیامه ت دا عه زابی به ئیشه به مهرجی بوختانکه ر تۆیه نه کا.

بیکومان نه گهر که مته ر خه می بکری و ریگا بدری به هه وانته خه لک
تاوانی داوین پیسی پال ئافره تی داوین پاک و پیاوی داوین پاک بده و داوای
به لگه ی حاشا هه لنه گریان لی نه کری و لییان نه پرسیتته وه، ریگه خو ش بکری
هه ر که سی راست ببیتته وه بیتاوانیک به و تاوانه ناشینه تۆمه تبارو له ککه داری
بکاو بوخوی بوی ده رچی وه که به رزه کی بانان قیت هه لپه ری، کۆمه ل تیکرا
ده شیوی، خیزانه کان کاتیک به خو یان ده زانن، ناموسیان بریندار کراوه،
سومعه و که سایه تییان روشیندراوه؛ به لی کاتیک به خو یان ده زانن: هه موو
تاکیکیان تۆمه تبارو موه ده ده به تۆمه تبار کردن، کاتیک به خو یان ده زانن
هه موو میردیک گومانی له ژنه که ی هه یه و هه موو ژنیک دلی له میرده که ی

كرمى دەبى. بەلكو ھەموو كەسك دەكەيىتە گومانەو ھە لەپەيدا بوون و دروستبوونى خۆى، ھەموو خىزائىك لەوانەيە تىك رووخى و پەرتەوازە ببى، ئەمەش حالەتەك لەدلەراو كى و نا ئارامى پەيدا دەكا زۆر زەحمەتە تەحەمول بكرى.

و پراى ئەو ھەش بىستنى ئەو تۆمەتەو دووبارە بوونەو ھى لەناو كۆمەل دا وادەخاتە زەينى ھەندى دل كرمى و دەروون نەخۆشەو: كە كۆمەلگا كە ھەموو پىس بوو، كەردنى ئەو تاوانە ناشرىنە بەربلاو تى یداو ئەنجامدانى بەكارىكى ئاسايى دەزانرى و وادەزانى ھەموو كەس يان زۆرىنەى دانىشتوان ئەنجامى دەدەن.

ئىتر ئەوكاتە ھەدو تۆلەى زىنا نايىتە لەمپەرو خەلكى لەو تاوانە سل ناكەنمە.

لەبەر ئەم ھۆيانەو بۆ پاراستنى ھەرزو نامووس لەھىرش بۆسەر كەردن و لەكەدار كەردنىان؛ بۆ پاراستنى خاوەن شەرف و پاك راگرتنى سومەو كەسايەتییان لەو ئازارو تۆمەتبار كەردنە، قورئانى پەرۆز توندو تىژیى نواندو ھەربارەى سزای بوختانكەرو واى لى كەردو تۆلەى بوختان نزيك بۆتەو لەتۆلەى زىنا! دەفەرموى: ﴿والذين يرمون المحصنات﴾ ئەوانەى بوختان بەئافرەتى داوین پاك و ھەفەفە دەكەن، بەتاوانى داوین پىسى لەكەداريان دەكەن، ﴿ثم لم يأتوا بأربعة شهداء﴾ پاشان ناتوانن چوار شايدە ئامادە بكەن لەسەر راستى قسەكەيان، بوختانەكە دەكەن و ناتوانن چوار شايدە بىنن شايدەتى بەدەن: كەئەو ئافرەتە يان ئەو ئافرەتانەيان بەچاوى خۆيان خەرىكى ئەو كارە ناشرىنە بوون، ئەگەر نەيانتوانى راستى قسەكەى خۆيان دىو: كە بچەسپىنن: ئەو سى ھوكميان ھەيە.

۱- ﴿فَاجْلِدْهُمْ ثَمَانِينَ جَلْدَةً﴾ ههشتا جهلده لهبوختان كه ره كان بدهن،
واته: ههشتا شولكه دارى نه ته پرو نهوشكيان لى بدهن.

۲- ﴿وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا﴾ نيتر بپراى بپراى بوهيچ شتيك
شايتيان لى قبول مه كمن، به دريژايى ته مه نيان ريژى شهويهان مه دهنى ببينه
شايد به سهر هيچ شتيكه مه.

۳- ﴿وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ نهوانه موركى فاسقى و دروژنيان پي شه
دهنى پله و پايه عه دالهت و راستگوييان لى داده پندري، لاي تاده ميزادان و
لاي خودا عه داله تيان ناميئى، ته نانهت نه گهر راستيش بكمن به مه رجى
نه توانن چوار شايد ناماده بكمن هه شه هو كمانه نيان به سهر دا ده سپى!

قورثانى پيروز به (فاسق)ى ناو زهه كردون، (فاسيق) ييش واته ده رجو و
له طاعه تي خودا، نه مهش به لگيه له سهر شهوه: كه بوختان تاوايئى گه ره يه و
يه كيئكه له تاوانه گه ره كان، چونكه بوختان ناو زپاندن و نه تك كردنى نامووسى
خه لكى لى پهيدا ده بى!

به لام مه رجه ده بى به ختانه كر نه توانى چوار شايد ناماده بكا، بوخوشى
له شه هلى ته كليف بى، واته بالغ و عاقل و نازاد بى، زوړى لى نه كرى بو
بوختانه كرنه كه، ده بى بزاني: كه بوختانه كرن حرامه و تاوانه.

مه رجى بوختان پيكر اويش شهويه داوينپاك بى، له شه هلى ته كليف بى،
واته: بالغ و عاقل و موسولمان و عه فيفه بى، له وه پيش تاواني زيناي له سهر
نه چه سپايى، كه وابوو، مه رجى نيحصان پيئنج مه رجن بالغى و عاقل
كه پيويستياتى عيفهت و داوين پاكين. نازادى، چونكه به شيكه له ماناي
نيحصان. نيسلام چونكه پيغه مبه ر ﷺ فرموويه تي: ((من اشرك بالله فليس
بمحصن)) كه سيك هاوهل بو خودا دابنى به موحه صه نازميردرى.

پێنجهم عیفته و داوێن پاکی لهزینا، کهوابوو شیت و منداڵ و کۆیله و کافرو داوێن پیس به موحصه نانا نرێن و کهسیک بوختانیان پێ بکا هه دی لی نادری، به لکوو سه رزه نشت ده کری چونکه زیانی به بوختان لیکراو گه یاندوه. ظاهیری نایه ته که نه وه ده گه یه نی: که هه موو داوینپاکیک به موسولمان و کافرو نازادو کۆیله وه لهو حوکمه دا هاوبه شن، وه لی فوقه های نیسلام فرموویانه: مهرجی نیحصان پێنجن ((الاسلام - عقل - بالغی - حوریه ت - عیفته)) نیسلام به مهرج دانراوه: له بهر نه وه فرمووده یه ی پیغه مبه ر ﷺ که تو زیك له وه پیش ناماژه مان پێ کرد.

عاقلی و بالغی به مهرج گیراون چونکه پیغه مبه ر ﷺ فرموویه تی ((رفع القلم عن ثلاثة)) شیت و منداڵ لهو سی تا قمه ن. نازادی به مهرج گیراوه: چونکه کۆیله که سایه تی نه قصه، عه بیدار کردنی به زینا زۆر له سه ری کاریگر نابێ.

عیفته تیش به مهرج گیراوه، چونکه هه دی له بهر درۆ کردنی بوختان که ره. جانه گه ر بوختان پیکراو عیفته تی نه بی مانای وایه زینا کاره و بوختان که راست ده کا نیت بوختان که هه دی لی نادری.

وه کوو ووتمان: بوختان که نه گه ر نه یه توانی چوار شایه د ناماده بکا سی حوکمی به سه ردا ده درێن ۱- هه شتا جه لده ی لی ده درێ، ۲- شایه دی لی وه رنا گیرێ، ۳- مۆرکی فیسقی پتوه ده نرێ.

نه مجار په ره رده گار حاله تی تۆبه کردن چه رت ده کا و ده فرموی: ﴿الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ واته: مه گه ر نه بوختان که رانه ی دوا یی تۆبه ده که ن و له بوختانه که یان پاشگه ز ده بنه وه، حال کرده وه ی خۆیان باش ده که ن و روده که نه چاکه کاری و خودا په رستی و ناگه رینه وه بۆ سه ر هه لویستی پێشوویان واز له بوختان کردن ده هیئن. نه وه

خودا لیخۆشبوو خاوهن به زهیی یه، ئیبنوعه بباس ده فرموی: واته: تۆیه که یان به ده ر بجنو به تاشکرا پاشگهز ببنهوه، نیتر خودا لیخۆشبوو تاوان پۆشه، به زهیی و لیبوردهیه تۆیه یان لی وهرده گری و رهوشتی فیسقیان لی ده شواتهوه.

ئیمامی شافیعێ ده فرموی: تۆیه ی بوختانکه ر بریتیه له وهی خۆی به درۆ بجاته وه، بلی: من لهو قسه یه دا درۆم کردوه جارێکی تر ناگه پریمه وه سهر نهو کاره.

نه بوئیسحاقی مروزی که یه کیکه له هاوه لانی شافیعێ. ده فرموی: نابێ: بلی: درۆم کردوه. چونکه له وانه یه له بوختانه که ی دا راست بکا. جانه گهر بلی: درۆم کردوه ده بیته درۆو درۆش تاوانه، ده ی تاوان کردن نابیه تۆیه کردن له تاوانێکی دی، به لگوو ده بی نهو قسه یه ی ده رباره ی فلانکهس وتومه به تالهو له قسه ی خۆم په شیمانم و جارێکی تر نایکه مه وه.

نه بولحه سه نی (اللمخی) نه وه ی ته رجیح داوه: که بلی: درۆم کردوه و خۆی به درۆ بجاته وه.

هه ندی له زانیانی ئیسلام فرموویانه: تۆیه ی بوختانکه ر وه کوو تۆیه ی شتی تر وایه و له نیتوان خۆی و خودای خۆی دا به دل په شیمان بیته وه و سوور بی له سه ر نه وه: که جارێکی تر ناگه پریمه وه سهر نهو تاوانه.

زانایانی ته فسیر راجیاییان تیدا پهیدا بۆوه ده رباره ی نه م چه رتکردن (الاستثناء) هی ئیره له وه دا نایا ته نها ده گه پریمه وه بۆ رسته ی کۆتایی نایه تی پیشوو ته وه به کردنه که ههر فیسقه که لاده باو نیتر شایه تی لی وهرنه گرتنه که ی به رده وامه! با تۆیه ش بکاو رویکاته کاری باش؟؟ یان ده گه پریمه وه بۆ دوو رسته کانی دواپی. واته: نه گهر تۆیه ی کرد فیسقه که ی نامپنی و شایه تیشی لی وهرده گیرێ؟

ئەبوحەنەيفەو قاضى شورەيح و سەعدى كورى جوبەير پييان وايە
(استثناء) ەكە دەگەریتەو ەبۆ رستەى كۆتايى و بەس. كاىراى بوختانكەر ئەگەر
تەوبەى كرد فیسقەكەى لەسەر لادەچى، بەلام شايتەى لى وەرناگيرى و سزاكەى
لەسەر لاناچى.

دەلین: رستەى ﴿وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ رستەى كى ((مستانفە)) يەو
پەيوەندى بەپيشەو نەو سەربەخۆيە، بەشێوەى ەوال (الاخبار) ەينراو ەبۆ
ئەو و وانەزاندرى: كەبوختان كردن نايتە ەو فاسق بوون، وانەزاندرى
ەتەكى ناموسى موسولمانان بەناپاوا نايتە تاوان.

جا كە رستەى ﴿وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ موستەئنفە بى ئەو
چەرتەكرەنەكە رو دەكاتە ئەو بەس!

جەماوەرى زانايان (مالىكەيەكان و شافىعەيەكان و حەنبەليەكان) پييان
وايە چەرتەكرەنەكە دەگەریتەو ەبۆ رستەى دوو ەم سىيەمى ئايەتى پيشوو.
ئەمانيش دەفەرموون: ﴿وَلَا تَقْبَلْ لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا﴾ رستەى كى
موستەئنفەيەو پەيوەندى بەپيش خۆيەو نە. چونكە لەتەواو كەرى حەدەكە
نە، واتە: بەشيك نە لەحەدو تۆلەكە. رستەى ﴿وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾
رستەى كى تەعليلى و بايسى يە، نەك موستەئنفە بى.

بەكورتى ماناي دوو رستەكان ((دو ئايەتەكان)) بەم جۆرەيە:
((شايتەيان لى وەرەگرەن چوونكە فاسقن)) جا ئەگەر فیسقەكەيان بەتۆبە
نەما، ئيتەر بۆ دەبى شاهەتيان لى وەرەگيرى.؟؟ خۆ عيللەتى شايتەى لى
وەرەگرتنيان تيدا نەماو.

حوکمی چواره م حوکمی نه فرین لیك کردنی زن و میرده

وَالَّذِينَ يَرْمُونَ أَزْوَاجَهُمْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ شُهَدَاءُ إِلَّا أَنْفُسُهُمْ
 فَشَهَادَةُ أَحَدِهِمْ أَرْبَعُ شَهَدَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٦﴾
 وَالْخَامِسَةُ أَنَّ لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كَانَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٧﴾ وَيَدْرَأُ
 عَنْهَا الْعَذَابَ أَنْ تَشْهَدَ أَرْبَعُ شَهَدَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ
 ﴿٨﴾ وَالْخَامِسَةَ أَنَّ غَضَبَ اللَّهِ عَلَيْهَا إِنْ كَانَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٩﴾
 وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ حَكِيمٌ ﴿١٠﴾

دەربارە ی هۆی ناز لێبونی ئەم نایە تانە بوخاری و ئەبۆ داود و تیرمیزی
 لە ئێبنو عەبباسەوێ ریوایە تیان کردووە دەفەر مووی: هیلالی کۆری ئومەییە لای
 پێغەمبەر ﷺ بوختانی بە خێزانە کە ی خۆی کرد: کە لە گەل پیاویک دا بە ناوی
 (شەریکی کۆری سەحەاء) زینای کردووە. پێغەمبەر ﷺ فەر مووی: یان بە لگە
 بێنە لە سەر قسە کە تی یان داری حەد لە پێشت دە دەم.. هیلال وتی: ئە ی
 پێغەمبەری خودا! چۆن دە بی: یە کێک لە ئێمە پیاویک بە سەر خێزانە کە یەو
 ببینی، بچی هەو لێ ئەو بە شایەت پەیدا بکا، خۆ تادە چی شایەت بێنی
 هەموو شتی ک ئەواو دە بی. بە لām پێغەمبەر ﷺ گوئی بە قسە کە ی هیلال ئە داو
 فەر موو دە کە ی خۆی دوو بارە کردووە، فەر مووی: ((البينة اوجد في ظهرك))
 شایەد بێنە ئە گینا داری حەد لە پێشت دە در ی!

هیلال وتى ئەى پىڭەمبەرى خودا! سۆيىندم بەو كەسەى تۆى بە حەق رەوانە كەردووە ئەمەن راست دەكەم و دلتىام كە خودا سەروش نازل دەكاو پىشتى مەن لەدارى حەد رزگارى دەبى. نىتر جویرائیل نازل بوو، ئايهتى ﴿والذين يرمون أزواجهم﴾ ى بۆ پىڭەمبەر ﷺ هێنا بوو، بۆى خویندەووە تاگەییشتە ﴿ان كان من الصادقين﴾

ئىمام ئەحمەد بە ئىسنادى خۆى لە ئىبنوعەبباسەو رىوايەتى كەردووە: دەفەرمۆى: كاتى ئايهتى ﴿والذين يرمون المحصنات ثم لم يأتوا بأربعة شهداء فاجلدوهم ثمانين جلدة، ولا تقبلو منهم شهادة ابداً﴾ نازل بوو. سەعدى كۆرى عوبادە - گەورەى ئەنصارەكانى مەدىنە - وتى: ئایا ئەم ئايەتە بەو جۆرە نازل بوو ئەى پىڭەمبەر؟ پىڭەمبەر ﷺ فەرمۆى: ئەى كۆمەلى ئەنصار! گویتان لى ئە پیاو ماقولە كەتان دەلى چى؟؟ یارمەتیدەران وتیان ئەى پىڭەمبەرى خودا لى ئە مەگرە، چونكە ئەو پیاوێكى بە ناموس و حەیايە خاوەن غێرەتە، سۆيىند بە خودا تائىستە هیچ ئافەرەتێكى مەرە نەكەردووە جگە لەو یەكێكى تر، مەرەى بكاتەو، لەبەر زێدە رەوى لەغیرەت دا.. سەعد وتى: سۆيىندم بە خودا ئەى پىڭەمبەرى خودا مە زانم ئەو حەقەو ئەو شەریعەتەو لە خوداوە هاتوو؛ بەلام مەن لەو سەرم سۆرماوە، ئەگەر مەن ئافەرەتێكى سەلتەتە بێنم پیاوێك سوارى بوو، بۆم ئەبى لى تىك بەدەم لى ی پێدەنگ بێم تادەچم چوار شایەد دێنم، بە خودا تا مەن دەچم چوار شایەد دێنم ئەوان ئىشى خۆیان تەواو دەكەن و لى دەبنەو. جاتىبنوعەبباس درێژە بە رىوايەتەكەى دەدا و دەفەرمۆى: ئەو ئەندەى پى نەچوو هەتا هیلالى كۆرى ئومەييە هات: كەشەو لەمەلكە كەيەو گەرا بوو پیاوێكى بىنبو بەسەر خێزانە كەيەو، بەچاوى خۆى بىنبو بە گوێى خۆى بىستبوو، بەلام هیچ خۆى تىك نەدا بوو بە یانى هات بۆلاى پىڭەمبەر ﷺ وتى: ئەى پىڭەمبەرى

خودا نه من شهو گه پامه وه بۆ ماله وه پیاویکم له لای ژنه کهم بینى، به چاوى خۆم کرده وه که یانم بینى و به گوێی خۆم گویم لى بوو...

پێغه مبه‌ر ﷺ زۆرى ئەم روداوه له سه‌ر شان گران بوو، ئەنصاره‌ کان لى ى کۆبوونه‌ وه ووتیان ئەوا قسه‌ که‌ى سه‌عدى کورى عوباده‌ هاته‌ جى، مه‌ گه‌ر ده‌بى پێغه‌ مبه‌ر ﷺ دارى هه‌دى بوختان له‌ هه‌یلال بداو شایه‌تى دانى لى وهره‌ گیرى و له‌ ناو خه‌لک دا مه‌ شه‌ور بى که‌ شایه‌تى لى وهره‌ ناگیرى.

هه‌یلال له‌ وه‌ لām دا وتى داواکارم خودا رینگا چاره‌یه‌ کم بۆ بدۆزیته‌ وه، ئەه‌جار هه‌یلال وتى: ئەى پێغه‌ مبه‌رى خودا؛ من ده‌زانم ئەم هه‌واله‌ى منت زۆر له‌ سه‌ر شان گران بوو، خودا ناگاداره‌ من راست ده‌ که‌م و نه‌وه‌ى عه‌رزى کردى به‌ چاوى خۆم بینیم.

ئىبنوعه‌ بباس ده‌ فه‌رمووى: سویتند به‌ خودا، پێغه‌ مبه‌ر ﷺ خه‌رىک بوو فه‌رمان بکا به‌ جه‌لده‌ لێدان له‌ هه‌یلال، تێتر له‌و کاته‌دا په‌روه‌ردگار نینگای بۆ سه‌ر پێغه‌ مبه‌رى خۆى نازل کرد. پێمان زانى که‌ نینگای بۆ هات، چونکه‌ هه‌رکاتى نینگای بۆ ده‌هات ده‌م و چاوى ده‌گۆرا. (واته‌: وازیان لى هه‌ینا تاسروشه‌ که‌ ته‌واو بوو) نه‌وه‌بوو نایه‌تى ﴿والذین یرمون ازواجهم ولم یکن لهم شه‌داء الا انفسهم فشهادة اُحدهم اربع شهادات بالله... الاية﴾ نازل بوو تێتر پێغه‌ مبه‌ر ﷺ فه‌رمووى: ((ابشر یا هلال فقد جعل الله لك فرجا ومخرجا)) مزگینى نه‌ى هه‌یلال بینگومان په‌روه‌ردگار ده‌روى ره‌حه‌تى لێکردیته‌ وه... هه‌یلال وتى: بینگومان من به‌ هیوا نه‌وه‌ بووم هومیتدم به‌ خودا وابوو: که‌ له‌م ته‌نگانه‌یه‌ رزگارم بکا.

ئه‌ه‌جار پێغه‌ مبه‌ر ﷺ فه‌رمووى بنێرن به‌دوا ژنه‌ که‌ى دا، ناردیان و هات، ئەه‌جار پێغه‌ مبه‌ر ﷺ حوکمى په‌روه‌ردگارى بۆ خوتێندنه‌وه‌ نامۆژگارىی کردن و له‌عه‌زابى خودا ترساندن و پێى فه‌رموون: عه‌زابى قیامه‌ت له‌ه‌ى دونیا به‌ئیش تهره‌. هه‌یلال وتى: ده‌رباره‌ى خه‌یزارنه‌ که‌م راستم گوته‌وه‌، ئافره‌ته‌ که‌ وتى:

درۆ ده‌کا، نه‌جار پیغه‌مبهر ﷺ فهرمووی: ((لَاعْنُوا بَيْنَهُمَا)) یاسای نه‌فرین له‌نیوانیان دا نه‌جهم بدهن، به‌هیلال گوترا شایه‌تی بده، نه‌ویش چوارجار وتی: ((اشهد بالله انه لمن الصادقین)) جاله‌جاری پینجهم دا به‌هیلال گوترا: نه‌ی هیلال! له‌خودا بترسه، بیگومان عه‌زابی دونیا زۆر له‌عه‌زابی قیامت سوکتره. بزانه‌ نه‌م شایه‌تیدان و داوایه‌ت - نه‌گهر راست نه‌که‌ی - ده‌بیته‌ هۆی عه‌زابدانی قیامه‌ت. هیلال وتی: سویندم به‌خودا، خودا له‌سه‌ر نه‌م شایه‌تیدانه‌م سزام نادا، وه‌کوو چۆن جه‌لده‌ لیدانی له‌سه‌ر هه‌لگرم.

نه‌جار به‌ژنه‌که‌ی گوترا: چوار جار شایه‌دی بده، بلی: سویندم به‌خودا هیلال درۆ ده‌کا و بوختانم بو ده‌کا. له‌جاری پینجهم دا به‌ئافره‌ته‌که‌ گوترا: ترسی خودات هه‌بی، چونکه‌ عه‌زابی دونیا زۆر له‌هی قیامت ئاسانه‌، نه‌م شایه‌تیدانه‌ت ده‌بیته‌ هۆی عه‌زابی قیامت، ئافره‌ته‌که‌ هه‌لوێسته‌یه‌کی کردو ویستی ئیعتراف بکا، پاشان وتی: سویندم به‌خودا حه‌یای گهل و هوزه‌که‌م نابم، ئیتر شایه‌تی جاری پینجهمی داو وتی: غه‌زه‌بی خودام له‌سه‌ر بی نه‌گهر هیلال راست بکا. دوا‌ی نه‌م نه‌فرین له‌یه‌که‌تر کژنه‌ پیغه‌مبهر ﷺ به‌کسه‌ر لیکی جیا کردنه‌وه، بریاری نه‌وه‌شی دا: که‌نه‌و منداڵه‌ی له‌سکی ئافره‌ته‌که‌دا رسکاوه‌ نه‌گهر له‌دایک بوو پال کابرای می‌ردی نه‌دری، هه‌روه‌ها که‌شیش نابێ نه‌و منداڵه‌ به‌زۆل بزانی، هه‌رکه‌سی به‌وناوه‌ بانگی بکاو نه‌و په‌ستیه‌ی پال بدا داری هه‌دی لی ده‌دری! نه‌وه‌شی بریاردا: که‌ژنه‌که‌ی مافی نه‌وه‌ی نیه‌ داوای مه‌سکه‌ن و بژیو له‌پیاوه‌که‌ بکا. چوونکه‌ لی‌ک جیا بوونه‌وه‌ که‌یان به‌شیوه‌ی ته‌لاقدان و می‌رد مردن نه‌بوو. نه‌جار پیغه‌مبهر ﷺ فهرمووی: نه‌گهر نه‌م ژنه‌ منداڵی‌کی قژسوری سمت له‌پری هیتا نه‌وه‌ دیاره‌ له‌هیلاله‌وه‌ له‌سکی که‌وتوو. خۆ نه‌گهر منداڵه‌که‌ گه‌م ره‌نگی قژلولی ده‌ست و په‌ل قه‌وی سمت گوشتنی قه‌له‌و بوو، نه‌وه‌ هیلال راستگو ده‌بی له‌بوختانه‌که‌ی دا.

واریکه وت ژنه که مندالی بوو گه نم رهنگو شان و مل قهوی و ده ست و قاچ نه ستورو که فەل پان و گوشتن بوو..

پێغه مبهەر ﷺ فەرمووی: ((لولا الایمان لکان لی ولها شان)) ئاوا و بهو جوژه ئەم شەریعەتی ئیسلامە هاتوو، بهو شیوه رووبه پوری پوداوه کان بۆتهوه و چاره ی گونجای بۆ دۆزیونه تهوه. چاره سه رکردنی به وقیفیکی واقورس و گران که له سه ر خاوه نه که ی و له سه ر موسولمانانیش گران بوو. له سه ر شانی پێغه مبه ریش گران بوو. ته نانه ت پێغه مبه ر ﷺ هیچ چاری لانه بوو جگه له وه: که به هیلالی فەرموو: ((البینه اوحده فی ظهرك)) (هیلال) یش به سه ر سوپمانه وه ده یگوت: ئە ی پێغه مبه ری خودا چۆن نه گه ر یه کی کمان پیاویکی به سه ر ژنه که یه وه بی نی له جیاتی هه موو هه لۆیستیکی بچی بگه ری شایه ت په یدا بکا.؟!

بێگومان که سانیك هه ن بلێن: بۆچی خودا نه یده زانی ئەم جوژه حاله تانه بۆ یاسای گشتی بوختانکردن په یدا ده بن؟ ئە دی بۆچی ئەم چه رتکردن (استثناء) ه ی نه ناره خوارێ تاته م مه وقیفه حه ریجه په یدا بوو؟

وه لآمه که ی نه وه یه: ده لێن: به لێ بێگومان په روه ردگار نه وه ی زانیوه، وه لێ حیکمه ت و دانایی په روه ردگار داخوازی نه وه بووه، شەریعەت کاتیك نازل بکا: که ناده میزاده کان هه ست به پێویستی یان بۆ نه و شەریعەتە بکه ن! بۆ نه وه ی به حه زو ناره زۆوه پێشوازی له و شەریعەتە بکه ن و بزانه چه ند عه دآله ت و ره حمه ت و دانایی تێدا یه. بۆیه دوا به دوا ی نه وه ده فەرمو ی: ﴿ولولا فضل الله عليكم ورحمته وان الله تواب حكيم﴾.

له ربوا یه تێکی تر دا هاتوو ده لێ: که نایه تی پێشو ﴿والذین یرمون الحصنات....﴾ نازل بوو، به ظاهیری حالیش میرده کان و غه یری نه وانیشی ده گرتوه، سه عدی کوری عوباده وتی: ئە ی پێغه مبه ری خودا! چۆن من نه گه ر پیاویکم به سه ر ژنه که مه وه بی نی مۆله تی بده م جارێ بچم چوار شایه د په یدا

بکه م؟! وه لاهی به بست به قهرزی ناده م و چاوپۆشی لی ناکه م یه کسه ر به شمشیر له ملی ده ده م! پیغه مبه ر ﷺ فه رموی: ((تعجبون من غیره سعد؟ لانا اغیر منه، والله اغیر منی))؟! د لیا بن من له و به غیره ت ترم، په روه ردگار له من له باره وه توند تره و نه و حاله ی پی قبول ناکری.

موسلیم و بوخاری و هی تریش له سه هلی کورپی سه عده وه ﷺ ریوایه ت ده کهن، ده فه رموی: عوه یمیر هاته لای عاصیمی کورپی عده ی وتی: بچۆ بۆم له پیغه مبه ر ﷺ پرسیار بکه، نه گه ر پیاوێک پیاوێکی بیگانه ی به سه ر ژنه که یه وه بینو و کوشتی، ئایا ده کوژرێته وه یان چی له گه ل ده کری؟ عاصم پرسیار له پیغه مبه ر ﷺ کرد، پیغه مبه ر ﷺ په خنه ی له پرسیاره که گرت، دواپی عوه یمیر تووشی عاصیم بووه وه وتی: چی بکه م تۆ هیچ وه لامیکت بۆ نه هیتا مه وه، عاصیم پرسیارم له پیغه مبه ر ﷺ کرد، ته شریفی ره خنه ی له پرسیار که ر گرت. عوه یمیر وتی: سویندم به خودا ده چم بۆلای پیغه مبه ر ﷺ و له م باره وه پرسیار له لی ده که م، پرسیار له لی کرد، پیغه مبه ر ﷺ فه رموی: ده رباره ی تۆ هاوه له که ت ئایه ت نازل بووه ..

ئیبینوحه جهری عه سقه لانی ده فه رموی: زانایانی نیسلام له م شوینده ا که وتونه راجیاییه وه، هه ندیکیش ده لێن: ده رباره ی هه ردووکیان نازل بووه، هه شیانه ده لێ: ده رباره ی هیلال نازل بووه، ده لێن: روداوه که له سه ره تادا هی هیلال بووه، له و کاته دا عوه یمیریش هاتوه نه و پرسیاره ی کردوه. ئیمامی نه وه ویش نه م رایه ی په سند کردوه.

نه عجار ئیبینوحه جهر ده فه رموی: چ مانیعێک نیه له وه ی هۆی نازل بوونی ئایه ته که زیاد له هۆیه ک بی.

قورطوبی ده فه رموی: روداوی هیلال له پیش دا بووه و نه ویش سه به ب نزولی ئایه ته که یه .

نه وه ی گرنگه و زانایان تییدا کۆکن: سی شته :

١- ئایه تی (لیعان) نه فرین لیکردن دواى ئایه تی بوختانکردن به داوینپاکان نازل بووه و ئهم دوو ئایه ته لیک جیان.

٢- له پیش نازل بوونی ئایه تی لیعان دا موسولمانان و اله ئایه تی ﴿والذین یرمون المحصنات.... الآية﴾ حالتی بوو بون: که ئهم ئایه ته ئافره تی بیگانه و هاوسهر ده گریتوه.

٣- ئایه تی لیعان نازل بوو بۆ ئه وهی هه ندی ئه رک له سهر شانی میرد سوک بکا.

پیوه ندی ئهم کۆمه له ئایه ته به هی پیشه وه له م رووه وهیه. له وه پیش پهروه ردگار حوکمی بوختانکردنی به ژنی بیگانه: که خیزانی بوختانکه ره که نه بی، دیاری کرد، نه جار حوکمی بوختانکردنی پیاو به خیزانی خۆی دیاری ده کا، که له راستی دا وه کوو (نیستثناء) چه رتکردن وایه له ئایه تی پیشوو، هه له به ته حوکمه که ش کار ئاسانی تیدایه بۆ میرده کان، چونکه عه یب و عار سواری شانی ده بی و زۆر زه هه تیشه بتوانی شایه تی ئهو جوړه روداوانه ده ست بکه وئ، زوربه ی کاتیش پیاو ئهو جوړه بوختانانه به خیزانی خۆی نا کا، به ده گمه ن رئ ده که وئ پیاو تۆمه تی داوین پیسی پال ژنی خۆی بدا، ناخۆشترین شت به لای پیاو وه ئه وه یه: ژنه که ی ئهو رهو شته ناشرینه ی وه پال بدرئ، بۆیه پهروه ردگار به م ئایه ته ده روی له میرده کان کرده وه و حوکمی ئه وه ی بۆ دانان: که هه رکاتی پیاو ئیک ژنه که ی خۆی به و رهو شته ناشرینه تۆمه تبار کردو نه ی توانی لای قازی و دادگا داواکه ی بچه سپینی ده بی (ملاعنة) بکا، واته: قازی چوار جار سویندی ده دا له جیاتی چوار شایه ته که و دوا یی ده لی خودا ئاگای لی یه، من له وه پال دانی ئهو رهو شته بۆ خیزانه که م راستگۆم و درۆ نا که م.

ده فهرموی: ﴿والذین یرمون أزواجهم﴾ ئهو میردانه ی تاوانی داوین پیسی پال ژنه کانیا ن ده دن ﴿ولم یکن لهم شهداء الا أنفسهم﴾ ناتوان چوار

شایدت ناماده بکن لهسر راستی نیدیکاکیان، تنها روداوه که میان بینوه بهس؛ نهوه ﴿فشهادة اَحدَهم اربع شَهادات بالله انه لمن الصادقین﴾ شایدتی دانی پیویست لهسریان نهویه: چوار جار بلی: ﴿أشَهد بالله﴾ نهو لهو قسهیهی پال خیزانه کهی دراوه راستگوویه چی دهلی: راست ده کا. ((والخامسة ان لعنة الله عليه ان كان من الكاذبین)) نه مجاز له جاری پینجهم دا بلی: له عنعتی خودا لهسر من بی نه گهر درو بکهم و شتی نه بوو و هپال ژنه کهم بدهم. نه گهر نه مهی گوت: تیر ژنه کهی لی جیا ده بیتهوه، گریسی به ندیی نیوانیان نامیتنی و تیر بپرای بپرای جاریکی تر به هیچ شیوهیه که نابی بیتهوه به هاوسهری و لی حرام ده بی، پیویسته مارهیی بداتی و داری حده لهسر بوختان لهسر پیاوه که لاده چی و نه گهر نافرته که دواي نهو لیعان و شایدتی دانه مندالی بوو به هی پیاوه که حسیب نیه و هپالی نهو نادری. حه ددی زینای لهسر ده چه سپی! ﴿ویدرأ عنها العذاب أن تشهد اربع شهادات بالله انه لمن الكاذبین﴾ تو لهی داوین پیسی لهسر خوی لاده با بهوه که چوار جار شایدتی بدا بلی: ﴿أشَهد بالله﴾ نهم پیاوه که میردی منهو نهو قسهیهی بو هله بستووم درو ده کا و ته کهی راستی تیدا نیه و من نهو کاره ناشرینه م نه کردوه.

﴿والخامسة أن غضب الله عليها ان كان من الصادقين﴾ له جاری
پینجهم دا شایه دی بداو بلی: غهزه بی خودام له سه ری نه گهر نهو کا برایه
راست بکاو له راستگویان بی لهو بوختانه ی دا. نه مجار پهروه دگار فه ضل و
ره همه تی خو ی رون ده کاته وه به سمر بهنده کانی دا: که نه م شهر یعه ته ی بو
دانا ونو لیعانی کردوه به ریگا چاره بو میړده کی.. که لهو ته نگه یه رزگاری
بی و مه به سته کی بیته دی، ههروه ها ریگا چاره یه بو نافره ته که ش: که به هو ی
لیعانه وه سزای داوین پیسی له سمر خو ی لاده باو له دونیادا تو له ی لی
ناسه ندری.

بۆيه ده فەرموى: ﴿وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَإِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ حَكِيمٌ﴾ ئەگەر فەضلو گەورەبى خودا نەبوايە بەسەر ئێوەو: کەزێدە فەضلو نىعمەتى خۆى بەسەردا باراندون بەلوفتو بەزەبى خۆى ئەم یاسا جوانەى بۆ داناون و لەو جۆرە تەنگژو نەرەحەتیانە رزگارى کردون و هەلى تۆبە کردن و پەشیمان بوونەو بۆ رەخساندن، ئەگەر ئەم یاسایەى بۆ دیاریی نەکردنایە، دەکەوتنە ئەوپەرى تەنگانەو ناخۆشى یەو و لەزۆر شت دا دەستە وەستان دەبوون و حەیاو ناموستان نەدەماو سزای بەعەجەلەو دەست لەعاستیشیان دەدرا، بەلام خودا تاوانى سەرپۆش کردن و بەیاسای لیعان و نەفرین لەیە کتر کردن لەو وەرطە ناخۆشە رەهای کردن، چونکە خودا بەفەضلو گەورەبى خۆى و رەحم کردن بەئێوە لەسەر خۆى نووسیوە، رەحمتان پێ دەکا، تۆبە لەبەندە تاوانکارەکانى خۆى وەرەگرت، هەرچەندە دواى ئەو نەفرین لێک کردن و سۆتند لەسەر یە کتر خواردنەش بێ! حەکیم و دانایە لە شەریعەت دانان و فەرمانکردن و جەلەوگى کردن دا، هەرچى فەرمانى پێ دەکاو نەهى لى دەکا بى حیکمەت نیه.

ئەوێتا هەرچەندە ئاشکراو نمایانە کە یە کێک لەو ژنو مسێردە درۆ دەکەن و سۆتندە کەیان بە درۆیە، کەچى بەو لیعانە سزای دونیایان لەسەر لادەچى، بەلام لەقیامەت دا شیاوێ عەزەبى توند ترن، ئەگەر خودا تۆبەیان لى وەرەگرت عەزەبى بەئێشیان دەدا. بۆیه فەرموى: ﴿حَكِيمٌ﴾ ئەیفەرموو: (رحیم) هەرچەندە رەحمت مونا سببى تۆبە کردنە. واتە: حیکمەتى خودا داخوازێ ئەو یە: تاوانى بەندەکانى بەم یاسایە سەرپۆش بکا.

چۆنیەتى لیعان و راجیایى شەرعزانان تى پێدا، لەکۆتییە شەریعەکان دا رون کراوە ئەوێ هەرکەسێ دەیەوێ زیاتر لەم بارەو راووبۆچونى زانایانى ئیسلام شارەزا بێى بابگەر پێتەوێ بۆ سەرچاوە تایبەتییهکان، بەتایبەتى کۆتیبى (المذاهب الاربعه ١-٥) للجزیری و (الفقه الاسلامی وأدلته) للزحلی (وأحكام المرأة والبيت المسلم) لعبدالکریم زیدان.

حوکمی پینجه م چیرۆکی بوختان کردن به دایکی موسولمانان
خاتوو عایشه (رضی الله عنها)

إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِآيَاتِكَ عَصَبَةٌ مِنْكُمْ لَا تَحْسَبُوهُ شَرًّا لَكُمْ بَلْ هُوَ
خَيْرٌ لَكُمْ لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ مَا أَكْتَسَبَ مِنَ الْإِثْمِ وَالَّذِي تَوَلَّى
كِبْرَهُ مِنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١١﴾ لَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ ظَنَّ الْمُؤْمِنُونَ
وَالْمُؤْمِنَاتُ بَأَنْفُسِهِمْ خَيْرًا وَقَالُوا هَذَا إِفْكٌ مُبِينٌ ﴿١٢﴾ لَوْلَا
جَاءُوا عَلَيْهِ بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَإِذْ لَمْ يَأْتُوا بِالشُّهَدَاءِ فَأُولَئِكَ
عِنْدَ اللَّهِ هُمُ الْكَاذِبُونَ ﴿١٣﴾ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ
فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ لَمَسَّكُمْ فِي مَا أَفَضْتُمْ فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٤﴾
إِذْ تَلَقَّوْنَهُ بِالسِّنَنِكُمْ وَتَقُولُونَ بِأَفْوَاهِكُمْ مَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ
وَتَحْسَبُونَهُ هَيِّنًا وَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمٌ ﴿١٥﴾ وَلَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ
قُلْتُمْ مَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَتَكَلَّمَ بِهَذَا سُبْحَنَكَ هَذَا بَهْتَنٌ عَظِيمٌ
﴿١٦﴾ يَعِظُكُمُ اللَّهُ أَنْ تَعُودُوا لِمِثْلِهِ أَبَدًا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٧﴾
وَيُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ

يُحِبُّونَ أَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ ءَامَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ
 فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿١٩﴾ وَلَوْلَا
 فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ رءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿٢٠﴾
 * يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطُوبَ الشَّيْطَانِ وَمَنْ يَتَّبِعْ
 خُطُوبَ الشَّيْطَانِ فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَوْلَا فَضْلُ
 اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ أَبَدًا وَلَكِنَّ اللَّهَ يُزَكِّي
 مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢١﴾ وَلَا يَأْتِلِ أُولُوا الْفَضْلِ مِنْكُمْ
 وَالسَّعَةِ أَنْ يُؤْتُوا أُولَى الْقُرْبَى وَالْمَسْكِينِ وَالْمُهَاجِرِينَ فِي
 سَبِيلِ اللَّهِ وَلْيَعْفُوا وَلْيَصْفَحُوا أَلَا تُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ
 وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٢﴾

زانایانی ئیسلام له وانه ئیمامی نه هه دو بوخاری و موسلیم له خاتوو
 عاتیسه وه ریوایه تیان کردوه ده فهرموئ: عاده قی پیغه مبهرد ﷺ و ابوو:
 ههرکاتئ بیویستایه سه فهر بکا قورعه دی ده خسته نیوان خیزانه کانیسه وه، کئ
 پشکه که ی بۆ ده ریجویایه، نه دی له گهل خویدا ده برد بۆ سه فهرده که. واری
 کهوت: که ویستی بجئ بۆ غه زای (بنی المصطلق) پشکی له نیوانان دا نه نجام
 قورعه که به ناوی منه وه ده رچوو، ئیتر له گهل پیغه مبهردا ﷺ چوم بۆ

سه فەرکه، ئەمە دواى نازلبوونى نایهتى حىجاب بوو. ئەمەن لەناو
 کەژاوه کەدا دەبووم، کەژاوه کە دەخرايه سەر حوشترێك و منى تێدا بووم
 بار دەکرام و دادەگیرام. رۆیشتین و درێژەمان بەسە فەردا تا پیغەمبەر ﷺ
 لەغەزاكەى بۆوهو گەپاینەوهو لەشارى مەدینه نزیک بووینەوه، شەو کەسوپا
 ویستی بکەوێتە گەڕو بارو بارگەنە پیچرانەوه، ئالەو کاتەدا بۆ چوونە سەرئاو
 تۆزێك لەسوپاکە دوور کەوتەوه. کە دەستم بەئاو گەیاندا گەپامەوه بۆلای
 کەژاوه کەى خۆم، دەستم لەسینگ و بەرۆکى خۆم دا ملوانکە کەم لەمیروی
 ظەفارسى یەمەن بوو لێم پچرا بوو گەپامەوه بۆ شوێنە کەو هەولم دا
 بیدۆزمەوهو ماوهێك پتەوى خافلام، سوپا بەرێ کەوتبوو کەژاوه کەى منیان
 بار کردبوو وایانزانى بوو من لەوى دام.

چونکە عایشە ئەوەندە سوک و بێ گۆشت بوو پێیان نەزانى بوو
 کە لەناو کەژاوه کەدا نیە.

عایشە دەفەرموی: من ئەوکاتە ئافەرەتێکى تازه پێگەییشتوو بووم،
 کە هاقمەوه بۆ شوێنى خۆم سەیرم کرد کەس نەماوهو کاروان بارى کردو،
 لەشوێنى خۆم خۆم کوشمەلە کردو خۆم داپۆشى، دەمزانی: کە پێیانزانى دین
 بە دوام دا.

جالە کاتێک دا من لەشوێنى خۆم دانیشتبووم چاوم چوونە بیرەخەو
 (صفوان) ی کورێ (المعطل السلمى) لەسوپاکە دوا دەکەوی بۆ ئەوهى بزانی چی
 بەجێماوه، کە دەپوانی و اتارمايى ئادەمیزادێک دیارە نوستووهو من دەبینی و
 دەمناسی، چونکە پێش نازلبوونى نایهتى حىجاب منى بینیبوو، لەدەنگى
 ئەو بەخەبەر هاتم کە دەیگوت: (إنا لله وإنا اليه راجعون) ئێتر خێرا بەرو
 پۆشە کەم دەم و چاوى خۆم داپۆشین، سویندم بەخودا یەك قسەشى لەگەڵ
 نەکردم، جگەلەوهى کە گوتی: (إنا لله وإنا اليه راجعون) ورتەم لى نەبیست.
 ئێتر حوشترە کەى ییخ داو سواری بووم و بەرێ کەوتین، ئەو ریشمە کەى

راده کیشا، ههتا گه نیشینهوه سوپاکه که بۆ پشودانی نیوهرۆ بارو بارگه نهیان خستبوو.

جا له پریایه ته که دا هاتوو ده فهرموی: که سوپاکه ئهم دیمه نه ده بینن و عایشه ده ناسن کۆمه لی دوو روو به سه رهۆ کایه تی عه بدو لای کوری ئویه کوری ئه بی سه لول ده که ونه ته نینی درۆ بوختان بۆ عایشه و به ناو سوپا و شاردای بلاق ده که نه وه ئهم بوختان و تۆمه ته ده ست هه لبه سه ته ده که نه رازو قسه ی سه ر زوبانیان و تاده گاته وه به پیغه مبه ر ﷺ نه ویش زۆری پینا خو ش ده بی، چونکه هه رچه ند ده زانی (عایشه و سه فوان) هه چیان له وانه نین: که خیا نه تی ئاوه یان لی روبا، به لام شه ی تان زیندوه و عایشه ش گه نچ و تازه پیگه ییشتوو، ئه مه دلّه راو که و ئاژا وه ی ده روونی تیدا پهیدا ده کا. دایک و باوکی عایشه (ته بویه کرو خیزانی) هه واله که یان به رگویی ده که وێ و زۆری پی دلگران ده بن، له عه یبه تا خه ریک ده بی گیانیان ده ریچی، به لام نه پیغه مبه رو نه ته بویه کرو خیزانی و که سانی تریش نایانه وێ نه و قسه یه به پروی عایشه دا به نه وه و له پروی بده ن، ته نها ته وه نده نه بی عایشه هه ست به وه ده کا: که پیغه مبه ر ﷺ خۆشه ویستی و سۆزی جاران بۆ نه ماوه.

جا که دینه وه بۆ مه دینه خاتوو عایشه نه خو ش ده که وێ و نا ره حه تی و ئازار روی تی ده کا، له هه مان کاتیش دا بی سۆزی له پیغه مبه ر ﷺ هه ست پی ده کا، ئیتر داوا له پیغه مبه ر ﷺ ده کا ئیزنی بدا به جیته وه مائی باوکی. پیغه مبه ری خودا زۆر بی تا قه ت و غه مبه ار ده بی و ده که ویتته را ویت له گه ل ها وه لانی دا: که چی بکا! نایا ده س به رداری عایشه بی یانا؟؟

له وانه (أسامة) و (عمر) ده لێن: وازی لی مه هی نه به خودا جگه له چاکی هه چی تری لی نابینن. (عه لی) ده لێ: ئه ی پیغه مبه ری خودا، هه رژن زۆرن، تۆ هه رگیز په کت له ژن نا که وێ، به لام بنیره به دوو (بوره یده) ی کاره که ری داو په رسیاری لی بکه. بوره یده ده لێ: به و خودایه ی تۆی کردوه به پیغه مبه ر من

هیچم لی نه دیوه: که جیگای تو مهت و گومان بی و بیکم به ره خنه لی ی. نه و نه دهیه نه نافرته تازه پیگه ییشتوو منداله، زور جار که مته رخه می ده کا، واده بی هه ویر ده شیل ده لیم ناگات لی بی، گوئی ناداتی و خهوی لی ده کهوی و ناژهل هه ویره که ده خوا.

له زینه بی خیزانی شی پرسی نه ویش وتی: خودا هه لئاگری به خودا له چاکه به ولاره هیچم لی نه دیوه. له ناو خیزانه کانی پیغه مبهردا ﷺ ته نهها (زهینه ب) هاوشانی عایشه ده بی، به لām له خودا ترساو هیچ خراپه یه کی پال نه دا، که چی (حه منه) ی خوشکی زهینه ب له بهر (زهینه ب) که وته بلاو کردنه وهی بوختانه کهو هاویه شی دوو رووه کانی کرد.

نه خۆشیه که عایشه نزیکه می مانگیک درێژه ی کیشا، پاشان ورده ورده توژی باری له شی سووک بوو، شه ویک له گهل دایکی (مسطح) دا: که پووری نه بویه کر بوو ده چن بو ده شت بو ده ست به ناو گه یاندن، دایکی (مسطح) قاچی هه لده خلیسکی ده لی: ده ک مسطح خه جالهت و داهاو بی! عایشه ده لی: چۆن ده رباره ی پیاویکی موسولمانی موهاجیر که هاویه شی به دری کردوه شتی واده لی ی. نه ویش ده لی: بو نه تزانیه چی گوته وه؟؟ نیت له نوو کهوه باسو هه والی بو ده گپرتته وه. نیت خاتوو عایشه واقی ورده میتنی و ده گپرتته وه بو ماله وه، گریان خه وو خوار دنی لی هه لده گری. به دایکی ده لی بو چنی زوو نه م باسو خواست بو نه گپراومه وه؟؟ دایکی ده لی: کچم! له سه ره خۆ به. به خودا کهم ری ده کهوی نافرته تیکی وه کوو تو لای پیاویکی باش بی و هه ویسار بی، ناوو ناتۆره ی لی نه نین، نیت عایشه به شه وو به روژ پیشه ی بوو به گریانو شیوه ن!

پیغه مبهردا ﷺ له مزگهوت و تاریک ده داو ده فهرموی: موسولمانینه بوچی و له سه رجی ده رباره ی خیزانه کانه نازارم ده ده ن؟ به خودا من بوخۆم هیچ خراپه یه کم لی نه دیوون. ههستم به هیچ نه کردوه، موسولمانه کان له ناو خویان

دا لییان دهیته کیشه خهريک دهبی تیک بچن، بهلام پیغه مبهري ﷺ نارامیان دهکاته وه نایه تی: په ره به دهنگ لی بهر زیو نه وه که یان بدهن و بیدهنگیان دهکا.

نه مجار ته شریفی دهچی بۆ مالتی نه بویه کرو دهست دهکا به نامۆزگاری عایشه داوای لی دهکا تۆبه بکا نه گهر له فهر پزیک دا شتی واروی دابی. عایشه ده تی: به خودا تۆبه ناکه م و هیچیش نالیم. به لکوه خودا بۆخوی بی به هاوارمه وه له م تنگانه رزگارم بکا (فصر جیل) ده که مه پیشه ی خۆم و نارام ده گرم.

نه مجار عایشه ده فهر موی: من بۆخۆم دلنیا. بووم له خۆم: که پاکم و بی تاوانم، به لام هه رگیز چاوه روانی نه وه نه بووم نایه تی قورئان ده رباره م نازل بی، من به ته ما بووم پیغه مبهري ﷺ به خوه نه و روداوه ی بۆ رون بیته وه ده ریکه موی: که من پاکم و نه وه ی ده رباره م گوته راوه: جگه له بوختان و هه لبه ست هیچی تر نیه.

مال و خیزانی ته بویه کر ﷺ له پهری تنگ و چه له مه دا بوون و باوه ر ناکری که س تانیستا تووشی کاره ساتی واناخۆش و گران هاتبی.

هه ر له وکاته دا نیگا بۆ پیغه مبهري ﷺ هاته خواره وه من خۆشی و کامه رانی روی تیکردم، زانیسم دهرووم لی کرایه وه به لام باوکم و دایکم ده کوته یان بوو، ده ترسان قورئان باسی خرابی من بکا. نه مجار پیغه مبهري ﷺ فهر موی: عایشه! مۆرده بی په ره ر دگار پاکیه تی تۆی نارد ه خواره وه. نیتر نایه ته کانی خۆینده وه ﴿ان الذین جاؤوا بالافک عصبه منکم — تا ده کاته: والله یعلم و انتم لاتعلمون﴾.

عایشه ده فهر موی: نیتر خۆشی و شادی که وته ناو خیزانه که مانه وه، له خۆشیان نه مانده زانی چ بکهین و چ بلین: دایکم وتی: هه لسه بچۆ بۆلای پیغه مبهرو سوپاسی بکه. وتم: به خودا ناچم و ته نه ا سوپاسی خودا ده که م. نینجا پیغه مبهري ﷺ ته شریفی چوو بۆ مزگه وت و نایه ته کانی خۆینده وه

موسولمانان دلشاد بوون و دووروه کان لوتیان شکاو شهرمه زار بوون و بهم بۆنه وه نایه ت ده رباره ی بوختانکه ر هاته خواره وه.

پیوه ندی، موناسه به ی ته م کۆمه له نایه تانه به هی پیشه وه له م رو ه وه یه: که له وه پیش حوکمی بوختانکردنی به ئافره تی بیگانه رون کرده وه، هه روه ها حوکمی بوختانکردنی میرد به خیزانی خۆی شی کرده وه، نه مجار په روه ردگار له م ده نایه ته دا به راته تی عایشه (دایکی موسولمانان) له و تاوانه ی پالیان دابوو راگه یاند، بوختانکه رو دووروه کانی به درۆ خسته وه: 'کۆمه لێ ئاداب و ره وشتی فێرکردن: که پیویسته پابه ندیان بن، جله وگیری لیکردن له هه ندی شت: که نابێ توخنیان بکه ون، ده فهرموی: ﴿ان الذين جاؤوا بالافك عصبه منکم﴾ بیگومان نه وانه ی نه و بوختانه یان هه لبه ست و هینایان و بلاویان کرده وه کۆمه لێکن له ئیوه، یه ک و دوو نه بوون. نه و بوختانه گه ریه ی بۆ عایشه هه لبه سترا به سه رو کایه تی عه بدوللای کوری توبه ی و له گه ل کۆمه لێکی تردا رێک که و تن و به ناو خه لک دا بلاویان کرده وه بانگه شه یان بۆ کردو زۆریان گوت و گۆته وه، ته نانه ت کار گه ییشه ته وه کار له دل و ده روونی هه ندی موسولمانیش بکه ون و نه وانیش قسه ی تیدا بکه ن.

بلاو بوونه وه ی ته م بوختان و هه واله نزیکه ی مانگیکی خایاند له م ماوه یه دا دووروه کان هه رچی هیزو توانایان هه بوو خسته یانه گه ر بۆنه وه ی باش ته م هه واله به ناو خه لکی دا بلاویکه نه وه.

که ده فهرموی: ﴿عصبه﴾ ناماژه یه بۆ نه وه که نه و بوختانکه رانه کۆمه لێکی که م نه بوون، که ده فهرموی ﴿منکم﴾ واته به رواله ت به موسولمان له قه له م ده دران و حوکمی ئیسلامیان به سه ردا ده درا.

﴿لاتخسوه شراً لکم، بل هو خير لکم﴾ ته ی خیزانی نه بویه کرو هه مرو نه وانه ی: که به و بوختانه دلته نگ بوون! وامه زانن: نه و روداو شه رو نه گبه تی بوو بۆ ئیوه، به لکوو خێرو فەر بوو بۆتان له دونیا و قیامه ت دا، له دونیا دا نه و

ریژلینان و شکۆمهندییهی که به عایشه به خشر او تارۆژی قیامت به پرائهت و داوینپاکی نهو له قورئان دا ده خویندریتتهوه. له قیامهتیش دا خێرو پاداشی زۆرو زه بهنده بۆتان. ههروا هه پشهیهی گهوره بۆ نهوانهیهی لهو بارهوه قسهیان کردوه.. ﴿لکل امرئ منهم ما اکسب من الاثم﴾ بۆ ههیه کیل لهوانهیهی قسهیان لهو تاوانه دا کردوه بوختانی بۆ عایشه ههلبهستوه به شیکیهی لهو عهزابه گهورهیهی قیامت بهرده کهوی، ﴿والذی تولى کبره منهم له عذاب عظیم﴾ نهو کهسهی زۆریهیهی نهو تاوانهیهی له خو گرتوهو رۆلێ سهرهکی هه بوو له ههلبهستنی دا - که زۆریهیهی موفه سسیرین ده لێن: عه بدوللای کوری ئویهیه - چونکه نهو یه کهم کهس بوو که نهو بوختانهیهی ههلبهست، عهزابه گهورهیهی بۆ ههیه له دونیاو قیامت دا، له دونیا دا بهوه: که دوو پرووی یه کهیهی ئاشکرا بوو له ناو کۆمه لگادا ریسوا بوو، له قیامهتیش دا ده خریتته بنکی دۆزهخهوهو شوینی ههتا ههتایی نهو شوینی پر عهزابهو مهینه تیهیه.

هه ندیک ده لێن: مه بهست بهو کهسه هه سسانی کوری ثابیهته. به لام قسهیهکی دورو وی نه چوه، چونکه هه سسان یه کیکه له هاوهاله به پرتزه کانی پیغه مبهرو به شیعر دا کوکی له پیغه مبهرو ﴿کبروه، هه نهویش بوو پیغه مبهرو﴾ پێ ی فهرموو: ﴿اهجهم وجبریل معک﴾ یان ((وروح القدس معک)) نه جار پهروه دگار نهو موسولمانانه نه ده ب دا ده دا: که خو یان له بوختانه که دا هاویهش کردو پۆلێ خو یان لهو تاوانه دا گیرا به نوشت سهر زه نشتی کردو فهرمووی:

١- ﴿لولا اذ سمعتموه ظن المؤمنون والمؤمنات بأنفسهم خیراً وقالوا: هذا افک مبین﴾ نهی موسولمانینه! بۆچی: که قسهیهی بوختانه رانتان بیست، بۆچی گومانی باشتان ده ربارهی عایشه نه بردو حوسنی ظمئتان به کار نه هی ناو نه تان گوت: نهه قسهیه درۆیهکی ههلبهستراووی بێ بناغیه! بۆچی به صراحت به پرائهتی عایشه تان رانه گیاند؟ چونکه بێگومان نهوهی روی دا

جینگای گومان نهبوو، چونکه عایشه که گهیشتهوه سوپاکه بهسواری ولاغه کهی صفوانی کوری (المعطل) کاتی نیوهژ بوو، هه موو سوپاکه بینیان عایشه بهسواری ولاغه کهی صفوانهوه بوو، پیغه مبه ریش ﷺ له گه لیان دا نهو دیمه نهی بینی، دهی نه گهر خوا نه خواسته شتیک روی بدایه و عایشه خیانه تی بکردایه، به ته نکید به شیوهیه کی تر ده بوو، ئاوا به بهر چاوه وه نه ده گهیشتهوه سوپا، به لکوو به شیوهیه کی شیردراوه ده بوو.

نه مهش نه ده بو رهوشتیکی گشتیه و ئامازه به وه ده کا، که پیویسته موسولمان جگه له گومانی چاکه هیچ جوژه گومانیکی تر به موسولمانان نه با. ﴿لولا جاءوا عليه بأربعة شهداء﴾ بۆچی نه وانه چوار شایه تیان نه هیئا بۆ چه سپاندنی قسه که یان؟!

﴿فاذ لم يأتوا بالشهداء، فأولئك عند الله هم الكاذبون﴾ جا کاتیک نهوان نه میان توانی چوار شایه تی برپا پیکراو ئاماده بکه ن بۆ چه سپاندنی تۆمه ته که یان، دیاره نه مانه به حوکم و برپاری خودا به درۆزن حسیب کراون و تاوان بارو بهد خون، جینگای برپا نین،

٣- ﴿ولولا فضل الله عليكم ورحمته في الدنيا والآخرة لمسكم فيما أفضتم فيه عذاب عظيم﴾ نه گهر نه ضل و به خشندهیی خودا نه بوایه به سهرتانه وه، له دونیا و قیامت دا گیرۆده ی سزایه کی گه وه ده بوون، نه گهر نه ضل و گه وه یی خودا نه بوایه: که له دونیا دا جوژه ها نیعمه تی پی داون و نیعمه تیکیان نه وه یه مؤلهمتان ده دا بۆ نه وه ی بتوانن تۆبه بکه ن، ره حم کردنیشی له قیامت دا: که لیخو شبوون و تاوانپوشینتانه، نه گهر نه وه نه ضل و ره حمه ته ی خودا نه بوایه په له ده کرا له سزادانتان له تۆلای نه وه ی: که بوختانه که تان کرده سهره باسی سهره کی گفتوگو ی رۆژانه تان. ده تانگوت و ده تانگوت وه.

٤- ﴿اِذْ تَلَقَوْنَهُ اَلْسِنَتِكُمْ وَتَقُولُوْنَ بِاَفْوَاهِكُمْ مَا لَيْسَ لَكُم بِهِ عِلْمٌ، وَتَحْسِبُوْنَهُ هَيِّنًا، وَهُوَ عِنْدَ اللّٰهِ عَظِيْمٌ﴾ واته: نهگهر فهضل و رهحهتی خودا نهبوايه عهزابی سهخت توشتان دههات؛ لهوکاته دا: که قسهو باسی بوختانه که تان قۆزت مهو و هدریه که تان له بهر خۆیمه و پرسیاری لهوی تر ده کردو ده چوونه ناو پاسه که مهو و هدریه که تان له بهر خۆیمه و رهملی ده هاویشته و به بی به لگه قسهی خۆی تیهه لکیش ده کردو پیتان وابوو، نهوه کاریکی بچوک و ناسانهو شتیکی ناسایی یه! به لام باش بزانهو نهو بوختانهو هه لبهسته له شه ریعته و حوکمی خودا دا کاریکی خه تهرناک و تاوانیکی گه و رهو سزا ناوهره، یه کیکه له تاوانه هه ره گه و ره کان، چونکه پیسکردنی خانه وادهی پیغه مبهری تیدایه، ناشرینترین رهوش و هپال خیزانی پیغه مبهری ﷺ درا.

له سه حیهین دا هاتوه ده فهرموئ: ((ان الرجل لیتکلم بالكلمة من سخط الله، لایعلمی ماتبلغ یهوی بها فی النار ابعده مما بین السماء والارض)) بیگومان پیاو جاری واده بی قسه یه که ده کا لهو قسانهی ده بنه هوی ناره زامه ندیی خودا، نازانی چهند تاوانیکی گه و ره ی تیدایه، نهو قسه به نه ندازهی نیوان ناسمان و زهوی به دۆزه خ دا ده بیاته خواری.

به کورتی په و ره دگار سی تاوانی و هپال بوختانه که ره کان دان و به سوڼگهی نهو تاوانانه شهوه عهزابی گه و ره ی بۆ داناون:-

أ- قۆزتنه ووه بلاو کردنه ووهی بوختانه که به شیوه یه کی بهر فراوان، نهوه بوو یه کی که تووشی یه کی که ده بوو دواي سه لام و چاک و چۆنی له یه کتریان ده پرسی دهنگ و باس چیه و چ هه والی که بیستوه؟ نهویش یه کسه ر باسی بوختانه بۆری ده هی نایه پی شه ووه. هه تا باش باش به ناو هه موو خه لک دا بلاو بۆوه، مال و خیزان نه ماو دیوه خان نه ما نه م هه والی تیدا باس نه کری.

ب- قسه یه که به زویان ده گوتراو چ واقعییکی نه بوو، قسه یه که بوو فپری ده دراو بی به لگه و نیشانهو شاهیدو نیشتات.

ج- به سووک زانینی بوختانه که و پتیا و ابوو شتیکی که مه به لام له راستی دا لای خودا زۆر گه وره و گرنگه و بوختانکه رو بلا و که ره وهی شیای و عه زابی سه خته.

٥- ﴿وَلَوْلَا اِذْ سَمِعْتُمُوهُ قُلْتُمْ مَا يَكُونُ لَنَا اَنْ نَّتَكَلَّمَ بِهٰذَا، سُبْحَانَكَ هٰذَا بُهْتَانٌ عَظِيمٌ﴾ بۆچی که نه و دهنگ و باسه نه شیاهه تان بیست خیرا نه تانگوت: نه مه ناگوئیی و راستی تیدا نیه و نابیی قسه ی له و جوړه به زویانی نیمه بگوئیی و به ده می نیمه بکری. بۆ نه تان گوت ره وای نه نیمه ناموس و عه رضی پیغه مبهه ﷺ بخهینه به ریاس و لیکنۆلینه وه.؟

بۆ نه تان گوت (سبحان الله) چۆن ده بی قسه ی و او بوختانی له و جوړه بۆ خیزانی پیغه مبهه ﷺ هه لبه ستری؟ ده بوایه یه کسه ر بلین: نیمه سه رمان سوپا وه و له گه وره یی نه م کاره و خودا زۆر به رزو پیروژه و دووره له وهی خیزانی پیغه مبهه که ی ره و شتی وای هه بی! ده بوایه یه کسه ر بلین: نه مه بوختانیکی فره مه زنه و هه لبه ستراویکی بی بناغه یه و تاوانیکی گه وره و گرانه و نازاردانی پیغه مبهه و نابیی نیمه شتی و ره چاو بکه ی و بلاوی بکه ی نه وه. ده بوایه بلین: خودایه نیمه له و تاوانبارانه به رین و خۆمان ناخهینه پیپی نه وانه وه. نامانه وی به گوئی خۆمان شتی و ابیستین و به زویان شتی و ابلیین، به کورتی ده بوایه بلین: خودای نیمه زۆر له وه به رزو پیروژتره که رازی بی به سته می بوختانکه ران و عه زابیانه نه دا له سه ر نه و تاوانه گه وره یه. زۆر دوورو نه گونجاوه هاوسه ری پیغه مبهه ﷺ تاوانی ناوه های لی رویدری، دین و عه قل شتی و به نه گونجاو ده زان، نه مه نه زیه تدان پیغه مبهه و تاوانه و نه بجا مه رانی له دونیا و قیامه ت دا نه فرین لی کراون، خودا بۆخۆی ده فرموی: ﴿اِنَّ الدِّينَ يُوْذُنُ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ لَعَنَهُمُ اللّٰهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآٰخِرَةِ﴾ (الاحزاب/٥٧).

٦- ﴿يَعْظُمُ اللّٰهُ اَنْ تَعُوْذُوْا لِمِثْلِهٖ اَبَدًا اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ﴾ په ره و ردگار په ندو نامۆزگاریتان ده کا، جله و گیریتان لی ده کا له وهی جارێکی تر

بگه پێننهوه بۆسەر نهم جۆره کارانه، نابێ و ناگووچێ جاریکی تر تاوانی ناوهها نه بچام بدن، نه گهر ئیوه نه هلی ئیمان و باوهرن و پرواتان به شرع و یاسای خودا ههیه و ریزی پێغه مبه ر ﷺ ده گرن و پابه ندی فرمان و جلوه گیریه کانی ئایینن جاریکی توخن کاری ناوا مه که ون!

﴿و یبین الله لکم الآیات، والله علیم حکیم﴾ واته: پهروه ردگار نه حکامی شرعی و ئادابی ئایینی و کۆمه لایه تیتان بۆ رون ده کاته وه، پهروه ردگار ده زانی چی له بهر ژه وه ندیی بهنده کانیه تی و چی کۆمه ل و ریزه کانیان رێک ده خا، ئاگاداره به سه ر حال و چۆنیه تی بهنده کانی دا، پاداشی هه موو ئاده میزادیك به گوێره ی کرده وه کانی ده داته وه، هه کیم و دانایه له یاسا دانان و مه زنده کردنی دا، له بهر پێوه بردنی نیش و کاری دروستکراوانی دا، نه و نه رکانه ی ده یاغاته سه ر بهنده کانی به خته وه ری دونیا و قیامه تیان ده سه ته به ر ده کا.

۷- ﴿ان الذین یحون ان تشیع الفاحشه فی الذین آمنوا لهم عذاب الیم فی الدنیا والاخره، والله یعلم وانتم لاتعلمون﴾ بێگومان نه وانه ی به مه به سه ت و به ته نه قه سه ت فاحیشه بلا و ده که نه وه، نه وانه ی پێیان خو شه به دره وه شتی بلا و بیه ته وه هه وائی داوین پیسی و زینا له نیو کۆمه لای موسولمانان دا بیه سه ری و باو بی، نه وانه له دونیا دا سه زای سه خت و به ئیشیان هه یه، له دونیا دا داری هه دو درۆزنیان لی ده درێ و شایه تییان وه ر نا گیرێ، له قیامه تیش دا عه زابی دۆزه خ. خودا بۆ خو ی هه قانیقی هه موو شتیك ده زانی و هیه چی لی گوم نابێ، ده زانی ناو دله کان چییان تیدا یه و چییان تیدا هه شار دراوه. که وایی هه موو شتیك بۆ لای خودا بگه پێننه وه به هه له ناچن، ئیوه بۆ خوتان به هو ی نه زانی و ئاگادار نه بوونتان به سه ر واقیعی رودا وه کان دا زۆر له هه قایی شته کان نازانن، شتیك مه لێن: که زانیاریتان ده رباره ی نه به تاییه تی ده رباره ی هاو سه ره کانی پێغه مبه ر ﷺ.

ئیمام ئەحمەد لە شەوبانەوه لە پیڤه‌مبەرەوه ﷺ دەفەر موی: ((لا تؤذوا عباد الله ولا تعيروهم، ولا تطلبوا عوراتهم، فانه من طلب عورة أخيه المسلم طلب الله عورته حتى يفضحه في بيته)) واتە: ئەزێه‌تی بەندەکانی خودا مەدەن عەبیداریان مەکەن حەیاو ناموسیان مەخەنە بەر لیکۆلینەوه‌و پرس و پرسیار، حەیاو ناموسی موسولمانان لە کەدار مەکەن، چونکە بێگومان کەسێک بیهوی ناموس و عەورەتی بۆ موسولمانی لە کەدار بکاو بیخاتە سەر دەم و زاران، خودا لە مال و مندائی خۆیدا ریسوای دەکا.

ئەم ئەدەب‌دادانە خودایی یە مانایەکی فرەگرنگی هەیە، چونکە بلابوونەوه‌ی دەنگ و باسی داوێن پیسی لەناو کۆمەلگادا ئادەمیزادان هەڵدەنی بۆ ئەنجامدانی، وایان لی دەکا بەشتیکی ئاسایی بزانی و تی ی بکەون!

نایەتەکە ناماژە بۆ ئەوه‌و دەکا: کەتەنها حەزکردن لە بلابوونەوه‌ی فاحیشه‌ دەبیته‌ هۆی سزای سەختی دۆزەخ. ج‌ا کەوابی ئەوانە‌ی بە فیعلی بلاوی دەکەن‌وه‌ تاوانیان گەورەتر و سزایان سەخت‌تر و زیاتر خ‌زبان شیای و عەزابی خودا دەکەن. ئاشکراشە سەرچاوه‌ی حەزکردن لەناو زپاندن و تۆمەتبارکردنی ئادەمیزادان رق لیبوون و دزاندنیانە. خ‌زبەزلزانی و خ‌و بەرزگرتنە بەسەر خەلک دا، حەسوودی بردنە بەخودا پێداوان، پی. ی ناخ‌وشە کۆمەلگا ئارام و بەختە‌وەر بی. وادەزانی لە کەدار کردنی ناموسی خەلک و ناو زپاندیان ریزو شکۆمەندییە بۆخ‌وی، بەلام باوانەزانی، ئەوه‌و دەبیته‌ هۆی ریسابوونی خ‌وی!!

۸- ﴿ولولا فضل الله عليكم ورحمته وان الله رؤوف رحيم﴾ ئەگەر فەضل و بەزەبی خودا نەب‌وایە. شتیکی ترتان بەسەر دەهات، وەلامی ﴿لولا﴾ مەزنده‌ کراوه‌ لەدەقە کەدا، واتە: ئەگەر فەضل و بەزەبی خودا نەب‌وایە بەهیل‌اک دەچوون، یان خودا عەزابی دەدان و هەمووتانی قەلاچۆ دەکرد، بەلام خودا

به لطف و لطف و لی بووردیه بۆ بهنده کانی و رحمان پی ده کا، تۆیهی له تۆیه کاران وهرگرت، نهوانهی دهستیان لهم بوختانهیا هه بوو تۆیهیان کرد تۆیهیان لی وهرگیرا، شاره زایی کردن بۆ ریبازی راست و بهرنامهی تۆکمه و خودا پهسند، ترساندنی له وهی جاریکی تر بگهرینهوه سهر شو رهوشته دزیوه: که له که دار کردنی خانوادهی پیغه مبهری ﷺ تدايه.

بۆی رونکردنەوه ئەو بوختانە چەند کردەوێهەکی دزیوو چ تاوانیکی گەورەو سامناکە. بۆیە ئەنایەتی دواوی دا موسولمانان لەو سەوسەوی شەیتان دەترسینی و دەفەرموی:

۹- ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ، وَمَنْ يَتَّبِعْ خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ﴾ نهی ئەو کەسانەى خواوەن باوەرپەروەى خۆدا بەیەک دەناسن و شوێن پەڕامەى پێغەمبەرى خۆدا کەوتوون، شوێن هەنگاوى شەیتان مەکەون، رێبازى ئەو پەڕەو مەکەن، گۆی بۆ وەسوەسەو خۆکەى مەگرن، رینگا مەدەن کارتان تى بکاو هەلئاخەڵەتێنى، گۆنچکەى خۆتان بۆ بوختان و قسەى ناشرین کلۆر مەکەن، هەول مەدەن فاحیشە بییسەو بەلۆى بکەنەو بەناو موسوڵمانان دا، کەسێک شوێن هەنگاوى شەیتان بکەوێ، بادئىا بى کەشەیتان جگەلە فەرمان کردن بەفەحشاو خراپەکارى فەرمان بەشتى تر ناکا، هەر شتێک زۆر ناشرین نەبێ شەیتان فەرمانى پێناکا، هەر شتێک شەریعەتى خۆدا نەهێ لى نەکردبێ و عەقڵ و سەروش قیژى لى نەکاتەو شەیتان فەرمانى پێناکا و خەلکى بۆ هەلئانێ.. کەوابوو دروست نیه بۆ موسوڵمان شوێنى بکەوێ بەقسەى بکا!

نایه‌ته که هرچنده به‌تایبه‌تی جله‌وگیری له‌موسولمانان کردوه له‌وه‌ی: که‌شوین هه‌نگای شه‌یتان بکه‌ون، وه‌لی له‌راستی دا گشتی یه‌و فهرمانه‌که هه‌موو موکه‌له‌فیک ده‌گریته‌وه، چونکه دوا به‌دوای خیطاب له‌که‌ل موسولمانان ده‌فرموی: ﴿وَمَنْ يَتَّبِعْ خُطَوَاتِ الشَّيْطَانِ....﴾ نه‌مه‌ش ئوسلویی گشتگیره‌و

ئەو دەگەییەتی: کەهەموو کەس بەمەرچی تە کلیفیان لەسەر بێ نابی توخن ئەو تاوانانە بکەون! بۆیەش لەسەر تاوە بەتایبەتی ناوی موسولمانانی هێنا بۆ ئەوێ زیاتر توندو تیژی بکەن لەخۆپاراستن لەتاوان تا نەچنە ریزی بوختانکەران و وەکوو ئەوان شیایێ عەزازی دۆزەخ نەبن.

﴿ولو لا فضل الله عليكم ورحمته ما زكي منكم من أحد﴾ نەگەر فەضل و نەعمەتی خودا نەبایە بۆ ئێوە: کەتەو فێقی دان بۆ ئەوێ تۆبە بکەن و لەتاوان پاک ببنەو، کەس لەتاوان رزگاری نەدەبوو، کەس لەنەخۆشی شیرک و تاوان و رەوشتی ناشیرین قوتاری نەدەبوو، بەلکوو خێرا سزای ریشەکیشکەری بۆ دەناردن و لەناوی دەبردن! وەکوو لەنایەتێکی تێدا دەفەرموی: ﴿ولو يؤاخذ الله الناس بظلمهم ما ترك عليها من دابة﴾ (النحل/٦١).

﴿ولكن الله يزكي من يشاء والله سميع عليم﴾ بەلام پەرورەدگاری حەکیم و دانا بەندەکانی خۆی بەتۆبەکردن لەتاوان پاک دەکاتەو و تۆفێقیان دەدا بۆ کاری چاک و خودا پەسند، کەسێک خودا بیهوی پاکێ بکاتەو، رەحمی پێ دەکا و رێگای تۆبەکردنی فێردەکا، تاوانەکانی دەشواتەو و وەکوو چۆن دەربارەێ بوختان بەهائیشە تۆبەێ لەحەسسان و میسسطەح و غەیری ئەوانیش وەرگرت. خودا قسەو رازی بەندەکانی دەبیسێ بەتایبەتی لەحالەتی ئەنجامدانی تاوان و نەخلاص بۆ لێ پزگار بوونی و سپینەو و داپۆشینێ، زاناو ناگادارە بەسەر هەموو شتێک داو دەزانێ کێ بەکردارو گوفتار شیایێ هیدایەتدانەو کێ شیایێ گومرا بوونە.

دەزانێ کێ سوور بوو لەسەر بلاوکردنەوێ فاحیشەو کێ تۆبەێ لێکردو و گەراوەتەو، هەرکەسە بەگوێرەێ خۆی سزاو پاداشی خۆی وەرەدەگرێتەو.

ئەبجار دواێ ئەدەبدانانی ئەهلی بوختان و ئەوانەێ پڕوایان بەقسەکانیان کردبوو، ئەدەبێ ئەبویە کرێش دا دەدا، ئەو بوو حەزەرەتی ئەبویە کر سوتیندی خوارد: کەتێر یارمەتی میسسطەح نەداو لەو بەولاولە هێچی نەدات. ئەم میسسطەحە کوێ پوری حەزەرەتی ئەبویە کر بوو، هەتیوو بوو لەمالێ

نه‌بویه‌کردا بوو نه‌و سه‌ره‌پرشتی ده‌کرد، به‌ختیوی ده‌کرد، تیتیر په‌روه‌ردگار به‌م
 نایه‌ته نه‌ده‌بی نه‌بویه‌کری داداو فەر‌موی: ﴿وَلَا يَأْتَلِ أُولَ الْفَضْلِ مِنْكُمْ
 وَالسَّعَةِ أَنْ يُؤْتُوا أُولَى الْقُرْبَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَالْمُهَاجِرِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ واته:
 باخاوه‌ن فه‌ضل و پرتز له‌تایین و ره‌وشت و چاکه کردن دا له‌هه‌بوویی و سامان‌داری
 دا باسویند نه‌خوا: که‌تیتیر مال و سامانی خوئی ناب‌ه‌خشیی به‌خرمه‌نزیکه
 کۆچکاره‌کانی وه‌کوو می‌سطه‌ح که‌کۆری پووری نه‌بویه‌کر بوو هه‌ژارو نه‌بوو
 بوو. کۆچکار بوو، له‌مه‌که‌وه کۆچی کردبوو بو مه‌دینه‌هاوبه‌شی شه‌ری
 به‌دري کردبوو.

﴿وليعفوا وليصفا﴾ بالیبورده بن بؤ خراپه کارو چاوپوژشی له تاوانه کانیان بکهن، سزایان نه ده نو له به خششی خوځیان بی به شیان نه کهن، بائو خاوهن فاضلو ریژدارانه بگه پینه وه سهر حالئ پيشوویان و له وه پیش چوځیان هه لئسو کهوت کردوه له گه لئو جوړه خزمه هه ژاران هیان دا، باله وه دواش هه روا بکهن، چونکه که سیټک جارټک هه لئو کرد، پیوسته زیاده سزای خوځی سزای تر نه درئ، دهی خو میسطوح داری حدهی لیډراو توځه ی هابویه شیکردنی بوختانی لی سهندرا، توځه ی کردو گه راپه وه، خوداش توځه ی لی قبول کرد!

﴿إِنَّا تَحِبُّونَ إِنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ، وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ ئايا ناتانەوى خودا تاوانە کانتان لەسەر بپۆشى و لیتان خوۆش ببی؟ چونکە پاداش لەمەونەى کردەو هیە، کە ئیوێ لەتاوانى کەسیك خوۆش دەبن. کە خراپەى بەرامبەر ئەنجام داوان خوداش ئاوا لە ئیوێ خوۆش دەبى، وە کوو تو چۆن لیبور دنت هەیه بەرامبەر تاوانکار، خوداش بەوجۆرە لیبور دنى بۆ تۆ دەبى.

پیغمبر ﷺ له فرموده‌یه کی دا: که طبعه رانی له جه ریه وه ریوایه تی
کردوه: ده فرموی: ((من لایرحم لایرحم، ومن لایغفر لایغفر له، ومن لایتب
لایتب له)).

ئەمانە ھەلئان و تەشجىع كىرنە بۆ لىيخۆشبوون و چاوپۆشى كىردن
لەتاوانباران، وادە دانى خودايە بۆ بەندەكانى بەلىيخۆشبوون و چاوپۆشى كىردن
لەتاوانى تۆبەكاران، ھەزەرەتى ئەبوبەكر ؓ كەئەم ئايەتە نازلېبووخىرا
فەرموى: بەلى سۆيىند بەخودا ئىمە پېمان خۆشە خودا لېمان خۆش بى،
پاشان دەستى كىردەو بەيارمەتيدانى ميسطەحو بەخشنەبى بۆى.
تېيلىنى:

ئىمامى مالىك لەرستەى ﴿يعظكم الله ان تعودوا لمثله ابدا﴾ ئەم
ھوكمانەى دەرھىتاوہ: دەفەرموى:

كەسىك جنىتو بە ھەزەرەتى ئەبوبەكر و ھەزەرەتى عومەر بدا تەمبى
خواردوو دەكرى، كەسىك جنىتو بەعائىشە بدا دەكوژرى. چونكە پەرۋەردگار
لەم باروہ دەفەرموى: ﴿يعظكم الله أن تعودوا لمثله أبدا ان كنتم مؤمنين﴾.
جا كەسىك جنىتو بەعائىشە بداو بوختانى بۆ بكا، بىگومان سەرىپچى
فەرمانى قورئانى كىردوہ، كەسىكىش سەرىپچى فەرمانى قورئان بكا
دەكوژرى!

ئىبنوكەئىر دەفەرموى: زانايان كۆ رايان ھەيە لەسەر ئەوہ: كەكەسىك
دواى ئەوہى خوا ئەم بەرئەتەى خاتو عائىشەى راگەياند، بوختانى بۆ بكا
ئەوہ بىگومان كافرو دژايەتى فەرمانى خودا دەكا. ئەمەش رەتكىرنەوہى
بۆچونەكەى ئىبنولعەرەببىيە: كە دەلى: ھاوہلانى شافىعى گوتويانە: كەسىك
جنىتو بەعائىشە بدا تەمبى دەكرى. وەكوو باقى مۇسولمانانى تر ^(۵).

بەلگەى ئىمام مالىك بەم جۆرەيە دەفەرموى: بوختانكەران بوختانيان بۆ
عائىشە كىردو تۆمەتى زىنايان و ھېال دا، پەرۋەردگار بەرئەتەى ئەو خاتونەى
لەو تاوانە راگەياند، جا كەسىك دواى ئەوہ سوور بى لەسەر بوختان بۆ كىردنى
ماناى ئەوہيە خودا بەدرۆ دەخاتەوہ، كەسىكىش خودا بەدرۆخاتەوہ يەكسەر
كافر دەبى.

(۵) تەفسىرى قورطوبى ج ۶/ ۳۵۳۵ طبع دار الكفر/ ۱۹۹۹.

ئايه ته كەش ئەوه دەگەيه نى: كە حەزرەتى ئەبوبەكر دوا پيڤه مەبەر ﷺ گەورە ترين ئادەمیزادى ئۆمەتى ئىسلامە چونكە پەرورەدگار لەم ئايەتەدا بەچەند صيفاتيک وەصفى کردووە، هەموویان نیشانبەى گەورەیی و شکۆمەندیی ئەو زاتە پەرۆزەن لەناوین دا.

ئىمام فەخرى رازى لەم ئايەتە ﴿وَلَا يَأْتَلُ أُولُوا الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ﴾ چوار صيفەتى بەرزى دەرھێناون، يەكێك لەو صيفەتانە ئەوەیە: بەخاوەن وەصفى موطلمقى داناو، بەبى قەيدو شەرت فەضلى رەھای وەپال داو.

هەروەھا وەصفدارى کردووە بە ﴿أُولُوا الْفَضْل وَالسَّعَةِ﴾ كە بەکۆ هێناویەتى ئەك بەتاک ئەك بەتایبەتى. هەندى لەزانایان فەرمویانە: کاتێک حەزرەتى مەريەم تۆمەتى داوین پيسى وەپال درا پەرورەدگار لەسەر زوبانى عيسای کورێ تەبريشەى کرد. وەلى کاتێک خاتوو عائیشە بەداوین پيس تۆمەتبار کرا پەرورەدگار بۆخۆى بەقورئان بەرائەتى عائیشەى راگەياندا. ^(١)

ریوايه تەکراوہ لەعەلى کورپى زەيدى کورپى جودعانەوہ لەنەنکیيەوہ لەعائیشەوہ دەفەرموی: نۆ بەهەرەو ریز دراون بەمن نەدراون بەهیچ ئافەرەتیکی تر، (١) حەزرەتى جویررائیل وینەى منى لەئاسمانەوہ لەسەر لەپی دەستى خۆى بۆ پيڤه مەبەر ﷺ هینا و فەرمانى پيکرد: کەمارەم بکا، (٢) تەنها منى بەکچى هیناوە، هاوسەرەکانى تری هەموویان بێوژن بوون. (٣) کاتى وەفاتى کرد سەرى لەباوەشى من دا بوو، (٤) لەمالى من دا نیشراوە، (٥) فريشته دەورى مالهەمى منیان دا. (٦) ئەگەر لەلای هاوسەرەکانى تری نیگای بۆ بەهاتايە لى دوور دەکەوتنەوہ. بەلام هەرکاتى لەلای من نیگای بۆ بەهاتايە لیم جیا نەدەبووہ. (٧) من کچى جینشین و هاوپی و خۆشەويستە کەمى، (٨) بەرائەتى پاک و خاویتنى من لەئاسمانەوہ نازل بووہ. (٩) وادەى لیخۆشبوون و رزق و رۆژى بەهەشتم پى دراوہ.

(٦) تەفسیری قورطوبى ج ٦/ ٣٥٣٩.

سزای بوختانکه ران نهوانه ی بوختانیان به خاتو عایشه کرد

إِنَّ الَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ الْغَافِلَاتِ

الْمُؤْمِنَاتِ لَعْنُوا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٢٣﴾

يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ أَلْسِنَتُهُمْ وَأَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

﴿٢٤﴾ يَوْمَ يُؤْفِكُ اللَّهُ دِينَهُمُ الْحَقَّ وَيَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ

الْمُبِينُ ﴿٢٥﴾ الْخَبِيثَاتُ لِلْخَبِيثِينَ وَالْخَبِيثُونَ لِلْخَبِيثَاتِ

وَالطَّيِّبَاتُ لِلطَّيِّبِينَ وَالطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَاتِ أُولَئِكَ مُبَرَّءُونَ

مِمَّا يَقُولُونَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٢٦﴾

دوای به بیانکردنی خه بهری بوختان و سزای بوختانکه ران و ته مبی کردنی نهوانه ی له بوختانه که وه گلان، نه مجار پهروه ردگار به ناشکرا به پرائه تی عایشه ی راگه یاند، له ته که نه وهش دا حوکمیکی گشتی به یان کرد، حوکمه گشتیه کهش نه وهیه: هه که سی که بوختان به موسولمانیکی داوین پاک بکا، نه وه له په جهه تی خودا دووره و سزایه کی که وه ی بو دانراوه.

ته مهش هه په شهیه کی توندو تیژه بو نهوانه ی بوختان به ئافره تی داوین پاکی بی تاوان ده کهن! ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ الْغَافِلَاتِ﴾ بیگومان نهوانه ی پیاو و ئافره تی داوین پاکی خاوهن سپروا و موحصه و موسولمان و خودا په رست و بی ناگا له تاوان، تۆمه تبار ده کهن و بوختانیان بو هه لده به ستن به ناحق تاوانی زینایان و هپال ده دهن و ناویان ده زپین، ﴿لَعْنُوا فِي

ته فسیری رهوان

الدنيا والآخرة ولهم عذاب عظيم ﴿٢٣﴾ ئەوانه له دونیاو قیامهت دا نه فرینیان لی
 کراوه، له ره جهتی خودا بی بهشن، غه زه بو قاری خودایان له سهره، له قیامهت
 دا عه زابی به نیش و سامناکیان له سهره، تۆ بهی تاوانی بوختانه کهیان لی
 ده سه ندری، نیمامی نه جه دو موسلیم بوخاری و هی تریش له نه بو هوره یه ره
 ریوایه تیان کردوه ده فرموی: پیغه مبهه ﴿٢٤﴾ فرموی: ((اجتنبوا السبع
 الموبقات، قيل وما هن يا رسول الله؟ قال: الشرك، السحر، وقتل النفس التي حرم
 الله الا بالحق، واكل الربا، واكل مال اليتيم، والتولي يوم الزحف، وقذف المحصنات
 الغافلات المؤمنات)) خۆتان پاریزن له جهوت تاوانه به هیلاک به ره کان، گوترا: ئەو
 جهوت تاوانه فهوتی به ره چین ئەی پیغه مبهه خودا! پیغه مبهه ﴿٢٥﴾ فرموی:
 هاوه لدا نان بو خودا، سیحر کردن کوشتنی ناده میزاد به ناحق، خواردنی ریا،
 خواردنی مالی هه تیو، هه لاتن له روژی هه رش بردن بو سه ره دوژمن،
 بوختان کردن به ناهه تی مو حه نه و بی ناگاو موسولمان.

که ده فرموی: ﴿غافلات﴾ ناما زیه بو. ئەو ناهه تانه ی بی ناگای
 له بیلاتی ناپاکان چونکه داوین پاکن و تاوانیان نه کردوه، هیچ هه زه ریک
 وه ناگرن، دل و ده روونیان پاکه و هیچ ترسیان نیه، که بوختانه که ده بیست
 وه کوو له جه وارا بهر بینه وه وایه.

له فرموده یه کی تر دا پیغه مبهه ﴿٢٦﴾ فرمویه تی: ﴿قذف المحصنة يهدم
 عمل مئة سنة﴾ بوختان کردن به ناهه تی داوین پاک و موسولمان کرده ی سه ده
 سال قه لاچۆ ده کا.

﴿يوم تشهد عليهم ألسنتهم وأيديهم وأرجلهم بما كانوا يعملون﴾
 عه زاب و سزادانی بوختان که ره له روژی قیامهت دایه، ئەو روژی زویانیان و
 ده ست و قاچیان شایه تیان لی ده ده ن بهو کرده وانه ی کردیانن، چ تاوانیکی
 به زویانی کرده زویانی خۆی شایه تی لی ده ده، هه روا چ تاوانیکی به ده ده ستی
 نه نجام داوه ده سه که ی لی ده ده بیه شایه ت. هه روا قاچ و نه ندانه کانی تریش

عائیشه و ده فەر موی: ﴿الْخَبِيثَاتُ لِلْخَبِيثِينَ، وَالْخَبِيثُونَ لِلْخَبِيثَاتِ﴾ نافرەتی داوین پیسی زیناکار شیایوی داوین پیسی زیناکاره، پیایوی داوین پیسی زیناکار شیایوی ئەوهیه نافرەتی داوین پیسی زیناکار بێنی.

﴿وَالطَّيِّبَاتُ لِلطَّيِّبِينَ، وَالطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَاتِ﴾ نافرەتی داوینپاکی خاوەن ناموس بۆ پیایوی موسولمانی خاوەن ناموسه، پیایوی داوینپاکی موسولمان و لهخودا ترس شیایوی نافرەتی داوینپاک و عەفیفەیه. چونکە وه کوو ده لێن: (تهیری گول عاشق به داری ژقنه مووته) هه موو خاوەن رهوشتێک چاک یان خراب، له گهڵ هاو وینهی خۆی هه لده کاو ده گونجی، لیکچوون له نه خلاق و رهوشت دا رۆلێکی گرنگیان ههیه له بنه ماکانی پیکه وه ژیان و بهردهوام بوونی هاوسه ری. وه کوو له نایه تیکی تر دا ده فەر موی: ﴿الزَّانِي لَا يَنْكِحُ إِلَّا زَانِيَةً أَوْ مُشْرَكَةً، وَالزَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ﴾ (النور/٣) مه به ست به (الخبیثات و الطیبات) نافرەتی به د رهوشت و داوین پیسه. واته: عاده تی نافرەتی به د رهوشت وایه مه یلی له پیایوی به د رهوشته، نافرەتی رهوشت جوان مه یلی له پیایو عەفیفو خاوەن رهوشته..

ده شگونجی مه به ست به (الخبیثات) نمو وشانه بن که بوختانه که یان لی پیک دی، نمو کاته ماناکه نمو شیوهیه ده بی، وشه ی ناشرین و بوختان و هه لبه ستراو شیایوی پیایوی خوێری و ده روون نه خوش و رهوشت ناشرینه.

به پێچه وانه شه وه قسه ی جوان و پیک و پیک پیایوی داناو عاقل و هوشمند ده یکا. پیایوی داناو عاقل و موسولمان قسه ی بوختان که ران رت ده که نه وه و بروایان پێ ناکه ن! جا چونکه پێغه مبه ر ﷺ بۆ خۆی کاکله و جه وه مری پاکانه، چاکترینی ناده میزاده به گشتی، ده بی خاتوو عائیشه ی خێزانی شه ی پوخته ی پاکان بی، که وابی بوختان که ران ناما قۆلیان کردو بۆخو یان گوت، نه وه ی به نه ویانه وه گوت: له گه ل واقیعی حال دا ناگونجی و دووره له پاک و خاوی تی عائیشه و په روه رده بوونی له مائی باوکی داو له خزمه ت پێغه مبه ردا ﷺ.

﴿أولئك مبرؤون مما يقولون لهم مغفرة ورزق كريم﴾ ئەو پاك و بێگەردانە وەكوو صفوان و عائیشە ﷺ دوورن و بەرین لەوەی بوختانكەران پێیانەوه دەتێن. ئەو بێ تاوان و داوینپاكانە، لێخۆشبون و تاوانپۆشی خودایان بۆ هەم، رزق و رۆژی پاك و خاوەنیان لەبەهەشتی بەرین دا بۆ دابین كراوە و دەیاندریتێ. وەكوو لەنایه تیكي تردا دەفرموی: ﴿واعتدنا لهم رزقا كريما﴾ (الاحزاب/٣١) بەم جۆرە باسی روداوی بوختان كۆتایی هات، ئەو روداوەی: كە كۆمەڵی موسولمانانی تیدا گیرۆدە بوون لێیان بوو بەتەنگانەیه کی فرەمەن، تەنگانەیه کی وەها: كەروی لە ناو خێزانی پێغەمبەر ﷺ كردو مەبەستیان ئەوەبوو بتمانەو شیعە لە مائی پێغەمبەر ﷺ دا برن و لەكەداری بکەن.

پەروەردگار هەرگیز قبول ناکا و ناهیتلی: كە لەخانەوادە ی پێغەمبەردا جگە لەعەنوصوری پاك و خاوەن و داوینپاك هەبێ،.. پەروەردگار پێغەمبەری ﷺ كردو بە (القدوة الحسنة) بۆ موسولمانان، خانەوادەكەشی نمونە و پێشانگایە بۆ خێزانی موسولمانان.

ئێزێن وەرگرتن بۆ چوونە ناو مالا و دیدەنی كردن

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

ءَامَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتَّى تَسْتَأْذِنُوا
وَتُسَلِّمُوا عَلَى أَهْلِهَا ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٢٧﴾
فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فِيهَا أَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوهَا حَتَّى يُؤْذَنَ لَكُمْ وَإِنْ

قِيلَ لَكُمْ اَرْجِعُوا فَاَرْجِعُوا هُوَ اَزْكٰى لَكُمْ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
 عَلِيمٌ ﴿٢٨﴾ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ اَنْ تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ مَسْكُونَةٍ
 فِيْهَا مَتَعٌ لَّكُمْ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ ﴿٢٩﴾

دهرباره‌ی سه‌به‌ب نزولی نایه‌تی ژماره (٢٧) فەریابی و نیینوجەریر
 له‌عه‌دی کۆری ثابتەوه‌ ریوایەتیان کردوه ده‌لێن: ئا‌فره‌تیکی ئه‌نصاری ها‌ته
 خزمەت پی‌غه‌مبەر و ﷺ عەرزى کرد ئه‌ی ره‌سولی خودا! من له‌مالی خۆم دا
 جاری واده‌بی به‌شیوه‌یه‌کم پێم ناخۆشه‌ که‌س بم بینێ، که‌چی زۆرجار پیاوانی
 خزم و که‌سو کار خۆ به‌مالم دا ده‌که‌نو به‌و شیوه‌یه‌ ده‌مبینن، نازانم چی
 بکه‌م؟ ئیتر نایه‌تی ﴿یا ایها الذین آمنوا لا تَدْخُلُوا بُیُوتًا غَیْرِ یُوتِکُمْ حَتّٰی
 تَسْتَأْذِنُوا..... (الایه)﴾ نازل بوو.

دهرباره‌ی نایه‌تی ژماره (٢٩) نیینوئەبی حاتەم له‌موقاتیلی کۆری
 هه‌یانه‌وه‌ ریوایەت ده‌کا ده‌لی: که‌نایه‌تی ئیزن وەرگرتن بۆ چوونه‌ ناو مالی
 خه‌لك نازل بوو، هه‌زره‌تی نه‌بویه‌ کر ﷺ فەرمووی: ئه‌ی پی‌غه‌مبەری خودا!
 بازگانه‌کانی قورەیش له‌نیوان شام و مه‌که‌و مه‌دینه‌دا هامو شۆده‌که‌نو
 له‌پێگا هه‌ریه‌که‌یان خانی تایبه‌تیان هه‌یه، نه‌وانه: که‌له‌پێگا لاده‌دن بۆ
 خانووی خۆیان چۆن ئیزن وەرگیرن و سه‌لام بکه‌ن؟؟ خۆ که‌سیان تێدا نیشته‌جێ
 نیه.

ئیتر نایه‌تی ﴿لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ اَنْ تَدْخُلُوا بُیُوتًا غَیْرِ مَسْكُونَةٍ..
 (الایه)﴾ نازل بوو. په‌یه‌ندیی ئه‌م کۆمه‌له‌ نایه‌ته‌ به‌هی پی‌شه‌وه‌ له‌م روه‌ویه:
 که‌له‌وه‌ پێش حوکی نه‌وانه‌ی دیاری کرد: که‌بوختان به‌داوێنپاکان ده‌که‌نو
 چیرۆکی بوختانه‌رانی خاتوو عانیشه‌ی گێپرایه‌وه، نه‌جار گونجاو بوو ئاداب و

رەۋىشى چۈنە مال ۋە دېدەنى كۆرۈن ئىزىن ۋە رەگرتىن ۋە سالا كۆرۈن بەدىيان بكاو
 ياساۋ رېئىساي بۇ دابنى ۋە فەرمان بەموسولمانان بكا: پەپەرەۋى بكەن بۇ ئەۋەۋى
 دوور بن لەتۆمەت ۋە گومان، ھەر لەخۆۋە ھەلنە كۆتەن سەر مال ۋە ھالى خەلگى
 بەبى ئىزىن ۋە رۇخسەت ۋە رەگرتىن خۇبە مالى كەس دا نەكەن، ھەروا لەگەل
 ئافرەتى نامە ھەرم دا خەلۋە نەكەن ۋە خۇيان نەخەنە بەر تۆمەت ۋە زوبانى
 بەختانكەران ۋە ھەلىيان بۇ نەپەرخسېتن بوختانىيان بۇ ھەلەستەن. لەھەمان كات
 دا ھال ۋە زەئى خەلگى بەرچاۋ بگرن، موراعاى ئەۋ كەسانە بكەن
 كەنایانەۋى خەلگى لەمالى خۇيان دا بىيان بىنى، چۈنكە سەپىر كۆرۈن ۋە تېپىۋانىنى
 نامە ھەرم رېخۆشكەرەپە بۇ زىنا. بۇپە پەرۋەردگار بەم كۆمەلە ئايەتە چەند
 ئاداب ۋە رەۋىشكى كۆمەلەپەتە ۋە ھەلس ۋە كەۋت كۆرۈن لەناۋ مال ۋە شوۋىنى
 ھەۋانەۋە دا فېرى موسولمانان دەكا، داب ۋە نەپىتى دېدەنى ۋە ھاموۋ شۆى نېۋان
 خەرم ۋە كەس ۋە كارو ناسياۋو بېگانە داداھنى، بۇ ئەۋەۋى پابەندى بن ۋە رەچاۋى
 بكەن، تاپەپەندى ۋە خۆشەۋىستى ھاموشۇيان بەشپەۋەپە بى سودى لى
 ۋە رەگرن ۋە خۆشەۋىستى زىياترىيان لەنېۋان دا پەيدا بكا. دەفەرمۇ: ﴿يَا أَيُّهَا
 الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ، حَتَّى تَسْتَأْذِنُوا وَتَسَلِّمُوا عَلَى
 أَهْلِهَا﴾ ئەى ئەۋ كەسانەپە پىراتان بەخوداۋ بە پېغەمبەرى خودا ھەپە، خۇتان
 بەشۋىنكەۋوۋى پەپەمى ئىسلام دەزانن، بەبى رۇخسەت ۋە رەگرتىن خۇتان
 بەمالى خەلگى دا مەكەن، بەبى پىرس مەچنە ناۋ مال ۋە ھەۋشەپە كەسەۋە ھەتا
 ئىزىن ۋە رەدەگرن ۋە سالا دەكەن ۋە خۇتان بەخاۋەن مال دەناسىنن، بۇ ئەۋەۋى
 ھەۋرەتى دانىشتۋانى ناۋ مال نەبىنن، چاۋتان بەشپەك نەكەۋى كەپىننىنى بۇ
 نېۋە ھەلەل نېە، بۇ ئەۋەۋى دانىشتۋانى ناۋ مال ۋە شوۋىن ھەۋانەۋە تاپەتە
 خېزانەكان بەغافلگىرىپى توۋشى ھەرج ۋە لېرودامان نەبن، نەكەۋە ھالەتى
 شەزان ۋە رەگرتىن كۆرۈن، لەجىياتى ئەۋەۋى دېدەنپەكە خۆشەۋىستى ۋە كامەرانى لى
 پەيدا بېى بېپتە ھۆى ناپەھەتەپە ۋە پى ناخۆشۋىن ۋە دزانن.

دروست ده‌کاو ده‌بنه هه‌نگاونان به‌رهو شه‌هوانیه‌ت و داوێن پیسی، هه‌روه‌ها ده‌رگا کردنه‌وه بۆ ده‌روون نه‌خۆشه‌کان هه‌تا تۆمه‌تی خۆیان ئاراسته‌ی نه‌م و نه‌و بکه‌ن!

بێگومان له‌سه‌رده‌می نه‌زانی دا عه‌ره‌به‌کان کت و پر خۆیان به‌مالی خه‌لکی دا ده‌کرد و هه‌کوو هه‌رشه‌به‌ر هه‌لیان ده‌کو‌تایه‌ سه‌ر خاو و خه‌زان، کابرای میوان به‌بێ پرس خۆی به‌مالی خانه‌ خۆی دا ده‌کرد، واده‌بوو کابرای خانه‌ خۆی له‌گه‌ڵ خه‌زانه‌که‌ی به‌حاله‌یک ده‌بینی که‌په‌یان ناخۆش بوو که‌س به‌و شتیه‌ بیان بینێ، واده‌بوو ئافه‌رتی خانه‌ خۆی روت و قووت یان شه‌رمگای به‌ده‌روه‌ بووه، یان پیای خانه‌ خۆی له‌حاله‌یک وادا بووه بێ خه‌م خۆی روت کردۆته‌وه، ئیتر به‌خۆ به‌مالدا. کردنی میوانی ناوه‌خت و له‌نکا و کابرای خانه‌ خۆی و خه‌زانی که‌وتونه‌ حاله‌تیکی هه‌ره‌ج و ناخۆشه‌وه. بۆیه‌ په‌روه‌ردگار به‌و نه‌ده‌به‌ به‌رزو په‌روژه، به‌و داب و شتیه‌ هه‌لس و که‌وته‌ موسولمانانی نه‌ده‌ب داداوه!

ظاهیری ئایه‌ته‌که‌ نه‌وه ده‌گه‌یه‌نی: که‌په‌ش چوونه ژووره‌وه، ده‌بێ ئه‌یزن وه‌ریگری و سه‌لام بکا، به‌لام وه‌کوو زانایانی ته‌فسیر شییان کردۆته‌وه ئه‌یزن وه‌رگرتنه‌که‌ واجبه‌و سه‌لام‌کردنه‌که‌ سوننه‌ته.

به‌گوێره‌ی ئایه‌ته‌که‌ ئه‌یزن وه‌رگرتن په‌ش سه‌لام کردنه، چونکه‌ راست نه‌وه‌یه: ته‌رتیبی باس کردن به‌شتیه‌ی ته‌رتیبی مال بێ.

به‌لام جه‌ماوه‌ری زانایان ده‌فه‌رموون. سه‌لام په‌ش ده‌خری چونکه‌ عه‌طفی سه‌لام کردن بۆسه‌ر ئه‌یزن وه‌رگرتن به‌پیتی (واو) نه‌جم دراوه، عه‌طف به‌ (واو) یش بۆ (مطلق الجمع). نه‌بجار فه‌رموده‌یه‌کی، سه‌حیح هه‌یه‌ ته‌رمینی له‌جابه‌روه‌ ریوایه‌تی کردوه ده‌فه‌رموی ((السلام قبل الکلام)) سه‌لام کردن په‌ش قسه‌ کردنه. هه‌روه‌ها بوخاری له‌ (الأدب المفرد) داو ئه‌بنو ته‌بی شه‌یه‌به‌ له‌ته‌بی

ببینی؟ وتم: نه خير! فرموی دهسا کهوایه: نیزن وهریگره، جاریکی تر لهم بارهوه پرسیارم لی کردهوه، فرموی: تو دهتهوی پابهندی فرمانی خودا بی؟ وتم: بهئی: فرموی دهی کهوایه نیزن وهریگره.

ههتا ئەم ئەندازەییە بەم جۆرە وردو ناسکە ئایینی ئیسلام دابو نەریتی
 هاموو شوو دیدەنی خزم و کەسو کارو ناسیاری روون کردۆتەوه، چۆنیەتی بوون
 بەمیوان و بوون بەخانە خۆی دەست نیشان کردووە. پێغەمبەر ﷺ و هاوێڵانی
 زۆر بەوردی پابەندی ئەم ئادایە ئیسلامییانە بون و پەڕپەڕەیان کردون.

خویندەری هیژا! ئیتمە ئەمڕۆ خۆمان بە موسوڵمان دەزانین بەلام هەست
کردنمان بەو ورده کاریبانه کۆل بووه، پیاوی وامان هیه بهبێ پرس خۆ به مائی
برای خۆی دا دهکا شهو بێ رۆژ بێ، کاتی نوستن بێ کاتی نیستبراحت بێ،
گوێ نادا به نامۆزگاری قورشان! وادهبێ نیوسهعات زیاتر له ده رگا کوتان
ناکهوێ. ناگه پێتموه تا به ناچاری ده رگای لی نه که نه وهو تیزعاجیان نه کاو
نیسراحتیان لی تێک نه دا کۆل نادا. مائی براههتی، مائی براده ریهتی، مائی
ناسیاویهتی، (تای کاکه! براده ر نه بوايه. خزم نه بوايه که یفی خۆیهتی!).

له کاتی نان خواردن دا له درهنگانیکې شهودا، به بې پرسو نیزن وهرگر تن
کابرا خو به مالی خانه خوږ دا ده کاوده بې خوارده مهنی بو پیشکesh بکړی،
ته گینا گله یی ده کا، واده زانی ریزی لی نه گیراوه، به کوردی و به کورتی
هه ریه کی کمان بیر له رابوردی خومان بکهینه وه چا ورد کهینه وه نه م جوړه
دیاردانه مان دیونو بهر چاومان ده کمون. نه مه هویه که ی نه وه یه نیمه خومان
به نه ده بې نیسلامی نارایش نه داوه، پابه ندی فرمانو جلوه گیریه کانی خوداو
پیغه مبه ری خودا نین و نه بووین. به لکوو شوین دابو نه ریتیکې هه له
که وتووین. نیمه ده بینین و ده بیستین بیگانه کان نه وانه ی موسولمان نین دابو
نه ریتیکیان هه یه بو هاموشو کردن و دیده نی یه کتری کردن و پیسه وه پابه ندن و
بانگه وازی بو ده کمن، ده ق ده شو بهیته نه و نادابه ی قورشان بانگه وازی بو

کردوو ئیمه‌یش که له‌وانه‌وه ده‌یبنین جاری واهیه پێ ی موعجه‌بین!!! ده‌ی
 باشه بۆچی هه‌ول ناده‌ین یه‌که‌م بزانی: که‌ئهو دابو نه‌ریته هه‌ی قورئانه‌و
 نه‌وان له‌ئیمه‌یان دزیه‌و به‌رگیکی تریان به‌به‌ردا کردو، دووهم به‌گیان و به‌دل
 پابه‌ندی بین و له‌خۆمان دا به‌رجه‌سته‌ی بکه‌ین و خۆمانی پێ ئارایشته‌ بده‌ین؟! ﴿ذلکم خیر لکم﴾ واته: سه‌لام کردن و ئیزن وهرگرتن خێرو فهره‌ بۆ
 میوان و خانه‌ خۆی، زۆر باشتره له‌وه‌ی سه‌ربه‌خۆ میوان به‌بێ پرس خۆ به‌مالی
 خانه‌ خۆی دا بکا، هه‌روه‌ها ته‌م جۆره سه‌لام کردنه‌ی ئیوه زۆر باشتره له‌و
 شیوه سه‌لامکردنه‌ی سه‌رده‌می نه‌زانی، ته‌وه بوو کابرای میوان له‌سه‌رده‌می
 جاهیلی دا: که‌بچوایه‌ بۆ مالتیکی تر به‌یانی باش و ئیواره باشی لێ ده‌کردن و
 خۆی پێدا ده‌کرد، واده‌بوو کابرای خانه‌ خۆی ی ده‌بینی له‌گه‌ل خێزانه‌که‌ی
 نوستوووه تووشی به‌خودا شکانه‌وه‌ی ده‌کردن. ﴿لعلکم تذکرون﴾ خودا ته‌م
 ئامۆژگاری و نیگایه‌ی بۆ سه‌ر نازل کردو و شاره‌زای کردو به‌لکوو بیر
 بکه‌نه‌وه و په‌ند ئامیژ ببن و بزانی: چی له‌به‌رژه‌وه‌ندیی خۆتان دایه‌ په‌یره‌وی
 بکه‌ن، خۆتان و خه‌لکانی تریش تووشی مه‌وقیفی هه‌ره‌ج و شه‌رماوه‌ر نه‌که‌ن!
 نه‌عجار په‌روه‌ردگار حوکمی حاله‌تیکێ تر به‌یان ده‌کا، ته‌ویش ته‌و حاله‌ته‌یه:
 که‌خانه‌وه‌که‌ چۆل بێ و خاوه‌ن مال له‌مال نه‌بێ، ده‌فه‌رموی: ﴿فان لم تجدوا فیها
 أحدا، فلا تدخلوها حتی یؤذن لکم﴾ ته‌گه‌ر له‌خانوی غه‌یردا که‌ستان
 وه‌یره‌وه نه‌هات و که‌سی تێدا نه‌بوو ئیترتتان بدا، چونه ژوووه‌وه دروست نه‌ه،
 چونکه ته‌سه‌ر پروفکردنه له‌ملکی غه‌یر به‌بێ ره‌زامه‌ندی خاوه‌نی. هه‌روه‌ها
 چونکه خانوو مه‌سکه‌ن حورمه‌ت و پیرۆزیی خۆیان هه‌یه، له‌وانه‌یه شتی نه‌پێنی
 تێدا بێ و خاوه‌ن مال نایه‌وی که‌س چاوی پێ بکه‌وی، مه‌نع کردنی خۆ به‌مال
 دا کردن به‌بێ پرس هه‌ر ته‌نیا له‌به‌ر ته‌وه نه‌ه کابرای میوان چاوی به‌عه‌وره‌تی
 ژن و مالی خانه‌ خۆی نه‌که‌وی و به‌س! به‌لکوو له‌به‌ر ته‌وه‌شه جاری واده‌بی
 کابرا له‌مالی خۆی دا شتی وای داناوه، ره‌سمی وای هه‌لاواسیوه نایه‌وی که‌س

بیان بینئ. به‌کوردی و کورتی مه‌سکه‌نو شوینی هه‌وانه‌وه قودسیه‌تی خۆیان هه‌یه، نابئ به‌هیچ شیوه‌یه‌ک به‌بئ پرس نه‌و سنووره بشکێندری.

نه‌گهر خاوه‌ن مال له‌مال نه‌بوو ئیزن وه‌رگرتن له‌منداله‌کان یان له‌کاره‌که‌رو نۆکه‌ری به‌هه‌ند وه‌رناگیرین، نیعتباری پیناکری.

به‌لام چهن حاله‌تیک هه‌ن له‌و نه‌هیه گشتیه چهرت ده‌کرین ده‌که‌ونه به‌ر قاعیده‌ی (الضرورات تبیح المحظورات) بۆ نمونه ئاگریک له‌مالیک ده‌که‌ویتته‌وه، یان مندالیک ماله‌که خه‌ریکه بخنکی، یان بۆ به‌ره‌نگار بوونه‌وه‌ی شتی ناشهرعی و تاوان، بۆ نه‌م جوژه شتانه ده‌کری کابرا به‌بئ پرس و به‌په‌له‌ خۆ به‌مالی غه‌یری خۆی دا بکا.

﴿وان قيل لكم: ارجعوا فارجعوا هو ازکی لکم﴾ نه‌گهر له‌لایهن خاوه‌ن ماله‌وه پیتان گوترا بگه‌ڕینه‌وه، بگه‌ڕینه‌وه، چونکه گه‌رانه‌وه پر خیر و فەرته‌ره، بۆ دونه‌یاو قیامه‌تتان باشته‌ره، ره‌وا نیه بۆ ئیوه نه‌ی موسولمانینه‌! نوزه درێژی بکه‌ن و پئ داگرن له‌سه‌ر چوونه ژوره ئیلحاح بکه‌ن و له‌به‌رده‌رگا بوه‌ستن و دانیشن و چاره‌پوانی چوونه ژوره بکه‌ن، چونکه نه‌وه نیشانه‌ی زه‌لیلی و که‌م پێزی ئیوه ئیجراجکردنی خاوه‌ن ماله‌.

﴿والله بما تعملون علیم﴾ بیگومان خودا ئاگاداری رازو نیازو گوشتارو کردارتانه‌و به‌پئ ی کرده‌وه‌کانتان پاداش و سزاتان ده‌داته‌وه، بیگومان نه‌مه هه‌ره‌شه‌یه‌که له‌وانه‌ی سه‌رپێچی فه‌رمانی خودا ده‌که‌ن.

نه‌جار په‌روه‌ردگار حوکمی نه‌و مالانه‌ دیاری ده‌کا: که‌چۆل و خالین: ده‌فه‌رموی: ﴿لیس علیکم جناح ان تدخلوا بیوتا غیر مسکونه فیها متاع لکم﴾ چ خراپه‌یه‌کتان له‌سه‌ر نیه نه‌گهر به‌بئ پرس بچنه ناو نه‌و خانوانه‌وه: که‌ بۆ تێداحه‌وانه‌وه‌ی تایبه‌تی دانه‌نراون. وه‌کوو نویتیل و دوکانی بازرگانی و کاروانسه‌راو هه‌مامی گشتی و نه‌م جوژه شوینانه، چونکه له‌و جوژه شوینانه‌دا

وَلَا يَبْدِيكَ زِينَتُهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ أَوْ
 أَبَاءَ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ أَبْنَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي
 إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي أَخَوَاتِهِنَّ أَوْ نِسَائِهِنَّ أَوْ مَا مَلَكَتْ
 أَيْمَانُهُنَّ أَوِ التَّابِعِينَ غَيْرِ أُولَى الْإِرْبَةِ مِنَ
 الرِّجَالِ أَوِ الطِّفْلِ الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلَى عَوْرَاتِ النِّسَاءِ
 وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ مِنْ زِينَتِهِنَّ وَتُوبُوا
 إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٣١﴾

ده باری سه بده نزولی ئەم ئایەتانە، ئیبنو ئەبو حاتمە لە موقاتیلەو
 ریوایەت دەکا، دە فەرموی: جابیری کۆری عەبدوللا بۆیگێڕاينەو
 ئەسمانی کچی مەرئەد لەناو باخە خورمایەك دا بوو، ئافەرەتان
 دەچوونە لای بێ ئەوێ ئیزار (دەرپییان) لەبێ دا بێ، خەخالی قاچیان
 دەردە کەوتن، زولفو سینگو بەرۆکیان دەردە کەوت، ئەسماء وتی: ئەم
 شیوێیە چەند ناشرینە؟! ئیتر پەرەردگار ئایەتی ﴿وَقُلْ
 لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ﴾ ی نازل کرد. ئیبنو
 مەردوئەیی لە ئەیمامی عەلییەو ریوایەت دەکا دە فەرموی: پیاویك
 لەسەردەمی پێغەمبەردا بە کۆلائیکی شاری مەدینەدا دەروێشت،
 سەیری ئافەرەتیکی کرد ئافەرەتە کەش بۆی روانی، شەیتان خەوکی
 خەستە نیو دڵیانەو هەزریان لەبە کتر کردو هەریەکیان بەوی
 تریان موعجیب بوو، لە کاتیك دا پیاو کە بە خەیاڵی
 ئافەرەتە کەو بە پەنا دیواریك دا دەروێشت و سەیری
 قەدو بالا ئی ئافەرەتە کەو دەکرد، لەناکاویك دا لوتی
 خۆی بە دیواریك

کیشاو لوتی قاش بوو خوین هاته خواره وه، کابرا وتی: وه لاهی خوینه که ی
 ناشومه وه تا نه چمه لای پیغه مبهه ﷺ و روداوه که ی بو نه گپرمه وه، هاته
 خزمه تی و روداوه که ی له نوکه وه بو گپرایه وه، پیغه مبهه ﷺ فهرمووی: نه وه
 سزای تاوانه که ته، نیت پروره دگار نایه تی ﴿قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ.....﴾ ی نازل کرد، نیبنوجهریر له حه ضره مییه وه ریوایه ت ده کا
 ده لی: نافره تیک دوو خلخالی زیوی له قاچ کردبوون زنجیره یه کی میروشی له گهل
 خلخاله کان له قاچ کردبوو، به لای کۆمه لیک پیاودا تیپه ری، قاچی له زهوی دا
 میرو خلخاله که لیک کهوتنو و دهنگیان لیوه هات، نیت پروره دگار نایه تی
﴿وَلَا يَضْرِبْنَ بَأَرْجُلِهِنَّ.....﴾ ی نازل کرد.

په یوه ندیی تم نایه تانه به ی پیشه وه ناشکراو نمایانه، چونکه چوونه ناو
 مالی غهیر شوین گومانی دیتنی نافره تی نامه حهره م و بینینی شتی وه هابه
 دیتنی دروست نه، بۆیه پروره دگار فهرمانی به موسولمانان کرد به نیترو
 مییان وه: که به شیوه یه کی گشتی له ناست یه کتری چاو داخه نو و سهیری یه کتری
 نه کهن، چاو نه پرته یه کتر، هه لبه ته حوکه که عامه و نه وانه ش ده گریته وه:
 که نیزی چوونه ژووره وه و ده دگرن، پتویسته له سه ر نه وانه ی نیزی ن ده درین بو
 چوونه ناو مال، له کاتی نیزی و چوونه ژووره وه دا، چاوی خوین داخه نو
 به نه نقه ست بو نافره تی نامه حهره م نه پران، ههروه کوو له سه ر نافره تانیش
 پتویسته جوانی خوین بو میتردو مه حهره می خوین نه بی بو که سی تری
 ده رنه خه ن، چونکه ده رختنی نه ندایمی خوین (جگه ده م و چاوو دوو ده ست
 تامه چه ک) بو بیگانه حهرامه و سه ر ده کیشی بو کهوتنه ناو فیتنه ی و
 حهرامه وه، چونکه گوتراوه: (سهیر کردن و بۆ یه کتر روانین پۆسته ی زینایه)

بیگومان تایی نی نیسلام هه ول ده دا بو بنیاتنای کۆمه لگایه کی پاک و
 خاوین: که له هه موو تان و ساتیک دا شه هوه ت و حه زو ئاره زوی تیدا
 نه ورژیتلری، تیروانینی خائینانه و لارو له نه جو جم و جولای هه ست ورژیتنه رو

دهرخستنی جوانی و نارایش و جهستهی روت و قوت هه موو ئه مانه ده بنه هوی و روزاندنی شهوه و نارەزۆ حەیانێ یه شیت ناسایی یه که.

بوخاری له ئه بو سه عیدی خودرییه وه ریاوایت ده کا ده لێ: پیغه مبه ر ﷺ
 فرمانی پی کردین که له سه ر ریگاویان دانه نیشین، فرموی: ((ایاکم والجلوس
 علی الطرفات)) خۆتان بپارێزن له دانیشتن له سه ر ریگا و بان. هاوه لآن عه رزیان
 کرد و تیان نهی پیغه مبه ری خودا! ناتوانین هه ر ده بی له سه ر ریگا دانیشین و
 قسه و باسی خۆمانی تیدا بکه یین، پیغه مبه ر ﷺ فرموی: ((ان أبیتم فاعطوا
 الطريق حقه)) نه گه ر هه ر ناچارن له سه ر ریگا دابنیشن ده مافی ریگا به دن،
 نه وهی پتیویسته له سه رشانتان نه غجامی به دن، هاوه لآن و تیان: مافی ریگا چیه
 نهی پیغه مبه ری خودا؟ پیغه مبه ر ﷺ فرموی: ((غض البصر، وكف الاذی ورد
 السلام، والأمر بالمعروف، والنهی عن المنکر)) چاو داخه ن سه یری شتی حه رام
 مه که ن، ریگا مه گرن کۆسپ مه خه نه به ر ده م ریباواران، نه گه ر سه لامیان لی
 کردن وه لآمی سه لام به نه وه، فرمان به چاکه بکه ن و جله وگیری له خراپه ..

هوی فرمان به چاو داخستن به رگری کردنه له فسه اد به عه ره بی پی ی
 ده گوتری (سد الزناح) به ربړکردنی خراپه، چوونکه وه کوو و وتمان سه یر کردن
 پۆسته ی زینایه هه ندی له زانایانی سه لاف فرموویانه: سه یر کردنی ئافره تی
 نامه حه رم تیری ژه هراویی یه بو دل.

تیره که ی نه و رۆژه مه حبویه م: که لوتفی کرد به من

گه ر نه به خشی مه ره ه می وه صلی برینم کارییه

نالی

هه ر بۆیه په روه ردگار له نایه ته که دا فرمان به عه وپه ت پاراستن و چاو
 پاراستنی پیکه وه هیناوه، چونکه ته ماشا کردنی ئافره تی نامه حه رم
 سه رده کیشی بو تاوانه گه ره که (واته: زینا).

ده فهرموی: ﴿وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ﴾ نهی موحه ممد فهرمان به به نده کانی من بکه: که شهرمگای خویان بیاریزن، له زیناو هه تیو بازی و نه شهیلن که س عه وره تیان بیینی. نه حمده و خاوه نی سونه نه کان فهرموده یه کیان ریوایه ت کرده ده فهرموی: ((احفظ عورتك الا من زوجك او مملکت یمینك)).

نه بچار په روه ردگار حیکمه تی فهرمانه که ی دیاری ده کاو ده فهرموی: ﴿ذلک ازکی لکم﴾ بینگومان چاو داخستو عه وره ت پاراستن بو نه وان باشته، پر خیرو فهرتره بو خاوینی دل و ده روونیان، بو پاراستنی ناینیان. له ناشاردا هاتوه ده لی: که سیك چاوی خوی بیاریزی له نه ظهری حهرام خودا رونا کایی ده خاته بینینیوه.

نیمامی نه حمده له ته بو نومامه وه ریوایه ت ده کا ده لی: پیغه مبه ر ﴿فهرموی: ((ما من مسلم ینظر الی محاسن امرأه، ثم یغض بصره، الا اختلف الله له عبادة یجد حلاوتها)) همر موسولمانیک بروانی بو جوانی نافرته تیك و پاشان له ترسی خودا چاو داخاو واز له ته ماشا کردنی بیینی، خودا بو ی ده کاته عیباده ت و شیرینی نه و عیباده ته ده چیژی.

نیمامی طبه رانی له عه بدوللای کوری مه سعوده وه ریوایه تی کرده ده لی: پیغه مبه ر ﴿فهرموی: ((ان النظر سهم من سهام ابلیس مسموم من ترکه مخافتی ابدلته ایمانا یجد حلاوته فی قلبه)) ته ماشا کردنی نافرته تی نامه حهرم تیری که له تیره ژه هراویه کانی شهیتان، که سیك له ترسی خودا وازی لی بیینی، بو ی ده که م به نیمان و به دل هه ست به خوشی و شیرینی نه و نیمان و باوه ره ده کا!

﴿ان الله خیر بما یصنعون﴾ بینگومان خودا زانیاری ته وای هه یه، به هه موو هه لس و که وت و کارو کرده وه ی به نده کانی، هیچی لی گوم نابی و هیچی لی تیك ناچی. وه کوو له نایه تیکی ترده ده فهرموی: ﴿یعلم خائنة الأعین

وما تخفی الصدور ﴿١٩﴾ (غافر/١٩) ته مهش ههژه شو ترساندنیهکی تره: که هابزانن چی ده کهن خودا ناگای لی یه و سزاو پاداشی ههیه.

بوخاری به شیوهی (تعلیق) و موسلیم له نه بهوره یه وه ریوایه تیان کردوه، ده لئی: پیغه مبهه ﴿٢٠﴾ فهرموی: ((کتب علی ابن آدم حظه من الزنی أدرك ذلك لامحالة، فرنى العينين النظر، وزنى اللسان النطق، وزنى الأذنين الاستماع وزنى اليدين البطش، وزنى الرجلين الخطا، والنفس تمنى وتشتى، والفرج يصدق ذلك او يكذبه)).

زانایانی نوصول ده فهرمون: هه موو خیطاییهکی شاریع: که ناراسته ی پیاوان ده کری ئافره تیش ده گریته وه، وه لی لی ره دا بۆ زیده جه ختکردنه وه له سهه چاو پاراستن و عه وه ت پاراستن به تایبه تهی ئه وه فهرمانه ی ناراسته ی پیاوانی کرد، ناراسته ی ئافره تانیشی ده کا، هه م بۆ جه خت کردنه وه ی فهرمانه که وه هه م بۆ رون کردنه وه ی چهند هوکمیکی تر: که تایبه تهی ئافره تانن! وه کوو بالا پۆشی و ده رنه خستنی نامیری خو رازاندنه وه و خشل و خو گرتنه وه له ههه شتیک که سهه رنجی پیاوان رابکیشی. ده فهرموی:

﴿وقل للمؤمنات يغضضن من أبصارهن ويحفظن فروجهن﴾ ته ی پیغه مبهه ﴿٢١﴾! به ئافره تانی موسولمانیش بلی باچاوی خو یان دا بجهن له وه شتانه ی خودا دیتنی حه رام کردون، ته ماشای غهیری هه لائی خو تان مه کهن، شهه رمگای خو تان له زینا و پانپانو که بیاریزن، زوره ی زانایان ده فهرمون: دروست نیه بۆ ئافره ت پروانی بۆ پیاوی بیگانه به شه هه وه ته وه بی یان بی شه هه وه بی! به لگه یان ئه وه فهرموده یه یه: که نه بوداودو تیر میزدی له ئوموسه له مه وه ریوایه تیان کردوه ده فهرموی: من و مه میونه لای پیغه مبهه ی خودا بوین، عه بدوللای کوپی نوم مه کتوم هات و دانیشته، ته مهش کاتیک بوو فهرمان کرابوو به ئافره تان خو یان له پیاوی بیگانه بالا پۆش بکهن، واته: حیجاب بگرن، نیتر پیغه مبهه ﴿٢٢﴾ فهرمانی پیکردین که خو مان دا پۆشین.

ئوموسه‌له‌مه ده‌لی: وتم: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودابۆچی ئیتمه حیجاب له‌بهر ئه‌و بکه‌مین چما ئه‌و کوێر نیه؟ خو هیج نابینۆ و نامانناسۆ پیغه‌مبه‌ر ﷺ فهرموی: ((اوعمیاوان انتما، الستما تبصرانه)) نایا ئیوه‌ش کوێرن؟ بو ئیوه ئه‌و نابینن؟ بۆچی خۆتی له‌ناست داده‌پۆشی؟ له‌وه‌لام دا فهرموویه‌تی. وه‌لی ئاخو من ده‌بیینم و سه‌یری ده‌که‌م.. (***)

کۆمه‌لێک له‌زانایانی ئیسلام، فهرموویانه: دروسته ئافره‌ت به‌بۆ مه‌به‌ستی شه‌هوه‌تیش پروانیتته‌ پیاوی بیگانه، واته: پروانیتته‌ غه‌یری نیتوان ناوک و نه‌ژنۆیان، نه‌مه‌ش به‌گوێره‌ی ئه‌و فهرموده‌یه‌ی له‌سه‌حیحی بوخاری و موسلیم دا هاتوووه‌ چه‌سپاوه: که پیغه‌مبه‌ر ﷺ سه‌یری پیاوانی هه‌به‌شه‌یی ده‌کرد که رۆژی جه‌ژن له‌مزگه‌وت دا یارییان ده‌کرد، خاتوو عایشه (دایکی موسولمانان) له‌دوا پیغه‌مبه‌ره‌وه زه‌ق زه‌ق سه‌یری ده‌کردن تابه‌ی تاقت بوو، دوا‌یی هه‌ستا رۆیی. هه‌روا ده‌لێن: فهرمان به‌ئافره‌ت کراوه‌ خۆیان داپۆشن تا پیاو نه‌یان بینن: که‌وابوو لیڤه‌دا جیاوازی له‌نیتوان پیاو و ئافره‌ت دا هه‌یه. ئافره‌ت بۆی هه‌یه به‌بۆ شه‌هوه‌ت پروانیتته‌ غه‌یری نیتوان ناوک و نه‌ژنۆی پیاوی بیگانه، به‌لام پیاو بۆی نیه به‌بۆ شه‌هوه‌تیش پروانیتته‌ جه‌سته‌ی ئافره‌ت..

ئو هه‌دیشه‌ی له‌باره‌ی عه‌بدوللای کوری ئوم مه‌کتومه‌وه ریا‌یه‌ت کراوه‌ هه‌مل ده‌کرۆ بۆ نه‌دب واته: واباشه‌ واجب نیه، هه‌دیشه‌که‌ی عایشه‌ش که‌گوايه له‌ناستی کوێردا خۆی داپۆشیوه‌ هه‌مل ده‌کرۆ بۆ سه‌ر زی‌ده‌ وه‌رع و ته‌قوا نه‌ک له‌بهر ئه‌وه‌ی هه‌رام بووبۆ.

بیگومان مه‌یلی نیتوان پیاو و ئافره‌ت مه‌یل و ئاره‌زۆیه‌کی قووله، له‌ناخه‌وه‌یه، له‌سروشتیان دایه، چونکه‌ په‌روه‌ردگار درێژه پێدانی ژبانی له‌سه‌ر زه‌وی په‌یوه‌ست کردوه‌ به‌و مه‌یل و هه‌زه. به‌رده‌وامبوونی ره‌چه‌له‌ک و گه‌رای ناده‌میزاد له‌سه‌ر زه‌وی و جینشینی کردنی تێیدا پابه‌نده‌ به‌هه‌بوونی ئه‌و مه‌یله. ئه‌و هه‌زو ئاره‌زۆیه‌ ماوه‌یه‌ک کپ ده‌بۆ دوا‌ی ماوه‌یه‌کی تر سه‌ر

هه‌لده‌داته‌وه، وروژاندنی نمو حه‌زه هه‌موو نان و ساتیک ده‌بیته روخینه‌رو
قه‌لاچۆکه‌ر، چونکه نه‌گه‌ر حه‌زه‌که نه‌یه‌ته‌دی و کپ بکریته‌وه، نه‌عصابه
وروژاوه‌کان هه‌ست به‌ماندو بون ده‌که‌ن و شیوه سزایه‌کی به‌رده‌وام تووشی
جه‌سته‌ی ده‌بی.

ته ماشا کردن مهیل ده ورژینتی، لارو له غجه، پیکه نین، سوجه بت و قسه ی
خوش ته مانه هه موو حه زوئاره ژۆ ده ورژینن که ورژاشن کپ کردنه و هیان
زه جمه ته، نه گهر هیچکه نه بی ده بنه هۆی ماندو بوونی ته عصابه ورژاوه کان،
که وابی ریگا چاره ی مه ضبوطو نهو ورژینه رانه یه، بۆنه وه ی مهیل و
تاره ژۆ کان له سنووری سروشتی خۆیان ده رنه چن و یاخی نه بن.

تهجار پهروهر دگار چه ند حوكميكي تاييت به نافرته دياري ده كاو ده فرموي: ﴿ولا يبدن زينهن الا ما ظهر منها﴾ بانافره تان هيچ له جواني خويان بو پياوي بينگانه دهرنه خن، همرشتيک: که ده بيته هوي خو رازانده وه خو ناراشدان وه کوو خشل و خنه و سمدو نمو جوړه شتانه دهرنه خن، دياره شويته که يان له جه ستمی دا زياتر دهرخستنی حرامه. مه گهر نمو شويته نه ي ناکري دهرنه کمون، وه کوو ده ستو مده چکه و دهم و چاو، نم شوينه نه خويان و ه نگوستي له پهنه نه گهر دهریکون قديناکا. نم رايه له تيبنوعه بياسه وه نه قل کراوه. پشتگيري نم رايه ده کري به فرموده ي نه بوداود له عايشه وه ريوايه تي کرده ده فرموي ته سمای کچی نه بوبه کر هاته خدمت پيغمبر ﷺ ته سماء کراسيکي ته نکي له بهر دا بوو، پيغمبر ﷺ روی لی وهرگړا فرموي: نهی نه سماء ((ان المرأة اذا بلغت المحيض، لم یصلح ان یری منها الا هذا)) نافرته همرکاتي گه ييشته بينوژي، نابي جگه له نه مه و نه وه لی دهریکه وي، نيشاره ي بو دوده ستو دهم و چاوی کرد.

ئه‌وه‌شان له‌یاد نه‌چی هه‌موو حوكمی چه‌رت‌کردنی تێدایه، كه‌وابوو هه‌ندی
 حالی واهه‌یه دروسته پیاو ته‌ماشای ئافره‌تی بیگانه بكاو جوان تی ی
 رامیڤنی، بۆ غه‌ونه حاله‌تی داخوازی و پێش ماره‌ كردن، كایرا بۆی دروسته
 چه‌ند جارێك به‌ته‌واوی سه‌یری ئافره‌ته‌كه‌ بكا. یان له‌حالته‌تی شایه‌تی دان و
 حوكم كردن دا ئاله‌م حاله‌تانه‌دا دروسته سه‌یر‌کردنی ده‌م و چا‌وو ده‌ست و
 مه‌چه‌ك و دووباره‌ كردنه‌وی ته‌مasha كرده‌كه.

دروسته بۆ پزیشك - نه‌گه‌ر ئافره‌تی پزیشك نه‌بوو - پڕوانیته‌ شوینی
 برینی جه‌سته‌ی ئافره‌تی بیگانه‌و نه‌و شوینه‌ی پێویستی به‌دیته‌ هه‌یه ته‌ماشای
 بكا. ﴿وليضربن بخمرهن علی جیوهن﴾ باسه‌رپۆشه‌كانیان وا دابده‌نه‌وه سه‌رو
 ملو سینگ و به‌رۆکیان داپۆشی، هه‌یج كامی له‌سه‌ر زولفو لاجانگ و ملو
 سینگ و به‌رۆکیان ده‌رنه‌كه‌وی..

﴿ولا یبدین زینتهن الا لبعولتهن﴾ با ئافره‌تان جوانی شه‌یردراوه‌ی خۆیان
 ده‌رنه‌خه‌ن نه‌هێلن كه‌س شوینی جوانییان ببینی، مه‌گه‌ر بۆ می‌رده‌كانیان، بۆ
 ته‌مان دروسته هه‌موو جه‌سته‌یان ببینن، وه‌كوو ووتمان ژنو می‌رد بۆیان هه‌لا‌ه
 هه‌موو له‌شو لاری یه‌كتری ببینن. ﴿أو آبائهن﴾ هه‌روه‌ها دروسته بۆ ئافره‌تان
 زینه‌ی جوانی خۆیان بۆ باوكی خۆیان ده‌رخه‌ن ﴿أو آباء بعولتهن﴾ یان بۆ
 باوكی می‌رده‌كانیان، ﴿أو آبائهن﴾ بۆ یان كۆری خۆیان ﴿أو أبناء بعولتهن﴾ یان
 بۆ كۆری می‌رده‌كانیان ﴿أو إخوانهن﴾ یان بۆ برای خۆیان ﴿أو بنی إخوانهن﴾
 یان كۆری برا‌كانیان ﴿أو بنی إخوانهن﴾ یان كۆری خوشكه‌كانیان ﴿أو نسائهن﴾
 یان ئافره‌تانی خۆیان واته: ئافره‌تانی موسولمان نه‌ك ئافره‌تی كافرو بی‌دین،
 هه‌موو ته‌مانه مه‌حه‌ره‌من و ئافره‌ت بۆی هه‌یه خۆیان بۆ ده‌رخا واته خۆیان لی
 بالاپۆش نه‌كاو له‌ناستیان خۆ دانه‌پۆشی، به‌لام به‌شیوه‌یه‌كه‌ نه‌بی له‌عه‌اده‌ت
 ده‌ریچی.

﴿أَوَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ﴾ يان كۆيله كانيان ﴿أَوَالْتَابِعِينَ غَيْرِ أُولَى الْأَرْبَةِ مِنَ الرِّجَالِ﴾ يان نهو دهست و پتوهندانهى له مال دان له پياوان وه كوو خزمه تچى و چاپه زو نۆكهر، به مهرجى ناره زۆيان نه بى بۆ ئافره تان وه كوو خه ساوو گىل، يان خونشى يان نهوانهى ئاله تى پياوه تىيان بر درابى و هه زى ئافره تيان نه بى ﴿أَوَالطِّفْلَ الَّذِينَ لَمْ يُظْهَرُوا عَلَى عَوْرَاتِ النِّسَاءِ﴾ يان نهو مندالانهى حال و وه زى ئافره تان نازان، له بهر بچكۆله بى و مندالى ناگيان له كارو بارى جنسى نيهو عه قليان پى ناشكى...! ئاليره دا راجيايى له نيتوان زانايان دا پهيدا بووه.

١- جه ماوه رى زانايان ده فرمون: مه بهست به (نسانهن) ئافره تانى موسولمانن، نهك نه هلى ذيمه، دروست نيهو نابى ئافره تى موسولمان جگه له دهست و دهم و چاوى هيچ شوينىكى ترى بۆ ئافره تى ناموسولمان ده رنجا، چونكه لهوانهيه وه صفى جهستهى بۆ ميترده كهى يان بۆ خه لكى تر بكا، حوكمى ئافره تى ناموسولمان دهق وه كوو پياوى بيگانه وايه بۆ ئافره تى موسولمان. به لام ئافره تى موسولمان ده زانى وه صف كردنى ئافره تى تر بۆ ميترده كهى يان بۆ كه سانى تر حرامه خۆ لى ده پاريزى و نايكا.

موسيلم و بوخارى له تيبنومه سعوده وه ريوايهت ده كهن ده فرموى:
 پيغه مبهر ﷺ فرموى: ((لَا تَبَاشِرِ الْمَرْأَةَ الْمَرْأَةَ تَنْعَتَهَا لِرُجُلٍ كَأَنَّهُ يَنْظُرُ إِلَيْهَا))
 با ئافره ت نه چى وه صفى ئافره تىكى تر بۆ ميترده كهى بكا، به جورىك وه كوو به چاو سه رى بكا وابى!

هه روا بهيه قى له سوونه نه كهيدا ده گيرتته وه ده لى: عومهرى كورى
 خه ططاب ﷺ نامهى نووسى بۆ نه بو عوبه يدهى كورى (الجراح) فرموى:
 هه والم پى گه ييشتوه: كه كۆمه لىك له ئافره تانى موسولمان له گه ل ئافره تانى ناموسولمان ده چنه گه رماوه وه، له ئىستا به ولاره جله و گيريان لى بكه، چونكه

پهوا نیه بۆ ئافرهتیک برپای به خوداو بهروژی قیامت هه بی جگه لههاو
ئایینانی خۆی کهسی تر عه وره تی ببینی!

٢- کۆمه لیککی تر له زانایان له ناویان دا هه نه به لیه کان ده لێن: مه به ست
به (نسانهن) له نایه ته که هه منو ئافره تیکه به موسولمان و کافریانه وه، ئیضا فه
کردنی (نساء) بۆلای راناوی (هن) بۆ موشاکه له و لیکچونه، واته لهره گه زی
خۆیان، که وابوو عه وره تی ئافره ت به نیسه بت ئافره تی تره وه به گشتی نیوان
ناوک و نه ژنیه.

نه جار پهروه ردگار جله و گری له ئافره تان ده کا و فره مانیان پی ده کا:
که خۆیان بیاریزن له هه موو هه ئسو کهوتیک: که ده بیته هۆی وروژاندنی حه زو
مه یلی پیاوی بیگانه و ده فرموی: ﴿وَلَا يَضْرِبْنَ بَأَرْجُلَيْنِ لِيَعْلَمَ مَا يَخْفَيْنَ مِنْ
زَيْنَتِهِنَّ﴾ با ئافره تان. که ده پۆن قاجی خۆیان والهزه وی نه ده ن دهنگی پاوانه و
خلخالیان بیستری، وانه که ن پیاوانه بزانی قاجیان خلخالێ تیکراوه به م جوړه
له کاتی رویشتنی دا قاج لهزه وی بدا بۆ نه وهی خه لک دهنگی پاوانه ی قاجی
بیست! چونکه نه وه سه رنج راکیشه و جیگای گومانه و ئاره زوو شه هوه ت
ده جو لینی و واده کا خه لک گومانی داوین پیسی لی بکه ن، به کورتی نه گه ر
هه ئسو کهوتیک بکا دهنگی پاوانه و خلخالێ بیستری وه کوو نه وه وایه ده ری
خا، هه روا غرینگه هیان له باز نه و به رو به رموور، خۆ بوغخۆش کردن و
سپیا و کردن و خۆ ئارایش دان و نه م جوړه شتانه حه رامن و پیویسته ئافره تی
موسولمان خۆیان لی بیاریزی مه گه ر بۆ میردی بیکا..

﴿وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعاً أَيُّهَا الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ نه ی
موسولمانینه! هه هه وتان بۆلای خودا بگه رینه وه تۆبه بکه ن، پابه ندی
فرمان و جله و گریه کانی خودابن، هه ر ئاداب و ره وشتیک فره مانتان پی ده کا
نه نجامی بدن، نه وه ی نه هیتان لی ده کا پابه ندی بن و خۆسانی لی بیاریزن،

عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا وَءَاتَوْهُمْ مِّن مَّالِ اللَّهِ الَّذِي ءَاتَاكُمْ وَلَا
تُكْرِهُوا فَتِنَتِكُمْ عَلَى الْبِغَاءِ إِن أَرَدْنَ تَحَصُّنًا لِّبُتْغَاوَا عَرَضَ الْحَيَوةِ
الدُّنْيَا وَمَن يُكْرِهْهُنَّ فَإِنَّ اللَّهَ مِن بَعْدِ إِكْرِهِهِنَّ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٣٣﴾
وَلَقَدْ أَنزَلْنَا إِلَيْكُمُ ءَايَاتٍ مُّبِينَاتٍ وَمَثَلًا مِّنَ الَّذِينَ خَلَوْا
مِن قَبْلِكُمْ وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٣٤﴾

ده‌بارە‌ی هۆ‌ی نازلبوونی نایه‌تی ﴿والذین یتبغون...﴾ (ابن السکن)
ده‌لێ: ده‌بارە‌ی کورێکی کۆ‌یله ناوی صه‌بیح بوو، به‌نده‌ی حووه‌یطییی کورێ
(عبدالغزی) بسو، کورە‌که‌ داوای له‌ حووه‌یطیب کرد. که‌قه‌باله‌ی نازاد بوون
(مکاتبة) ی له‌گه‌ل دا مۆ‌ربکا، حووه‌یطیب رازی نه‌بوو، نیت‌ر نه‌م نایه‌ته‌ هاته‌
خواری و حووه‌یطیب له‌سه‌ر سه‌د دینار قه‌باله‌ی نازاد بوونی بۆ نووسی و بیست
دیناری لی خۆش بوو نه‌وی تری لی وه‌رگرت، رۆژی حونه‌ین له‌شه‌ردا شه‌هید
کرا..

ده‌بارە‌ی هۆ‌ی نازلبوونی نایه‌تی ﴿ولا تکره‌وا فتیاکم علی البغاء﴾
موقتیل ده‌لێ نافرته‌ کۆ‌یله‌کانی سه‌رده‌می نه‌زانی ده‌کرانه‌ هۆ‌کاری مال
په‌یدا کردن، ده‌لێن: عه‌بدوللای کورێ نه‌بی سه‌لول سه‌رۆکی دووره‌کان، شه‌ش
چه‌تیوی هه‌بوون (معاذة، مسیكة، أمیمة، عه‌مه‌ره، أروی، قتیله) به‌زۆر داوێن
پییسی پێکردن بۆ پاره‌ په‌یدا کردن، رۆژێک به‌کێکیان دیناریکی بۆ هێنایه‌وه،
یه‌کێکی تریان هه‌یچی ده‌ست نه‌که‌وتبوو، عه‌بدوللا پێی گوتن برۆن داوێن
پییسی بکه‌ن، پاره‌ په‌یدا بکه‌ن، چه‌تیوه‌کان وتیان سوێندمان به‌خودا چیدی
شتی واناکه‌ین، خودا نایینی نیسلامی بۆ ناردوین و زینای حه‌رام کردوه،

هاتنه لای پیغه ممبر ﷺ و شکاتیان کرد، نیت پروردگار نم ثایه تهی نازل کرد.

له ثایه ته کانی پیشوودا پروردگار نه هی لهو شتانه کرد: که سهرده کیشن بو داوین پیسی و گهرا تیکهل بوون، فرمانی کرد به چاو داخستو و عه و پرت پاراستن، له پیش هم موو شتیکیش دا پیویسته نهو بزانین: که پروردگار چاره سهری واقعی و عه ملی هیه، باشتین چاره سهری عه ملیش ناسانکاری ژن و ژن خوازییه، یارمه تیدانی نهوانیه: که توانای ژنهینانیه، چونکه ژن ماره کردن و دروستکردنی خیزان باشتین ریگا چاره یه بو روبه ربو و نهو هی نهو واقعی و دریژه دانی ناده میزاد به ژیان له سهر زهوی به شیوهی سروشتی و په یوهندی نیوان خیزانه کان و بهر دهوام بوونی خوشه ویستی نیوان خیزان و کومه لگا و پرورده کردنی مندا!!

بویه فرمان به موسولمانان ده کاو ده فرمانی: ﴿وَانكُحُوا الْاِيَامِي مِنْكُمْ وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ وَامَانِكُمْ﴾ نهی کار به ده ست و وهلی و قسه رویشتو و ده کان! نهی کومه لی موسولمانان! کچ و کوره کانتان لیک ماره بپرین، نهوی میردی نه میردی بو بدوزنه و لی ی ماره بپرین، نهوی ژنی نه نافرته تی بو بدوزنه و لی ی ماره بکهن، ناسانکاری بکهن بو نافرته به شوودان و ژنهینان، ژن بو بهنده و کویله صالحه کانتان بینن، که نیزه و کاره کهرتان به شوو بدن، کور که وهختی ژن هینانی هات ژنی بو بینن، کچ که کاتی شوکردنی هات به شوی بدن کوسپ و ته گهره مه خنه بهر نه م کاره پیروژه، یارمه تی مالی پیویستیان بدن، واکن ژنهینان و شوکردن به ناسانی و ساده هی په پرهوی بگری و به شیوه کی سروشتی و ساده هی نه نجام بدری، کوره گه نجه کانتان هه لنین بو نهوی زو و ژن بهینن، کچه کانتان والی بکهن بر و بیانوی وانه گرن کوره کان نهوین داخوازیان بکهن:

ئیمامی شافعی له‌ظاهیری رسته‌ی ((وَأَنكحُوا الْإِيَامَى مِنْكُمْ)) حوكمی نه‌وه‌ی ده‌ره‌یتاوه كه‌وه‌لی (باوك و باپیر... هتد) بۆیان هه‌یه كچی ره‌سیده‌ی بائغ به‌بێ ره‌زامه‌ندی خۆی ماره‌بكه‌ن، چونكه خیطابی ئایه‌ته‌كه به‌ (وله‌یه‌كانه) نه‌وان فره‌مانیان پێ كراوه به‌ماره‌کردنی نه‌و كچانه‌ی ویلایه‌تیان به‌ده‌ست نه‌وانه.

به‌لام حوكمی ئایه‌ته‌كه به‌فرموده‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ: كه‌موسلیم و نه‌بوداودو نه‌سائی له‌ئیبنوعه‌بباسه‌وه ریوایه‌تیان كرده‌وه: ده‌فرموی: ((الْبَكَرُ تَسْتَأْمِرُ فِي نَفْسِهَا، وَإِذْنُهَا صَمَاتُهَا)) ته‌خصیص كراوه، چونكه فرموده‌كه نه‌وه ده‌گه‌یه‌نی: كه‌پتویسته كچ ئیزن بداو رازی بێ باوكی یان باپیری ماره‌ی بكا. شافعی له‌ئایه‌ته‌كه حوكمی نه‌وه‌ی ده‌ره‌یتاوه: كه‌تافره‌ت مافی نه‌وه‌ی نیه سه‌روكاری ماره‌کردن بكا! واته: ناتوانی خۆی ماره‌ بكا، یان تافره‌تی تر ماره‌ بكا.

نه‌جار دوا‌ی فره‌مان به‌ژنه‌یتان و شوكردنی ئاده‌میزادان نه‌وانه‌ی پتویستیان به‌نه‌جمادانی نه‌و كاره پیرۆزه هه‌یه به‌ده‌وله‌مه‌ندو هه‌ژاریانه‌وه، رینگاچاره‌یه‌کی گونجاو داده‌نی بۆ نه‌وانه‌ی پتویستیاتی ژنه‌یتان و شوكردنیان بۆ ده‌سته‌به‌ر نابێ و ده‌فرموی: ﴿وَلِیَسْتَعْفِفَ الذِّیْنَ لَا یُحْدِثُونَ نِكَاحًا حَتَّى یَغْنِیَهُمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهِ﴾ با نه‌وانه‌ی پیداوایستی ژنه‌یتان و شوكردنیان بۆ ده‌سته‌به‌ر نابێ، نه‌وه‌په‌ری داوینپاکی ره‌چاو بكه‌ن و ناموسی خۆیان و خه‌لكی بپاریزن و توخن فاحیشه‌و فساد نه‌كه‌ون، تا خودا به‌فه‌ضل و گه‌روه‌یی خۆی ده‌وله‌مه‌ندیان ده‌كاو ده‌گه‌نه حائیک دارای ژنه‌یتان و شوكردن ده‌بن و پیداوایستیه‌كانی هاوسه‌ر په‌یدا كرده‌یان بۆ ده‌سته‌به‌ر ده‌بی:

نه‌جار دیته سه‌ر به‌یانكردنی حوكمی ئۆیه‌م: كه‌نه‌ویش قه‌باله‌ نویسه‌ له‌گه‌ل كۆیله‌كان بۆ نه‌وه‌ی خۆیان ئازاد بكه‌ن، ده‌فرموی: ﴿وَالذِّیْنَ یَتَغَنُّونَ الْكِتَابَ مِمَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ فَكَاتِبُوهُمْ إِنْ عَلِمْتُمْ فِیْهِمْ خَيْرًا﴾ نه‌و به‌ندانه‌ی

داوا له ئاغا کانیان ده کهن بۆ ئه وهی له سه ر مائی کی دیاری کراو و له ماو یه کی دیاری کراو دا نازادیان بکهن. باگه و ره کانیان داوا که یان وه ریگرن و قه به له نامه که یان له گه ل بنووسن، نه گه ر زانیان که سایه تی ئه وه یان هه یه و شایانی نازاد بونن و خاوه ن ته قوا و سه لاحن، ده سته پاک و کاسب و ته یکو شه رن، ده توانن نیش بکهن و مائی دیاری کراو له ماو یه دیاری کراو دا ده دن به ئاغا کانیان.

﴿وَأَتَوْهُمْ مِنْ مَالِ اللَّهِ الَّذِي آتَاكُمْ﴾ ئه ی خاوه ن کو یله کان! ئه ی ئاغا و قه راله کان، به شیک له و مال و دارایی یه ی خدا پی ی داو ن به دن به و کو یله نه و بار بوویان بکهن، چواریه ک سییه ک حموت یه ک ده یه کی ئه و ماله ی له سه ری ری که و توون و قه به له تان بۆ نویسون لیان خو ش بنن و بۆ یان داشکینن.

حوکمی ده یه م زۆر کردن له چه تیو و ئافره ته کو یله کانه بۆ زینا کردن. بێگومان خه ته ره ترین دیاره ی کو یله یه تی له کو مه لگادا به کاره ی تانی چه تیوه کو یله کانه بۆ له شفرۆشی، ئه وه دیاره یه کی سه رده می نه زانی بوو، نه گه ر یه کیک له و سه رده مه دا چه تیو یکی هه بووایه ده ینارد بۆ له شفرۆشی و پاره ی لی وهرده گرت، زۆری لی ده کرد بچی زینا بکا و پاره وه ریگری بیخاته ده سته جه نابه وه. ئه مه خو ی له خو ی دانو دیاره به غایه یه که تا نه مه رۆش به رده وامه.

جا که ئایینی ئیسلام ویستی کو مه لگای ئیسلام پاک بکاته وه، به شیوه یه کی گشتی زینای یاساغ کردو هه ولی قه لاچۆکردنی دیاره ی داوین پیسی دا، ئه م حاله ته تاییه ته یه شی به ده قتیکی تاییه تی یاساغ کردو فهرموی: ﴿وَلَا تَكْرَهُوا فِتْيَانَكُمْ عَلَى الْبَغَاءِ، إِنْ أَرَدْنَ تَحَصُّنًا لِمَبْغَوَاتِكُمْ غَرَضُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ زۆره ملی له چه تیوه کانتان مه کهن بۆ له شفرۆشی، ئه وه حه رامه و کاریکی پیسه، به ره وای مه زانن و ریگای بۆ خو ش مه کهن، به تانه و ئی کالایه کی دونیایه تان له ته نجام دان و رییه تان بۆ ئه و تاوانه ده ست بکه وێ.

بێگومان رستهی ﴿ان اردن تحصنا﴾ مهرجی زۆر لێکردنهو بهیانی نهو
واقیعهیه: که ئایه‌ته که بههۆیهوه نازل بووه، نهک مانای وابێ ته‌گهر چه‌تیو
که‌نیزه که کان زۆریان لی نه‌کری و به‌ئاره‌زۆی خۆیان بێ قه‌یناکه!

نه‌خه‌یر قه‌یدار کردنی حوکمه که به‌قه‌یدی ئیزاده‌ی (تحصن) و مه‌به‌ستی
مال په‌یدا کردن به‌و کاره مه‌فه‌وومی موخاله‌فه‌یان نه‌و قه‌یدی به‌یانی واقیعه‌ن!
ناماژه به‌و فه‌رموده‌یه‌ی که ئیبنو مه‌رده‌وه‌یه‌ی له‌نیمامی عه‌لی یه‌وه ریوایه‌تی
کردوه ده‌فه‌رموی: عه‌ره‌به‌کان له‌سه‌رده‌می نه‌زانی دا زۆره ملییان
له‌چه‌تیوه‌کانیان ده‌کرد بۆ زیناکردن و له‌شفروشی و پاره‌یان لی وهرده‌گرت، ئیتر
ئاین جله‌وگیری لێکردن و نه‌م ئایه‌ته له‌وباره‌وه نازل بوو، یان وه‌کوو
ناماژه‌مان پێکرد، سه‌روکی دوورپوه‌کان عه‌بدوللای کوری ته‌بی سه‌لول شه‌ش
که‌نیزه‌کی هه‌بوون به‌زۆر ده‌یدان به‌خه‌لکی زینایان له‌گه‌ل بکه‌ن و پاره‌یان لی
وهرگری.

قه‌یدی ﴿ان اردن تحصنا﴾ به‌یانی وقیعه‌و بۆ بیژاری ده‌برینه
له‌و که‌سانه‌ی نه‌و کاره ناشرینه ده‌که‌ن و داوێن پیسی ره‌واج پی ده‌ده‌ن، واته:
ئافه‌رت به‌سروشت ئاره‌زۆی کاری جنسی له‌پیاو به‌هێزتره، به‌تایبه‌تی نه‌و
که‌نیزه‌که چه‌تیوانه‌ی له‌شه‌ردا گیراون، له‌ناو گه‌ل و نه‌ته‌وه‌ی بێ بروادا
په‌روه‌رده بوون و په‌روه‌رده‌یه‌کی بێدینانه کراون، جاکه‌نه‌وانه به‌و حاله‌ش
حه‌زیان له‌داوێنپاکێ بێ و نه‌یان‌ه‌وی زینا بکه‌ن، ته‌وه ته‌وپه‌ری بێ ناموسی و
گه‌وادیی یه‌ بۆ خاوه‌نه‌کانیان: که‌به‌زۆر بیان‌ه‌وی ته‌و کاره ناشرینه‌یان پی
بکه‌ن و کالایه‌کی دونیایی لی وهریگرن!

جا ﴿ومن یکرهن فان الله من بعد اکراهن غفور رحیم﴾ که‌سیک
زۆره‌ملی له‌چه‌تیوه‌کان بکا، به‌ج‌ه‌خت زینایان پی بکا، ناچاریان بکا
له‌شفروشی بکه‌ن، ته‌وه خودا بۆ ته‌وان - پاش نه‌و زۆر لێکردنه - لێبوردیه‌و
لێیان خۆش ده‌بی، له‌سه‌ر ته‌و تاوانه سزایان نادا.

ئایهتهکه ئاماژه بهوه دهکا: کهزینا کردن، نهگهر بهزۆریش پیتی بکهمن ههر تاوانه و گوناوه بۆیه لیخۆشهبون دهیگریتهوه، چونکه نهو جۆره تاوانه نهگهر بهزۆریش بۆ جۆره خۆیه دهستهوه دانیککی تێدایه.

نهجار دواى پونکردنهوهی نهو حوکم و یاسایانه پهروهردگار وهصفی قورئان دهکا بهسێ صیفته.

١- ﴿وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ آيَاتٍ مبینات﴾ ئیمه نازلمان کردوه بۆ ئیتوه لهم قورئانهدا (یان لهم سورتهدا) چهند نهحکام و یاسایهکی رون و ناشکرا، باری ژيانی ئیتوه رون دهکاتهوهو پیتویستان پیتانه بۆ بهختهوهی ژيانی دونیاو قیامته.

٢- ﴿وَمَثَلًا مِّنَ الَّذِينَ خَلَوْا مِن قَبْلِكُمْ﴾ ههروهها بۆمان نازل کردون چیۆکی روداویکی سهیرو سهمههه کهچیۆکی بوختان کردن بوو بهدایکی موسولمانان خاتو عایشهیی خیزانی پیغههمبر ﷺ: کهدهق دهشوبهیتته روداوو چیۆکی ههزهرتهی یوسف ﷺ و خاتو مەریه می دایکی عیسا ﷺ. بوختانکردن بهعایشه ویتنهو نمونهیه بۆ نهو بوختانهی کهبهههزهرتهی یوسف ﷺ کرا ههروهها نهو بوختانهی پال مهريه درا.

٣- ﴿وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ﴾ ههروهها نازلمان کردوه بۆ سەرتان، چهند پەندو ئامۆژگارییهک بۆ نهوهی لهخودا ترسو پارێزهرهکان بیکهنه رێ روشنکهروهی ژيانیان و پابهندی نهو ئامۆژگاریانه بن.

تەبیینی: حوکمی ژنهینان و شوکردن بهگویرهی حالێ ئادهمیزادهکه دهگوړی: کهسیک بترسی لهزینا کردن و خۆی پی زهوت نهکری نهوه هاوسهر پهیداکردن بۆ نهو واجبه.

نهگهر ترسی زینای نهبوو، حال و وهزعی مام ناوهندیی بوو، تیمامی شافیعی دهفرموی: ههولدان بۆ هاوسهر پهیدا کردن مویاحه بۆی. نهبوحنهیفه مالیک و نهحمده دهفرموی سوننهته. بهلگهشیان نهه

فرموده یه ی پیغه مبه ره ﷺ گه ده فرموی: ((من رغب عن سنتی فلیس منی))
فرموده که بوخاری و موسلیم و نه همد هیئاویانه و له نه نه سه وه ریوایه تیان
کردوه.

شافیعی ده فرموی زیواج وهرگرتنی له ززه ت و خوشی یه و مویاحه،
وه کوو خواردنی خوش و خواردنه وه ی ناوی سارد و شیرین وایه چون نه مانه
مویاحن نه ویش مویاحه.

پهروه دگار رونا که ره وه ی ئاسمانه کان و زه ویه،
به وه: که به لگه ی جوړاو جوړی باوه ری تیدا دانان

﴿اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ

وَالْأَرْضِ مِثْلُ نُورِهِ كَمِثْكَوْفٍ فِيهَا مِضْبَاحٌ الْمِضْبَاحُ فِي زُجَاجَةٍ
الزُّجَاجَةُ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ يُوقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ مُبْرَكَةٍ زَيْتُونَةٍ
لَا شَرْقِيَّةٍ وَلَا غَرْبِيَّةٍ يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارُ
نُورٍ عَلَى نُورٍ يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَلَ
لِلنَّاسِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾

دوای به یانکردنی شه زیعت و یاسای عه مه لی، واته: حوکه
شه رعیه کان و رونکردنه وه ی نه خلاق و ره وشت، دیته سه به یانکردنی
لایه نیکی بنه مای بیرویاوه: که باسی خودایه: واته: له ته وه ره ی (الهیات) دا
ده سوړیتته وه.

ده‌فرموی: ﴿اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ په‌روه‌دگار رونا‌کهره‌وی بوونه‌وه‌ره، هیندایه‌تده‌ری مه‌خلوقاته، به‌هۆی نه‌وه‌وه که: له‌بوونه‌وه‌ردا چه‌نده‌ها به‌لگه‌و نیشانه‌ی دانا‌ون، هه‌موویان به‌لگه‌ن له‌سه‌ر هه‌بوونی خودای تا‌ک و تنه‌ها، هه‌روه‌ها به‌هۆی نه‌م نی‌گا‌و سه‌روه‌وه: که‌ناردویه‌تی بۆسه‌ز پیغه‌مبه‌ران و نه‌وانیش به‌ئاده‌میزادیان گه‌یانده‌وه. جاکه‌سی‌ک دل‌و ده‌روونی به‌و نوره‌ رونا‌ک بویته‌وه، خۆشبه‌ختی و کامه‌رانی دونه‌یا و قیامه‌تی ده‌سته‌به‌ر کرد‌وه! نه‌مه له‌لایه‌ن نورو رونا‌کی مه‌عنه‌ویه‌وه، نورو رونا‌کی (حیسه‌سی) ش نه‌وه ناشکرا و نوما‌یانه خودا سه‌رچاوه‌ی رونا‌کی یه، به‌دییه‌ته‌ری رونا‌کی یه، تاریک ره‌وته‌ره‌ویه، به‌پێوه‌به‌ری بوونه‌وه‌ره، بالاده‌ستی ره‌ها و ته‌واوی هه‌یه به‌سه‌ر بوونه‌وه‌ردا و ساته‌وه‌ختی‌ک لی‌ی بی‌ نا‌گا نیه. ﴿مَثَلُ نُورِهِ كَمِشْكَاةٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ الْمِصْبَاحُ فِي زُجَاجَةٍ الزُّجَاجَةُ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ﴾ صیفه‌ت و حا‌لی نوری خودا له‌ئاسانه‌کان و زه‌وی دا له‌هه‌بوون و رونا‌کی و جیلوه‌ پرت‌ه‌ودا وه‌کوو رونا‌کایی و پرت‌ه‌وی چرائی‌ک وایه له‌نا و جامی‌کی مینایی بی‌گه‌رد دا. نه‌و جامه‌ بلورینه له‌نا و تاقی‌کی بی‌ کون و که‌له‌به‌ردا بی‌ و رونا‌کایی چراکه‌ کۆبکاته‌وه‌ و نه‌یه‌لی به‌ملا و به‌ولادا بلا‌ویته‌وه، نه‌و چرا پرت‌ه‌و به‌خشه هه‌رده‌لی‌ی نه‌سته‌یه‌کی پرت‌ه‌و به‌خشه له‌نه‌سته‌یه‌ گه‌رۆکه‌کان به‌هه‌ر چوارلای خۆی دا رونا‌کی بلا‌وبکاته‌وه.

﴿يُوقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ مُبَارَكَةٍ﴾ نه‌و داره‌ داب‌گیرسی له‌رونی دار‌یکسی پی‌رو‌زو خاوه‌ن به‌ره‌که‌ت: که‌داری زه‌یتونه، ﴿الْأَشْرُقِيَّةَ لَاغْرِبِيَّةَ﴾ نه‌و دره‌خته نه‌زۆر خۆره‌لاتی و نه‌زۆر خۆرنشینی بی، به‌لکوو له‌باختی‌کی ده‌شت و سارا‌دا بی‌ یان له‌به‌رزایی ته‌پۆلکه‌یه‌ک دا بی‌ له‌نسی و لا‌پال دا نه‌بی، هه‌موو کاتی له‌روژ‌دا هه‌تا و لی‌ ی‌ بدا هه‌تا به‌ره‌که‌ی باش پی‌ بگه‌یه‌نی، رو‌نی زه‌یتونه‌که هینده‌ صاف و بی‌ خه‌وش بی‌ ﴿يَكَادُ زَيْتُهَا يَضِيءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ نُّورٌ﴾ له‌وانه‌یه زه‌یه‌که‌ی له‌خۆیه‌وه با‌نا‌گریشی نه‌گاتی داب‌گیرسی و رونا‌کایی

ھەلگىرسانەكەى سەربارى روناكايى خودى خۆى بى. چونكە زەبىت ئەگەر صافو بىتخەوش بى، لەدوورەو ەبىنرى، پرتەوئىكى لى دەبىنرى دەلىى شوعاعى خۆرە، جاكەناگرى وئىكەوت رووناكى دەكەوئىتە پال روناكى!

دل و دەروونى موسولمانىش بەوجۆرەيە پىش ئەوئى نوورى زانىارى بۆ بى بەھۆى ەيدايەتمەو رووناكە، كەروناكى زانىارى تىكەوت، روناكايى دەچىتە پال روناكايى و ەيدايەت دەكەوئىتە سەر ەيدايەت. بۆيە يەحيائى كورپى سەلام دەلى: دللى موسولمان پىش ئەوئى ەقى بۆيەيان بىكرى، ەق دەناسى، چونكە ەق موافىقى دللى ئەو، ەەر لەم رووۋەيە: كەپىغەمبەر ﷺ فەرموويەتى: ((اتقوا فراسة المؤمن فانه ينظر بنور الله)) ^(۷) خۇتان پيارىزن لەفراستەو دىقەتى موسولمان، چونكە ئەو بەھۆى نورى خوداۋە دەروانى.

﴿بهدى لنوره من يشاء﴾ پەروەردگار بۆ ەركەسى مەيلى لى بى ەيدايەتى دەداو شارەزاي دەكا بۆ تىگەيشتە لەنوورى و جوددى بوونەوەر كەخودايەكى (واجب الوجود) بەدى ەئناۋەو شارەزاي دەكا بۆئەوئى فەكرى خۆى بجاتەگەر بۆ تىگەيشتە لەبوونەوەر و كرنى بەنىشانەو بەلگە لەسەر تاكو تەنھايى خودا، وەكوو چۆن خۆر: كەھەلدى، لەبەرزايى يەو پرتەوى خۆى دەخاتە سەر زەوى و روناكى دەكا.

شارەزاي دەكا بۆ نورى عىلم و عرفانو ئيمان: كەدەيەخشى بەدانىشتوانى سەر زەوى و ئاسمانەكان بۆ ئەوئى باۋەر بەخودايەتى خوداۋە پىغەمبەرايەتى رەھبەرەكان و قودسىيەتى فرىشتەكان بىكەن.

﴿ويضرب الله الأمثال للناس﴾ پەروەردگار نمونە دەھىيىتەو بۆ نادەمىزادو، شتى مەعقول و غەيرە ماددى دەخاتە رو، بۆئەوئى مەعانييە نەينى يەكان لەتىگەيشتە نزيك بىكاتەو، ﴿والله بكل شيء عليم﴾

(۷) رواه البخارى فى التاريخ وابوداود عن ابى سعيد الخدرى.

پهروهردگار زانایه بهههموو شتیکی هیچ شتیکی لی هون نابیی. دهزانی کی شیایو هیدایهت و کی شیایو گومرای یه.

ههندی پێیان وایه: کهنایهته که نمونهی قورئانی هیناوهتهوه له دلی موسولمان دا، بهم مانایه: کهچۆن ئەم چرایه روناکی ده به خشی و کهم ناکا، ههروا قورئانیش هیدایهتی پێ دهسته بهر دهبی و فیهو بهره کهتی کهم ناکا. مه بهست به (المصباح) قورئانی پیروژه، مه بهست به (الزجاجة) دلی موسولمانه مه بهست به (المشكاة) زوبانی موسولمان و تیگه یشتیهتی. مه بهست به (الشجرة المباركة) درهختی وه حی و سروشه، مانای ﴿یکاد زیتها یضیء ولو لم تمسسه النار﴾ واته: به لگه کانی قورئان هینده ئاشکراو نومایانن لهوانه یه بی شهوهی بخویندرینهوه به سهر خه لک دا ههستیان پێ بکری. مانای ﴿نور علی نور﴾ واته: قورئان نووری خودایه بۆ بهنده کانی، سهرباری ئەو به لگه و نیشانه یه که له بوونه و هردا یلاو کرانه و وه پیش نازل بوونی قورئان که وایی به نازل بوونی قورئان نوریککی تریان بۆ زیاد بوو. ئەم نووره که سیك پێ ی دهگا: که خودا بیهوی هیدایهتی بدا.

به کورتی: ئەمه نمونهی نووری خدا و هیدایهتی خودایه له دلی موسولمان دا، ههروا که و کوو چۆن زهیتی صاف و بی خهوش لهوانه یه بی شهوهی ئاگری و بکهوی، روناکی بدا جانه گهر ئاگری و کهور روناکی ده که و یته سهر روناکی، ههروا که و کوو دلی موسولمان به هیدایهت به خته و هه دهبی پیش شهوهی زانیاری بۆ بی جاکه زانیاری بۆهات هیدایهتی تری بۆ پهیدا دهبی و ده بیته خاوهنی هیدایهت له سهر هیدایهت و نوور له سهر نوور، پێویسته ئاماژه بۆنهوه بکهین: که وشه ی (نور) چهند مانایه کی ههیه:

١- به مانا شیکه ره وه به یانکه رو به دیه یتهر بی، بهم پێیه وشه ی نور دهبی (صفة مشبهة) بی ئەو کاته ماناکه ی حقیقه ته و مه جازی تیدا نیه، بهم جوړه ده توانین بلێن مانای ﴿الله نور السموات والأرض﴾ خودای پهروهردگار دروستکه رو به دیه یتهر ئاسمانه کان و زهویه، له نه بووه و هه یهنا و نیه وجود.

۲- (نور) به مان پرتو بی، نهوکاته به حقیقت حمل ناکری بؤ سر وشه (الله) به لکوو ده بی تهویل بکری (نور) به مانا (منور) مانا بکمین جانو کاته رسته ﴿الله نور السموات والأرض﴾ نه گهر مه به ست به نوره که نوری مه عنده وی بی، مانا که ی بهم جوړه ده بی، خودا عیلم و عیظانی داوه به نه هلی ناسمانه کان و زه وی، واته به فریشته کانی ناسمان و به ره هبه رانی ناده میزاد له پیغه مهران و پیاوچاکان.

ئەگەر مەبەستىش نۇرى حېسسى بى ئەۋكاتە مانا كە بەم جۆرە دەبى:
پەرۋەردگار ئاسمانەكانو زەۋى روناك كەردۆتەۋە بەرپوناكى خۆرو مانگ
ئەستېرەكان.

۳- موجهید ده فرموی: (نور) بهمان (مدبر)ه واته کاروباری
ناسمانه کان و زهوی هه لده سورینی.

۴- ثوبه ی کورپی که عجب و (الحسن) و (ابوالعالیه) ده لَیْن: (نور) به مه عنا (مزین) ه واته: خودا رازینره وهی ناسمانه کانه به خوړو مانگو نه سستیړه کان، رازینره وهی زهویه به پیغه مبه ران و زانایان و خودا پهرستانی راستال.

به لّام نه گهر به وردی سهیری ته فسیړه کان بکهین و رای زانایان له سر ته فسیړی ئم ثایه ته به راورد بکهین، بۆمان دهرده که وی: که ته فسیړی (نور) به (منور) بکړی راست و رهوانه.

به تاييه تي نه گهر قيرانه تي زه يدي كورې عهلي نه بوجه عفه ري (المكي)
 بهر چاوبگرين: كه له وقيرانه ته دا وشه ي (نور) به شيويه فيعلي (ماضي)
 خويندراوه ته وه: واته نهم قيرانه ته بهم جوړه يه ﴿اللّٰهُ تَوَّرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾
 فاعيلي (نور) راناوه ده گهر پته وه بؤ (الله) واته: خودا ئاسمانه كان و زه وي
 روناك كردونه وه، لهم رووه ويك و پيك به دي هيتاون، ياساو نيظامي توكمه ي
 بؤ داناون، كم و كوريبان تيدا نيه، هه موو شتيكيان به نه دازو نه خشه و پلانه ^(۸).

(٨) تفسير فتح القدير للشوكاني ج ٤/٣٢-٣٥ طبعة دار أحياء.

موسولمانانی سوودمههههه له نووری خودا

فِي بُيُوتٍ أُذِنَ اللَّهُ أَنْ تَرْفَعَ

وَيُذَكَّرَ فِيهَا اأَسْمَاءُ يُسَبِّحُ لَهُ فِيهَا بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ ﴿٣٦﴾
رِجَالٌ لَا تُلْهِيهِمْ تِجَارَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَإِقَامِ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءِ

الزَّكَاةِ يُخَافُونَ يَوْمًا لَتُثَلَّبَنَّ فِيهِ الْقُلُوبُ وَالْأَبْصَارُ ﴿٣٧﴾

لِيَجْزِيَهمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَيَزِيدَهُم مِّن فَضْلِهِ ۗ وَاللَّهُ يَرْزُقُ

مَن يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٨﴾

لهو په پيش پوره دگار شهوهی رونکرده وه: که نووره که ی هوی هیدایه تی
بهنده کانیه تی، نه بجا ر لیره دا حال و وه زعی شهوانه به یان ده کا: که بهو نوره
سوودمهههههه دهن.

ده فهرموی: ﴿فِي بُيُوتٍ أُذِنَ اللَّهُ أَنْ تَرْفَعَ وَيُذَكَّرَ فِيهَا اأَسْمَاءُ﴾ (فی بیوت)

جاړو مه جروره په یوهنده به پيشه وه واته: (کمشکاة کائنة فی بیوت).

کهوابی مانا که بهم جوړه ده بی: شهو نووره ره هاو موطلقه، شهو نووره
پر شهو به خشه له هاسمانه کان و زهوی دا دهرده کهوی و جیلوه به خش ده بی له چهند
خانویه ک دا: که تی یان دا دل ه کان به خودا په یوه سب دهن، بی ری لی ده که نه وه
لی ی ده تر سن و نی خلاصی بو ده نوینن، له بهر خاتری خودا واز له هه موو خوشی
یه کی پواله تی زیان ده هینن، خوشی و له زه تی راستی لهو په یوه ندییه دا
به رجسته ده کم!

نمو نوورو روناکییه ﴿إِذْ قَالَ اللَّهُ إِن تَرْفَعِ وَيَذْكُرْ فِيهَا أَسْمَاءَ﴾ لهچهند
مزگهوتیک دایه خودا نیجازهی داوه بهرز بکرینهوه ریزیان لی بگیری،
لهبتپهرستی و پیسی تر پاک بکرینهوه، تنها عینادهتی خودایان تیدا بکری،
لهقسهوه لهغوهی پروپوچ بیارتیزرین. تاییهت بکرین بو خودا پهروستی و
چهسپاندنی یه کتاپهرستی!

قهتاده دهفهرموی: (فی بیوت) مه بهستی نهم مزگهوتانهیه. خودا
فهرمانی کردوه بنیات بنرین، ناوه دان بکرینهوه لهبتپهرستی جوړاو جوړو
قسهوه باسی پروپوچ بیارتیزرین، رمبازیان تیدا نه کری و ابزانی خودا
پهروستییه!! ژن و پناوی تیدا تیکه لاو نه بن و ابزانی عیباده ته. وه کوو
لهههندی مزگهوت دا نیستا بهرچاو ده کهوی.

نیبنوعه بیاس دهفهرموی: مزگهوته کان خانهی خودان لهسهر زهوی
رووناکی ده دن به نه هلی ناسمانه کان، وه کوو چۆن نه ستیره کان رووناکی ده دن
به زهوی.

عه مری کوری مه یون دهفهرموی: به خزمهت چهند هاوه لیک ییغه مبهز
﴿كَهْيَشْتَوُومَ دَهْيَانْگُوتْ: مزگهوته کان خانهی خودان، خودا لهسهر خووی
پیویست کردوه: که پرتز لهوانه بگری دیدنه ماله کانی ده کهن.

موسلیم و بوخاری فهرموده یه کیان ریوایهت کردوه دهفهرموی: ییغه مبهز
﴿(مَنْ بَنَى مَسْجِدًا لِلَّهِ يَبْتَغِ بِهِ وَجْهَ اللَّهِ بَنَى لَهُ مِثْلَهُ فِي
الْجَنَّةِ)) واته: که سیک له بهر خاتری خودا مزگهوتیک دروست بکا خودا
خانویه کی له جوړه له به ههشتا بو بنیات ده نی!

﴿يَسْبَحُ لَهُ فِيهَا لَعْدُو وَالْأَصَالُ، رَجَالٌ لَا تَلْهِيهِمْ تِجَارَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَنْ ذِكْرِ
اللَّهِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَاءُوا الزَّكَاةَ﴾ ته سیباحتی خودا لهو مزگهوتانه دا بکا
چهند پیاویت به میانان و نیواران: که هیچ کرین و فروشتنیک، هیچ مامه لهو

بازرگانییهك له یادی خوداو نویژ کردن له کاتی خۆی داو زه کاتدان بهوانه ی
شیایوی زه کات پیدانن غافلیمان ناکا. گرنگترین شت به لایانه وه خودا په رستییه:
که ده فەرموئ: (رجال) ناماژیه به و ره به رزی و خۆراگری پیاوان، به
عه زیمهت و سووربوونیان له سهر خودا په رستی، که به هۆی نه و ره و شتانه یانه وه
بوون به دروستکه رو بنیاتنه ری نه و مزگه وتانه ی: که مالتی خودان له سهر زه وی،
پابه ندی شوکری خودان، راستالانه طاعه تی به ده که ن! وه کوو نه نایه تیکی تر دا
ده فەرموئ: ﴿مَنْ الْمُؤْمِنِينَ رَجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ﴾ (الأحزاب/ ۲۳)
وینه ی نه م نایه ته نایه تیکی تره: که ده فەرموئ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
لَا تَلْهَكُمْ أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ﴾ (المنافقون/ ۹)

هەر لهوشی (رجال) لهتایه ته که دا هندی لهزانیانی شهر عزان شهویان
 ده رهیتاوه: که نویتژی جه ماعت لهسر پیاوان فهرزهو دهی به جه ماعت نویتژ
 بکهن، به لام بو تافرت نویتژ له مالهوه بکا خیری زیاتره، له بهر شهو
 فهرموده یی شه بوداود: که له عه بدولای کوری مه سعوده وه ریواستهی کردوه،
 ده فهرموی: پیغمبر ﷺ فهرموی: ((صلاة المرأة فی بیتها افضل من صلاتها
 فی حجرتها، وصلاتها فی مخرجها افضل من صلاتها فی بیتها))

نیمام نہ جمہ دیش فرمودہ یہ کی لہ تو موسیٰ لہ مدوہ ریوایت کردوہ:
دہ فرموی: پیغمبر ﷺ فرموی: ((خبر مساجد النساء قعر بیوتھن)) واتہ:
باشترین مزگوت بو نافرہ تان ناو مالی خویانہ!

هۆی نهوهی كه نهو پیاوانه وه گری مزگهوت ده بنو سه رگه رمی نویژ
کردنو ذیکری خودا ده بن ﴿يَخَافُونَ يَوْمًا تَتَقَلَّبُ فِيهِ الْقُلُوبُ وَالْأَبْصَارُ﴾
ترسی عه زابی رۆژی قیامه تیان هیه، عه زابی رۆژیک كه دله كان تی یدا
له ترسان ده كه ونه كوته كوټو چاو به ملوټو ده وه ستنو هه موو كهس ترس
دایده گری و كهس وه سه ركه سی ناپرژێ رۆژیکسی گرژو سامناکی وه ها:

که هدر که سه دهبه وی خوی رزگار بی، له نایه تیکی تر دا ده فهرموی ﴿اناخاف
من ربنا یوما عبوساً قمطریاً﴾ (الدھر/۱۰)

بۆيەش تەۋەندە تەقۋاكارو لەخودا ترسن ﴿لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا
وَيَزِيدَهُم مِّن فَضْلِهِ﴾ بۆنەۋەي خودا پاداشيان بداتەۋە بەگوێرەي جوانترين
کردەۋەيان و بەفەضل و پەرحەتەي خوێش بەسەريان دا بپيژئي! ۋەكوو
لەنايەتيكي تردا دەفەرموي: ﴿مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ أَمْثَالِهَا﴾
(الانعام/۱۶۰) يان دەفەرموي: ﴿لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ﴾
(يونس/۲۶):

له فەرمووده یه کی قودسی دا هاتوو: ته خه دو موسلیم و بوخاری و تیرمیزی و ئیبنو ماجه له ته بهوهره یه وه ریوایه تیان کردوه ده فەرموئ: ((اعدت لعبادی الصالحین مالا عین رأت، ولاذن سمعت، ولاخطر علی قلب بشر)) خودا ده فەرموئ: ته من بۆ بهنده صالحه کاتم پاداشیکم ئاماده کردوه، هیچ کس به چاوه یی نیوه، به سهر دئی هیچ ئاده میزادیک دا تینه په ریوه.

﴿لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا﴾ بۆ ئەوەی خودا بە گۆڕەیی باشتەری
کردووەیان پاداشیان بداتەوہ ﴿وَاللَّهُ يَرْزُقُ مِنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾ بێگومان
پەرورەدگار فەضلو چاکەیی بەرفراوانە بەو یەستیی خۆی بۆ ھەرکەسیکی بوی
فەضلو چاکەیی خۆی بەبێ ژمارە دەبەخشی و ھیچی لێ عاسی نایێ.

زانا یانی نیسلام چهند حوکمیکیان له م نایه تانه هه رگرتوهه:

۱- پهروهردگار فه رمان ده کا به تاوه دان کردنه وهی مزگهوت له روی مادیه وه به بهرز کردنه وه بنیاتنانی، له روی مهعنه ویشه وه به نوێ تیدا کردن و قورئان تیدا خویندن و دهرس تیدا گوته وه و نامۆزگاریی تیدا کردنی موسولمانان.

۲- زه خره فه کردن و رازاندنه وهی مزگهوت: به لای هه ندی له زانا یانه وه دروسته، چونکه نیشانه ی ریزگرتنی مالی خودایه، پهروهردگاریش فه رمانی به ریزگرتن له مالی خۆی کردوه، له سهر نه و مانایه که وشه ی (ترفع) له (فی بیوت اذن الله ان ترفع) به مانا (تعظم) بی واته ریزی لی بگیری. هه روا ریوایه ت کراوه: که نیمامی عوسمان رضی الله عنه مزگهوتی پیغه مبهری رضی الله عنه به داری ساج رازاندوه!

ته نانه ت نه بوجه نیفه ده فه رموی: چ خرابیه ک له وه دا نیه مزگهوت به تاوی زیر بنه خشیندری.

عومه ری کوری عه بدولعه زیز له و سهرده مه دا: که والی مه دینه بوو مزگهوتی پیغه مبهری رضی الله عنه رازاندوه، زۆری جوان کردو که سیش ره خنه ی لی نه گرت.

۳- کۆمه لیکیش له زانا یانی نیسلام به لایانه وه مه کروهه مزگهوت زه خره فه ی تیدا بکری و برازیندریتسه وه، به لگه شیان نه و فه رموده یه یه: که نه بوداود له نه نه سه وه ریوایه تی کردوه: که پیغه مبهر رضی الله عنه فه رمویه تی: ((لاتقوم الساعة حتی یتباهی الناس فی المساجد))

۴- پیویسته مزگهوت له شتی پیسو بوئی ناخۆش بپاریزی قسه ی ناشرین و پرو پووچی تیدا نه کری. ناماژه به و فه رموده یه ی: که موسلیم بوخاری له جابیره وه ریوایه تیان کردوه ده فه رموی: ((من اکل ثوما و ابصلا فلا یشفانا فی مسجدنا)) یان فه رموی: ((فلیعزلنا و لیعزل مسجدنا و لیقعده فی

حالی کافران له دونیاداو خه ساره تمه نندیان له قیامت دا

وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَعْمَلَهُمْ كَسْرَابٍ
بَقِيعَةٍ يَحْسَبُهُ الظَّمْثَانُ مَاءً حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُ لَمْ يَجِدْهُ شَيْئًا
وَوَجَدَ اللَّهَ عِنْدَهُ فُوفَتْهُ حِسَابُهُ وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٣٩﴾
أَوْ كَظُلُمَاتٍ فِي بَحْرٍ لُّجِّيٍّ يَغْشَاهُ مَوْجٌ مِّنْ فَوْقِهِ مَوْجٌ مِّنْ
فَوْقِهِ سَحَابٌ مُّظْلِمَتٌ بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ إِذَا أَخْرَجَ يَكْدُهُ لَمْ
يَكُنْ فَوْقِهِ سَحَابٌ مُّظْلِمَتٌ بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ إِذَا أَخْرَجَ يَكْدُهُ لَمْ
يَكْدِرْ بِهَا وَمَن لَّمْ يَجْعَلِ اللَّهُ لَهُ نُورًا فَمَا لَهُ مِن نُّورٍ ﴿٤٠﴾

ریوایت کراوه: که نایه تی ژماره (۳۹) ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ده باره ی
عوتبه ی کور ی ره بیعه ی کور ی ثومه ییه نازل بووه، نهم مالتویراته له سه رده می
نه زانیدا لیباسی خودا ناسی له بهر کرد بوو، خو ی به ناییندار ده زانی، که تیسلام
هات، نیمانی نه هیناو خو ی به کافری هیشته وه، هه ندیکیش ده لئین: ده باره ی
شه ییه ی کور ی ره بیعه نازل بوو، هه ردو وکیشیان به کافری مردن!!

په یوه ندیی نهم کۆمه له نایه ته به هی پیشه وه له م رو وه یه: په رو هردگار
له وه پیش حال و وه زعی موسولمانانی باس کرد شه وه ی شی کرده وه: که ته وان
له دونیادا له نوری خودادان، دلئیان به ونوره رونا که، به هو ی شه وه کرده وه ی
چاک ده که ن، له قیامه تیش دا پاداشی کرده وه کان یان به باشی وه رده گرنه وه.
ته مجار به شوین شه وه دا وه زع و حالی کافره کان به دیان ده کا: له دونیادا له ناو
ته فسیری ره وان (۱۹۷)

تاریکی دانو له قیامت دا عهزایی به ئیشیان ده درێ، بۆ ههردوو حاله که شیان
 نمونه دههینیتتهوه: جا نمونه کان ده گونجی بۆ حالێ دونهیاو حالێ قیامهتیان
 بێ، یان بۆ دوو جۆر له کافران بێ نهوانه ی له ناخهوه کافرن، نهوانه ی به لاسایی
 کردنهوه کافرن.

دهفرموی: ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَعْمَالُهُمْ كَسَرَابٍ بِقِيعَةٍ يَحْسَبُهُ الظَّمْثَانُ مَاءً
 حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُ لَمْ يَجِدْهُ شَيْئًا﴾ نهوانه ی کافرو بێ پروان، ئینکاری تاک و ته نهایی
 خودا ده کهن، په یامی پتغه مبه رت ده که نهوه، قورشان به که لامی خودا
 نازانن. له هه مان کات دا کردهوی باشی دونهیایی ته نجام ده ده ن و پێیان وایه:
 نهو کردهوانه یان له قیامت سوو دبه خش دهن بۆیان و له سزای سه ختی قیامت
 رزگاریان ده کا، ناتهو کردهوانه یان ده ق ده شو بهیته تراویلکه که تاده میزادی
 تینوو له سارادا چاوی لی ده بی و واگومان ده با ناوه، خۆی بۆ ده کوتی، کاتی
 دیتته لای هیچ نیه، حال و وه زعی کافره کانیش بهوشیوهیه، پێیان وایه: کردهوه
 باشه کانیاں ((وه کوو به جیهی نانی صیله ی رهحم و یارمه تیدانی هه ژاران و
 چاک کردنی رینگاو بان و بنیاتنانی قوتابخانه و خهسته خانه)) سوو دبه خش دهن
 بۆیان له قیامت دا، له سزای سه ختی دۆزه خ ده یان پارێزن، جاکه روژی قیامت
 دی و به رهو روی سزای سه ختی دۆزه خ ده بنه وه، ده زانن کردهوه باشه کانی
 دونهیا یان هیچ دادیان ناده ن و هیچیان لی شین نه بووه ﴿وَوَجَدَ اللَّهُ عِنْدَهُ فَوْقَ الْ
 حِسَابِ وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ﴾ له وی نهو خودایه ی برپای پی نه بوو دژایه تی
 ده کرد نهو ده بینسی، نهو چاوه روانی ده کا؛ بێگومان خودا به خیرایی و زوو
 حیسابی به نده کانی ده کا.

به راستی مه و قیفیکی سهخت و چه موشه، ته گهر دوژمنی کی هاوشانی
 خۆی بدیبایا له وانه بوو شته که زۆر زهحمهت نه بی، به لام نهو به غافلێ و له نکاو
 خودای خاوهن تواناو تۆ له ستین ده بینسی، توشی ده بی به توشی کارمه ندانی

دۆزەخە، تۆی رۆدین و کیشی دەکەن بۆ دۆزەخ، بەئاگر دەیسوتینن، ئاوی کولتوی دەدەنی، کیم و زوخوای بەگەرودا دەکەن!

بەئۆی لەو شوینە بەتەمایە کردەوێکانی دۆنیای فریای بکەون لەسزای خودا رزگاری بۆ، عەزایی سەختی دۆزەخی تووش دی، سزای بۆی باوەری و ھاوێل دانان بۆ خودا و بەدرۆخستەوێ قورئان و پەيامی پێغەمبەر ﷺ وەرەگریتەو، بەکورتی کافرەکان رۆژی قیامت تووشی ئائۆمیدی دین، لەگەڵ واقیعیکی تال دا روبەرۆ دەبنەو، شتیکیان چنگ ناکەوێ سوودیان بۆ بگەینەئۆ!

﴿او کظلمات فی بحر لّجی یغشاه موج، من فوقه موج من فوقه سحاب﴾ ئۆونە دووم بۆ حال و وەزعی کافرە چاوی کەرەکان، ئەوانە بەنەفامی شوین پێشەوا کافرەکان دەکەون، وەکوو تاریکایی یەک وایە لەناو دەریایەکی قوولی فرەئاودا، شەپۆل لەسەر شەپۆل بەهۆی، ئەجار ھەوریکی رەشی پەر، روناکی خۆرو مانگو ئەستێرەکان داپۆشی، سۆ جۆر تاریکی سواری یەکتەر بۆن؛ تاریکی دەریا، تاریکی شەپۆلەکان، تاریکی ھەورەکان! ئەم تاریکیانە دەق دەشوبھێنە سۆ جۆر تاریکی: کەلەکافردا ھەن، تاریکایی بیرو باوەر، تاریکی قسە ناشرین و پوچ، تاریکی کردەو، ئەم سۆ تاریکیانە لۆ دەبنە لەمپەرۆ ناھیلن حەق و راستی ببینن، ھەست بەبەلگەو دەلیلی ناو بوونەوەر بکەن، سوود لەو نیشانانە ببینن.

بەئۆی: کوفر خاوەنەکە داوەبۆی لەئووری خودا: کەبوونەوہری پەر کردو، بەلام ئەو لۆی بۆ بەشە!

کوفر گومرایی. یەکە والە ئادەمیزاد دەکا: دیاریترین و نزیکترین نیشانە ھیدایەت نەبینی..

کوفر ترسناکیکە ئاسایش و ئارامی تێدا نیە، کەسێک خودا نووری نەداتۆ نووری نیە، نووری خودا ھیدایەت لەدل دا پەیدا دەکا، چاوی دل

ده کاته وه، سروشتی ناده میزاد به یاسای که ونه وه په یوه ست ده کا، که سیټک به و
 نووره وه په یوه ست نه بی له تاریکی و گومپایی دایه، هر گیز بهر چاوی رون
 نابې، له ترس دا ده ژی و ناسایشی توش نایه، له گومپایی دایه و ناگه پر ټټه وه،
 سهره تا و ناکامی کرده وه کانیشی وه کوو تر اویلکنه وایه. کرده وه کانی کیښی
 ده که ن بۆ تیدا چوون و فووتان. چونکه کرده وه به بی بیرو باوهری راست بی
 سووده، به بی نیمان صلاحت ده سته بهر نابې، هیدایه ت هر هیدایه تی
 خودایه به س!

مەبەست لەم نمونە هێنانەوه و رونکردنەوهیە ئەو هیە: کە کافر چەندەها گومراپی تیدا کۆیۆتەوه دلو چاوو گوێچکەمی لەتاریکی ئەنگۆستەچاودان، بەو حالەیهوه بەهیچ جوۆری رێگای راست و چەوت لێک جیانا کاتەوه، بۆیه دەفەرموی: ﴿ظلمات بعضها فوق بعض﴾ ئەو تاریکیانە چەند تاریکیەکن، هەندێکیان سواری هەندێکیان بوون و کەوتوونە سەر یەک، بە جوۆریک ﴿إذا أخرج يدك من يكد يراها﴾ تەنانت ئەگەر ئادەمیزاد دەستی خوێ: کە لە هەموو شتێک زیاتر لێیهوه نزیکە، ئەگەر دەرێ بێنی و رایدیتری نزیک نیە بێینی چ جایی بێینی. واتە: نایبێنی!! ﴿ومن لم يجعل الله له نوراً فما له من نور﴾ واتە: کەسێک خودا نوری ئەدات و هیدایەتی ئەدات و رێگای راست دەرناکاو گومراو سەرلێ شێواوه.

نەمەش شتیکی واقعی و بەلگە نەویستە، کەسێک خودا ھیدایەتی نەدا و تەوفیقی نەدا بۆ ھیدایەت نەو نەووری نیە بەھێلاک چوو، خەسارە تەمەندە، لەتاریکی داھەو روناکی نابینی!!

به لگه و نیشانه کانی بوونه وهر له سه ره هه بوونی خوداو تاک و
ته نهایی زاتی پاکی

أَلَمْ تَرَ أَنَّ

اللَّهُ يَسْخِرُ لِمَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالطَّيْرِ صَفَّتٍ كُلُّ قَدْ
عِلْمَ صَلَاتِهِ وَتَسْبِيحِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٤١﴾ وَلِلَّهِ مُلْكُ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ﴿٤٢﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُرْجِي
سَحَابًا ثُمَّ يُؤَلِّفُ بَيْنَهُ ثُمَّ يَجْعَلُهُ رُكَامًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ
خِلَالِهِ وَيُنَزِّلُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ جِبَالٍ فِيهَا مِنْ بَرَدٍ فَيُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ
وَيَصْرِفُهُ عَنِ مَنْ يَشَاءُ يَكَادُ سَنَا بَرْقِهِ يَذْهَبُ بِالْأَبْصَرِ ﴿٤٣﴾
يُقَلِّبُ اللَّهُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لَأُولِي الْأَبْصَارِ ﴿٤٤﴾
وَاللَّهُ خَلَقَ كُلَّ دَابَّةٍ مِنْ مَاءٍ فَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى بَطْنِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ
يَمْشِي عَلَى رِجْلَيْنِ وَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى أَرْبَعٍ يَخْلُقُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ
إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤٥﴾ لَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ مُبَيِّنَاتٍ
وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٤٦﴾

دوای ئەوێ پەرۆردگار وەصفی دل روناکی و دل نورانی بوونی موسولمانانی کرد، بەهۆی هیدایەتەو، هەروا باسی ئەوشتانەی کرد: کەدڵی کافرەکان تاریک دەکا، بەشوتن ئەو دە بەلگەو نیشانەکانی تاک و تەنهایی خوداو بەتوانایی و کاردروستی پەرۆردگار نمایش دەکا، لەو بەلگەو نیشانە هەمەجۆر زۆرانی چوار بەلگەو بەرچاو و هەمیشە بینراو دەخاتە رو-.

۱- تەسبیحات کردنی مەخلوقات بۆ خوداو بەتاک و تەنھا ناسینی. دەرەمۆ: ﴿إِنَّمَا تَرَانِ اللَّهُ يَسْبَحُ لَهُ مِنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ئەو نازانی ئەو پێغه مەبەر ﷺ! هەروا هەموو موخاطبێک کەشیای خیطاب ئاراستە کردنە، ئێوە بەبەلگەو دەلیل بۆتان مەعلوم نەبوو نازان: کەهەموو مەخلوقات، هەموو بوونەوەر تەسبیحات و تەقدیسی خودا دەکا؟؟

بۆتان ئاشکرا نەبوو: کەهەرچی لەتاسمانەکان و زەوی دا هەیه بەعاقلمەندو بۆ زوبانیەو، بەنادەمیزاد و فریشتەو جندۆکەیهو، بەبالتەو خشۆک و پێرۆیهو، هەموویان هەریەکیان بەشیوەی خۆی خەریکی تەسبیحات و تەقدیس و تەزیهی خودایە، نیشانەی تاک و تەنهایی خودان، بەلگەن لەسەر هەبوونی خودایەکی بالادەستی بەتواناو بەدیھێنەر واتە: ئەو نادەمیزاد: کەتۆ تەسبیحاتی خودا دەکەو بەتەنھانیت، هەموو بوونەوەر لەگەڵت دایە، هەموو دەورو بەرت هاوکاریت دەکا بەخودا پەرستی دا، لەوانە ﴿وَالطَّيْرِ صَافَاتٍ﴾ دەبینی پەلەوەر (بالتەو) لەکاتی فرینی دا بالەکانی لێک دەداو راستیان دەکا: بۆئەوێ لەو بەرزایی یەو نەکەوێتە خوار، هەرکەسیک بەوردی سەیری بالتەو بکاو عەقڵی رێک و پێک بێ، دەزانێ کەبەدیھێنەریکی دانا ئەو بالتەویە دروست کردو، دەزانێ هەلس و کەوت و شیوەو رەفتاری ئەو بالتەویە نیشانەی ئەو یە: کەبەدیھێنەرەکی خاوەنی هەموو صیفاتێکی کەمالە، کەوابو قەسە کافرو موشریکەکان بەتال و پوچە: کە هاوێیان بۆ خودا داناو، هەندێ لەبێ گیانیان کردون بەشەریکی خودای داناو زانا!

بلاوکردنهوهی ئەو هه‌موو کانیانته زیندوو بی گیانانه تیا یان دا، ئەو جوانکاری و کارسازی یه‌ی له‌به‌دییه‌تانی ئاده‌میزادا ره‌چاو‌کراوه، هه‌بوونی ئەو هه‌موو جوړه ئاده‌میزادو ئاژهل و په‌له‌وه‌رو خشۆک و پیرۆیان‌ه‌ی ناو و شکانی و ده‌ریاو هه‌واو به‌رزایی، ئەو هه‌ئس و که‌وته‌ی گه‌وره‌ترین گیانه‌به‌ر هه‌تا وردترینیان و بچو‌کترینیان: که‌ ئه‌نجامی ده‌ده‌ن، هه‌نده‌سه‌کاری هه‌نگ له‌دروستکردنی شانه‌هه‌نگوین دا، فیل و فرتی عه‌نکه‌بووت له‌نیچیرکردنی حه‌شهرات دا، کاره‌ سه‌ر سوپه‌ینه‌ره‌کانی ته‌یرو تو‌له‌کان، ته‌سه‌رو فاتی په‌روه‌ردگار تیا یان دا له‌پری به‌دییه‌تانی و له‌ناو بردنیان، سه‌ره‌تای دروست کردنیان و ناکامی ته‌مه‌نیان و دروستکردنه‌وه‌ی سه‌ر له‌نو‌ییان! ئه‌مانه هه‌موویان و هی تریش نیشانه‌ی هه‌بوونی خودایه‌کی تا‌ک و ته‌نهای به‌دییه‌نه‌رو کاردروست و زانا و دانا و به‌توانان.

ئهمه‌یه‌که‌م به‌لگه‌یه‌کی که‌و نییه‌ له‌سه‌ر هه‌بوونی خوداو به‌توانایی و تا‌ک و ته‌نهایی، به‌لگه‌که‌ خۆی له‌خۆی دا چه‌ند به‌لگه‌ی له‌خۆ گرتوون، هه‌ر کامی له‌و به‌لگانه‌ به‌ته‌نیا به‌سه‌ بۆ قه‌ناعه‌ت کردن و پراوه‌یتان.

ده‌شتوانی به‌لگه‌ی نیو ئهم دوو ئایه‌ته‌ به‌که‌ینه‌ دوو به‌لگه‌ی سه‌ره‌کی و نیجمالی: به‌لگه‌ی به‌نده‌یه‌تی کردن بۆ خودا له‌جیهانی بالا و پایی دا، به‌لگه‌ی پاشایه‌تی و خاوه‌نیه‌تی ره‌هاو مو‌ط‌لق و گه‌رانه‌وه‌ی هه‌موو شتی‌ک بۆ‌لای خودا.

۲- به‌لگه‌ی دووهم باراندنی بارانه‌.

ئهمه‌ش دیمه‌نیکی تره‌ له‌دیمه‌نه‌کانی بو‌ونه‌وه‌ر، خه‌لکی به‌سه‌ری دا تیپه‌ر ده‌بن و لی‌ی، بی‌ ئاگان و سه‌ره‌جی ناده‌نی، هه‌رچه‌نده‌ باران و به‌فرو ته‌ره‌زه‌ تیروانیان له‌زه‌ته‌ی تی‌دایه‌ بۆ چاو، دل‌په‌ندئ لی‌ و هه‌رده‌گری، مه‌جالیکی به‌ره‌راوانه‌ بۆ لی‌توربو‌ونه‌وه‌ له‌مه‌خلوقات‌ی خوداو نیشانه‌و ئایه‌ته‌کانی.

ده‌فه‌رموی: ﴿الم تر ان الله یزجی سحابا، ثم یؤلّف بینہ، ثم یجعلہ رکاماً فتری الودق یمّرج من ضلالہ﴾ ئەو ته‌و ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر! یان ته‌ی

هه لیه ته قودرته و ئیراده ی خودا رۆلی خۆی ده گیرێ له بوننه وهرداو به گوێره ی ویست و ئیراده ی خودا کاره کان جی به جی ده کرێن. هه له م روه وه یه: که باران و ته رزه و به فر ده بارێ ﴿فیصیب به من یشاء﴾ ئه و باران و ته رزه و به فره ده بارێ ته سهر و لا تیک خودا ره حیان پی بکاو بیهوی لی ی بیاری ﴿و یصرفه عمن یشاء﴾ ئه و باران و به فرو ته رزه یه ده گرێ ته وه له و لا تیک خودا بیهوی لی ی نه بارێ. جایان نیعمهت و تۆله لی ستانده له دانیش توانی ئه و و لا ت و هه ریمه. یان ره حمه ته بۆیان و بۆ پارێزگاری و پاراستنی بهرو بوم و کشت و کالیان.

له و به لگه و ده لیله سه رسوپه ئنه تر به دیه ئنهانی دژه له دژ، ده ره ئنهانی ناگره له ناو، پهیدا کردنی گهرمه له ساردی، ته نانته له و هه وره تاریکه سارده پڕاوه بریسکه و چه خماخی وابه دی دینی ﴿یکاد نسنا برقه یذهب بالابصار﴾ نزیکه رونا کایی بروسکه: که له چرپونه وه و پاله په ستۆی هه وره کانه وه پهیدا ده بی، هینده به ته وژم و خیرایه، هیند شوعله و پرتهوی به هیزه، له وانیه بینایی چاو به ری!!

۳- به لگه ی سیهه مان گۆرپانکاریی شه وو رۆژه، نه مهش دیمه نیکی سه رسوپه ئنه ره دیمه نیکی کهونی یه و رۆژانه دووباره ده بیته وه، شه و ده روا رۆژ دی و رۆژ ده روا شه و دادی. ﴿یقلب الله اللیل النهار﴾ په روه ردگار شه وو رۆژ به دی دینی، رۆلی خۆی ده گیرێ تیایان دا، له م زیاد ده کاو له و که م ده کا، گۆرپانکاریان تیدا ده کا له باره ی گهرماو سه رماوه، وه رزه کان ده گوێ، به دوو یه ک دا ده یانه ئینی و ده یانبا، یاسایه کی بۆ داناون نه گوێو تۆکه یه ﴿ان فی ذلک لعبره لاولی الأبصار﴾ بیگومان له به دیه ئنهانی شه وو رۆژدا، له گۆرپانکاریی کردن تیایان دا، به لگه و ده لیلی زۆرو جوړاو جوړ هه ن له سه ز گه وره یی خودا، په ندو نامۆزگاریی هیه بۆ که سیک خاوه ن عه قل بی و

گەرە ھەبە. ھەقیقەتی ئەو: ھەممو پیرۆیک لەناو دروست بوو، واتە: ناو عونصوری سەرەکی پیکھاتی ھەممو گیانلەبەرێکە. یان دەگونجی بەم ھەقیقەتە ئاماژە بۆ ئەو تیۆرەبکا: کەئێستا. زانیاری تازە سەرگەرمی لێکۆڵینەووە چەسپاندنیەتی، ئەویش ئەو: ھەممو تەئەبە: کەسەرەتای ژیان لەدەریادا پەیدا بوو. واتە: پاشان لقو پۆپی لی بۆتەووە گەرا گەراو جۆر جۆر بوو. واتە: یەکەم لانیەک ژیان سەری تێیدا ھەلداو، یەکەم شوعلە ژیان لەناو ئاودا بەدی ھینراو، ئەمە ھەقیقەتێکەو قورئان ئاماژە بۆ دەکاو چەسپاندۆیەتی، ئیتەر چ کارمان بەسەر تیۆرە زانستی یەکانی ئەم بوارەو نیو نامانەو تیۆرە زانستی یەکانی: کەئەمپۆ یان سەبەینی دینە گۆری بیانکەینە پێوھری ئەم ھەقیقەتە عیلمی یە قورئان ئاماژە بۆ دەکا، چونکە وەکوو چەند جاری تریش گوتومانە: تیۆرە زانستی یەکان ئەگەری گۆران و ھەلەشانەو یان ھەبە، بۆیە ئێمە بەوئەندە قنیات دەکەین و ھەقیقەتە قورئانیە کە دەخەینە رو پڕواشمان وایە سەد دەر سەد راستەو ھەلەشانەو نیو تەگەری گۆرانی تێدا نیە، بەدلتیایی یەو دەلتین پەرەردگار گیانلەبەری لەناو دروستی کردو یان لەناو ئاودا دروستی کردو، ھەممو گیانلەبەرەکان بنەماکیان یەک شتە ئەویش ناو، بەبێ ناو گیانلەبەر پەیدا نابێ و ناژی!! ئەجار گیانلەبەرەکان جۆراو جۆرن ﴿فمنهم من یمشي علی بطنه﴾ لەو گیانلەبەرەکان ھی وایان ھەبە خەشۆکەو لەسەر سکی دەخشی، وەکوو مارو باقی خەشۆکەکانی تر. ﴿ومنهم من یمشي علی رجلین﴾ ھنی وایان ھەبە لەسەر دووقاچ دەروا وەکوو ئادەمیزادو پەلەوەر.

﴿ومنهم من یمشي علی أربع﴾ ھی واشیان ھەبە لەسەر چوارقاچ دەروا وەکوو ئازەل و باقی ھەیانە دڕندەکانی تر.

﴿یخلق الله ما یشاء﴾ پەرەردگار بەو یست و ئیرادە خۆی بەتواناو دەسەلاتی خۆی، ھەرچی بوێ دروستی بکا دروستی دەکا، دەسەلات و قودرەتی

به تال ليك هه لڌه هاوڙن. بهرنامه ي ئيسلام روون ده كه نه وه، دابو نه پږتتې
خودا له بوونه وهردا ده ست نشان ده كهن.

هەرکاتێ ئاده میزاده کان یه کالاکردنهوهی کێشهکانیان ههواڵه‌ی حوکمی قورئان کرد، ئه‌وه په‌نایان بردۆته‌بهر شه‌ریعه‌ت و یاسایه‌کی تۆکمه‌و پاک و خاوێن، خاوه‌ن حق ناترسی له‌فه‌وتانی جه‌قه‌که‌ی، حق و به‌تال تی‌که‌لا و نابن، هه‌لال و حه‌رام لی‌ک ناگۆڕین! به‌راستی به‌شیوه‌یه‌کی جوان و سه‌رنج راکی‌ش کۆتایی به‌پراناندنی به‌ل‌گه‌کانی ئه‌وه‌یه‌ت و ربه‌وبیه‌ت هه‌تا، فهرموی: ﴿لَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ مُبِينَاتٍ﴾ هه‌موو به‌ل‌گه‌و ئایه‌تی‌ک ده‌گرێته‌وه، ئه‌وه‌ش ده‌گه‌یه‌نی: که‌قورئانی پیرۆز پ‌ره له‌به‌ل‌گه‌و نیشانه‌ بو‌ ئیمان هه‌تان، پ‌ره له‌نه‌حکامی عیباده‌ت و ته‌شریع، پ‌ره له‌پ‌رێنمووی نه‌خلاق‌ی و ره‌وشت به‌رز‌ی.

هه‌رچه‌نده قورئان هیدایهت دهره و بهیانی شافی و کافیه که‌چی
هه‌ندی کەس پێی پەند ئامیژ نابن و له‌سه‌ر گو‌مپرای و دوو
رووی ده‌میننه‌وه.

وَنَقُولُ

ءَامَنَّا بِاللّٰهِ وَبِالرَّسُولِ وَأَطَعْنَا ثُمَّ يَتَوَلَّى فَرِيقٌ مِّنْهُمْ مِّنْ بَعْدِ
ذَٰلِكَ وَمَا أُوتِيَكَ بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٧﴾ وَإِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ
لِيَحْكُمَ يَتَّبِعُهُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٤٨﴾ وَإِنْ يَكُنْ لَهُمُ الْحَقُّ
يَأْتُوا إِلَيْهِ مُذْعِنِينَ ﴿٤٩﴾ أَفِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ أَمْ ارْتَابُوا أَمْ يَخَافُونَ
أَنْ يَحْيِفَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَرَسُولُهُٓ بَلْ أُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٥٠﴾

زۆریه‌ی زۆری موفه‌سسیرین ده‌فهرموون: نه‌م نایه‌تانه ده‌ریاره‌ی بیشری
 دووروو کابرای جووله‌که هاتوونه خواری: کاتیک له‌سه‌ر پارچه زویه‌ک
 کیشه‌یان که‌وته ناو، کابرای جووله‌که ده‌یه‌یست بچه‌لای پیغه‌مبه‌ر ﷺ
 بویه‌کالا‌کردنه‌وه‌ی کیشه‌که‌یان و حوکم ده‌کردن، بیش‌ریش ده‌یگوت:
 بابجینه‌لای که‌عبی کوری نه‌شرف نه‌و نیتوانان بکا، به‌کابرای جووله‌که‌که‌ی
 گوت: موحه‌مه‌د فیلمان لی ده‌کاو برپاری راست و عه‌داله‌تمان بۆ ده‌رناکا.

موقتیل ده‌فهرموئ: نایه‌تی ﴿وَإِذَا دَعَا إِلَى اللَّهِ﴾ ده‌ریاره‌ی بیشری
 مونافیق نازل بووه: که له‌گه‌ل کابرایه‌کی جووله‌که له‌کیشه‌دا بوون، کابرای
 جوله‌که وتی: بابجینه‌لای پیغه‌مبه‌ر حوکم و برپارمان بدا، بیش‌ریش وتی:
 بابجین بۆلای که‌عبی کوری نه‌شرف باته‌و حوکم و برپارمان بۆ بدا دوا‌یی
 چوونه‌لای پیغه‌مبه‌ر ﷺ کیشه‌که‌یان بۆ باس کرد: حوکمی بۆ کابرای جوله‌که‌دا،
 چونکه حه‌ق به‌لای نه‌وه‌وه‌بوو، بیش‌ر به‌حوکه‌که‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ رازی نه‌بوو،
 وتی: بابجین بۆلای عومه‌ری کوری خه‌تتاب نه‌و حوکم و برپارمان بۆ بدا: جا
 که‌چوونه‌لای هه‌زهره‌تی عومه‌ر ﷺ کابرای جوله‌که پیتی گوت: وتی پیغه‌مبه‌ر
 حوکمی بۆمن کردوه‌و حه‌قی داوه به‌من به‌لام بیش‌ر رازی نابیی و حوکم و برپاری
 پیغه‌مبه‌ری ره‌ت کرده‌وه. عومه‌ر ﷺ به‌بیش‌ری گوت مه‌وزوعه‌که ناوایه‌؟؟
 وتی: به‌لئ: نه‌جار وتی: له‌شوینی خۆتان بن نیستا دیمه‌وه حوکمتان ده‌که‌م!
 عومه‌ر ﷺ چووه‌وه مالتی خۆیان شمشیریک‌ی هینا له‌ملی کابرای مونافیقی داو
 سلاری کرده‌وه، وتی: ناوا حوکم ده‌که‌م بۆ که‌سیک به‌حوکه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ
 رازی نه‌بئ!!

نه‌م کۆمه‌له‌ نایه‌ته‌ صیفاتی مونافیه‌کان به‌یان ده‌که‌ن، نه‌وانه‌ی
 پ‌واله‌تیا‌ن له‌گه‌ل ناوه‌پۆکیان جودا‌وا‌زه، نه‌وه‌ی به‌ده‌م ده‌یلێن به‌دل پ‌روایان پ‌یی
 نیه، ده‌فهرموئ: ﴿وَيَقُولُونَ آمَنَّا بِاللَّهِ وَبِالرَّسُولِ وَاطْعَنُوا﴾ نه‌و مونافیق دوو
 روانه‌ له‌به‌ر چاوی موسولمانان ده‌لێن: نیمه‌ پ‌روامان به‌خوداو به‌پیغه‌مبه‌ری

خودا هه‌یه، (الله) به په‌روه‌دگاری بوونه‌وه‌ر ده‌زانین و موحه‌مه‌د ﷺ به‌پیغه‌مبه‌رو ره‌وانه‌ کر‌وی خودا ده‌زانین، فرمان‌به‌رداری خوداین له‌هه‌موو حوکم و بریاریکی دا، گو‌ی بیسی پیغه‌مبه‌رین له‌هه‌ر حوکم و بریاریک ده‌یدا ﴿ثُمَّ يَتَوَلَّى فَرِيقٌ مِنْهُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ﴾ که‌چی له‌واقیع دا کۆمه‌لیکیان پشت له‌حوکمی پیغه‌مبه‌ر ﷺ هه‌لده‌که‌ن، پابه‌ندی حوکمه‌کانی نابن، به‌کرده‌وه پیچه‌وانه‌ی گو‌فتاره‌کانیانن، شتی‌که‌ ده‌لین: نایکه‌ن، شتی‌که‌ ده‌که‌ن ناب‌لین.

نه مجار ده چنهوه پال نه وانی دیکه یان و له قسه کانیاں په شیمان ده بنه وه،
واته له رچاوی موسولمانان نیعلانی نیمانداری خویان ده کهن به کرده وه ش
پیچه وانه ده جوړلینه وه، که ده چن بولای هاوه لانی دوو رویان له قسه ش ژبیوان
ده بنه وه. ﴿وما أولئك بالمؤمنين﴾ له راستی دا نه مو نافیقانه موسولمان نین،
به خاوه ن باوه راژمیږدرین، به لکوو نه وان له نیفاق و دووړوویي دا چوختی
بوون، فیل و فرتی زه بنده ده زانن.

نايه ته كه صديحه له وه دا: كه تيمان فرت و فيلى تيدا نيه، تيمان مه بده وه
موسا وه مه قبول ناك، ده بى قسه و كرده وه بىرو با وه پرى يه ك بى، نه مجار
به موسولمانانى شهرعى حسيب ده كرى. كه وابى وه دوو پرووانه ي سهرده مى
ئيسلام وه موو چه رخ و زه مانى ك: كه ته وه ي به زوبان ده بىيژن به كرده وه
نايكهن، تهوى له دليان دايه به زمانيان دانايه، ته وه كافرو ترسنوك و ريسوان،
له دوا وه خه نجر له ئيسلام ده دهن و ده يانه وى له نا وه وه بىرو خيئن و له حوكمه كانى
رزگاريان بى!

دیاردهی دوو رویی و پراپایان ناشکراو غایانه، نه وه تا ﴿واذا دعوا الى الله ورسوله ليحكم بينهم اذا فريق منهم معرضون﴾ نه گهر بانگ بکړین بڼه وهی خو کېی خودایان تیدا بخږتته کارو شوین هیډایه تی خودا بکه ون و په پړه ی په یامی پیغه ممبر ﷺ بکه ن، پتیا ن بگوتړی: باکیتشه و نیزاعتان به گویره ی شهرعه تی خودا یه کالابکړیته وه، ده بیني کومه لیکیان پشت له حقه

هه‌لده‌که‌ن، له‌ناست حوکمی خودا لوت‌به‌رزى ده‌نوێتن، رازی نین به‌حوکمی پێغه‌مبەر ﷺ وه‌کوو له‌تایه‌تیکی تردا ده‌فه‌رموی: ﴿ألم تر الى الذين يزعمون انهم آمنوا بما أنزل اليك وما أنزل من قبلك، يريدون ان يتحاكموا الى الطاغوت، وقد أمروا ان يكفروا به، ويريد الشيطان ان يضلهم ضلالاً بعيداً، اذا قيل لهم: تعالوا الى ما أنزل الله والى الرسول رأيت المنافقين يصدون عنك صدوداً﴾ (النساء/ ۶۰-۶۱) ئهو دوو ڕووانه ده‌یانزانى: که‌حوکم و ب‌پ‌یاری خودا و پێغه‌مب‌ه‌ری خودا له‌سنووری ح‌ق ده‌رناچ‌ۆ و له‌گ‌ه‌ڵ راستی و عه‌داڵه‌ت دا‌یه، ب‌ۆخ‌ۆشیان ح‌ق‌خ‌وا‌ز نین و توانای عه‌داڵه‌ت‌کار‌ییان نیه، ب‌ۆیه هه‌رکات‌ێ ب‌زانن داواکه‌یان نا‌حه‌قه، مل نا‌ده‌ن ب‌چه‌ ب‌ۆلای پێغه‌مب‌ه‌ر ﷺ حوکم بکا له‌نیوانیان دا ﴿وان یکن لهم الحق یاتوا الیه مذعنین﴾ نه‌گ‌ه‌ر داواکه‌یان له‌به‌رژ‌ه‌ه‌ندی خ‌ۆیان ب‌ێ، ب‌زانن ح‌ق به‌ده‌ستی نه‌وانه، په‌له ده‌که‌ن له‌هاتن ب‌ۆلای پێغه‌مب‌ه‌ر ﷺ ب‌ۆئه‌وه‌ی حوکم بدا له‌نیوانیان دا، گو‌ی بیس و فه‌رمان‌به‌ردارن چونکه د‌ل‌نیان له‌وه‌ی پێغه‌مب‌ه‌ر ﷺ به‌ح‌ق نه‌ب‌ێ حوکم نا‌دا.

نەمەش نیشانەى خۆیستی و ئینتیهایانە، ھەركاتى بزانشن ھەق
لەبەرژوھەندى غەیری خۆیانە رازی نین بچن بۆلای پیغەمبەر ﷺ بۆ ھوكم
کردن، بەلام ئەگەر زانیان ھەقیان بەدەستە پەلە دەکەن بۆ چون و رازی بوون
بەھوکی پیغەمبەر.

ئەم كۆمەلە مونافىقانى: كەبەدەم لافى ئيماندارىيان لى دەداو بە كردهش پىچەوانەى قسە كانيان دەجوولانەو غونەن بۆ ھەموو مونافىقىيەك لە كەھەموو كات و سەردەم شوپىنىك دا، غونەن بۆ ئەو كەسانەى ترسنۆك و ھىچ و پوچن ناویرن خۆيان يەكلا بكەنەو، دلیان پرە لە كوفرو لافى موسولمانىتى لى دەدەن، دەلین: موسولمانین بەلام بەشەرىعتى خودا رازى نین، بەتایبەتى كاتى لەبەرژەوندیيان نەبى، نەگەر زانى حوكمەكە لەبەرژەوندیىەتى پى رازىیە، دەلى مەم لەموو بارىكتە بۆ شەرع و ئەمە

سەرى منو ئامادەم بۇ تىغى شەرى، بەلام ئەگەر ھوكمەكە لەصالىھى ئەو
نەبوو، دەست بەملەجىرى دەكاو ھەول دەدا خۆى لى قوتار بكا، جۆرەھا فەندو
فیل دەدۆزیتەو بۆ خۆپزگار كردن و تەطبیق نە كردنى ئەو ھوكمە شەرىعیە
بەسەرى دا!!

بىگومان رازى بوون بە ھوكمى خوداو پىغەمبەرى خودا نىشانەى ئىمان و
باوەرە، راستى ئىمانى ناو دل دەردەخا، نىشانەى ئەدەب و حىشەتە لەگەل
خوداو پىغەمبەر، كەسىك ھوكمى خوداو پىغەمبەر ﷺ رەت بكا تەو، بى
ئەدەب و بى باوەرە، نوورى ئىمان نەچۆتە نىو دل و دەروونى و ناكەس بەچەيە.

ئەجار قورئان نەفسىيەتيا شى دەكاتەو نەخۆشى دەرونيان
رادەگەيەنى و ھەلسو كەوتيان رەت دەكاتەو، بىزارى خۆى لەبىرو بۆچوون و
كردەو ھەيان دەردەبىرى و دەفەرموى: ﴿أَفِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ؟ أَمْ أَرْتَابُونَ؟﴾ وشەى
(أم) بۆ ئىستفھامە، ئىستفھامەكەش بۆ تەقرىرو ئىثباتە: واتە: دلە راوكى و
بەرقەرار نەبوون و رارايان لەنئوان ئەو دەدا نایا قېوولتى بىرارى پىغەمبەر ﷺ
بەكن يان نەيكەن، دەگەر پىغەمبەر بۆ يەككە لەم ھۆيانە، يان دلەيان نەخۆشەو
دووچارى كوفرو نىفاق بوو، ھەمىشە نەخۆشەن، يان گومانيان لەنايەن و
پىغەمبەر ايتى موھەمد دا ھەيە، ﴿أَمْ يَخْشَافُونَ أَن يَحْيِفَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ
وَرَسُولَهُ﴾ يان ترسى ئەو ھەيان ھەيە خوداو پىغەمبەر لەھوكم و بىرارى دەركردن
دەبارەيان سەمیان لى بەكن.

لەبەر ھەر ھۆيەكيان بى، تاوانبارن، كارەكەيان كوفرىكى پوتە، خودا
باش دەزانى چى دەكەن و باوەرەيان چۆنەو رەوشتيان چى، خودا باشيان
دەناسى!

پرسىارى يەكەم ﴿أَفِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ﴾ ئىثبات دەگەيەنى، واتە: دلەيان
نەخۆشە ئەو كوفرو نىفاقەيان ھۆى دل نەخۆشەيە، ئەگەر ئادەمىزاد دلە

نه خوش نه بى ناوا له پياږى حق لاناډا، نه وه نه خوښى ډله ناوا سروشتى تيك
داونو تامى شيرينى نيمان ناكهن!

پرسیاری دووهم ﴿أَمْ ارْتَابُوا﴾ بۆ تهعه جوبه، واته: ئایا ئهوان گومانیان له حوکمی خودادا ههیه و خۆشیان به موسوڵمان دهزانن و لافی نیماننداری لیّ دهدهن؟ ئایا ئهوان گومانیان وایه قورئان له خوداوه نه هاتووه؟ یان گومانیان له ودا ههیه: که حوکمی خودا به کهلکی عهده تکاری دی یان نا؟ هه رکامیکیان بیّ نهوه هه لۆیستی ئاده میزادی موسوڵمان نیه. پرسیری سییه م ﴿أَمْ يَخْشَوْنَ أَنْ يَحْجِفَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَرَسُولُهُ﴾ بۆ دهربرینی ئینکاری و سه رسوپمانه، واته: یان ده ترسن: که خوداو پیغه مبه ری خودا سته میان لیّ بکه ن، به راستی نه م هه لۆیسته یان له هه مبوو شتیك زیاتر جیگای سه رسوپمانه، جیگای تهعه جوبه ئاده میزاد بگاته نه و ئاسته له نه فامی دا ترسی نه وه ی هه بیّ خودا سته می لیّ بکا! خودا به دیهینه ری هه موو که سه، نه دی چۆن له حوکم و بریاری دا سته م له نه و ده کا له سه ر حیسابی نه م؟؟

بیگو مان حوکمی خدا و حوکمی پیغمبر ﷺ زور دوورن له وهی گومانی
سته میان لی بکری. چونکه خدا عادل و بی باکه، ستهم له کس ناکا، هه موو
کس له بهردهم حوکمی خدا یه کسانن، خدا ستهم له کس ناکا بو
بهرژه وهندی که ستهکی تر!

﴿بَلْ أَوْلَتْكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ به لکړو ته وایي ښه یېان سته مکارو تاوانبارن، ده یانه ویی سته هم له وانه بکېن: که مافیان له سهریانه، ته وایي ده زانن: پیغه مېهر
 ﷺ له حوکم و بریاردان له نیوانیان دا سته میان لی ښاکا، دلیان له عه داله تکاری
 پیغه مېهر ﷺ به گومان نیه.

موسولمانان پایه‌ندو فه‌رمانبه‌رداری حوکی خوداو پیغه‌مبه‌رن

إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ
 أَن يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٥١﴾ وَمَنْ
 يَطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَخَشِ اللَّهَ وَيَتَّقِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ
 ﴿٥٢﴾ وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ أَمَرْتَهُمْ لَيَخْرُجُنَّ قُلْ
 لَا نَقْسِمُوكُمْ بِطَاعَةٍ مَّعْرُوفَةٍ إِنَّ اللَّهَ خَيْرٌ مِّمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٥٣﴾
 قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ
 وَعَلَيْكُمْ مَا حُمِّلْتُمْ وَإِن تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا وَمَا عَلَى الرَّسُولِ
 إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿٥٤﴾

شتیکی کرد، باسی دژه‌کەشی ده‌کا، که‌باسی دونیای کرد باسی
 قیامه‌تیش ده‌کا، باسی موسولمانانی کرد باسی کافرو مونافیقیش ده‌کا. جا
 که‌له‌وه‌پیش باسی هه‌ئس و که‌وتی مونافیقانی کرد، ئه‌جار دیته سه‌رباسی
 خاوه‌ن باوه‌ران و پایه‌ند بوون و فه‌رمانبه‌رداریان.

ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ
 بَيْنَهُمْ أَن يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا﴾ بی‌گومان هه‌ئس و که‌وتی موسولمانانی
 راستال و برپا پته‌و جوداوازه له‌هی کافرو مونافیه‌کان ئه‌ده‌بو ره‌وشتی

موسولمانان له گه‌ل خوداو پیغه‌مبه‌ردا ﷺ جوړی‌کی تره، هه‌رکاتیک بانگ بکرتین بۆلای خوداو پیغه‌مبه‌ری خودابۆته‌وه‌ی حوکم و بریاریان بۆ بده‌ن و کیشه‌کانیان بۆ یه‌کالا بکه‌نه‌وه ده‌لێن: گوێ بیست و پابه‌ندی فه‌رمان و گه‌ردنکه‌چی حوکم و بریار ی خوداو پیغه‌مبه‌ری خوداین، ﴿وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ ئه‌وانه، هه‌ر ئه‌وانه رزگار بوو به‌مراز گه‌یشتوون، ترسی ته‌نگانه‌یان نیه‌و کاریان مه‌یسه‌ره. چونکه خودا ئیشه‌کانیان بۆ هه‌لده‌سوپرتنی که‌سی‌کیش خودا کاری بۆ هه‌لسوپرتنی رزگار بوو سه‌رکه‌وتوو به‌مراز گه‌یشتوو. چونکه ﴿وَمَنْ يَطْعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يَخْشِ اللَّهَ﴾ هه‌رکه‌سی پابه‌ندی فه‌رمان و نه‌هی خوداو پیغه‌مبه‌ری خودا بێ، گوێ بیسی حوکم و بریاریان بێ له‌هه‌موو شتیک دا، هاوکات له‌گه‌ل ئه‌م پابه‌ند بوون و ملکه‌چی یه‌ی دا ترسی خوداشی هه‌بێ له‌سه‌ر نه‌و تاوانانه‌ی له‌وه‌پێش نه‌نجامی داو، تۆبه‌شی کردبێ و ترسی سزاو تۆله‌ی هه‌بێ.

﴿وَيَتَّقِ﴾ خۆ بیاریزی له‌ده‌هاتوودا له‌تاوان و عه‌زمی جه‌زم کردبێ: که‌ئێتر له‌ده‌هاتوودا بپرای بپرای توخنی تاوان ناکه‌وێ ﴿فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ﴾ ئه‌نه‌وانه به‌مراز گه‌یشتوون و هه‌موو خێرو بێتیکیان چنگ ده‌که‌وێ و له‌هه‌موو شه‌رو به‌لایه‌کی دونیاو قیامه‌ت پارێزاون! به‌نه‌ده‌بن له‌گه‌ل خوداو پیغه‌مبه‌ری خودا، گوێ بیسی فه‌رمان و جله‌وگیریه‌کانی په‌روه‌ردگارن، له‌گه‌ل ترسان له‌عه‌زاب و خۆپاراستن له‌هه‌ر شتیک بپێته‌ جی‌گای نا‌ره‌زامه‌ندی خودا، نه‌ده‌به‌که‌یان نه‌ده‌بێکی به‌رزو پیرۆزه، نیشانه‌ی دل‌روناک بوونه به‌نووری خوداو په‌یوه‌ست بوونه به‌و نووره‌وه، هه‌ست کردنه به‌هه‌یه‌ت و جه‌لالی په‌روه‌ردگار، هه‌روا نیشانه‌ی عیزه‌تی نه‌فسی موسولمانه؛ که بۆ غه‌یری خودا سه‌ر دانانه‌وێت، پێ‌ی وایه: هه‌ر طاعه‌ت و فه‌رمانبه‌رداریه‌ک له‌طاعه‌ت بۆ خوداوه سه‌رچاوه نه‌گرێ زه‌لیلی و سه‌رشۆریه‌و نابێ موسولمان په‌یره‌وی بکا. چونکه موسولمانی به‌راستی و بپروا پته‌و بۆ غه‌یری خودا سه‌ر شۆر ناکا،

هه موو هيزو توانايه كى له خودا وهرده گرى و هه ر بۆ فەرمان و نه هى نه وو
پيغه مبه ره كه ي ملكه چو گوى بيسته.

نه مجار دواى ئهم بهرامبه رى كردنه ي نيوان جوانى نه ده بى موسولمان و
ناشيرينى نه ده بى دوورو بى بړواكان ده گه پيتموه بۆ ته واو كردنى باسى نه و
مونافيقانه ي له وه پيش باسى كردن. ده فەرموى: ﴿وَأَقْسَمُوا بِاللّٰهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ
لِئَن أَمْرَهُمْ لِيُخْرَجَنَّ﴾ مونافيقه كان ده هاتنه خزمهت پيغه مبه ر ﷺ سوينديان
بۆ پيغه مبه ر ﷺ ده خوارد، زيده رهويان له سويند خواردنه كه دا ده كردو
ده يانگوت: نه گه ر تو فەرمانان پى بكه ي بۆ چون بۆ جيهادو شه ر كردن دژى
كافران، ئيمه بى چه ندو چون ده چين بۆ جيهادو شه ر كردن دژى كافران، ئيمه
بى چه ندو چون ده چين بۆ جيهادو ساته وه ختيك ماتهل نابين، چون فەرمانان
پى بكه ي به ده ر چون و بۆ كويتمان بنيرى، يه كسه ر پابه ندى فەرمانه كه ت ده بين و
مال و مندال و خيژانمان جى ديلين، په روه ردگار بۆخوى ده زانى: كه درۆ ده كه ن،
بۆيه به گالته پيكرده وه ره ديان ده داته وه، لاقرتى به بېرو باوه ر كه يان ده كاو
به درويان ده خاته وه، ده فەرموى: ﴿قُلْ لَا تَقْسَمُوا بِ طَاعَةِ مَعْرُوفَةٍ﴾ نه ي
موحه مبه د پييان بلى: سويند مه خۆن پيويست به و سويند خواردنه تان ناكا،
ته وه ي له ئيه و داوا كراوه و پيويسته نه نجامى بده ن: فەرمانبه ردارى و گوى
بيسى يه ته و يش ناشكراو غمايانه: ته وه ي به زويان ده يلين: به دل باوه رتان پى
بى و به كرده وه بيچه سپينن، ته وه پيويسته له سه رتان.

يان ماناى وايه: فەرمانبه ردارى ئيه و له لاي ئيمه ناشكرايه پيويست
به سويند خواردن ناكا، ئيمه ده زانين طاعهت كردنه كه تان هه ر به قسه يه و بړواى
دلى تيدا نيه، قسه ي بى كرده وه يه. كه وابى هه رچى سويند بخۆن درۆ ده كه ن و
ئيمه پييان بړوا ناكه مين و سويند خواردنه كه يان داديان نادا. وه كوو له شويئيكى
تردا ده فەرموى: ﴿يَخْلَفُونَ لَكُمْ لِتَرْضَوْا عَنْهُمْ فَاِنْ تَرْضَوْا عَنْهُمْ فَاِنَّ اللَّهَ

لا یرضی عن القوم الفاسقین ﴿التوبة/۹۶﴾ یان دهفرموی: ﴿اتخذوا ایمانهم جنة فصدوا عن سبیل الله فلهم عذاب مهین﴾ (المجادلة/۱۶)

پیویست بهسویتند خواردنتان ناکا ﴿ان الله جبر بما تعملون﴾ بیگومان خودا ناگاداری کردهوی نهیتی و ناشکراتانه، دهزانی کئی فرمانبهرداره و کئی یاخی و سه‌پیچیکاره، دهزانی سویتنده کانتان به‌درویه و ناگاداری ناو دل و دهروونی به‌نده کانیه‌تی دهزانی چ نیفاق و کوفرو فرت و فیلیکی تیدایه. رۆزی خۆی پاداش و سزاتان به‌گویره‌ی کرده‌ه کانتان ده‌داته‌وه، ﴿قل: اطیعوا الله و اطیعوا الرسول﴾ نه‌ی موچه‌مه‌ه! پییان بلئی بابه‌راستی طاعه‌تی خودا بکه‌ن، پابه‌ندی فرمانی خودا بن، شوین قورنانی خودا بکه‌ن. جا ﴿فان تولوا﴾ نه‌گه‌ر پشتتان هه‌لک‌دو له‌سه‌ر دوو پویی خۆتان به‌رده‌وام بوون نه‌وه ﴿فانما علیه ماحل﴾ نه‌وه‌ی له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ره، گه‌یانندی په‌یامه‌و نه‌نجامیشی داوه ﴿وعلیکم ما حملتم﴾ نه‌وه‌ی له‌سه‌ر ئیوه‌یه قبول‌کردنی په‌یامه‌که‌یه‌تی و به‌گویت‌کردنی له‌وه‌ی فرمانتان پی ده‌کا به‌دلسۆزی پابه‌ندی فرمانه‌کانی بن، وه‌لحال پشتتان هه‌لک‌دوه‌و به‌گویتان نه‌کردوه.

﴿وان تطیعوه قمتدوا﴾ نه‌گه‌ر ئیطاعه‌ی جله‌وگیریه‌کانی بکه‌ن هیدایه‌ت ده‌درین بۆ حق و راستی بۆ ریبازی سه‌ربه‌ستی و به‌رچاو رۆشنی و دل‌روناکی. ﴿وما علی الرسول الا البلاغ المبین﴾ چونکه پیغه‌مبه‌ر بانگه‌وازیی ده‌کا بۆ ریبازی راست و به‌خته‌وه‌ر. پیغه‌مبه‌ریش هه‌ر راگه‌یانندی له‌سه‌ره‌و به‌س وه‌کوو له‌شویتیکی ترده‌ ده‌فرموی: ﴿فانما علیک البلاغ وعلینا الحساب﴾ (الرعد/۴۰)

پیغه‌مبه‌ر هه‌ر گه‌یانندی له‌سه‌ره‌ جا نه‌گه‌ر ئیوه به‌گویتی نه‌که‌ن نه‌وه نه‌و به‌رپرسیار نیم، ئیوه به‌رپرسیارن له‌سه‌ر بی گویتی خۆتان سزا ده‌درین، تۆله‌ی سه‌رپیچی‌کردنی فرمانی پیغه‌مبه‌رتان لی ده‌سه‌نتری.

بنه‌ماکانی حوکمه‌تی ئیسلامی

وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَىٰ لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٥٥﴾

وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٥٦﴾ لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا أُولَٰئِكَ إِلَّا فِي السَّعِيرِ ﴿٥٧﴾

حاکم زیوایه‌تی کردوه به‌صه‌حیحی‌شی داناو، هه‌روا طه‌به‌رانی هه‌ردوکیان له‌نویه‌ی کوری که‌عبه‌وه ریوایه‌تیان کردوه: ده‌لی: کاتیک پیغه‌مبه‌رو هاوه‌لانی ﷺ هاتنه مه‌دینه نه‌نصاره‌کان له‌خۆیان گرتن، عه‌رده‌یه موشریکه‌کان به‌یه‌کچاو سه‌یریان ده‌کرنو هه‌مویانیان به‌دوژمنی خۆیان ده‌زانین، هاوه‌لانی‌ش له‌ویه‌ری جه‌زه‌رو وریایی دا کاتیان به‌سه‌ر ده‌به‌رد، شه‌وو روژ ده‌ست به‌سیلاح بوون، ساته وه‌ختیک‌یش چه‌کیان دانه‌دنا، بو‌خۆیان له‌ناو خۆیان دا به‌یه‌کتریان ده‌گوت: ده‌بی وه‌نده بژین تاده‌گه‌ینه روژگاریک به‌نارامی

پشتى لى بىكەينەۋە لەخودا نەبى لەكەسى تر نەترسىن؟ ئىتر ئايەتى ﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ.....الَايَةَ﴾ نازل بوو.

پەيۋەندى ئەم كۆمەللە ئايەتەش بەھى پېشەۋە لەو پۈۋەۋەيە. كەلەۋەپېش باسى طاعەت و بەرۋوبومى طاعەتى كرد؛ ئەۋەى راگەيانند: كەھەر كەسىك پەيرەۋى پېغەمبەر پىكا، ئەۋە ھىدايەتى دراۋە بەمراز گەيشتە، ئەجار ئەۋە رادەگەينەنى: كەخودا وادەى داۋە بەجىگىر كردنى موسولمانانى پابەند بە فرمانى خوداۋە بەۋەى: كەلەسەرزەۋى جىگىريان دەكاو يارمەتبيان دەدا، ئايىنەكەيان بەسەر ھەموو ئايىن و بەرنامەو تيۆرىك دا بالادەست دەكا، ترسيان بۆ دەگىرى بەئارامى، وايان لى دەكا تەنبھا عىبادەتى خودا بىكەن و ھاۋەلى بۆ بەرەۋا نەزانن، ئەجار لەپاساۋى ئەۋ نىعمەتەدا فرمانيان پى دەكا بەئەنجامدانى نويژە كانيان لەكاتى خۆى داۋ زەكاتدان بەۋانەى زەكاتيان پى دەشى، ئەۋەشى بۆ دووبارە كەرنەۋە كەدوژمنانيان لەناۋ دەباۋ دەياخزىنىتە ناۋ دۆزەخەۋە. دەفرموى: ﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لِيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ پەرۋەردگار وادەى داۋە بەۋانەى ئىمانى پتەۋو راستيان ھەيەۋ كەرنەۋەى باشيش ئەنجام دەدەن، وادەى ئەۋەى پېداۋن: كەلەسەرزەۋى جىگىريان بىكاۋ بيانكاتە خاۋەنى زەۋى و ناۋەدانكەرەۋەى، بيانكاتە فرمانرەۋاۋ كارىدەستى خەلك لەزەۋى داۋ ولات ناۋەدان بىكەنەۋەۋ ئىمانى تېدا خۆش بىى، دەيانكاتە جىنشين لەسەرزەۋى ۋەكوۋ لەپېش ئەۋان دا داۋدو سلىمانى كەرنە، كارىدەست و فرمانرەۋاۋ سەرزەۋى، ۋەكوۋ چۆن ولاتى مىصرو شامى دا بەنەتەۋەى ئيسرائيل لەشۋىنى جەباپەرۋە فېرەۋن دا جىگىرى كردن!!

پىۋىستە ئەۋە بزائىن: كەجىگىر كەرن لەزەۋى دا برىتى نىيە لەۋە موسولمانان بالادەست بن و فرمانرەۋاۋى بىكەن. بەلكوۋ كاتىك جىگىر بوون و خەلىفايەتى دەستەبەر دەبى: كەئەۋ بالادەستى و فرمانرەۋاۋىيەى خۆيان

بەكار بېتىن لەبىياتنانى ولات و ئاۋەدان كىردنە ۋەدا، ئىم مەنھەجە بچەسپىتىن كە
خودا بۇ ئادەمىزادى دانائە ۋە فەرمانى پى كىردون پەپەرەۋى بىكەن و پابەندى بن.
بوون بەجىنشىن لەسەر زەۋى برىتىيە لەۋە كاپرا بتوانى بىيات بنى و
چاكسازى بكا، نەك روختىنەرو ئاشۋىگىپرى، بتوانى عەدالەتكارى و ئارامى
لەسەر زەۋى بلالو بىكاتەۋە، نەك ستمەكارو چەوسپىنەرەۋە بى، بتوانى نەفسى
ئادەمىزادەكان بەرز بىكاتەۋە ياساۋ قانون پىش بخا، نەك تاك و كۆمەل نزم
بىكاتەۋە بۇ ئاستى ئاۋەل.

ئەم جىنشىنىيە: كەخودا ۋادەى داۋە بەموسولمانانى باۋەر پتەۋى كارو
كىردەۋە باش، ۋادەى پىداۋن: كەلەسەر زەۋى جىگىرىيان بكاۋ بىيانكاتە
فەرمانپەرەۋا! ۋەكۈو چۆن لەۋە پىش خاۋەن باۋەرە راستەقىنەكانى بالادەست
كىردون و زەۋى پى ئاۋەدان كىردنەۋە ۋەدالەت و ئاسايشى پى چەسپاندىن.

جا چونكە ۋادەى خودا راستەۋ پاشگەزبونەۋەى تىدانىيە ۋەكۈو
دەفەرمۈى: ﴿وَعَدَ اللَّهُ، لَا يَخْلِفُ اللَّهُ الْمِيعَادَ﴾ (الزمر/۲۰) بىگومان خودا
ۋادەى خۆى بەجى ھىنا، موسولمانانى لەنىۋە دورگەى غەرەبى دا بالادەست
كىردن و، ۋايان لى ھات رۈبەرى خۆر ھەلات و خۆر ئاۋايان كۆنترۆل كىرد،
ئىمپراطورىيەتى فارس و رۇمىيان لەبەر يەك ھەلۋەشاند، گەنج و خەزىنەيان
كەۋتە ژىر دەست، دەۋلەتى ئىسلامى رۆژ بەرۋژ لەگەشەۋ غا كىردن دا بوو،
بەتايىيەتى لەسەردەمى جىنشىنە بەرپىزەكانى پىغەمبەر ﷺ و سەردەمى
فەرمانپەرەۋايەتى ئەمەۋىيەكان لەشام و نەندەلوس دا پاشان خەلافەى
عەبباسىيەكان بەتايىيەتى لەسەردەمە زىپىنەكانى ئەۋ خەلافەتەدا، نەجار
خەلافەتى عوسمانى لەرۋژگارە زىپىنەكانى دا.

لەسەردەمى پىغەمبەردا ﷺ شارى مەككە: كە ((مەلئەندى بىپەرستى))
بوو رزگار كرا، ولاتى خەبىر؛ مەلئەندى جوۋلەكەۋ ولاتى بەحرەين و باقى
نىۋەدورگەى غەرەب ولاتى يەمەن ھەموۋى رزگار كران، سەرانە ۋەرگىرا

له‌مه‌جووسه‌کانی هه‌جده‌و هه‌ندی ولاتی شام، پاشای میصرو مه‌لیکی
حه‌به‌شه‌و مه‌لیکی عومان دیارییان بۆ پیغه‌مبه‌ر ﷺ نارد.

له‌سه‌رده‌می خه‌لافه‌ی راشیدین دا زۆر شوین له‌خۆره‌لات و خۆرئاوا
رزگار کرا، ولاتی فارس و رۆم واته‌ عیراق و شام و میصرو هه‌ندی له‌شیمالی
نه‌فریقیاو خۆراسان و نه‌هواز رزگار کران.

له‌سه‌رده‌می نه‌مه‌ویه‌کان دا فتوحاتی ئیسلامی به‌رده‌وام بوو، هه‌تا
ولاتی نه‌نده‌لوس و ولاتی هیندیشی گرتیه‌وه، حوکی ئیسلامی له‌سه‌رده‌می
عه‌بباسیه‌کان دا له‌زۆریه‌ی ولاته‌ ئیسلامیه‌کان دا چه‌سپاو په‌یره‌و کرا.

له‌سه‌رده‌می خه‌لافه‌تی عوسمانی دا ولاتی ئیسلام زیاتر پان پۆرو
به‌رفراوان بوو، ولاتی مه‌غریبو نه‌وپه‌ری ولاتی نه‌نده‌لووس، قیروص و
قوسته‌نطینییه‌و ولاتی قه‌یره‌وان و سیبته‌ که‌وته ژێر فه‌رمانه‌ه‌وایی موسولمانانه‌وه!
له‌لایه‌کی تروه‌ه فتوحاتی ئیسلامی گه‌یشته‌ نه‌وپه‌ری ولاتی چین.

فه‌رمووده‌که‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ ها‌ته‌ جی که‌له‌سه‌حیحی بوخاری و
سه‌حیحی موسلیم و موسنه‌دی ئیمام نه‌حه‌ده‌دا ها‌تروه‌ ده‌فه‌رموی: ((ان الله
زوی لی الارض، فرايت مشارقتها ومغاربها، وسيلغ ملك امتی مازوی لی منها)).

﴿ولیمکن لهم دینهم الذی ارتضی﴾ تاینی ئیسلام جیگیر ده‌کا بۆیان
له‌سه‌ر زه‌وی، له‌ناو ده‌که‌کان ده‌پرسکیتنی و له‌ولات دا پایه‌داری ده‌کا، خۆیان
ده‌بنه‌ فه‌رمانه‌ه‌واو کاربه‌ده‌ستی جیهان و ناینه‌که‌شیان ده‌بیته‌ به‌رنامه‌ی ژیان،
چاکسازی و عه‌داله‌تکاری په‌یدا ده‌بی، زه‌وی ئاوه‌دان ده‌کریتیه‌وه‌و سوود
له‌به‌رو بوومه‌کانی وهرده‌گیری، چونکه‌ تاینه‌که‌یان فه‌رمان به‌چاکسازی و
عه‌داله‌تکاری و ئاوه‌دانکردنه‌وه‌ی ولات و پشکینیی کون و قورینی زه‌وی ده‌کا؛
بۆئه‌وه‌ی سوودی ماددی و زانستی لی وهریگرن!

﴿ولیلیدلهم من بعد خوفهم أمناً﴾ حال و هه‌زیان ده‌گۆڕی له‌ترسه‌وه‌ بۆ
نارامی و ئاسایش، به‌دلتیایی پشتین ده‌که‌نه‌وه‌و له‌که‌س ناترسن.

رښوايت كړاوه: كاتې عهدى كورې حاتم هاته خزمهت پيغه مېهر ﷺ
 به ميوانى، پيغه مېهر ﷺ پى ى فېرموو: ده زانى (الحرة) له كوى يهو كوى
 كه وتووه؟ عهدى ده لى: نه خېر نازانم و نه مديوه به لام بيس توومه، نه مجار
 پيغه مېهر ﷺ فېرمووى: سويندم بهو كه سى گيانى منى به ده سته خودا نه م
 دينه ته واو ده كاو بالا ده ستي ده كا هه تا واى لى دى نافرته به ته نيا له كه ژاوه دا
 به سوارى حوشر له (الحيرة) وه دى بو ته واف و ته واف ده كا ترسى كه سى نيه و
 ده گه پي ته وه بو ولاتى خوى. وه لاهى گنج و خه زينه ي كيسراى كورې هورمز
 ده كه وي ته ژير ده ستي ئيوه! عهدى ده لى: وتم: كيسراى كورې هورمز؟؟
 پيغه مېهر ﷺ فېرمووى: به لى: هى كيسراى كورې هورمز.
 نه كه همر نه وه وه لاهى واتان لى دى مال و سامان ده به خشن كه س لي تان
 وه رنا گرى.

جا عهدی دواپی دهیگوت: نهو هتا ئیستا ئافرهت لهو لاتی (الحیره) وه بهسواری کهژاوه دی بۆ تهواف کردن و کهسی له گهل دا نیه وه هیچ ناترسی. له لایه کی تره وه من بۆخۆم یه کێک بووم لهوانه ی گهنج و خهزینه ی کیسرامان کۆنترۆل کردو دهستمان به سهردا گرت. سویندم به وه کهسه ی ژیا نی منی به دهسته، سییه میش دینه دی چونکه پیغه مبه ر ﷺ بۆخۆی نهوه ی فهرموو.

به لای نهوه میژوو بۆمان ده گیریت نهوه: که له سهرده می خه لیغه ی خواناس دا عومه ری کور ی عه بدولعه زیز خودا لی ی رازی بی فهرمان به رانی به رپرسی زه کات ده گهران کهسانیک بدۆزنه وه زه کاتیان پی بشی و بیانده نی کهسیک نه بوو زه کاته کهیان لی وه ربگری!

بهائی خودا ترسو و خوفی بؤ گورین به ته من و ناسایش، ده سال له مه که ده موسولمانان به ترسو و لهرزه وه ژيانيان به سهر برد، دوايي کوجيان کرد بؤ مه دينه و حکومتی ئيسلامييان پيک هيئا، ترسی دوژمانيان هه بوو شهوو روژ چه کيان به ده دستمهو بوو، به چه که وه ده نووستن، ما وه يه که بهو حال و وه زعه وه

خۆیان راگرت، تهنانت یه کۆ لههاوه لآن وتی: ئه ی پیغه مبهری خودا! ئه وه ده بی ئیمه تادونیا دونیا یه ئاوا له ترسو نا ئارامی دا بین، رۆژێك نایه چه که کاغان دابنێین و پشتینێ لی بکهینه وه؟؟ پیغه مبهر ﷺ فهرموی: ماوه یه کی زۆری پێ ناچی واتان لی دی پیاو له ناو کۆرو کۆمه لێکی زۆردا داده نیشتی پارچه ئاسنێکی پێ نابی و ترسی هیچی نابی.

ئه وه بوو دوا یی بۆ مزگینێ، خودا ئهم ئایه ته ی نازل کردو پاش ماوه یه کیش مزگینێ یه که هاته دی، خودا پیغه مبهرو موسولمانانی به سه ر نیوه دورگه ی عه ره بی دا بالاده ست کرد، هه موو ئیمانیا ن هینا، تاسایش و ئارامی کهوته ولاته وه.. پیغه مبهر ﷺ له دونیا ده رچوو موسولمانان له و په ری ئارامی و دلتیایی دا بوون، له ولاتی خۆیا ن دا ئه و په ری ئارامی و هیمنی به رپا بوو بوو. هه روا له سه رده می خه لافه تی هه زه ته ی ئه بو به کړو عومه رو عوسمانیش دا ﷺ خه لکی زۆر به دلتیایی و ئارامیه وه ژیا نیا ن به سه ر ده برد. تاکه و تنه ناو فیتنه و ئاشوب و ئه وه هه موو رودا وه ترسنا کانه ی له سه رده می خه لافه تی هه زه ته ی عه لی و دواتر هاتنه کایه وه ترسو و خۆف بلا و بو وه و ئارامی نه ما. خه لکی که بو خۆیا ن حال و وه زعی خۆیا ن گۆری و خوداش لی ی گۆرین.

به لی: واده ی خودا هاته جی، مزگینه که ی پیغه مبهر ﷺ هاته دی، هه تا موسولمانان پابه ندی فه رمان و نه هی قورئان بوون و په یه وه ی به رنامه ی ئیسلامیا ن ده کرد، خۆیا ن بالاده ست بوون و جیهان له ژێر کۆنترۆلی خۆیا ن دا بوو، به لām که نه وان مه رجه کانی فه رمان په واییا ن پیشیل کرد، خوداش بالاده ستی لی وه رگرته وه، هه رکاتی کیش موسولمانان بگه رپنه وه بۆلای خودا و به راستی پابه ندی و فه رمان و نه هی په ره ردگار بن و به دلتسۆزی تی بکۆشن بۆ ئایینی خودا، خودا سه ر له نو ی شکۆمه ندی و بالاده ستیا ن پێ ده به خشیته وه و ده یان کاته وه په حاکم و فه رمان په وای جیهان.

ئەجار پەرەردگار حال و وهزعی گەلی موسولمان بەیان دەکا لەکاتی
 بالادەستی و فەرمانپەرەوایی دا، یان باییس و هۆی بەرقەرار بوونی
 فەرمانپەرەواییان دیاریی دەکا. دەفرموی: ﴿يَعْبُدُونِي وَلَا يَشْرِكُونَ بِي شَيْئًا﴾
 تەنیا عیبادهت بۆ خودا دەکەن و بەس، کەسی تر ناکەنە هاوێڵ و هاوشانی،
 یان ئەوانە بالادەست دەبن چونکە تەنیا خودا دەپەرستێ و کەسی تر ناکەنە
 هاوشانی.

ئیمام ئەحمەد و موسلیم و بوخاری لەمەعادی کۆری جەبەلەوێ رێوایەتیان
 کردو: کە پێغەمبەر ﷺ پێی فرموو: ((حق الله على العباد: ان يعبدوه ولا
 يشركون به شيئا، وحق العباد على الله الا يعذبهم)) حەقی خودا لەسەر
 بەندەکانی ئەوێهە غیبادهتی بۆ بکەن و کەس نەکەن بەهاوێڵ و هاوشانی،
 پەرەردگاریش بریاری داوێ لەسەر خۆی پێویست کردو کەسزایان نەدا.
 ﴿ومن كفر بعد ذلك، فأولئك هم الفاسقون﴾ کەسیک دوای ئەو هەموو
 ناز و نێعمەتائەیی پێمان بەخشێون لەئاین هەلبەگەرپێنەوێ یان کوفرانی
 نێعمەتەکانی بکەن و هەکوو لەشوێنیکی تردا دەفرموی: ﴿فكفرت بأنعم الله﴾
 (النحل/۱۱۲) یان لەفرمانی خودا دەرچی و یاخی ببی ئەو ئەوانە بەتەواوی
 فاسقن لەم رووێ سێلەیی دەکەن لەبەرەمبەر نێعمەتەکانی پەرەردگار،
 فەضل و نێعمەتی خودایان لەپەر خۆ بردۆتەو، هەلبەتە ئەم کوفران و سێلەیی
 یە لەهەندێ لێگەل و نەتەوێکان دەرەکەوێ و هەموو ئادەمیزادەکان تێکرا ئەو
 حالەیان بەسەردا نایە، چونکە لەحەدیشی دا صەحیحین دا هاترە، پێغەمبەر
 ﷺ فرمویەتی ((لا تزال طائفة من امتي ظاهرين على الحق، لا يضرهم من
 خذلهم ولا من خالفهم الى يوم القيامة))

ئەجار پەرەردگار دوا بەدوای وادەو بەلێنەکانی، فەرمان بەموسولمانان
 دەکا بەتەنجامدانی نوێزو زەکات دان و فەرمانبەرداریی فەرمانی پێغەمبەر
 هیچ حیسابیک بۆ کۆمەڵی کافران نەکەن. دەفرموی: ﴿وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ﴾

نوێژه کانتان له کاتی خۆیان به پێک و پێکی نه نجام بدن، ﴿وَاتُوا الزَّكَاةَ﴾
 زه کاتی مال و سامانی خۆتان ده ریکهن، چونکه زه کات دان بار بووی کردنی
 ناتا جان، ده ستگیری کردنی هه ژارو بێ نهوایانه، ﴿وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ﴾
 پابه ندی فرمانی پیغه مبه ر ﷺ بن، چیتان پێ ده ئی: گوی بیستی فرمان و
 جل و گیریه کانی بن، ﴿لَعَلَّكُمْ تَرْحَمُونَ﴾ بۆ نه وهی خودا ره همتان پێ بکا،
 له سزای توندی دۆزه خ بتان پارێزی، چونکه هه رکه سی نه وه کردار و هه لویستی
 بێ خودا ره جمی پێ ده کا وه کوو له شوێنیکی تر دا ده فرمانوی: ﴿أُولَٰئِكَ
 سِرِّهِمْ﴾ (التوبة/ ۷۱).

﴿وَلَا تَحْسَبِ الَّذِينَ كَفَرُوا مَعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ﴾ نه ی پیغه مبه ر!
 وامه زانه نه وانه ی سه ریچی په یامی تو ده که ن، به درۆت ده خه نه وه، بر و
 به پیغه مبه ریته ی خۆت و راستی په یامه که ت نا که ن، وامه زانه نه وانه له ژیر
 ده سه لاتی خودا ده ر ده چن و خودا ناتوانی تو له یان لی بستینی نه گه ر بیه وی
 له ناویان به ری، به لکوو خودا به توانا و ده سه لاته، له سه ر نه و بێ گویی و
 لا ساریه یان، له سه ر نه و سه لیه ی و کوفه یان سزایان ده دا، سزای توندیان ده دا،
 جوړه ها نه خو شی و خه م و خه فته و دله را وکی و خۆ کوژی به شیوه ی تاک و یان
 به کۆمه ل تووشی کوشتن و له نا و چونیان ده کا.. وه کوو نه وه به جه نگو
 بومه له مرزه و لا فاو و ناگر که وتنه وه له ناویان به ری.

﴿وَمَا أُولَٰئِكَ إِلَّا شَرٌّ حَٰوَانُهُ﴾ شوینی هه وانه وه سه ره نجامیان ناگری دۆزه خه
 ﴿لِبَئْسَ الْمَصِيرُ﴾ دۆزه خ خراپترین نا کام و شوین و جیگای هه وانه وه یه.
 هه رکه سی له قیامه ت دا دۆزه خ به کرێته شوینی هه وانه وه ی ماله وێران و
 خه ساره قه منده!

به کورتی نه گه ر موسو لمانان پابه ندی به رنامه ی نایین بن، نیه خودا
 له پشتیان و چ باکیان له هیز و توانای کافرو بێ بر وایان نه بی..

حوکمی یانزه هه م و دوانزه هه م سیانزه هه م نه و حاله تانه ی پیویسته
له ناو خیزان دا مندال و خزمه تکاریش بی ئیزن وه ژوور نه که ون

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا

لَيْسَتْ عَلَيْكُمْ أَلَّذِينَ مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ وَالَّذِينَ لَمْ يَبْلُغُوا الْحُلُمَ مِنْكُمْ

ثَلَاثَ مَرَّاتٍ مِنْ قَبْلِ صَلَاةِ الْفَجْرِ وَحِينَ تَضَعُونَ ثِيَابَكُمْ مِنَ الظَّهِيرَةِ

وَمِنْ بَعْدِ صَلَاةِ الْعِشَاءِ ثَلَاثُ عَوْرَاتٍ لَكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ

وَلَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ بَعْدَهُنَّ طَوَافُونَ عَلَيْكُمْ بَعْضُكُمْ عَلَى

بَعْضٍ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٥٨﴾

وَإِذَا بَلَغَ الْأَطْفَالُ مِنْكُمْ الْحُلُمَ فَلْيَسْتَضِنُّوا كَمَا اسْتَضَنَّ

الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ ءَايَاتِهِ وَاللَّهُ

عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٥٩﴾ وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ الَّتِي لَا يَرْجُونَ

نِكَاحًا فَلَيْسَ عَلَيْهِنَّ جُنَاحٌ أَنْ يَضَعْنَ ثِيَابَهُنَّ

غَيْرَ مُتَبَرِّجَاتٍ بِزِينَةٍ وَأَنْ يَسْتَغْفِرْنَ خَيْرٌ لَهُنَّ وَاللَّهُ

سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٦٠﴾

دەريارەي ھۆي نازلېۋونى نەم ئايەتائە ئىبنووعەبباس دەفەر موى: پىغەمبەر ﷺ خزمەتكارىكى ھەبوو ناۋى (مدىج) بوو، نيوەرۆيەك پىغەمبەر ناردى بۆ مالى عومەرى كورپى خەتتاب، خزمەتكارەكە بەبى ئىزن وەرگرتن وەرۋور كەوتوو عومەرى لەھالەتتىكى وادا بىنى عومەر پىي ناخۇش بوو بەوھالە بىيىندرى، دوايى ھەزرەتى عومەر ﷺ وتى: ئەي پىغەمبەرى خودا! پىم خۇش بوو پەرۋەردگار جەلەوگىرى لى بىكردىنایە لەو ھالەتائە.

موقتىل دەفەر موى: ئايەتەكان دەريارەي ئەسمائى كچى مەرشەد نازل بوون، خزمەتكارىكى ھەبوو رۆژىك لەكاتىكى وادا چوۋە ژورەكەي پىي ناخۇش بوو، ئىتر ھاتە خزمەت پىغەمبەر ﷺ عەرزى كرد وتى: خزمەتكارو غەلامەكانان لەكاتى وادا دىنە ژورەكانان پىمان ناخۇشە، ئىتر پەرۋەردگار نەم ئايەتى نازل كرد.

رىواياتى تىرىش لەم بارەو رىوايەت كراون بەپىۋىستەم نەزانى راگوئىزان بىكەم.

بىگومان ئىسلام بەرنامەي ژيانىكى تەواۋو كاملە، بەرنامەيەكە ژيانى ئادەمىزاد لەھەموو قۇناغەكانى دا رىك دەخا، لەھەموو پەيۋەندى و ھەلسو كەوتىكى دا لەھەموو جەم و جۆلىكى دا رۆلى خۆي دەگىپرى، بۆيە تەننەت ئادابى رۆژانەي ئاۋ خىزانىش دەست نىشان دەكا، ھەر وەكوو چۆن نەركە گەرەكانى تاك و كۆمەل رۆن دەكاتەو، چ لەبەرامبەر پەرۋەردگارد او چ لەناۋ كۆمەل خۆي دا، ھەموو ئاداب و رەۋشەتەك ھەرچەندە بچووك و تايىبەتى بن، ھەرچەندە گەرەو گىشتى بن، لىكىيان دەبەستى و راياندىنوتى و دەيانكاتە رىبازو پەيپەرەو پىرۆگرام بۆ خودا پەرستى و دەبنە بەشىك لەعبادەت و خوداپەرستى. نەم سورەتە واتە: سورەتى (النور) نمونەيەكى ئەو تەنسىق و بەرنامە دارپىيەيە. ئەو ھەندى ھەدو تۆلەو تەمبىي كردنى لەخۆ گرتوون، لەتەك ئەو ھەندى ئىزن وەرگرتن و ياساى دىدەنى و ھاموشوى نىۋان كەسو كارو

ناسیاوان دیاری دهکا، وێرای ئەوانەش جەولەیهکی چڕو پڕ لەبوارێ وجود دا
 ئەنجام دەدا. ئەجار دەگەرێتەوه سەر ئەدەبی موسوڵمان لەگەڵ خوداو
 پیغەمبەری خودا دا لەبوارێ یەکاڵاکردنەوهی کێشەو نیزاعو دادگایی کردن.
 ئەجار لەتەك وادەو بەلێنی پەرەردگار بۆ موسوڵمانان کەدیانکاتە جیگرو
 ئاوەدانکەرەوهی زەوی، دەگەرێتەوه بۆ رونکردنەوهی ئادابی ئیزن وەرگرتن
 تەنانەت لەناو خێزانەکان خوشیان دا، هەروا ئادابی ئیزن وەرگرتن
 لەمەجلیسی پیغەمبەردا ﷺ. هەروا پەییوەندی و داوەتکردن بۆ ناخواردن
 لەنیوان خزم و دۆست و ناسیاودا، ئەمانە هەموویان ئاداب و رهوشتن داب و
 نەریتی کۆمەڵایەتیی، پێیستە موسوڵمانان پەیریەوییان بکەن و پەییوەندی نیوان
 خۆیان لەبەر رۆشنایی ئەم ئاداب و یاسا و رێسایەدا رێك بخەن و پابەندیان بن!
 ئیتر دەست دەکا بەرونکردنەوهی حوکمی یانزەهەم و دەفەرموی: ﴿يَا أَيُّهَا
 الَّذِينَ آمَنُوا لِيَسْتَأْذِنَكُمْ الَّذِينَ مَلَكَتْ أَيْمَانُهُم وَالَّذِينَ لَمْ يَبْلُغُوا الْحُلُمَ مِنْكُمْ
 ثَلَاثَ مَرَاتٍ﴾ ئەی ئەو کەسانە ییمانتان هێناوه، پرواتان بەخودایەتی خوداو
 پیغەمبەری موحەممەد هەیه، بەتافرەت و پیاوانتانەوه، داوا لەکۆیلەو
 خزمەتکارو کارەکەر و بەندەکانتان بکەن، هەروا داوا لەو مندالانەتان بکەن:
 کەهێشتا بالغ نەبوون. داوايان لی بکەن کە لەسێ کات دا بەبی ئیزن نەیهنە
 ژوورەکانتان و بەبی پرس خۆیان بەشوێنی تاییهتی نووستنتان دا نەکەن ئەو
 سێکاتە قەدەغە کراوانەش ئەمانەن:-

۱- ﴿مَنْ قَبْلَ الصَّلَاةِ الْفَجْرِ﴾ لەپێش نوێژی بەیانی دا، چونکە ئەو
 کاتە کاتی نیستیراحەت و نووستنە لەناو جیگادا کاتی بەخەبەر هاتن و
 هەستان لەخەوو خۆ گۆڕپنە، لەوانەیه عەورەتی ئادەمیزاد بەدەر بکەوی و ئەو
 خزمەتکارو مندالانە چاویان پێ بکەوی.

۲- ﴿وَحِينَ تَضَعُونَ ثِيَابَكُمْ مِنَ الظَّهِيرَةِ﴾ ئەو کاتەى پۆشاکی کارو کاسبی دادە کەن و خۆتان روت دە کەن و بە پشوو دان و ماندو جەسانە وەو نووستنی نیوہ روژ.

۳- ﴿وَمِنْ بَعْدِ صَلَاةِ الْعِشَاءِ﴾ دواى نوێژى (خەوتنان) چونکە ئەو کاتەش کاتى خۆ روتکردنە وەو پۆشاک گۆرینە، پۆشاکی ئیش دادە کەندى و پۆشاکی نووستن لەبەر دەکرى. ﴿ثَلَاثَ عُرَاتٍ لَّكُمْ﴾ سێ کاتى وەهان مەزەندەى ئەو یان لى دەکرى عەورەتى نادە میزادیان تیدا دەریکەوى. دەبێ فەرمان بە خزمەتکارو کارەکەر و منداڵ بکری لەم سێ کاتەدا خۆبەسەرى سەر بە ژوورى تايبەتى نووستن و جەسانە وەدا نە کەن، چونکە ترسى ئەو هەیه لەم کاتانەدا عەورەت بە دەر بکەوى، ئەو کاتانە کاتى خۆ روتکردنە وەو پۆشاک گۆرین، کۆیلە و بەندە و خزمەتجى و کارەکەرە کانتان و منداڵ دەتوانن بەبێ پرس خۆبەمال دا بکەن مەگەر لەم سێ کاتانەدا نەبێ؛ کەبە عادت کاتى خۆگۆرین و پالدانە وەیه. دەبێ لەم سێ کاتانەدا ئیزن و پرسى چوونە ژوورە وەى ژوورە تايبەتیه کانی ماندوو جەسانە وەو نووستن وەر بگرن.

وشەى ﴿لَيْسَ أَذْنَكُمْ﴾ بەرپاڵەت بۆ وجوبە، وەلى جەماوەرى زانایان پێیان وایە فەرمانە کە بۆ نەدبە و سوننەت دەگەیهێنێ، فێرکردن و ئەدەب دادانى رەوشتى جوان نیشان دانە. ئەگەر واریکەوت یەکیک بەبێ پرس چووە ژوورە وە تاوان نیە، بەلکوو کاریکە پیچەوانەى ئەدەب و رەوشتى جوانە. خۆنەگەر خزمەتکار یان کارەکەر دەیزانى کەبجێتە ژوورى تايبەتى ئاغای یان ئاغای ژنى چاوى بەعەورەتى بکەوى، ئەو چوونە ژوورە وە کەى حەرامە و کاریکی ناپەسند ئەنجام دەدا.

هەندى لە زانایان پێیان وایە حوکمى پرس کردن بۆ چوونە ژوورە وەى ژوورى نوستن و پشوو دان لەو سێ کاتانەدا نەسخ بۆتە وە، چوونکە هاوێڵانى

پێغه مبهرو ﴿چینی دوا نهوانیش نهم فرمانه یان پهیره نه کردوه، ده توانین بلیین: که نهم فرمانه بۆ کاتیک بووه که ده رگاو پهرده بۆ ژوورده کان نه بوون. به لام قسه ی راست نه وه یه: که حوکمی ئیزن وهرگرتن نه سپراوه ته وه پتویسته پهیره و بکری.

ته بو حه نیفه ده فهرموی: کهس پتیکشی نه وه ی نه کردوه که فهرمان به ئیزن وهرگرتن نه سخ بوو پتته وه.

جه ماوه ری زانایان پتیا وایه: که خیطابی نایه ته که گشتی یه ئافره ت و پیاو ده گریتته وه.

که ده فهرموی: ﴿والذین لم یبلغوا الحلم منکم﴾ مه به ست منداله چ نیرینه چ میینه، مندالی خۆش بن یان هی پێگانه بن، نه و مندالانه که ره سیده بوون و هیشتا فامیان نه کردۆته وه. وه کوو ده فهرموی: ﴿أو الطفل الذین لم یمضوا علی عورات النساء﴾ (النور/۳۱).

نه وه شان له یاد نه چی: که کاتی نیوان نوێژی خه وتنان و نوێژی به یانی هه مووی کاتی یاساغ کراوه رسته ی ﴿من قبل الصلاة الفجر﴾ ده یگریتته وه.

﴿لیس علیکم ولا علیهم جناح بعدهن﴾ چ خراپه یه کتان له سه ر نه ته گهر له غهیری نه و سی کاتانه دا مندالۆ کوێله نوکهر و خزمه ته چی و کاره که ره کانتان به بی ئیزن بینه ژوورده بۆلاتان، واته شتیکی موباح و ره وایه و به یاساغ دانانری. چونکه نه وانه ﴿طوافون علیکم بعضکم علی بعض﴾ واته نه و مندالۆ کوێله و خزمه ته چی و کاره که رانه تان له ناو مال دان و دین و ده چن، هه مریه که بۆ گاری خۆی، خزمه ته چی و کاره که ره کانتان خه ریکی مالمالین و نه غامدانی نیش و کاری ناو مالن، منداله کانیش بۆ نه غامدانی کاری تایبه تی خۆیان ژوراو ژوور ده که نو پتیا و خۆشه له گهل ئیوه ش کات به سه ر به رن، ته گهر هه موو کاتیک ده قولباب و ئیزن وهرگرتن به پتویست دابنرایه ده بوه حه ره ج و ناخۆشی بۆ هه موو نه ندامتیکی ختیزانه که، بۆیه ته نها له وسی کاته دا

که مه زنده ی ده رکه وتنى عه وره تى تیدا ده کرى، نيزن وه رگرتنى چونه ژوره وه ی به پيويست دانا.

ئاواو بهو شيوه پهروه ردگار شه ده بی موسولمانان داده دا، فيري هه لئسو کهوتى ناو خيزانيان ده کا، دهيه وي کومه لى موسولمانان کومه لتي وابن دلپاک وهست بهرزو سينه خاوتين وه عصاب له سه ره خوو بهرچاو رون بن، کومه ل له خيزانه وه دهست پي ده کا، چونکه خيزان بناغهي کومه له. هه رکاتى خيزانه کان بهو شيوه پهروه رده بوونو بهو ئادابو رهوشتانه گوش کران، نهو کومه لگايهي لهوان پيک دي هه مان رهوشتي جوانى تيدا جيگر ده بنو گه شه ده کهن.

هه لبه ته نه مه ده دب دادانه و فير کردن شه ريعت بهيان کرنه فه ضلعي نيعمه تى پهروه ردگار، بزيه دوا به دواى رونکرده وه شه ئاداب رهوشتانه فهرموى: ﴿كَذَلِكَ يبين الله لكم الآيات، والله عليم حكيم﴾ ئاواو بهو جوړه پهروه ردگار شه ريعت ياسا بو ئيوه رون ده کاته وه، فيري ئاداب رهوشتي جوانه رازا وه تسان ده کا، پهروه ردگار ناگادارى وه زعء حالى بهنده کانيه تى، ده زانى چ سوو دبه خشه بويان چى به که لکيان نايه، داناو هه کيمه له دارشتنى ياساى ژيانى ناو خيزان ناو کومه ل، ده زانى چ داب رهوشتي که به که لکه بويان، نه مجار ده گويزته وه بو بهيانکردنى هوکمی دوازه هه مه ده فهرموى: ﴿وَإِذَا بلغ الاطفال منكم الحلم فليستأذنوا كما أستاذن الذين من قبلهم﴾ هه رکاتى مندا له کانتان گه ييشته ته مه نى بالغ بوون که له وه پيش ته نها له سي کات دا نيزنى هاتنه ژوره وه ی شوينى نووستن پشودانى ئيوه يان وه رده گرت، نه گهر بالغ بوون پيويسته هه موو کاتى نيزن وه ريگرن وه کوو چون له وه پيش فهرمانتان پي کرا: که ناده ميزادى گه وه ره ده بي نيزنى هاتنه ژوره وه وه ريگرى جاکورى نهو ماله بي يان خرم كه سء كار بي، كه وابتى نه م ئايه تانه

شیکمهوهی نایهتی ﴿أَوِ الْطِفْلِ الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلَى عَوْرَاتِ النِّسَاءِ﴾
(النور/۳۱) ن واته ئەو مندالانەیی بینینی عهوههتی ئافرهتان سهرنجیان
راناکیشیء ههست بهخوڕپهیی جنسی ناکهن، ئەوانه لهحوکمی ئیزن وهرگرتن
چهرت کراون، بهلام کهبالغ بوون بینینی عهوههتی ئافرهتان سهرنجی
رادهکیشان ئەوه دهبی ئەوانیش وهکوو خهڵکی تر ئیزنی هاتنه ژوورهوه
وهریگرنء لهم بارهوه حوکمی بیگانهیان ههیه: کهپیوسته بۆ ههموو دیدهنیء
هاتنه ژوورهوهیهک ئیزن وهریگرن، بالغ بوون بهلای زورپهیی زانایانی
ئیسلامهوه یان ئیحتلام بوونه، یان تهمهنی بگاته پانزهسال.

ئاماژه بهو فرمودهیهی لهئیبنوعومرهوه ریاوایت کراوه دهفرموی:
روژی جهنگی ئوحد تههمنم چوارده سال بوو نیشانی پیغهمبهر * درام
ریگهی نهدام بچم بۆ غهزا، روژی خندهق تههمنم پانزه سال بوو کهنیشانی
پیغهمبهریان دام ریگای دام هاویهشی غهزا بکه.

ئهبوحهنیفه دهفرموی: کوری گهنج بهبالغ داناندی ههتا ههژده سال
تهواو نهکا. ئافرهتیش تانهگاته حهقدهسال بهبالغ حسیب ناکری.

ههندی لهزانایان شافیعیشیان لهناودایه دهلین: دهرهاتنی موو لهبهرو
لهریش نیشانهی بالغ بوونه.

بهلگهشیان ئەو ههدهشیه: که (عطية القرظي) ریاوایتی کردوه. دهلی:
پیغهمبهر * فرمانی بهکوشتنی ئەوانه کرد کهمویان لی هاتبوو لههۆزی
قورهیظهء بهمهروهخس کردنی ئەوانهیی مویان لی نههاتبوو، پیغهمبهر *
فرمانی دا بهمهروهخس کردنم!

﴿كَذَلِكَ يبين الله لكم آياته، والله عليم حكيم﴾ ئاواو بهو جوړه وهکوو
چۆن حوکم یاساتان بۆ روون دهکهینهوه بهجوړیک دل ئارامیء خوښهختی

دونیایو قیامه تتان بۆ دهسته بهر بیی، پهروهردگار ناگاداری وه زعی بهنده کانی به تیء دانایه به چاره سهر کردنی کیشمو ریکخستنی کاروباریان.

حوکمی سیانزه ههم ئه وهیه ده فهرموی: ﴿وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ اللَّاتِي لَا يَرْجُونَ نِكَاحًا فَلَيْسَ عَلَيْهِنَّ جُنَاحٌ أَنْ يَضَعْنَ ثِيَابَهُنَّ غَيْرَ مُتَبَرِّجَاتٍ بِزِينَةٍ﴾ وه کوو زانیمان له وه پیتش فهرمانی کرد به وهی ئافره تان زینه تی خۆیان بشارنه وه بۆ ئه وهی فیتنه وه شه ههوات نه ورۆژین. نه عجار لیڤه دا ده گه پیتسه وه سهر به یان کردنی حوکمی ئه وه: که ئه وه ئافره تانه ی پیرو په ئۆ بوون و چ هه زو ئاره زۆی بیوانیان نه ماوه، له شو لاریان چرو لۆچ بووه و چ جوانیه کیان پیتوه دیار نیه، ئه وه جۆره پیره ژنانه چ خراپه یه کیان له سهر نیه: که له ناو مال دا که می له پۆشاکێ خۆیان کهم بکه نه وه واته: پۆشاکێ ده ره وه یان دا بکه نن، به مه رجی عه وه رتیان به ده ره نه که وێ و که شفی زینه تی خۆیان نه کهن. به لام ﴿وَأَنْ يَسْتَعْفِفْنَ خَيْرٌ لَّهُنَّ﴾ نه گهر پۆشاکێ ده ره وه یان به سهر خۆیان وه بیتلن و داینه که نن و به و پۆشاکه پان و پۆره داپۆشه ره وه له مال دابنیشن باشته بۆیان. ﴿وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ پهروهردگار شنه وایه به قسه وه گفتوگوێ ئه وه پیره ژنانه له گه ل پیوان دا، زاناو ناگاداره به گوفت و گوێ ئه وه پیره ژنانه له گه ل ئه وهان دا، زاناو ناگاداری مه به ست و نیاز یانه، هیچی لی گوم نابێ، خۆتان له وه سه وه سی شهیتان و داوو فیله کانی بیاریژن، ناگاتان له خۆتان بی نه که ونه ته له می ئه وه دوژمنه تانه وه.

دروسته بو ناده میزاد له مالی هه ندی کهس بخوا به بی پرس

لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ
 حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى أَنْفُسِكُمْ أَنْ تَأْكُلُوا
 مِنْ بُيُوتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ آبَائِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أُمَّهَاتِكُمْ
 مِنْ بُيُوتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ آبَائِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أُمَّهَاتِكُمْ
 أَوْ بُيُوتِ إِخْوَانِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخَوَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ
 أَعْمَامِكُمْ أَوْ بُيُوتِ عَمَّاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخْوَالِكُمْ
 أَوْ بُيُوتِ خَالَاتِكُمْ أَوْ مَا مَلَكَتْهُمُ مَفَاحِشُهُمْ
 أَوْ صَدِيقِكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَأْكُلُوا
 جَمِيعًا أَوْ أَشْتَاتًا فَإِذَا دَخَلْتُمْ بُيُوتًا فَسَلِّمُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ
 تَحِيَّةٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ مُبَارَكَةٌ طَيِّبَةٌ كَذَلِكَ
 يَبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٦١﴾

دهرباره ی سه به ب نزولای نه م نایه ته گهلی ریوایه ت هه ن:

۱- سه عیدی کوری (المسیب) ده فهرموی: نه م نایه ته دهرباره ی کهسانیک نازل بووه: که له مال دهرده چوون کیلیی دهرگای ماله کانیا ن لای کویترو شهل و نه خوش خزم و خویش داده نا.

پیشیان ده گوتن: نه گهر برسیستان بوو، یان پتیوستان به شتیک بوو، نه وه به گهردن نازادی له مالتی نیمه بخۆن، جا نهو کیلیل لادانراوانه خو پاریزیان ده کرد له وهی له ماله کانیا ن بخۆن، ده یانگوت: له وانیه به دل پییان خوش نه بی ئیتر نایه تی ﴿لیس علی الأعمی حرج.....﴾ نازل بوو.

نایه ته که: ههرچه نده دهرباره ی ئیجراج بوونی نهو جوړه کهسانه ی که بهو شیوه نو کیلیان لادانرا، هاتوته خواری، وهلی وه کوو ده گوتری: (عیبره ت به گشتی وشه کانه نه که به تاییه تمندیی هو ی نازل بوونه) بویه حو کمیک گشتی بو هه موو کهس باس کردوه و پتی راگه یاندون: که خواردن له مالتی خزم و دوستو نهو که سه ی ده تکاته وه کیلی خۆی به سهر شتیکه وه ره وایه و مویا حه.

۲- حه سه نی به صری ده فهرموی: نایه ته که دهرباره ی عه بدوللای کوری مه کتوم نازل بوو ته کلیفی جیهادی له سهر لاچووه. چونکه کویر بوو.

نه بو حه ییان ده لای: نایه ته که حه ره جو به خو دا شکانه وه لاده با له سهر کویترو شهل و نه خوش و نه رکی جیهادیان له سهر شان لاده با، له هه مان کات دا نه وه راده گه یه نی که چ خراپه و حه ره جیک له وه دا نیه که نه وان له مالتی نهو جوړه که سانه بخۆن: که خودا له نایه ته که دا ناوی هینان. نهوکاته په یوه ندیی نایه ته که به پیشه وه له م رووه ده بی: که په روه ردگار دوا ی باسکردنی حو کمئ ئیزن وهرگرتن، نه وه ش رون ده کاته وه: که خو پاشدانی نهو جوړه خاوه ن عوزرانه له چون بو غه زا پتیو ست به ریکه پیدانی پیغه مبه ر ﷺ ناکا!

۳- ئیبنوعه بیاس ده فهرموی: که په روه ردگار نایه تی ﴿لاتأکلوا أموالکم بینکم بالباطل﴾ نازل کرد، موسولمانان تووشی جوړه حه ره جیک بوون

نه ده خوارد. ئیتر بهم نایه ته خودا بۆی رونکردنه وه: که بۆیان رهوایه چۆن نان ده خۆن بیهخۆن به ته نیا یان به کۆمهله!

ههلبه ته په یوه ندی نایه ته که به شیوهیه کی گشتی له گهله نایه ته کانی پیشه وه لهم ره وهیه که له وه پیش په روه ردگار حوکمی وه ژوور که وتنی بهنده و منداله بهی پرس کردن جگه له وستی کاته ی رون کرد وه. نه مجار لیتهش دا حوکمی نه چوونی نهوانی بیانوویان هیه بۆ غهزا بهی ئیزی پیغه مبهه ﴿ههروا حوکمی خواردن له مالی نهو که سانهی له نایه ته که دا ناویان هاتوه بهی ئیزی صهریح به مهرجی زانیی ره زامه ندی رون ده کاته وه ده فره موی: ﴿لیس علی الأعمی حرج، ولا علی الأعرج حرج، ولا علی المریض حرج﴾ له سهه کویرو شهل و گۆج و نه خوش چ گوناهی نیه: که نه توان بچن بۆ جیهاد، به بیانوی بنی توانایی و لاوازیان خۆیان پاش بهن، وه کوو له نایه تیکی تر دا ده فره موی: ﴿لیس علی الضعفاء ولا علی المرضى ولا علی الذین لا یجدون ما ینفقون حرج اذا نصحوا لله ورسوله.....﴾ (براءه/۹۱)

یان چ خراپه و حهره جیکتان له سهه نیه نه گهر لهو ما لانه دا ئیه خواردن له گهله کویرو شهل و په که کوته و نه خوش دا بخۆن ﴿ولا علی أنفسکم أن تأکلوا من بیوتکم﴾ ههروا له سهه ئیهش چ تاوانی نیه که له ماله کانی خۆتان دا نان بخۆن. که ده فره موی: مالی خۆتان. مالی کور به نیسه بهت دایک و باوکه وه، ههروا مالی میرد بۆ ژن، ده گرتیه وه. چونکه مالی کور هی باوکیه تی، مالی میرد مالی ژنه که یه تی.

تیمام نه حمده له موسنه ده که ی داو خاوه نانی کتیه سهوونه نه کان ریوایه تیان کردوه ده فره مون: پیغه مبهه ﴿فرمویه تی: ((انت و مالک لأبیک))﴾ خۆت و مال و سامانه که شت هی باوکه، ههروا بوخاری و موسلیم و نه سائی تیر میزدی و نیبنو ماجة له عایشه وه ریوایه تیان کردوه: که پیغه مبهه ﴿فرمویه تی ((ان اطیب ما اکلتم من کسبکم وان اولادکم من کسبکم))﴾

كەدەفەرمۆي: ﴿عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ﴾ ئامازە بەۋەدەكا: كەناغواردن لەگەڵ ئەو
 كۆيۈر شەل و نەخۆشانە كاريكى پەسەندەو هيچ رېزۈ نرختك لەلەشساغەكان
 ناشكى و دەبىتتە ھۆي ئەۋەي كەئەو كەمئەندامانە بەخۆياندا نەشكىنەۋەو
 دليان بەخۆ نەمىتتى، ئەۋە نيشانەي تەۋاضوع و خۆبەكەم زانىنە، تەۋاضوعيش
 رەۋشتى بەرزى مۇسولمانانە.

﴿اویوت آبائکم اویوت امهاتکم او ییوت اخوانکم اویوت اخواتکم اویوت أعمامکم اویوت عماتکم اویوت احوالکم اویوت خالاتکم اوماملکتکم مفاطحه اوصدیقکم﴾ واته پدروہردگار لہ یانزہ شوین دا بڑ
 ٲیمہی جہ لال کردوہ کہ بہ بی ٲیزی صہریح و بہ مہرجی نہوہی بزانی
 پیخوشبون و رزامہندی ہیہ بخوین و بخوینہوہ نہو یانزہ شوینہش نہمانہ:
 مالی خوٲمان، مالی کوریش بہردہ کہوٲ. مالی باوک و باپیوانان، مالی دایک و
 نہنکمان، مالی براکانان، مالی خوشکانان، مالی مامہکانان، مالی خوشکی
 باوکمان، مالی خالہکانان مالی خوشکی دایکمان، یان نہو مالانہی
 کہ کلیلیان بہدہستی ٲتوہوہیہ، یان مالی برادرو ہاورٲکانتان. جا:
 کہ بہیہ کہوہ ناوی نہو مالانہی ہینا: کہ بہ بی ٲیزی صہریح خواردن و
 خواردنہوہیان ٲیدا رہوایہ، نہو حال و چوٲیہتہش بہیان دہکا: کہ خواردنہ کہی
 لہسر دہخوری: دہفہموٲ: ﴿لیس علیکم جناح ان تأکلوا جمیعاً او أشتاتاً﴾
 چ خراپہو جہرہجیکتان لہسر نیہ بہ کوٲرو کوٲمل نان بخون یان بہتہنیا نان
 بخون.

هه‌لبه‌ته ته‌مه روخسه‌ت و ریگه پیدانه له‌خوداوه بۆ به‌نده‌کانی
که‌هه‌ر که‌سه به‌ته‌نیا نان بخوایان له‌گه‌ل کۆرو کۆمه‌ل دا. ته‌گینا نان خواردن
له‌گه‌ل کۆرو کۆمه‌ل به‌ره‌که‌تدار تهره.

تیمام نہ حمد دو نہ بود اودو ٹیبنو ماجہ لہوہ حشی کوری حہ ربہوہ ربوایہ تیان کردوہ ٹہویش لہ باوکیہوہ ٹہویش لہ باپیریہوہ، دہ لئی: پیساوٹیک، عہرزی پیغہ مہبری کرد وتی: قوریان ٹیمہ ہر دہ خوین و تیر ناخوین! پیغہ مہبر ﷺ فہرموی: ((لعلکم تاکلون متفرقین، اجتمعوا علی طعامکم واذکروا اسم اللہ یبارک لکم فیہ)) ویدہ چی ٹیوہ جیا جیا نان بخون، خواردنہ کہہ دابنیں و لہ سہری گرد بنہوہ ناوی خودای لہ سہر بہنن بہرہ کہہ تی تی دہ کہہ وی.

ئىبنو ماجە لە ئىمامى عومەر ۋە رىۋايەتى كەرد ۋە دە فەر موى: پىغە مېر
 ﷺ فەر موى: ((كلوا جميعا لاتفرقوا، فان البركة مع الجماعة)) بە كۆمەل نەن
 بۆن، بە پەرتە ۋەزىيەت و جىاجىا نەن مەخۇن، چۈنكى بەرە كەت لە گەل كۆمەل
 دابە.

ئەجار كەشتىۋەى نان خواردنى رونكردەو، ئادابى چۈنە ژورەوہى بۆ ناو
ئەو خانوانەى نانيان تېدا دەخۆن رون دەكاتەوہو دەفەرەوى: ﴿فَإِذَا دَخَلْتُمْ
بَيْوتًا فَسَلِّمُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ﴾ ھەركاتىك چۈنە مالىك لەم مالانە بۆ
ناخواردن، سەرەتا سەلام لەدانىشتوانى مالە خانە خوى كەتان بكن، چۈنكە
ئەوان لەخۆتان چ لەرووى ئايىنەو، يان لەروى خزمایەتى و دۆستايەتىو.
بۆيە فەرەموى ﴿عَلَى أَنْفُسِكُمْ﴾ ھەتا ئاماژە بى بۆئەو كەئەھلى ئەو مالە
وہ كوو خودى خۆتان وان. كەئىۋە سلاو لەئەوان دەكەن وەكوو ئەوہ وائە:
كەسلاو لەخۆتان بكن.

﴿تَحِيَّةٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ مَبَارَكَةٌ طَيِّبَةٌ﴾ واته: سلاوبکمن به سلاویک
که به فرمانی خدا چه سپاوه و له شهر یعت و یاسای خوئی دا دایناوه، نهو سلاو
کردنه پیروزو خیر و بهره کت ناوهره، پاداشی باشی لی وهرده گرنه وه. دل و
دروونی سلاو لی کراوی پی خوش ده بی، چونکه ﴿تَحِيَّةٌ وَتَسْلِيمٌ﴾ به مانا
داخوازی کردنی ژسانی خوش و بیوهیی و دلیا بوون له به لایه بو

سه‌ل‌ولیکراوه‌کان، دوعای موسولمانه بۆ برای موسولمانی به‌زیده خیر و رزق و روژی پاک و خاوین. هه‌لبه‌ته نه‌مه‌ش خوشه‌ویستی ده‌خاته نیتوان سلاو‌که‌رو سلاولیکراوه‌ه.. بوخاری له‌جایی کسپری عه‌بدوللاوه‌ ریوایه‌تی کردوه فەرمویه‌تی هه‌رکاتی چووته‌وه بۆ مالی خۆت سلاو له‌خاوو خیزانی خۆت بکه، سلاو‌کردن له‌خوداوه‌ هاتوو، خیر و بهره‌که‌تی پێوه‌یه.

قه‌تاده‌و موجهیدو ئیبنوعه‌بباس فەرموویه‌نه: هه‌رکاتی چووته‌وه‌ مالی خۆت سلاو له‌خاوو خیزانت بکه، نه‌گه‌ر چووته‌ مالیك که‌سی تپدا نه‌بوو، بلی: ((السلام علينا وعلى عباد الله الصالحين))

حوکمی سلاو‌کردن له‌سه‌ر دانیش‌توانی خانوو هه‌رچه‌نده‌ له‌وه‌پیش چه‌سپاوه‌ له‌ئایه‌تی ﴿حَتَّى تَسْأَلُوا وَتَسَلُّوا عَلَى أَهْلِهَا﴾ وه‌رگیراوه، وه‌لی لێره بۆیه‌ دوباره‌ی کرده‌وه‌ نه‌وه‌کو واکومان بیری: که‌سلو له‌خزم و که‌سو کار پێویست نیه، به‌لکوو سلاو‌کردن داب و ره‌وشتی ئیسلامی یه‌و مافیکی کۆمه‌لایه‌تی و گشتی یه‌و نابێ پاشگویی بخۆی.

﴿كَذَلِكَ يبين الله لكم الآيات لعلكم تعقلون﴾ ناوا به‌وجۆره‌ خودا یاساو پێسای ئاینتان بۆ شی ده‌کاته‌وه، وه‌کوو چۆن له‌م ئایه‌ته‌دا نه‌وه‌ی بۆ رون‌کردنه‌وه‌ که‌حه‌لله‌ بۆتان دیدنه‌ی یوکت بکه‌ن و به‌نیزن و تیرادیوی له‌مالی یه‌کتری بخۆن. هه‌روه‌کوو له‌سوره‌ته‌که‌دا گه‌لێك حوکم و شه‌ریعه‌تی جۆراو جۆری بۆ شی کردنه‌وه، بۆنه‌وه‌ی نێوه‌ تییان بفکرن و سه‌رغیان بده‌نی، فەرمان و جله‌وگیره‌کانی خودا شاره‌زاین و خوشبه‌ختی دونیاو قیامه‌ت ده‌سته‌به‌ر بکه‌ن.

ئەمە ئەدەبیکی ئایینی و سیاسییە تەواوکەری ئاداب و رەوشتە
پیشەکانی پیشوون. جاکە لەپیشەوێ فەرمانی کرد بەپرس کردن و ئیزن
وەرگرتن بۆچوونەژووڕەو و دیدەنی کردن، ئەجار فەرمانیان پێ دەکا بەئیزن
وەرگرتن بۆ چوونە دەرەو بەجێ هیشتنی ئەو کۆڕو مەجلیسە بەتایبەتی
ئەگەر کۆبوونەوێ کە لەبەر روداویکی گەرم بوو.

ئیمام ئەحمەد لەموسنەدە کە ی داو ئەبو داودو تیرمیزی و ئیبنو حییان
لەئەبو هورەیرەو فەرمودە یەکیان ریاوەت کەردووە دەلی: پیغەمبەر ﷺ
فەرمووی: ((اذا انتهى أحدكم من المجلس فليسلم، فان بدا له أن يجلس فليجلس،
ثم اذا قام فليسلم فليست الأولى بأحق من الآخرة)) ئەگەر یەکیەک لەئێوە پێی
لەمەجلیس و کۆبوونەوێ کە کەوت بەلەسەرەتاوێ سلاو بکا، ئەجار ئەگەر
دەیزانی شوینی دانیشتنی هەیه بادابنیشی، پاشان کەویستی برۆا بادوو بارە
سلاو بکا چونکە سلاوی یە کەم لەهێ دووهم پێویست تر نیە.

ئەجار جاریکی تر جەخت لەسەر پرس وەرگرتن و ئیزن وەرگرتن دەکا تەو و
دەفەر مووی: ﴿ان الذين يستأذنونك أولئك الذين يؤمنون بالله ورسوله﴾
بێگومان ئەوانە ی ئیزن لە پیغەمبەر وەر دەگرن و بۆ چوونە دەرەو و ئەنجامدانی
کارەکانیان روخصەت وەر دەگرن و راویژ لە گەل پیغەمبەر دا دەکەن، ئەوانە
لەپێری موسوڵمانانی خاوەن باوەرو راستگۆو راستان، برۆایان بەتاک و تەنیا ی
خودا و پیغەمبەریتی حەزەرەتی موحەممەد ﷺ هەیه، بە گۆڕە ی ئیمانەکیان
هەلس و کەوت دەکەن.

﴿فاذا استأذونك لبعض شأنهم، فأذن لمن شئت منهم﴾ ئەگەر هاتو
یەکیەک لەو موسوڵمانە راستالانە داوای روخصەتی لی کردی بۆ ئەوێ کاریکی
گەرم و پێویستی خۆی ئەنجام بدا ئەتۆ بەتارەزوی خۆت و بە گۆڕە ی
بەرژەوێ روخصەتیان بدە.

ئایه‌ته‌که به‌ناشکرا ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نی: که په‌روه‌ردگار صد‌لاحیه‌تی داوه به‌پیغه‌مبەر ﷺ بۆ‌خۆی ئیجتهدادی خۆی بکا، ئه‌وی به‌باشی زانی ئه‌وه بکا، ئیزن به‌هه‌ندیک‌ ب‌داو به‌هه‌ندیکیان نا.

ئه‌وه بوو له‌وه‌پیش په‌روه‌ردگار سهرزه‌نشتی پیغه‌مبهری کرد له‌سهر ئه‌وه که‌ئیزنی مونا‌فیه‌کانی دا‌بوو..

فرموی: ﴿عفا الله عنك لم اذن لك الخبيث من الطيب﴾ ئیت ئه‌م ئایه‌ته‌ی ئیره‌ هه‌ره‌جی ئیزن نه‌دانی قه‌طعی لا‌برد، چون‌که واده‌بی کار‌یکی زۆر‌پیویست و گرن‌گ د‌یت‌ه پی‌شه‌وه، دا‌خوازی ئه‌وه ده‌بی‌ ک‌اب‌را ب‌چی بۆ‌ ج‌یه‌ج‌ی کردنی، ئیت په‌روه‌ردگار رو‌خ‌سه‌ت‌دانه‌که‌ی هه‌واله‌ی گه‌وره‌ی کۆمه‌ل‌کرد بۆ‌ئه‌وه‌ی به‌یرو ئیجتهدادی خۆی له‌م باره‌وه‌ حوکم بکا.

ئه‌وه بوو عومهری کور‌ی خه‌ت‌تاب ﷺ له‌غه‌زای ته‌بووک ئیزنی گه‌رانه‌وه‌ی بۆ‌ ماله‌وه‌ خواست، پیغه‌مبەر ﷺ ئیزنی دا‌و‌پی‌ی فرموی: ﴿انطلق فوالله ما انت بمنافق﴾ بگه‌ر‌پ‌وه بۆ‌ م‌الی‌ خۆت، به‌خودا ده‌زانی تۆ دو‌رو‌رونی، مه‌به‌ستی ئه‌وه بوو مونا‌فیه‌کان گوتیان له‌م وت‌یه‌ بی، ا‌که‌ دو‌رو‌وه‌کان ئه‌مه‌یان بیست وتیان: ئه‌وه چیه‌ مو‌حه‌مه‌د ها‌وه‌لانی دا‌وای گه‌رانه‌وه‌ی لی‌ ده‌که‌ن ر‌یگه‌یان ده‌دا، که‌چی بۆ‌ ئیمه‌ ر‌یگانادا، به‌خودا دا‌د‌په‌روه‌رانه‌ له‌گه‌لمان نا‌جو‌و‌ئیت‌وه.

ئیب‌ن‌وعه‌ب‌باس ده‌فرموی: عومهر بۆ‌ ته‌نجامدانی عه‌مه‌ر ئیزنی له‌ پیغه‌مبەر ﷺ وه‌رگرت، ئه‌ویش ئیزنی دا‌و فرموی: ئه‌ی (أبو‌حفص) له‌دوعای چاکه‌ی خۆت بی‌ به‌شمان مه‌که. و‌پ‌رای ئه‌وه‌ش قور‌شان ناما‌ژه به‌وه ده‌کا: که‌باش وایه‌ به‌پرسو ئیزنیش هه‌ر نه‌گه‌ر‌پ‌ت‌ه‌وه‌و خۆ بگ‌ری‌و گوی به‌دا‌خ‌وازی‌یه‌کانی خۆی نه‌دا ده‌فرموی: ﴿واستغفر لهم الله، ان الله غفور رحيم﴾ ئه‌ی مو‌حه‌مه‌د دا‌وای لی‌خۆ‌ش‌بوون له‌تا‌وانیان بۆ‌ بکه، له‌خودا

بپارێزهوه: كه له هه لهوه كه متهرخه ميبان خوش بى، بىگومان خودا لىخوشبوو
لىبور دوه بۆته وانهى تۆبه ده كه نو له هه لهوه تاوانى خۆيان په شيمانن.

ئايه ته كه ئه وه ده گهيه نى: كه ئيزن وەرگرتن هه رچه نده به بيانوى ره واشه وه
بى، كه متهرخه مى و ته قصيره، پتويستى به وه ههيه پتغه مبه ر ﷺ داواى
لىخوشبوونيان له تاوانيان بۆ بكا، چونكه به رژه وه ندى دونيائى خۆيان پيشن
به رژه وه ندى قيامه تيان خستوه.

ئه بچار فرمان به موسولمانان ده كا كه به چارى رپزه وه بپواننه پتغه مبه رو
به شكۆمه ندى بزانن، به ناوى شه خصى خۆيه وه يان به شيوه ي ((كنيه)) بانگى
نه كه ن: ئه ي موحه ممد! يان ئه ي ((أبو القاسم)) به لكوو بانگى بكه ن (يارسول
الله) يان (يانبى الله!) واته به و ناوه بانگى بكه ن: كه نيشانه ي رپزدارى و
شكۆمه ندى تىدايه. ده فهرموى: ﴿لَا تَجْعَلُوا دَعَاءَ الرِّسُولِ بَيْنَكُمْ كَدَعَاءِ
بَعْضِكُمْ بَعْضًا﴾ ئه ي موسولمانينه! به ناوى شه خصى خۆى بانگى پتغه مبه ر
مه كه ن! مه ئين: ئه ي موحه ممد، يان ئه ي كورپى عه بدوللا. يان - باوكى قاسم -
به لكوو به شيوه يه كه بانگى بكه ن رپزو حورمه ت بگهيه نى، به ده نكى نزمه وه و
به شيوه ي ئه ده ب و حيشمه ته وه بانگى بكه ن ((يارسول الله)) ((يانبى الله))
ده بى به و په رى رپزه وه بانگى بكه ن، له بانگ كردنه كه تان دا دياربى كه دل و
ده روونى داگير كردون و خوشتان ده وى و به و يقاره لاتان.

يان ده گونجى ماناى ئايه ته كه به م جوژه بى: ((ئه ي موسولمانينه! ئيه
بانگ كردنى پتغه مبه ر ﷺ كه بانگتان ده كا وه كوو بانگ كردنى خه لكى تر
سه يرى مه كه ن و ابزانن: وه كوو بانگ كردنى هه ندىكتان وايه و ده توانن نه چن و
روى لى هه لكه نو گوى ي پى نه دن. نه خه ير وانيه به لكوو به پيره وه چوونى
بانگ كردنى پتغه مبه ر واجبه و به جى هيشتنى كۆرو مه جليسى ئه و به بى
ئيزنى خۆى تاوانه!))

ئەجار پەرەردگار هەرەشە لە مونا فیکە کان دەکاو دەفرموی: ﴿قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الَّذِينَ يَتَسَلَّلُونَ مِنْكُمْ لِوَاذًا﴾ وشە ی (قد) لێردا بۆ تەحقیق و چەسپاندنە. واتە: خودا زاناو ناگادارە بەو دووروانە ی کە خۆیان لە کۆڕو مەجلیسی پیغەمبەر ﷺ دەدزنەو و یە کەم یە کە خۆیان باریک دەکەنەو، بەبێ ئیزنی پیغەمبەر و روخصەت لی وەرگرتن لە مزگەوت و کۆڕو کۆبوونەو ی دزە دەکەن و یە کتر دەکەنە مەتال و پەردە و هەندیکیان خۆ دەخەنە پەنا هەندیکیانەو (قەلفری لی دەکەن!).

ئەبوداود ریوایەتی کردووە دەئێ: مونا فیکە مان پێیان ناخۆش بوو گوتیان لەوتاری پیغەمبەر ﷺ بێ، یان لە کۆڕو کۆبوونەویدا نامادە بن، هەر: کە یە کێک ئیزنی چوونە دەرەو ی لی وەر دەگرت خێرا کابرایەکی مونا فیک خۆی دەخستە تەنیشتیەو بۆی دەر دەچوو.

﴿فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ بابتەسن ئەوانە ی سەرپێچی فەرمانی پیغەمبەر دەکەن، بەنهیتی یان بەناشکرا دەیانەو ی سنور شکێتی بکەن، هەول دەدەن پابەندی فەرمان و جەڵوگیرەکانی نەبن، پەپەرەو ی شەریعەت و ئامۆژگارییەکانی نەکەن، بابتەسن لەو ی: کە تووشی بەلا و فیتنە و ناخۆشی بن، یان لە قیامەت دا دوچار ی عەزابی بەئیشی دۆزەخ بن.

بائەوانە ی لەریزی کۆمەلێ پیغەمبەر خۆیان دەدزنەو، بۆ دەسکەوتنی سودی دونیای، یان بۆ ئەو ی لەزەرەو زیانی کە خۆیان بپاریزن، بابتەسن لەو ی تووشی فیتنە و ئاشوویی کە بن پێوەرەکان بشیوتن، سەتەر تێک بجێ و حەق و بەتال تێکەل بەیە کتر بن و تەر و وشک پیکەوە بسووتین و ژیا نی کۆمەل تێک بجێ و ئەمن و ئاسایش نەمیتێ و ژیا ن ئەستەم بێ، هەموو کەس بکەوێتە

تهنگو چه له مهوه. یان سزایه کی توندو تیژ له دونیاو قیامت دا له تۆ لهی نهو
موخاله فو سه ریچی یه یه خه یان پی بگری.

کۆتایی هه ره شه کهو کۆتایی سوره ته کهش به وه دینی: که خودا ناگاداری
دله برپا داره کان و دله پرله کوفرو نیفاقه کانه، ده زانی چییان تیدایه و چییان
له ناو خۆیان دا هه شارداوه ده فمرموی: ﴿الا ان الله مافی السموات والارض،
قد يعلم ما انتم علیه﴾ دوباره وشه (قد) بۆ ته حقیق و چه سپاندنه. واته:
ئاگادار ببینه وه، بزانه هه رچی له ئاسمانه کان و زهوی دا ههیه، به دیه یتر او
ملکی خودان، تاو و توی کردن و هه ل سوران و فه وتان و دروست کردنیان، کهم
بوون و زۆر بونیان.... هه مووی به ده ست خودایه، هه رچی نه ینی و ئاشکرایه ک
ههیه هه موو لای خودا نمایانه، دهی که وایی چۆن به هه ل سو که وتی دو ورپوه کان
نازانی؟! بانه مونافیکانه باش بزانه ئه وان چهن دیک هه ول بدهن تا وانه کان یان
پهرده پۆش بکه ن و زیده ر هوی بکه ن له شار د نه وهی کرده وه ناشرینه کان یان خودا
پییان ده زانی و به نه ندازه ی گه رد یله یه کی لی گوم نابی. ییگومان ناگاداره به و
بیرو باوه ر هوی ئیوه ی له سه رن، وه کوو له نایه تیکی تر دا ئامازه ی پی ده کاو
ده فمرموی: ﴿وما يعزب عن ربك من مثقال ذرة في الارض ولا في السماء،
ولا اصغر من ذلك ولا اكبر الا في كتاب مبین﴾ (یونس/ ۶۱).

﴿و یوم یرجعون الیه فینبئهم بما عملوا﴾ نهو رۆژهی ده گه ر پندری نه وه
بۆ لای خودا: که رۆژی قیامته، هه واییان ده داتی به وهی له دونیا دا کردویانه
به و کوفرو نیفاقه ی له ناو دلی خۆیان دا هه شار یان داوه. پراو پر سزایان
ده داته وه. ئاده میزاده کان چییان کرده وه دیتته وه پیشیان و پاداش و سزای له سه ر
وه ر ده گرنه وه.

کهس سته می لی نا کری، هه ر که سه به گو یه ری کرده وه و گو فتاری، به پی ی
هه ل سو که وت و بیرو باوه ری سزاو پاداش وه ر ده گری ته وه ﴿والله بكل شیء

علیم ﴿خودا بەھەموو شتێک زاناو ئاگادارە، روژی قیامت بەندەکان بەرھەو
روی زانیاری خودا دەبنەوھو ھیچیان بۆ ناشیۆدریتەوھ. لەو روژەدا دادگایی
کردن تەنھا بۆ خودایەو خۆی سەرەنجامی ئادەمیزاد بەچاک و خراپیانەوھ یەکاڵا
دەکاتەوھو لێکیان ھەڵدەوێری.

بەپشتیوانی خودا روژی ۶/۷/۲۰۰۰ لەپاکنوووسی ئەم جزمە

بووئەوھ.

سلیمانی / مامۆستایان / مەلا محمود احمد

کوۆتایی جزمی (۱۸) و کوۆتایی سورەتی (النور)

پېرستى سەرەباسەكان

بابەت	لا پەرە
سورمىتى المؤمنون	۲
رموشتى موسولمانان	۶
ھەندى لەبەلگەكانى وجودى خوداى تواناو دەسلەتلى دروستکردنى ئادەمیزاد	۱۵
دروستکردنى ئاسمانەكان و باران بارىن و مەسەخەركردنى ئازەل بۇتان	۲۰
چىرۆكى ھەزرىتى نوح <small>عليه السلام</small>	۲۷
چىرۆكى ھەزرىتى ھود <small>عليه السلام</small>	۳۳
چىرۆكى ھەزرىتى صالح و لوط و شوعەيب و يىغەمبەرى تىرىش.	۴۰
چىرۆكى ھەزرىتى موسا و ھارونە (عليهما سلام)	۴۲
چىرۆكى ھەزرىتى عيسا و خاتوو مەريەمى داىكى	۴۵
بنەما تەشرىعەيەكانى ژيان	۴۸
رموشتى پەلەكەران بۇ چاكەكارى	۵۵
كردەمو ھەلويسى ناشرىنى كافرو موشرىكەكانى قورەيش و ھۆكارى گومرايىيان	۵۹
نەعمەتە جۇراو جۆرەكانى پەروردگار بەسەر بەندەكانىدا	۷۱
موشرىكەكان ئىنكارى زىندو بوونەو دەكەن و پەروردگار ش بەلگە دىچەسپىنى	۷۳
پەروردگار نەمندالى ھەيەو نەھاوئل	۷۹
رەھنومايى كردنى يىغەمبەر <small>عليه السلام</small>	۸۲
كافرو تاوانبار لەكاتى مردندا ئاواتەخوازى ئەومىيە بگەریتەو بۇ ژيانى دونيا بۇ ئەومى كردەوى چاك بكا	۸۶
تەرازوو پىومرى رزگار بوون لەحىساب و لىكۆلىنەو ھى قىامەتدا	۹۰
تەمەنكورتى ژيانى دونيا، سزادانى موشرىكەكان و رحىم كردن بەموسولمانان	۹۵
سورمىتى نور	۱۰۱
دىاردەو تايبەتەندىيەكانى سورمىتى (النور)	۱۰۲

لاپەرە	بابەت
۱۰۴	حوکمو بریاری یەگەمو دوووم لەو سورتەدا ھەددی زیناو بریاردان بەرامبەر زیناکارەکان
۱۱۹	حوکمو بریاری سییەم ھەددی بوختانە
۱۲۵	حوکمی چوارەم حوکمی نەفرین لێک کردنی ژن و مێردە
۱۳۴	حوکمی پێنجەم چیرۆکی بوختان کردن بەدایکی موسوڵمانان خاتوو عائیشە
۱۵۲	سزای بوختانکەرەکان ئەوانەیی بوختانیان بەخاتوو عائیشە کرد
۱۵۶	نیزن وەرگرتن بۆ چوونە ناو ماڵ و دیدەنی کردن
۱۶۶	روانیی پیاوو ئافرەت بۆ یەکتەری و بالاووشی ئافرەت
۱۷۸	مارەکردنی ئافرەتانی ئازادو قەبالە نوسین لەگەڵ کۆیلەکان، زەخت کردن لەچەتیوکان بۆ داوێن پیسی
۱۸۶	بەرورمەرگەر روناککەرەوێ ئاسمانەکان و زەویە، بەو کە بەلگەیی جۆراو جۆری باوهری تێدا داناون
۱۹۱	موسوڵمانانی سوودمەند لەنووری خودا
۱۹۷	حالی کافران لەدونیاداو خەسارتمەندییان لەقیامەتدا
۲۰۱	بەلگەو نیشانەکانی بوونەوهر لەسەر ھەبوونی خوداو تاكو تەھایی زاتی پاکی
۲۱۱	ھەرچەندە قورئان ھیدایەت دەرەو بەیانی شافی و کافییە کەچی ھەندئ کەس پێی بەندنامیز نابن و لەسەر گومرایی و دووروی دەمێننەو
۲۱۷	موسوڵمانان پابەندو فەرمانداریی حوکمی خوداو پیغەمبەر ﷺ
۲۲۱	بنەماکانی حوکمەتی ئیسلامی
۲۲۹	حوکمی یانزەھەم و دوانزەھەم و سیانزەھەم ئەم حالەتانەیی پیویستە لەناو خیزاندا منداڵ و خزمەتکاریش بێ نیزن وەژوور نەکەون
۲۳۷	دروستە بۆ ئادەمیزاد لەمالی ھەندئ کەس بخوا بەبێ پرس
۲۴۴	روخصەت خواستن لەکاتی چوونە دەرەو دابو نەریتی ناخاوتن لەگەڵ پیغەمبەر ﷺ
۲۵۲	پیرستی سەرەباسەکان

